

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende

Nr. 21

21. årgang

3.4.2014

I EØS-ORGANER

1. EØS-komiteen

2014/EØS/21/01	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1500/2007 av 18. desember 2007 om godkjenning av ny bruk av 6-fytase EC 3.1.3.26 (Ronozyme) som tilsetningsstoff i fôrvarer 1
2014/EØS/21/02	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1501/2007 av 18. desember 2007 om godkjenning av ny bruk av endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 (Safizym X) som tilsetningsstoff i fôrvarer 4
2014/EØS/21/03	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1519/2007 av 19. desember 2007 om endring av forordning (EF) nr.2430/1999, (EF) nr.418/2001 og (EF) nr.162/2003 med hensyn til vilkårene for godkjenning i fôrvarer av visse tilsetningsstoffer i gruppen koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning 7
2014/EØS/21/04	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1520/2007 av 19. desember 2007 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer 9
2014/EØS/21/05	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1521/2007 av 19. desember 2007 om godkjenning av ny bruk av <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 (Bonvital) som tilsetningsstoff i fôrvarer 16
2014/EØS/21/06	Kommisjonsforordning (EF) nr. 156/2008 av 21. februar 2008 om endring av forordning (EF) nr.109/2007 med hensyn til laveste innhold av tilsetningsstoffet monensinnatrium (Coxidin) i fôrvarer 19
2014/EØS/21/07	Kommisjonsforordning (EF) nr. 163/2008 av 22. februar 2008 om godkjenning av preparatet lantankarbonatohydrat (Lantharenol) som tilsetningsstoff i fôrvarer..... 21
2014/EØS/21/08	Kommisjonsforordning (EF) nr. 164/2008 av 22. februar 2008 om endring av forordning (EF) nr.1444/2006 med hensyn til laveste innhold av tilsetningsstoffet <i>Bacillus subtilis</i> C-3102 (Calsporin) i fôrvarer 24
2014/EØS/21/09	Kommisjonsforordning (EF) nr. 165/2008 av 22. februar 2008 om godkjenning av ny bruk av 3-fytase (Natuphos) som tilsetningsstoff i fôrvarer..... 26
2014/EØS/21/10	Kommisjonsforordning (EF) nr. 166/2008 av 22. februar 2008 om godkjenning av ny bruk av preparatet <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> (Toyocerin) som tilsetningsstoff i fôrvarer ... 29
2014/EØS/21/11	Kommisjonsforordning (EF) nr. 167/2008 av 22. februar 2008 om ny tiårig godkjenning av et koksidiostatikum som tilsetningsstoff i fôrvarer 32
2014/EØS/21/12	Kommisjonsforordning (EF) nr. 209/2008 av 6. mars 2008 om godkjenning av ny bruk av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (Biosaf Sc 47) som tilsetningsstoff i fôrvarer 35
2014/EØS/21/13	Kommisjonsdirektiv 2008/38/EF av 5. mars 2008 om utarbeiding av en liste over bruksområdene for fôrvarer med særlige ernæringsformål..... 38
2014/EØS/21/14	Kommisjonsdirektiv 2007/15/EF av 14. mars 2007 om endring av vedlegg I til rådsdirektiv 74/483/EØF om utstikkende deler på motorvogner, for å tilpasse det til den tekniske utvikling 52

2014/EØS/21/15	Kommisjonsdirektiv 2008/5/EF av 30. januar 2008 om angivelse på etiketten til visse næringsmidler av andre obligatoriske opplysninger enn dem som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF 55
2014/EØS/21/16	Kommisjonsvedtak av 4. desember 2007 om endring av vedtak 2002/840/EF om lista over anlegg i tredjestatar som er godkjende for stråling av næringsmiddel (2007/802/EF) 60
2014/EØS/21/17	Kommisjonsrekommendasjon av 28. mars 2007 om overvåking av forekomsten av furan i næringsmidler (2007/196/EF) 62
2014/EØS/21/18	Kommisjonsdirektiv 2008/39/EF av 6. mars 2008 om endring av direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler 64
2014/EØS/21/19	Kommisjonsforordning (EF) nr.203/2008 av 4. mars 2008 om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr.2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til gamitromycin 72
2014/EØS/21/20	Kommisjonsforordning (EF) nr.542/2008 av 16. juni 2008 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr.2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til cyflutrin og lektin som er utvunne frå raude nyrebønner (<i>Phaseolus vulgaris</i>) 75
2014/EØS/21/21	Kommisjonsdirektiv 2007/67/EF av 22. november 2007 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for å tilpasse vedlegg III til nevnte direktiv til den tekniske utvikling 78
2014/EØS/21/22	Kommisjonsforordning (EF) nr. 482/2008 av 30. mai 2008 om opprettelse av et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare, som skal gjennomføres av ytere av flysikringstjenester, og om endring av vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005 80
2014/EØS/21/23	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 592/2008 av 17. juni 2008 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet 86
2014/EØS/21/24	Avgjerd nr. 208 av 11. mars 2008 om fastsetjing av ei felles ramme for innhenting av opplysningar om avgjer sle av pensjonskrav (2008/683/EF) 91
2014/EØS/21/25	Kommisjonsvedtak av 23. april 2008 om endring av vedlegg A til vedtak 2006/679/EF om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog, og om endring av vedlegg A til vedtak 2006/860/EF med hensyn til delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (2008/386/EF) 94
2014/EØS/21/26	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/59/EF av 23. oktober 2007 om sertifisering av lokomotivførere som fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fellesskapet 101
2014/EØS/21/27	Kommisjonsdirektiv 2008/87/EF av 22. september 2008 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier 129
2014/EØS/21/28	Kommisjonsdirektiv 2008/49/EF av 16. april 2008 om endring av vedlegg II til europa- parlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF med hensyn til prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet 133
2014/EØS/21/29	Kommisjonsforordning (EF) nr. 351/2008 av 16. april 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF når det gjelder prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet 143
2014/EØS/21/30	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1131/2008 av 14. november 2008 om endring av forordning (EF) nr.474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet 145

2014/EØS/21/31	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkreditt-avtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF 157
2014/EØS/21/32	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader..... 184
2014/EØS/21/33	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/21/EF av 15. mars 2006 om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien og om endring av direktiv 2004/35/EF204
2014/EØS/21/34	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1004/2008 av 15. oktober 2008 om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39 og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 7.....223
2014/EØS/21/35	Kommisjonsvedtak av 29. juli 2008 om en overgangsperiode for visse tredjestatsrevisorers og tredjestatsrevisjonsselskapers revisjonsvirksomhet (2008/627/EF).....228

II EFTA-ORGANER

- 1. EFTA-statenes faste komité**
- 2. EFTAs overvåkningsorgan**
- 3. EFTA-domstolen**

III EU-ORGANER

- 2. Kommisjonen**

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1500/2007

2014/EØS/21/01

av 18. desember 2007

om godkjenning av ny bruk av 6-fytase EC 3.1.3.26 (Ronozyme) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —(EF) nr. 255/2005⁽²⁾ og midlertidig godkjent for laksefisk
ved kommisjonsforordning (EF) nr. 521/2005⁽³⁾.under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i
fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 inneholder bestemmelser
om godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer og om
vilkår og framgangsmåter for å gi slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003
er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som
er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble
ledsaget av de nødvendige opplysninger og dokumenter
som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF)
nr. 1831/2003.
- 3) Søknaden gjelder godkjenning av ny bruk i kategorien
«avlstekniske tilsetningsstoffer» av 6-fytase EC 3.1.3.26
(Ronozyme) framstilt av *Aspergillus oryzae* (DSM
14223), som et tilsetningsstoff i fôrvarer for ender.
- 4) Bruk av preparatet 6-fytase EC 3.1.3.26 framstilt
av *Aspergillus oryzae* (DSM 14223) ble midlertidig
godkjent uten tidsbegrensning for oppfôringskyllinger,
verpehøner, oppfôringskalkuner, smågriser,
oppfôringsssvin og purker ved kommisjonsforordning

- 5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad
om godkjenning for ender. Den europeiske myndighet for
næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») konkluderte i
sin uttalelse av 10. juli 2007 med at preparatet 6-fytase
EC 3.1.3.26 (Ronozyme) framstilt av *Aspergillus*
oryzae (DSM 14223) ikke har skadevirkninger på
dyrs eller menneskers helse eller på miljøet⁽⁴⁾. Den
konkluderte videre med at preparatet ikke utgjør noen
annen risiko for den nevnte dyregruppen som utelukker
godkjenning i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning
(EF) nr. 1831/2003. Ifølge uttalelsen kan bruk av nevnte
preparat gjøre fôrvarer lettere fordøyelige. Myndigheten
anser ikke at det er behov for særlige krav om overvåking
etter markedsføring. Den bekrefter også rapporten om
analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt
av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet
ved forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 6) Vurderingen av preparatet viser at godkjenningsvilkårene
fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er
oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som
angitt i vedlegget til denne forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med
uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden
og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som er angitt i vedlegget og tilhører kategorien
«avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle
gruppen «fordøyelsesforbedrende midler», godkjennes som
tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i vedlegget.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 333 av 19.12.2007, s. 54,
er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2009 av 5. februar 2009 om
endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold),
se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved
kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 45 av 16.2.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 84 av 2.4.2005, s. 3. Forordningen endret ved forordning (EF)
nr. 1812/2005 (EUT L 291 av 5.11.2005, s. 18).

⁽⁴⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter
eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten og effektiviteten ved
enzympreparatet Ronozyme P5000 (CT) og Ronozyme P20000 (L)
(6 fytase) som tilsetningsstoff i fôrvarer for ender i samsvar med forordning
(EF) nr. 1831/2003. Vedtatt 10. juli 2007, *EFSA Journal* (2007) 519, s. 1-8.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDELGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Høyeste innhold		Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						Laveste innhold	Antall enheter aktivt stoff per kg fullfør med et vanninnhold på 12 %		

Kategori: avlste kniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: forføyelsforbedrende midler.

4a1614(i)	DSM Nutritional Products Ltd.	6-fytase EC 3.1.3.26 (Bio-Feed Phytase CT 2X/Ronozyme P5000 (CT) og Bio-Feed Phytase L 4X/Ronozyme P20000 (L))	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av 6-fytase framstilt av <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 14223) med en aktivitet på minst: Overtrukket form: 5 000 FYT ⁽¹⁾ /g Flytende form: 20 000 FYT/ml Karakterisering av det aktive stoffet: 6-fytase framstilt av <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM14223) Analysemetode ⁽²⁾ : Kolorimetrisk metode basert på reaksjon mellom vanadomolybdat og organisk fosfat produsert ved reaksjon med et fytatholdig substrat (natriumfosfat) ved pH 5,5 og 37 °C.	Ender	—	250	—	1. Bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalt dose per kg fullfør: 500-1 000 FYT/kg 3. Til bruk i forbindelser som inneholder mer enn 0,25 % fytinbundet fosfor.	8.1.2018
-----------	-------------------------------	--	--	-------	---	-----	---	--	----------

⁽¹⁾ 1 FYT er den mengden enzym som frigjør 1 mikromol uorganisk fosfat fra natriumfyat per minutt ved pH 5,5 og 37 °C.
⁽²⁾ Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.imm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1501/2007

2014/EØS/21/02

av 18. desember 2007

om godkjenning av ny bruk av endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 (Safizym X) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

for smågris (avvente) ved kommisjonsforordning (EF)
nr. 497/2007⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i
fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 inneholder bestemmelser om godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer og om vilkår og framgangsmåter for å gi slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble ledsaget av de nødvendige opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 3) Søknaden gjelder ny bruk i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av preparatet endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 framstilt av *Trichoderma longibrachiatum* (CNCM MA 6-10) (Safizym X), som tilsetningsstoff i fôrvarer for ender.
- 4) Bruk av preparatet endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 framstilt av *Trichoderma longibrachiatum* (CNCM MA 6-10) ble godkjent uten tidsbegrensning for oppfôringskyllinger ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1453/2004⁽²⁾, uten tidsbegrensning for oppfôringskalkuner ved kommisjonsforordning (EF) nr. 943/2005⁽³⁾, uten tidsbegrensning for verpehøner ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1810/2005⁽⁴⁾ og for ti år

- 5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning for ender. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») konkluderte i sin uttalelse av 10. juli 2007 med at preparatet endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 framstilt av *Trichoderma longibrachiatum* (CNCM MA 6-10) (Safizym X) ikke har noen skadevirkning på dyrs eller menneskers helse eller på miljøet⁽⁶⁾. Den konkluderte videre med at preparatet ikke utgjør noen annen risiko for den nevnte dyregruppen som utelukker godkjenning i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1831/2003. Ifølge uttalelsen kan bruk av nevnte preparat gjøre fôrvarer lettere fordøyelig. Myndigheten anser ikke at det er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring. Den bekrefter også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 6) Vurderingen av preparatet viser at godkjenningsvilkårene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som er angitt i vedlegget og tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «fordøyelsesforbedrende midler», godkjennes som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i vedlegget.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 333 av 19.12.2007, s. 57, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 269 av 17.8.2004, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 159 av 22.6.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 291 av 5.11.2005, s. 5. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 184/2007 (EUT L 63 av 1.3.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 117 av 5.5.2007, s. 11.

⁽⁶⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten og effektiviteten ved enzympreparatet Safizym X (endo-1,4-betaxylanase) som tilsetningsstoff i fôrvarer for ender i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003. Vedtatt 10. juli 2007, *EFSA Journal* (2007) 520, s. 1-8.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 18. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEGLEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						Antall enheter aktivt stoff per kg fullfôr med et vanninnhold på 12 %			
Kategori: avlstekniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: fordøyelsesforbedrende midler.									
4a1613	Société Industrielle Lesaffre	Endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 (Safizym X)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av endo-1,4-betaxylanase framstilt av <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (CNCM MA 6-10W) med en aktivitet på minst: Pulverform: 70 000 IFP ⁽¹⁾ /g Flytende form: 7000 IFP/ml Karakterisering av det aktive stoffet: Endo-1,4-betaxylanase framstilt av <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (CNCM MA 6-10W) Analysemetode ⁽²⁾ : Test med reduserende sukker for endo-1,4-betaxylanase ved klorometrisk reaksjon med dinitrosalisyrsyreagens på utbyttet av reduserende sukker.	Ender	—	700 IFP	—	1. Bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalt dose per kg fullfôr: 2 800 IFP 3. Til bruk i fôrblandinger med høyt innhold av andre polysakkarider enn stivelse (hovedsakelig arabinoksyler), f.eks. som inneholder over 50 % hvete.	8.1.2018

⁽¹⁾ 1 IFP er den mengden enzym som frigjør 1 mikromol reduserende sukker (xylosekvalenter) fra xylan fra havre per minutt ved pH 4,8 og 50 °C.

⁽²⁾ Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

(1) 1 IFP er den mengden enzym som frigjør 1 mikromol reduserende sukker (xyloseekvivalenter) fra xylan fra havre per minutt ved pH 4,8 og 50 °C.

(2) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1519/2007

2014/EØS/21/03

av 19. desember 2007

om endring av forordning (EF) nr. 2430/1999, (EF) nr. 418/2001 og (EF) nr. 162/2003 med hensyn til vilkårene for godkjenning i forvarer av visse tilsetningsstoffer i gruppen koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i forvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003 kan vilkårene for godkjenning av et tilsetningsstoff endres etter søknad fra innehaveren av godkjenningen.
- 2) Bruk av tilsetningsstoffet diclazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) og diclazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix), som tilhører gruppen «Koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning», ble godkjent for ti år for oppføringskyllinger ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2430/1999⁽²⁾. Godkjenningen var knyttet til personen med ansvar for å bringe tilsetningsstoffet i omsetning.
- 3) Bruk av tilsetningsstoffet diclazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) og diclazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix), som tilhører gruppen «Koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning», ble godkjent for ti år for oppføringskalkuner ved kommisjonsforordning (EF) nr. 418/2001⁽³⁾. Godkjenningen var knyttet til personen med ansvar for å bringe tilsetningsstoffet i omsetning.
- 4) Bruk av tilsetningsstoffet diclazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) og diclazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 %

Premix), som tilhører gruppen «Koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning», ble godkjent for ti år for livkyllinger ved kommisjonsforordning (EF) nr. 162/2003⁽⁴⁾. Godkjenningen var knyttet til personen med ansvar for å bringe tilsetningsstoffet i omsetning.

- 5) Innehaveren av godkjenningene, Janssen Animal Health BVBA, har inngitt søknader i henhold til artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003, der det foreslås å endre navnet på personen med ansvar for å bringe i omsetning tilsetningsstoffene nevnt i betraktning 2–4 i denne forordning. Søknadene er vedlagt opplysninger der det framgår at rettighetene til å markedsføre de nevnte tilsetningsstoffene fra 2. juli 2007 er overført til deres belgiske morselskap Janssen Pharmaceutica NV.
- 6) Overføringen til en annen person av godkjenningen av et tilsetningsstoff knyttet til personen med ansvar for å bringe stoffet i omsetning, er en rent administrativ framgangsmåte, og krever ikke at tilsetningsstoffene blir vurdert på nytt. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet er underrettet om søknaden.
- 7) For at Janssen Pharmaceutica NV skal kunne utnytte sine eiendomsrettigheter fra 2. juli 2007, må navnet på personen med ansvar for å bringe tilsetningsstoffene i omsetning endres med virkning fra 2. juli 2007. Denne forordning bør derfor få anvendelse med tilbakevirkende kraft.
- 8) Forordning (EF) nr. 2430/1999, (EF) nr. 418/2001 og (EF) nr. 162/2003 bør derfor endres.
- 9) Det bør fastsettes en overgangsperiode slik at eksisterende lagre kan brukes opp.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 335 av 20.12.2007, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EFT L 296 av 17.11.1999, s. 3. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 249/2006 (EUT L 42 av 14.2.2006, s. 22).

⁽³⁾ EFT L 62 av 2.3.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 26 av 31.1.2003, s. 3.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. I kolonne 2 i posten for E 771 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2430/1999 endres «Janssen Animal Health BVBA» til «Janssen Pharmaceutica NV».
2. I kolonne 2 i posten for E 771 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 418/2001 endres «Janssen Animal Health BVBA» til «Janssen Pharmaceutica NV».
3. I kolonne 2 i posten for E 771 i vedlegget til forordning (EF) nr. 162/2003 endres «Janssen Animal Health BVBA» til «Janssen Pharmaceutica NV».

Artikkel 2

Eksisterende lagre som er i samsvar med bestemmelsene som gjaldt før denne forordning trådte i kraft, kan fortsatt bringes i omsetning og brukes inntil 30. april 2008.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 2. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1520/2007

2014/EØS/21/04

av 19. desember 2007

om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/524/EØF av 23. november 1970 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 3 og artikkel 9d nr. 1,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽²⁾, særlig artikkel 25, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer, godkjennes.
- 2) I artikkel 25 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det fastsatt overgangstiltak for søknader om godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer som ble inngitt i henhold til direktiv 70/524/EØF før datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003 fikk anvendelse.
- 3) Søknadene om godkjenning av tilsetningsstoffene oppført i vedleggene til denne forordning, ble inngitt før datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003 fikk anvendelse.
- 4) Innledende bemerkninger til disse søknadene i henhold til artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/524/EØF ble oversendt Kommisjonen innen datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003 fikk anvendelse. Disse søknadene skal derfor fortsatt behandles i samsvar med artikkel 4 i direktiv 70/524/EØF.
- 5) Bruk av mikroorganismepreparatet av *Saccharomyces cerevisiae* (MUCL 39885) ble midlertidig godkjent for første gang for melkekyr ved kommisjonsforordning

(EF) nr. 879/2004⁽³⁾. Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning uten tidsbegrensning av det nevnte mikroorganismepreparatet for melkekyr. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3a i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette mikroorganismepreparatet som angitt i vedlegg I til denne forordning bør derfor godkjennes uten tidsbegrensning.

- 6) Bruk av mikroorganismepreparatet av *Enterococcus faecium* (DSM 10663/NCIMB 10415) ble midlertidig godkjent for oppfôringskalkuner for første gang ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1801/2003⁽⁴⁾. Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning uten tidsbegrensning av det nevnte mikroorganismepreparatet. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3a i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette mikroorganismepreparatet som angitt i vedlegg II til denne forordning bør derfor godkjennes uten tidsbegrensning.
- 7) Bruk av mikroorganismepreparatet av *Enterococcus faecium* (DSM 10663/NCIMB 10415) ble midlertidig godkjent for hunder for første gang ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1288/2004⁽⁵⁾. Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning uten tidsbegrensning av det nevnte mikroorganismepreparatet. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3a i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette mikroorganismepreparatet som angitt i vedlegg III til denne forordning bør derfor godkjennes uten tidsbegrensning.
- 8) Bruk av mikroorganismepreparatet av *Lactobacillus acidophilus* (D2/CSL CECT 4529) ble midlertidig godkjent for verpehøner for første gang ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2154/2003⁽⁶⁾. Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning uten tidsbegrensning av det nevnte mikroorganismepreparatet. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3a i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette mikroorganismepreparatet som angitt i vedlegg IV til denne forordning bør derfor godkjennes uten tidsbegrensning.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 335 av 20.12.2007, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 270 av 14.12.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1800/2004 (EUT L 317 av 16.10.2004, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽³⁾ EUT L 162 av 30.4.2004, s. 65.

⁽⁴⁾ EUT L 264 av 15.10.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 243 av 15.7.2004, s. 10. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1812/2005 (EUT L 291 av 5.11.2005, s. 18).

⁽⁶⁾ EUT L 324 av 11.12.2003, s. 11.

- 9) Anvendelsen av enzympreparatet endo-1,4-betaglukanase EC 3.2.1.4 framstilt av *Trichoderma longibrachiatum* (IMI SD 142) ble midlertidig godkjent for første gang for smågriser ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1436/98⁽¹⁾. Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning uten tidsbegrensning av dette enzympreparatet. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3a i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette enzympreparatet som angitt i vedlegg V til denne forordning bør derfor godkjennes uten tidsbegrensning.
- 10) Vurderingen av søknadene viser at det må treffes visse forholdsregler for å unngå at arbeidstakerne eksponeres for tilsetningsstoffene som er oppført i vedleggene. Et slikt vern bør være sikret ved anvendelse av rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽²⁾.
- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjenning og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som tilhører gruppen «Mikroorganismer» og er oppført i vedlegg I, godkjennes for bruk uten tidsbegrensning som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

Artikkel 2

Preparatet som tilhører gruppen «Mikroorganismer» og er oppført i vedlegg II, godkjennes for bruk uten tidsbegrensning som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 3

Preparatet som tilhører gruppen «Mikroorganismer» og er oppført i vedlegg III, godkjennes for bruk uten tidsbegrensning som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 4

Preparatet som tilhører gruppen «Mikroorganismer» og som er oppført i vedlegg IV, godkjennes for bruk uten tidsbegrensning som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 5

Preparatet som tilhører gruppen «Enzymer» og er oppført i vedlegg V, godkjennes for bruk uten tidsbegrensning som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 6

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 7.7.1998, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 183 av 29.6.1989, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/30/EF (EUT L 165 av 27.6.2007, s. 21).

VEDLEGG I

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
					KDE per kg fullfôr			
Mikroorganismer								
E 1710	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885	<i>Preparat av Saccharomyces cerevisiae</i> som inneholder minst: Pulverform og kuleformet og ovalt granulert form: 1 × 109 KDE/g tilsetningsstoff	Melkekyr	—	1,23 × 109	2,33 × 109	1. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet. 2. Mengden <i>Saccharomyces cerevisiae</i> i en dagsrasjon må ikke overstige 8,4 × 109 KDE per 100 kg kroppsvekt opp til 600 kg. Over 600 kg legges 0,9 × 109 KDE til per ekstra 100 kg kroppsvekt.	Uten tidsbegrensning

VEDLEGG II

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
					KDE per kg fullfør			
Mikroorganismer								
E 1707	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 10663/NCIMB 10415	Preparat av <i>Enterococcus faecium</i> som inneholder minst: Pulverform og granulert form: 3,5 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Overtrukket form: 2,0 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Flytende form: 1 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff	Oppføringskalkuner	—	1 × 107	1,0 × 109	1. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet. 2. Kan brukes i forbindelser som inneholder tillatte koksidiostatika: diclazuril, halofuginon, lasalocidnatrium, maduramicinammonium, monensinnatrium, robenidin.	Uten tidsbegrensning

VEDLEGG III

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
					KDE per kg fullfør			
Mikroorganismer								
E 1707	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 10663/NCIMB 10415	Preparat av <i>Enterococcus faecium</i> som inneholder minst: Pulverform og granulert form: 3,5 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Overtrukket form: 2,0 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Flytende form: 1 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff	Hunder	—	1 × 109	3,5 × 1010	I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet.	Uten tidsbegrensning

VEDLEGG IV

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
					KDE per kg fullfôr			
Mikroorganismer								
E 1715	<i>Lactobacillus acidophilus</i> D2/CSL CECT 4529	Preparat av <i>Lactobacillus acidophilus</i> som inneholder minst: 50 × 109 KDE/g tilsetningsstoff	Verpehøner	—	1 × 109	1 × 109	I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet.	Uten tidsbegrensning

VEDLEGG V

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
Enzymer								
E 1616	Endo-1,4-betaglukanase EC 3.2.1.4	Preparat av endo-1,4-beta-glukanase framstilt av <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (IMI SD 142) med en aktivitet på minst: Fast form: 2000 CU(1)/g Flytende form: 2000 CU/ml	Smågriser (avvente)	—	350 CU	—	1. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelletteringsstabilitet. 2. Anbefalt dose per kg fullfør: 350–1 000 CU. 3. Til bruk i forbindinger med høyt innhold av andre polysakkarider enn stivelse (hovedsakelig betaglukaner), f.eks. som inneholder over 40 % bygg. 4. Til avvente smågriser på opptil ca. 35 kg.	Uten tidsbegrensning

(1) 1 CU er den mengden enzym som frigjør 0,128 mikromol reducerende sukker (glukosekvivalent) fra betaglukan fra bygg per minutt ved pH 4,5 og 30 °C.

(1) 1 CU er den mengden enzym som frigjør 0,128 mikromol reduserende sukker (glukoseekvivalenter) fra betaglukan fra bygg per minutt ved pH 4,5 og 30 °C.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1521/2007

2014/EØS/21/05

av 19. desember 2007

om godkjenning av ny bruk av *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

nr. 521/2005⁽⁴⁾ og godkjent for ti år (Bonvital) for smågris (avvente) og oppføringssvin ved kommisjonsforordning (EF) nr. 538/2007⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 inneholder bestemmelser om godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer og om vilkår og framgangsmåter for å gi slik godkjenning.

2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble ledsaget av de opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i nevnte forordning.

3) Søknaden gjelder godkjenning av ny bruk i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av preparatet *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) som tilsetningsstoff i fôrvarer for purker.

4) Bruk av preparatet *Enterococcus faecium* DSM 7134 ble midlertidig godkjent for smågriser og oppføringssvin ved kommisjonsforordning (EF) nr. 666/2003⁽²⁾, midlertidig godkjent for purker ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2154/2003⁽³⁾, midlertidig godkjent for oppføringsskylinger ved kommisjonsforordning (EF)

5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om at godkjenningen skal omfatte purker. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») konkluderte i sin uttalelse av 10. juli 2007 med at preparatet *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) ikke har noen skadevirkninger på menneskers eller dyrs helse eller på miljøet⁽⁶⁾. Den konkluderte videre med at preparatet ikke utgjør noen annen risiko for den nevnte dyregruppen som utelukker godkjenning i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1831/2003. Ifølge uttalelsen kan bruk av nevnte preparat forbedre ytelsesparametere hos purker. Myndigheten mener at det ikke er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring. I uttalelsen bekreftes også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.

6) Vurderingen av preparatet viser at vilkårene for godkjenning fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.

7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som er angitt i vedlegget og tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «tarmflorastabilisatorer», godkjennes som tilsetningsstoff i fôrvarer på vilkårene fastsatt i vedlegget.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 335 av 20.12.2007, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 324 av 11.12.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 84 av 2.4.2005, s. 3. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1812/2005 (EUT L 291 av 5.11.2005, s. 18).

⁽⁵⁾ EUT L 128 av 16.5.2007, s. 16.

⁽⁶⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten og effektiviteten ved produktet «Bonvital», et preparat framstilt av *Enterococcus faecium*, som tilsetningsstoff i fôrvarer for purker. Vedtatt 10. juli 2007, *EFSA Journal* (2007) 521, s. 1–8.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19.desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VELEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						KDE/kg fullfør med et vanninnhold på 12 %			
Kategori: avlstekniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: tarmflorastabilisatorer.									
4b1841	Lactosan Starterkulturen GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 (Bonvital)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 som inneholder minst: Pulverform: 1 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Granulert form (mikroinnkapslet): 1 × 1010 KDE/g tilsetningsstoff Karakterisering av det aktive stoffet: <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 Analysemetode ⁽¹⁾ : Telling ved platespredningsmetoden med galle-esculin-azid-agar og identifikasjon ved pulsfelt-gelelektroforese (PFGE)	Purker	—	0,5 × 109	1 × 109	1. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelleteringsstabilitet. 2. Tilsettes i purkenes før fra 90. drektighetsdag til avsluttet laktasjon.	9.1.2018

⁽¹⁾ Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.imm.jrc.be/crl-feed-additives.

(1) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.imm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 156/2008**2014/EØS/21/06****av 21. februar 2008****om endring av forordning (EF) nr. 109/2007 med hensyn til laveste innhold av tilsetningsstoffet monensinnatrium (Coxidin) i fôrvarer(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Tilsetningsstoffet monensinnatrium (Coxidin) ble godkjent på visse vilkår i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003. Ved rådsforordning (EF) nr. 109/2007⁽²⁾ ble bruk av nevnte tilsetningsstoff godkjent for ti år for oppfôringskyllinger og kalkuner, og godkjenningen ble knyttet til innehaveren av godkjenningen for markedsføring av tilsetningsstoffet.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 kan vilkårene for godkjenning av et tilsetningsstoff endres etter søknad fra innehaveren av godkjenningen og på grunnlag av en uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten»).
- 3) Innehaveren av godkjenningen av monensinnatrium (Coxidin) som tilsetningsstoff i fôrvarer har inngitt en søknad

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 21. februar 2008.

om å endre vilkårene for godkjenningen ved å redusere laveste innhold av nevnte tilsetningsstoff i fôrvarer for kalkuner.

- 4) I sin uttalelse av 18. september 2007 foreslo Myndigheten å redusere laveste innhold av tilsetningsstoffet for kalkuner fra 90 mg til 60 mg per kg fullfôr, ettersom det anses som effektivt mot koksidiøse⁽³⁾.
- 5) Forordning (EF) nr. 109/2007 bør derfor endres.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til forordning (EF) nr. 109/2007 erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 48 av 22.2.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 31 av 6.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om virkningen av Coxidin 25 % (monensinnatrium) som tilsetningsstoff i fôrvarer for kalkuner. Vedtatt 18. september 2007. *EFSA Journal* (2007) 545, s. 1-13.

VEDLEGG

«VEDLEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp	Midlertidige grenseverdier for restmengder i de relevante næringsmidlene av animalsk opprinnelse
5 1 701	Huvepharma NV Belgium	Monensinnatrium (Coxidin)	Aktivt stoff: C36H61O11Na Natriumsalt av polyetermonokarboksylsyre framstilt av <i>Streptomyces cinnamonensis</i> , 28682, LMG S-19095 i pulverform. Sammensetning: Monensin A: ikke under 90 % Monensin A + B: ikke under 95 % Monensin C: 0,2-0,3 % Tilsetningsstoffets sammensetning: Monensinnatrium av teknisk kvalitet med en aktivitet tilsvarende den hos monensin: 25 % Perlitt: 15-20 % Hvetekli: 55-60 % Analysemetode(1): Metode for bestemmelse av det aktive stoffet: høytrykksvaskkromatografi (HPLC) med postkolonne-derivatisering og UV-påvisning (λ = 520 nm). Analysemetode(1): Metode for bestemmelse av det aktive stoffet: høytrykksvæske-kromatografi (HPLC) med postkolonne-derivatisering og UV-påvisning (λ = 520 nm).	Oppføringskyllinger	—	100	125	1. Bruk forbudt minst de tre siste dagene før slaktning.	6.2.2017	25 µg monensinnatrium/kg hud+fett (våttvekt). 8 µg monensinnatrium/kg lever, nyre og muskel (våttvekt).
				Kalkuner	16 uker	60	100	2. Tilsetningsstoffet skal tilsettes forblandinger i form av en premiks. 3. Høyeste tillatte dose av monensinnatrium i tilskuddsfôr: – 625 mg/kg for oppføringskyllinger, – 500 mg/kg for kalkuner. 4. Monensinnatrium må ikke blandes med andre koksidostatika. 5. I bruksanvisningen angis følgende: «Farlig for hester. Denne forvaren inneholder et ionofor: bør ikke brukes samtidig med tiamulin, og bør overvåkes for eventuelle bivirkninger når den brukes samtidig med andre stoffer med legemiddelvirkning.» 6. Bruk egnet vernetøy, hansker og øye- og ansiktsvern. Ved dårlig ventilasjon i lokalene, bruk egnet åndedrettsvern.		

(1) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl/feed-additives.

⁽¹⁾ Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 163/2008**2014/EØS/21/07****av 22. februar 2008****om godkjenning av preparatet lantankarbonatoktahydrat (Lantharenol) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer godkjennes, og forordningen inneholder grunnlaget og framgangsmåtene for å gi en slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble ledsaget av de opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 3) Søknaden gjelder en anmodning om godkjenning i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av preparatet lantankarbonatoktahydrat (Lantharenol) som tilsetningsstoff i fôrvarer for katter.
- 4) Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») fastslo i sin uttalelse av 18. september 2007 at preparatet lantankarbonatoktahydrat (Lantharenol) ikke har noen skadevirkning på dyrs helse eller på miljøet, og at det ikke er skadelig for menneskers helse

ved tilfeldig eksponering for tilsetningsstoffet⁽²⁾. Den konkluderte videre med at preparatet ikke utgjør noen annen risiko som utelukker godkjenning i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1831/2003. Lantharenol har vist seg å redusere utskillelsen av fosfor via urinen. Myndigheten anbefaler ikke i sin uttalelse at det treffes hensiktsmessige tiltak i forbindelse med brukernes sikkerhet. Den anser at det er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring for å kartlegge eventuelle langsiktige skadevirkninger hos katter. I uttalelsen bekreftes også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.

- 5) Vurderingen av preparatet viser at vilkårene for godkjenning fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «andre avlstekniske tilsetningsstoffer», og som er oppført i vedlegget, godkjennes som tilsetningsstoff i fôrvarer på de vilkår som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

(¹) EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

(²) Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten til og virkningen av Lantharenol (lantankarbonatoktahydrat) som tilsetningsstoff i fôrvarer for katter i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003. Vedtatt 18. september 2007. *EFSA Journal* (2007) 542, s. 1-15.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VELEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handels-betegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyre-gruppe	Høyeste alder	Laveste innhold mg/kg fullfør med et vanninnhold på 12 %	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
Kategori: avlste kniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: andre avlste kniske tilsetningsstoffer (reduert utskillelse av fosfor via urinen).									
4d1	Bayer HealthCare AG	Lantan-karbonat-oktahydrat (Lantharenol)	<p>Tilsetningsstoffets sammensetning:</p> <p>Preparat av lantan-karbonat-oktahydrat</p> <p>Minst 85 % lantan-karbonat-oktahydrat som aktivt stoff</p> <p>Karakterisering av det aktive stoffet:</p> <p>Lantan-karbonat-oktahydrat</p> <p>$\text{La}_2(\text{CO}_3)_3 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$</p> <p>CAS-nr. 6487-39-4</p> <p>Analysemetode(¹):</p> <p>Optisk emisjonsspektrometri med induktivt koplet plasma (ICP-OES)</p>	Katter	—	1 500	7 500	<p>Det er påkrevd med en plan for overvåking etter markedsføring av kroniske skadevirkninger.</p> <p>I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet angis følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> for voksne katter, anbefalt dose i våttør med 20-25 % tørrstoffinnhold: 340-2 100 mg per kg, unngå samtidig bruk av for med høyt fosforinnhold. 	14.3.2018

(¹) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 164/2008

2014/EØS/21/08

av 22. februar 2008

**om endring av forordning (EF) nr. 1444/2006 med hensyn til laveste innhold av tilsetningsstoffet
Bacillus subtilis C-3102 (Calsporin) i fôrvarer^(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i
fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Tilsetningsstoffet *Bacillus subtilis* C-3102 (Calsporin) ble godkjent på visse vilkår i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003. Ved rådsforordning (EF) nr. 1444/2006⁽²⁾ ble bruk av dette tilsetningsstoffet godkjent for ti år for oppfôringskyllinger, og godkjenningen ble knyttet til innehaveren av godkjenningen for omsetning av tilsetningsstoffet.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 kan vilkårene for godkjenning av et tilsetningsstoff endres etter søknad fra innehaveren av godkjenningen og på grunnlag av en uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten»).
- 3) Innehaveren av godkjenningen av *Bacillus subtilis* C-3102 (Calsporin) som tilsetningsstoff i fôrvarer har

inngitt en søknad om å endre vilkårene for godkjenningen ved å redusere laveste innhold av nevnte tilsetningsstoff.

- 4) I sin uttalelse av 18. september 2007 foreslo Myndigheten å redusere laveste innhold av det aktive stoffet fra 1×10^9 KDE til 5×10^8 KDE fordi det finnes dokumentasjon på at den laveste foreslåtte dosen er effektiv⁽³⁾.
- 5) Forordning (EF) nr. 1444/2006 bør derfor endres.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til forordning (EF) nr. 1444/2006 erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 271 av 30.9.2006, s. 19.

⁽³⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten til og virkningen av Calsporin, et preparat av *Bacillus subtilis*, som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringskyllinger i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003. *EFSA Journal* (2007) 543, s. 1-8.

VELEGG

«VELEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjemningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder		Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
					KDE/kg fullfør med et vanninnhold på 12 %					
Kategori: avlstekniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: tarmflorastabilisatorer.										
4b1820	Calpis Co. Ltd Representert i Fellesskapet ved Orffa International Holding BV	<i>Bacillus subtilis</i> C-3102 DSM 15544 (Calsporin)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av <i>Bacillus subtilis</i> C-3102 (DSM 15544) som inneholder minst 1 × 10 ¹⁰ KDE/g tilsetningsstoff Karakterisering av det aktive stoffet: Levedyktige sporer av <i>Bacillus subtilis</i> C-3102 (DSM 15544) Analysemetode ⁽¹⁾ : Telling ved platespredningsmetoden ved hjelp av tryptonsoya-agar med forvarming av fôrvarerprøvene	Oppføringskyllinger	—	5 × 10 ⁸	1 × 10 ⁹	1. Brukersikkerhet: åndedrettsvern og vernebriller ved håndtering. 2. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelletteringsstabilitet. 3. Kan brukes i fôrvarer som inneholder de godkjente koksidiostatikaene monensinatrium, salinomycinatrium, semduramicin-natrium, lasalocidnatrium, maduramicin-ammonium, narasin-nicarbazin og diclazuril.	20.10.2016	

(1) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.imm.jrc.be/orl-feed-additives»

(1) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 165/2008

2014/EØS/21/09

av 22. februar 2008

om godkjenning av ny bruk av 3-fytase (Natuphos) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i
fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer godkjennes, og forordningen inneholder grunnlaget og framgangsmåtene for å gi en slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble ledsaget av de opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 3) Søknaden gjelder godkjenning av ny bruk i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av enzympreparatet 3-fytase (Natuphos 5 000, Natuphos 5 000 G, Natuphos 5 000 L, Natuphos 10 000 G og Natuphos 10 000 L) framstilt av *Aspergillus niger* (CBS 101.672) som et tilsetningsstoff i fôrvarer for ender.
- 4) Bruk av preparatet ble godkjent for avvente grisunger, oppfôringssvin og oppfôringskyllinger ved kommisjonsforordning (EF) nr. 243/2007⁽²⁾ og for verpehøner og oppfôringskalkuner ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1142/2007⁽³⁾.

- 5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om at godkjenningen skal omfatte ender. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») fastslo i sin uttalelse av 18. september 2007 at enzympreparatet 3-fytase (Natuphos 5 000, Natuphos 5 000 G, Natuphos 5 000 L, Natuphos 10 000 G og Natuphos 10 000 L) framstilt av *Aspergillus niger* (CBS 101.672) ikke har noen skadevirkning på forbrukere, brukere eller miljøet⁽⁴⁾. Ifølge uttalelsen har ikke bruken av preparatet noen skadevirkning på denne nye dyregruppen, og det gjør fôrvaren lettere fordøyelig. Myndigheten anser ikke at det er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring. Den bekrefter også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.

- 6) Vurderingen av preparatet viser at vilkårene for godkjenning fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «fordøyelsesforbedrende midler», og som er oppført i vedlegget, godkjennes som tilsetningsstoff i fôrvarer på de vilkår som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 73 av 13.3.2007, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 256 av 2.10.2007, s. 20.

⁽⁴⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten til og virkningen av enzympreparatet Natuphos (3-fytase) som tilsetningsstoff i fôrvarer for ender. *EFSA Journal* (2007) 544, s. 1-10.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 22. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VELEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						Antall enheter aktivt stoff per kg fullfør med et vanninnhold på 12 %			
Kategori: avlste kniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: fordøyelsesforbedrende midler.									
4a1600	BASF Aktien-gesellschaft	3-fytase EC 3.1.3.8 (Natuphos 5 000 Natuphos 5 000 G Natuphos 5 000 L Natuphos 10 000 G Natuphos 10 000 L)	Tilsetningsstoffets sammensetning: 3-fytase framstilt av <i>Aspergillus niger</i> (DSM 101.672) med en aktivitet på minst: Fast form: 5 000 FTU(1)/g Flytende form: 5 000 FTU/ml Karakterisering av det aktive stoffet: 3-fytase framstilt av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 101.672) Analysemetode(2): Kolorimetrisk metode som måler uorganisk fosfat som frigjøres av enzymet fra fytatsubstrat	Ender	—	300 FTU		1. I bruks-anvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagrings-temperatur, holdbarhets-tid og pelletterings-stabilitet. 2. Anbefalt dose per kg fullfør: 300-750 FTU. 3. Til bruk i fôr som inneholder mer enn 0,23 % fytinbundet fosfor.	14.3.2018

(1) 1 FTU er den mengden enzym som frigjør 1 mikromol uorganisk fosfat fra natriumfytat per minutt ved pH 5,5 og 37 °C.

(2) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

(1) 1 FTU er den mengden enzym som frigjør 1 mikromol uorganisk fosfat fra natriumfyat per minutt ved pH 5,5 og 37 °C.

(2) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 166/2008

2014/EØS/21/10

av 22. februar 2008

om godkjenning av ny bruk av preparatet *Bacillus cereus* var. *toyoi* (Toyocerin) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer godkjennes, og forordningen inneholder grunnlaget og framgangsmåtene for å gi en slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget til denne forordning. Søknaden ble ledsaget av de opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 3) Søknaden gjelder godkjenning av ny bruk i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av mikroorganismepreparatet *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012 (Toyocerin) for oppføringskalkuner.
- 4) Bruk av det nevnte mikroorganismepreparatet ble permanent godkjent for smågriser under to måneder og for purker ved kommisjonsforordning (EF) nr. 256/2002⁽²⁾, smågriser og oppføringssvin ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1453/2004⁽³⁾, oppføringsstorfve ved kommisjonsforordning (EF) nr. 255/2005⁽⁴⁾ og oppføringskaniner og oppføringskyllinger ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1200/2005⁽⁵⁾.

- 5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning for oppføringskalkuner. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») fastslo i sin uttalelse av 19. september 2007 at mikroorganismepreparatet *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012 (Toyocerin) ikke har noen skadevirkning på forbrukere, brukere eller miljøet⁽⁶⁾. Ifølge uttalelsen har ikke bruken av preparatet noen skadevirkning på den nye dyregruppen, og det har en virkning som forbedrer vektøkning, forinntak og fôrutnyttelse. Myndigheten anser ikke at det er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring. Den bekrefter også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.

- 6) Vurderingen av preparatet viser at vilkårene for godkjenning fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «tarmflorastabilisatorer», og som er oppført i vedlegget, godkjennes som tilsetningsstoff i fôrvarer på de vilkår som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EFT L 41 av 13.2.2002, s. 6. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1143/2007 (EUT L 256 av 2.10.2007, s. 23).

⁽³⁾ EUT L 269 av 17.8.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 45 av 16.2.2005, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 195 av 27.7.2005, s. 6. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1445/2006 (EUT L 271 av 30.9.2006, s. 22).

⁽⁶⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om sikkerheten og effektiviteten ved Toyocerin (*Bacillus cereus* var. *toyoi*) som et tilsetningsstoff i fôrvarer for kalkuner. Vedtatt 19. september 2007. *EFSA Journal* (2007) 549, 1-11.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på innehaver av godkjenningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Innhold		Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						Laveste innhold	Høyeste innhold		
KDE/kg fullfør med et vanninnhold på 12 %									
Kategori: avlstekniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: tarmflorastabilisatorer.									
4b1701	Rubinum	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/CNCM I-1012 (Toyocerin)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> som inneholder minst 1×10^{10} KDE/g tilsetningsstoff Karakterisering av det aktive stoffet: <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/CNCM I-1012 Analysemetode ⁽¹⁾ : Telling ved platespredningsmetoden ved hjelp av trypton-soya-agar med forvarming av forvareprøvene og identifikasjon med pulsfelt-elektroforese	Oppføringskalkuner	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	1. I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelletteringsstabilitet. 2. Sikkerhet: briller og hansker ved håndtering. 3. Kan brukes i forbindelser som inneholder tillatte koksidiostatika: monensinnatrium, lasalocidnatrium, robenidin, halofuginon, diclazuril, maduramicinammonium.	14.3.2018

(¹) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.irmm.jrc.be/crl/crl-feed-additives.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 167/2008**2014/EØS/21/11****av 22. februar 2008****om ny tiårig godkjenning av et koksidiostatikum som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

fikk anvendelse. Denne søknaden skal derfor fortsatt behandles i samsvar med artikkel 4 i direktiv 70/524/EØF.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/524/EØF av 23. november 1970 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 3 og 9,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽²⁾, særlig artikkel 25, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer, godkjennes.
- 2) I artikkel 25 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det fastsatt overgangstiltak for søknader om godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer som ble inngitt i henhold til direktiv 70/524/EØF før datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003 fikk anvendelse.
- 3) Søknaden om godkjenning av tilsetningsstoffet som er oppført i vedlegget til denne forordning, ble inngitt før datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003 fikk anvendelse.
- 4) Innledende bemerkninger til denne søknaden i henhold til artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/524/EØF ble oversendt Kommisjonen innen datoen da forordning (EF) nr. 1831/2003

- 5) Personen som er ansvarlig for å bringe Kokcisan 120G i omsetning, har inngitt en søknad om en tiårig godkjenning av tilsetningsstoffet som koksidiostatikum til oppføringsskylinger i samsvar med artikkel 4 i nevnte direktiv. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) har avgitt en uttalelse om sikkerheten for mennesker, dyr og miljø ved bruk av dette preparatet på de vilkår som er fastsatt i vedlegget til denne forordning. Vurderingen viser at vilkårene som kreves for en slik godkjenning, som fastsatt i artikkel 3 bokstav a) i direktiv 70/524/EØF, er oppfylt. Bruk av dette preparatet, som angitt i vedlegget, bør derfor godkjennes for et tidsrom på ti år.

- 6) Vurderingen av søknaden viser at det bør treffes visse forholdsregler for å unngå at arbeidstakerne eksponeres for tilsetningsstoffet som er oppført i vedlegget. Et slikt vern bør være sikret ved anvendelse av rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽³⁾.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Preparatet som tilhører gruppen «koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirksomhet», og som er oppført i vedlegg II, godkjennes for bruk i ti år som tilsetningsstoff i fôrvarer på de vilkår som er fastsatt i nevnte vedlegg.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EFT L 270 av 14.12.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1800/2004 (EUT L 317 av 16.10.2004, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽³⁾ EFT L 183, 29.6.1989, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/30/EF (EUT L 165, 27.6.2007, s. 21).

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEGLEGG

Tilsetningsstoffets registreringsnummer	Navn og registreringsnummer til den som er ansvarlig for omsetningen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp	Grenseverdier for restmengder i de relevante næringsmidlene av animalsk opprinnelse
						mg aktivt stoff per kg fullfør				
Koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning										
E 766	KRKA, d.d Novo mesto, Slovenia	Salinomycinnatrium (Kokcisan 120G)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Salinomycinnatrium: 120 g/kg Kalsiumkarbonat: inntil 1 000 g/kg Sukrose: 80-100 g/kg Maissivelse: 20 g/kg Aktivt stoff: Salinomycinnatrium, C42H69O11Na, CAS-nr. 55721-31-8, natriumsalt av en polycarmonokarboksyl-syre framstilt ved gjæring av Streptomyces albus (CBS 101071) Beslektede urenheter: < 42 mg elatofyllin/kg salinomycinnatrium < 40 g 17-epi-20-desoksy-salinomycin/kg salinomycinnatrium	Oppføringskyllinger	—	60	70	Bruk forbudt minst de tre siste dagene før slakt. Angis i bruks-anvisningen for forblandinger: «Farlig for dyr av hestefamilien og kalkuner» «Denne forvaren inneholder en ionofor: bør ikke brukes sammen med visse stoffer med legemiddel-virkning (f.eks. tiutalin) »	26.2.2018	5 µg salinomycinnatrium/kg for alt vått vev

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 209/2008

2014/EØS/21/12

av 6. mars 2008

om godkjenning av ny bruk av *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) som tilsetningsstoff i fôrvarer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 9 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 må tilsetningsstoffer som skal brukes i fôrvarer godkjennes, og forordningen inneholder grunnlaget og framgangsmåtene for å gi en slik godkjenning.
- 2) I samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det inngitt en søknad om godkjenning av preparatet som er oppført i vedlegget. Søknaden ble ledsaget av de opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 nr. 3 i nevnte forordning.
- 3) Søknaden gjelder godkjenning av ny bruk i kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» av preparatet *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47) som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringsvin.
- 4) Bruk av preparatet *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 ble godkjent for melkekyr ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1811/2005⁽²⁾, oppfôringsstorfe ved kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2003⁽³⁾, smågriser (avvente) ved

kommisjonsforordning (EF) nr. 2148/2004⁽⁴⁾, purker ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1288/2004⁽⁵⁾, oppfôringskaniner ved kommisjonsforordning (EF) nr. 600/2005⁽⁶⁾, hester ved kommisjonsforordning (EF) nr. 186/2007⁽⁷⁾, melkegeiter og melkesauer ved kommisjonsforordning (EF) nr. 188/2007⁽⁸⁾ og oppfôringslam ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1447/2006⁽⁹⁾.

- 5) Det er framlagt nye opplysninger til støtte for en søknad om godkjenning for oppfôringsvin. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten») fastslo i sin uttalelse av 22. november 2007 at det allerede er fastslått at *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) ikke har noen skadevirkning på forbrukere, brukere og miljøet⁽¹⁰⁾. Den fastslo videre at bruk av preparatet ikke utgjør noen fare for denne nye dyregruppen, og at bruk av preparatet kan forbedre oppfôringsgrisers ytelsesparametere. Myndigheten anser ikke at det er behov for særlige krav om overvåking etter markedsføring. Den bekrefter også rapporten om analysemetoden for tilsetningsstoffet i fôrvarer framlagt av Fellesskapets referanselaboratorium, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 6) Vurderingen av preparatet viser at vilkårene for godkjenning fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er oppfylt. Bruk av preparatet bør derfor godkjennes, som angitt i vedlegget til denne forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 63 av 7.3.2008, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 291 av 5.11.2005, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 46 av 20.2.2003, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 370 av 17.12.2004, s. 24. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1980/2005 (EUT L 318 av 6.12.2005, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT L 243 av 15.7.2004, s. 10. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1812/2005 (EUT L 291 av 5.11.2005, s. 18).

⁽⁶⁾ EUT L 99 av 19.4.2005, s. 5. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 496/2007 (EUT L 117 av 5.5.2007, s. 9).

⁽⁷⁾ EUT L 63 av 1.3.2007, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT L 57 av 24.2.2007, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT L 271 av 30.9.2006, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr på anmodning fra Europakommisjonen om sikkerheten og effektiviteten ved Biosaf Sc 47 (*Saccharomyces cerevisiae*) som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringsgriser. *EFSA Journal* (2007) 585, 1-9.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

og som er oppført i vedlegget, godkjennes som tilsetningsstoff i förvarer på de vilkår som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Artikkel 1

Preparatet som tilhører kategorien «avlstekniske tilsetningsstoffer» og den funksjonelle gruppen «tarmflorastabilisatorer»,

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 6. mars 2008.

For Kommisjonen

Androulla VASSILIOU

Medlem av Kommisjonen

VELEGG

Tilsetningsstoffets identifikasjonsnummer	Navn på inneholderen	Tilsetningsstoff (handelsbetegnelse)	Sammensetning, kjemisk formel, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Høyeste innhold	Andre bestemmelser	Godkjenningsperiodens utløp
						KDE/kg fullfør med et vanninnhold på 12 %			
Kategori: avlstekniske tilsetningsstoffer. Funksjonell gruppe: tarmflorastabilisatorer.									
4b1 702	Société Industrielle Lesaffre	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Tilsetningsstoffets sammensetning: Preparat av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 som inneholder minst 5 × 109 KDE/g tilsetningsstoff Karakterisering av det aktive stoffet: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 Analysemetode ⁽¹⁾ : Platespredningsmetoden med bruk av gjærekstraktar med kloramfenikol basert på ISO 7954-metoden Polymerasekjedereaksjon (PCR)	Oppfôringsvin	—	1,25 × 109	1,00 × 1010	I bruksanvisningen for tilsetningsstoffet og premiksen angis lagringstemperatur, holdbarhetstid og pelletteringsstabilitet.	27.3.2018

(1) Nærmere opplysninger om analysemetodene finnes på Fellesskapets referanselaboratoriums nettsted: www.imm.jrc.be/crl-feed-additives.

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/38/EF

2014/EØS/21/13

av 5. mars 2008

om utarbeiding av en liste over bruksområdene for fôrvarer med særlige ernæringsformål(*)

(Kodifisert utgave)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til rådsdirektiv 93/74/EØF av 13. september
1993 om fôrvarer med særlige ernæringsformål⁽¹⁾, særlig artik-
kel 6 bokstav a), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsdirektiv 94/39/EF av 25. juli 1994 om utar-
beiding av en liste over bruksområdene for fôrvarer med
særlige ernæringsformål⁽²⁾ er blitt betydelig endret flere
ganger⁽³⁾. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør
direktivet kodifiseres.
- 2) I direktiv 93/74/EØF er det fastsatt at det skal utarbei-
des en positivliste over bruksområdene for fôrvarer med
særlige ernæringsformål. Listen må inneholde nøyaktige
opplysninger om hva fôret skal brukes til, det vil si det
særlige ernæringsformålet, de grunnleggende ernærings-
egenskapene, merkingsopplysninger og eventuelt særlige
merkingskrav.
- 3) Visse ernæringsformål kan for tiden ikke angis i listen
over bruksområdene fordi det ikke foreligger fellesskaps-
metoder for kontroll av energiinnholdet i fôr til kjeledyr
og innholdet av kostfiber i fôrvarer. Listen må utfylles så
snart disse metodene er vedtatt.
- 4) Listen kan endres som følge av den vitenskapelige og tek-
niske utvikling.

5) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med utta-
relse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og
dyrehelsen.

6) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forplik-
telser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal
lovgivning av direktivene oppført i vedlegg II del B –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Medlemsstatene skal kreve at fôrvarer beregnet på særlige er-
næringsformål i henhold til direktiv 93/74/EØF bare kan mar-
kedsføres dersom bruksområdene omfattes av del B i vedlegg I
til dette direktiv, og dersom de oppfyller de øvrige vilkårene
fastsatt i nevnte del av vedlegg I.

Medlemsstatene skal også sørge for at bestemmelsene under
«Alminnelige bestemmelser» i del A i vedlegg I overholdes.

Artikkel 2

Direktiv 94/39/EF, som endret ved direktivene nevnt i vedlegg
II del A, oppheves, uten at dette berører medlemsstatenes for-
pliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal
lovgivning av direktivene oppført i vedlegg II del B.

Henvisninger til det opphevede direktiv skal forstås som hen-
visninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenlig-
ningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft 31. juli 2008.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 62 av 6.3.2008, s. 9, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 2/2009 av 5. februar 2009 om
endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantasemitære forhold),
se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 3.

⁽¹⁾ EFT L 237 av 22.9.1993, s. 23. Direktivet sist endret ved forordning
(EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 207 av 10.8.1994, s. 20. Direktivet sist endret ved direktiv
2008/4/EF (EUT L 6 av 10.1.2008, s. 4).

⁽³⁾ Se vedlegg II del A.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 5. mars 2008.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

*VEDLEGG I***DEL A****Alminnelige bestemmelser**

1. Når det er oppført flere grupper av ernæringsegenskaper i kolonne 2 i del B, angitt med ordene «og/eller», for det samme ernæringsformålet, kan produsenten velge å bruke en eller flere grupper av grunnleggende egenskaper for å oppnå ernæringsformålet definert i kolonne 1. For hver valgmulighet skal de tilsvarende merkingsopplysningene angis i kolonne 4.
2. Når en gruppe tilsetningsstoffer er nevnt i kolonne 2 eller kolonne 4 i del B, må de anvendte tilsetningsstoffene være godkjent ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003⁽¹⁾, og være i samsvar med den angitte grunnleggende egenskapen.
3. Når kilden(e) til bestanddelene eller analysebestanddelene skal angis i kolonne 4 i del B, må produsenten gi en detaljert oppgave (f.eks. bestanddelen(e)s spesifikke navn, dyreart eller del av dyret) som gjør det mulig å vurdere om det er samsvar mellom förvaren og de tilsvarende grunnleggende ernæringsegenskapene.
4. Dersom et stoff som også er tillatt som tilsetningsstoff, skal angis i kolonne 4 i del B og ledsages av uttrykket «totalt innhold av», skal det angitte innholdet henvise til mengden som naturlig forekommer dersom ingen tilsetning er utført, eller, som unntak fra rådsdirektiv 70/524/EØF⁽²⁾, til den samlede mengden av stoffet som naturlig forekommer, og til den mengden som er tilsatt som tilsetningsstoff.
5. De opplysningene som kreves i kolonne 4 i del B med betegnelsen «dersom tilsatt», er obligatoriske dersom bestanddelen eller tilsetningsstoffet er blitt tilsatt, eller dersom mengden av dette er spesifikt forhøyet med sikte på å oppfylle det særlige ernæringsformålet.
6. Opplysningene som skal angis i kolonne 4 i del B med hensyn til analysebestanddeler og tilsetningsstoffer, skal være kvantitative.
7. Den anbefalte bruksperioden angitt i kolonne 5 i del B omfatter en periode som ernæringsformålet normalt bør oppfylles innenfor. Produsentene kan angi mer nøyaktige bruksperioder innenfor de fastsatte grensene.
8. Dersom en förvare er beregnet på å oppfylle flere særlige ernæringsformål, må den være i samsvar med de tilsvarende angivelsene i del B.
9. Når det gjelder tilskuddsför med særlige ernæringsformål, skal bruksanvisningen på etiketten inneholde opplysninger om balansen i dagsrasjonen.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 270 av 14.12.1970, s. 1.

DEL B
Liste over bruksområder

Særlig ernæringsformål	Grunnleggende ernæringssegenskaper	Dyreart eller -kategori	Merkingsopplysninger	Anbefalt bruksperiode	Andre bestemmelser
1	2	3	4	5	6
Støtte av nyrefunksjonen ved kronisk nyresvikt ⁽¹⁾	Lavt innhold av fosfor og begrenset innhold av proteiner med høy kvalitet	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Proteinkilde(r) – Kalsium – Fosfor – Kalium – Natrium – Innhold av essensielle fettsyrer (dersom tilsatt) 	<p>Innledningsvis inntil seks måneder⁽²⁾</p>	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p> <p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p>
Oppløsning av struvittsteiner ⁽³⁾	<ul style="list-style-type: none"> – Urinsurgjørende egenskaper, lavt innhold av magnesium og begrenset innhold av proteiner med høy kvalitet 	Hunder	<ul style="list-style-type: none"> – Proteinkilde(r) – Kalsium – Fosfor – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorider – Svovel – Urinsurgjørende stoffer 	5–12 uker	<p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p> <p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>
	<ul style="list-style-type: none"> – Urinsurgjørende egenskaper og lavt innhold av magnesium 	Katter	<ul style="list-style-type: none"> – Kalsium – Fosfor – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorider – Svovel – Totalt innhold av taurin – Urinsurgjørende stoffer 		

1	2	3	4	5	6
Nedsatt risiko for tilbakefall av struvittsteiner ⁽³⁾	Urinsurgjørende egenskaper og moderat innhold av magnesium	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Kalsium – Fosfor – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorider – Svovel – Urinsurgjørende stoffer 	Inntil seks måneder	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Nedsatt dannelse av ureterstein	Lavt innhold av puriner og proteiner, men proteiner med høy kvalitet	Hunder og katter	Proteinkilde(r)	Inntil seks måneder, men livsvarig bruk ved uopprettelige forstyrrelser i urinsyrestoffskiftet	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Nedsatt dannelse av oksala Stein	Lavt innhold av kalsium, lavt innhold av vitamin D og urinalkaliserende egenskaper	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Fosfor – Kalsium – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorid – Svovel – Totalt innhold av vitamin D – Hydroksypolin – Urinalkaliserende stoffer 	Inntil seks måneder	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Nedsatt dannelse av cystin Stein	Lavt innhold av proteiner, moderat innhold av svovelholdige aminosyrer og urinalkaliserende egenskaper	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Totalt innhold av svovelholdige aminosyrer – Natrium – Kalium – Klorid – Svovel – Urinalkaliserende stoffer 	Innledningsvis inntil ett år	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»

1	2	3	4	5	6
Nedsatt intoleranse for bestanddeler og næringsstoffer ⁽⁴⁾	<ul style="list-style-type: none"> – Utvalgte proteinkilder og/eller <ul style="list-style-type: none"> – Utvalgte karbohydratkilder 	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Proteinkilde(r) – Innhold av essensielle fettsyrer (dersom tilsatt) – Karbohydratkilde(r) – Innhold av essensielle fettsyrer (dersom tilsatt) 	3–8 uker: dersom tegnene på intoleranse forsvinner, kan dette føret brukes uten tidsbegrensning	
Nedsatt risiko for akutte opptakstilstander i tarmen	Forhøyet innhold av elektrolytter og lett fordøyelige bestanddeler	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Natrium – Kalium – Kilde(r) til slimdannende stoffer (dersom tilsatt) 	1–2 uker	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: <ul style="list-style-type: none"> – «I perioder med akutt diaré og i påfølgende rekonvalesensperioder.» – «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Kompensasjon for dårlig fordøyelse ⁽⁵⁾	Lett fordøyelige bestanddeler og lavt innhold av fettstoffer	Hunder og katter	Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling	3–12 uker, men livsvarig bruk ved kronisk pankreassvikt	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: <ul style="list-style-type: none"> «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Støtte av hjertefunksjonen ved kronisk hjertesvikt	Lavt innhold av natrium og forhøyet K/Na-forhold	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Natrium – Kalium – Magnesium 	Innledningsvis inntil seks måneder	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: <ul style="list-style-type: none"> «Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Regulering av glukosetilførselen (<i>Diabetes mellitus</i>)	Lavt innhold av karbohydrater som hurtig omdannes til glukose	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> – Karbohydratkilde(r) – Eventuell behandling av karbohydrater – Stivelse – Totalt innhold av sukker – Fruktose (dersom tilsatt) – Innhold av essensielle fettsyrer (dersom tilsatt) – Kilde(r) til kortkjedede eller mellomlange fettsyrer (dersom tilsatt) 	Innledningsvis inntil seks måneder	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: <ul style="list-style-type: none"> «Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»

1	2	3	4	5	6
Støtte av leverfunksjonen ved kronisk nedsatt leverfunksjon	<ul style="list-style-type: none"> Proteiner med høy kvalitet, moderat innhold av proteiner, høyt innhold av essensielle fettsyrer og høyt innhold av lett fordøyelige karbohydrater 	Hunder	<ul style="list-style-type: none"> Proteinkilde(r) Innhold av essensielle fettsyrer Lett fordøyelige karbohydrater som eventuelt har vært gjenstand for behandling Natrium Totalt innhold av kobber 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p> <p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p>
	<ul style="list-style-type: none"> Proteiner med høy kvalitet, moderat innhold av proteiner og høyt innhold av essensielle fettsyrer 	Katter	<ul style="list-style-type: none"> Proteinkilde(r) Innhold av essensielle fettsyrer Natrium Totalt innhold av kobber 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p> <p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p>
Regulering av lipidstoffsiftet ved hyperlipidemi	Lavt innhold av fettstoffer og høyt innhold av essensielle fettsyrer	Hunder og katter	<ul style="list-style-type: none"> Innhold av essensielle fettsyrer Innhold av n-3-fettsyrer (dersom tilsatt) 	Innledningsvis inntil to måneder	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>
Nedsatt kobberoppbygning i leveren	Lavt innhold av kobber	Hunder	Totalt innhold av kobber	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>
Nedsatt overvekt	Lavt energiinhold	Hunder og katter	Energiinnhold	Inntil ønsket kroppsvekt er oppnådd	I bruksanvisningen skal anbefalt daglig inntak angis.

[illegible]

1	2	3	4	5	6
	<p>eller</p> <ul style="list-style-type: none"> Høyt innhold av kalsium i form av lett tilgjengelige kalsiumsalter 		Totalt innhold av kalsium, henholdsvis kalsiumkilder og kalsiummengde	Begynn ved første tegn på fødsel til to dager etter fødselen	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> Bruksanvisning, dvs. antall anvendelsesmåter og tidspunkt før og etter kalving. Følgende tekst: «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra ernæringssekspert.»
Nedsatt risiko for ketose ⁽⁶⁾	Bestandtdeler som tilfører energi i form av glykogen	Melkekyr og søyer	<ul style="list-style-type: none"> Bestandtdeler som tilfører energi i form av glykogen Propan-1,2-diol (dersom tilsatt som forløper til glukose) Glyserol (dersom tilsatt som forløper til glukose) 	3–6 uker etter kalving ⁽⁹⁾ De siste seks ukene før og de første tre ukene etter lamming ⁽¹⁰⁾	
Nedsatt risiko for tetani (hypomagnesemi)	Høyt innhold av magnesium, lett tilgjengelige karbohydrater, moderat innhold av proteiner og lavt innhold av kalium	Drøvtyggere	<ul style="list-style-type: none"> Stivelse Totalt innhold av sukker Magnesium Natrium Kalium 	3–10 uker i perioder med rask gressvekst	<p>Bruksanvisningen skal inneholde råd om balansen i dagsrasjonen med hensyn til fiberinnhold og lett tilgjengelige energikilder.</p> <p>Når det gjelder fôrvarer til sauer, påføres emballasjen, beholderen eller etiketten følgende:</p> <p>«Særlig for søyer i laktasjon»</p>
Nedsatt risiko for acidose	Lavt innhold av lett gjærbare karbohydrater, og høy bufferkapasitet	Drøvtyggere	<ul style="list-style-type: none"> Stivelse Totalt innhold av sukker 	Høyst to måneder ⁽¹¹⁾	<p>Bruksanvisningen skal inneholde råd om balansen i dagsrasjonen med hensyn til fiberinnhold og lett gjærbare karbohydratkilder.</p> <p>Når det gjelder fôrvarer til melkekyr, påføres emballasjen, beholderen eller etiketten følgende:</p> <p>«Særlig for kyr med høy yteevne.»</p> <p>Når det gjelder fôrvarer til oppførringsdrøvtyggere, påføres emballasjen, beholderen eller etiketten følgende:</p> <p>«Særlig for intensivt førede dyr»⁽¹²⁾</p>

1	2	3	4	5	6
Stabilisering av vamm- og elektrolytbalansen	Hovedsakelig elektrolytter og lett absorberbare karbohydrater	Kalver Smågriser Lam Kje Føll	– Karbohydratkilde(r) – Natrium – Kalium – Klorider	1–7 dager (1–3 dager dersom brukt alene)	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Ved risiko for, i perioder med eller ved rekonvalesens etter fordøyelsesproblemer (diaré)» «Før bruk bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»
Nedsatt risiko for urinveissteiner	Lavt innhold av fosfor, magnesium og urinsurgjørende egenskaper	Drøvtyggere	– Kalsium – Fosfor – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorid – Svovel – Urinsurgjørende stoffer	Inntil seks uker	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Særlig for intensivt førede unge dyr» I bruksanvisningen angis følgende: «Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»
	– Høyt innhold av magnesium og/eller – Lett fordøyelige bestanddeler	Svin	– Magnesium – Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Innhold av n-3-fettsyrer (dersom tilsatt)	1–7 dager	Det skal opplyses om hvilke situasjoner bruken av denne føvaren er beregnet på.
Stabilisering av den fysiologiske fordøyelsen	– Lav bufferkapasitet og lett fordøyelige bestanddeler	Smågriser	– Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Bufferkapasitet – Kilde(r) til astringerende stoffer (dersom tilsatt) – Kilde(r) til slimdannende stoffer (dersom tilsatt)	2–4 uker	På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende: «Ved risiko for, i perioder med eller ved rekonvalesens etter fordøyelsesproblemer.»

1	2	3	4	5	6
	<ul style="list-style-type: none"> – Lett fordøyelige bestanddeler 	Svin	<ul style="list-style-type: none"> – Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Kilde(r) til astringerende stoffer (dersom tilsatt) – Kilde(r) til slimdannende stoffer (dersom tilsatt) 		
Nedsatt risiko for forstoppelse	Bestanddeler som stimulerer tarmpassasjen	Purker	Bestanddeler som stimulerer tarmpassasjen	10–14 dager før og 10–14 dager etter grising	
Nedsatt risiko for fettlevversyndrom	Lavt energinnehold og høy andel av omsattelig energi fra lipider med et høyt innhold av flerumettede fettsyrer	Verpehøner	<ul style="list-style-type: none"> – Energinnehold (beregnet etter EF-metode) – Prosentandel omsattelig energi fra lipider – Innhold av flerumettede fettsyrer 	Inntil 12 uker	
Kompensasjon for malabsorpsjon	Lavt innhold av mettede fettsyrer og høyt innhold av fettløselige vitaminer	Fjørfe, unntatt gjess og duer	<ul style="list-style-type: none"> – Prosentandel av mettede fettsyrer i forhold til det totale innholdet av fettsyrer – Totalt innhold av vitamin A – Totalt innhold av vitamin D – Totalt innhold av vitamin E – Totalt innhold av vitamin K 	I løpet av de første to ukene etter klekking	
Kompensasjon for kronisk nedsatt tynntarmfunksjon	Karbohydrater, proteiner og fettstoffer som fordøyes lett før de når tynntarmen	Dyr av hestefamilien ⁽¹⁾	<ul style="list-style-type: none"> – Kilde(r) til lett fordøyelige karbohydrater, proteiner og fettstoffer som eventuelt har vært gjenstand for behandling 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>Det bør opplyses om hvilke situasjoner bruken av føvaren er beregnet på og hvordan den bør tilføres, f.eks. i mange små rasjoner per dag.</p> <p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>

1	2	3	4	5	6
Kompensasjon for kroniske fordøyelsesforstyrrelser i tykktarmen	Lett fordøyelig fiber	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> – Fiberkilde(r) – Innhold av n-3-fettsyrer (dersom tilsatt) 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>Det bør opplyses om hvilke situasjoner bruken av føvaren er beregnet på og hvordan den bør tilføres.</p> <p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>
Nedsatt reaksjon på stress	Lett fordøyelige bestanddeler	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> – Magnesium – Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Innhold av n-3-fettsyrer (dersom tilsatt) 	2–4 uker	Det skal opplyses om nøyaktig hvilke situasjoner bruken av føvaren er beregnet på.
Kompensasjon for tap av elektrolytter ved kraftig svetting	Hovedsakelig elektrolytter og lett absorberbare karbohydrater	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> – Kalsium – Natrium – Magnesium – Kalium – Klorider – Glukose 	1–3 dager	<p>Det skal opplyses om hvilke situasjoner bruken av føvaren er beregnet på.</p> <p>Når føvaren utgjør en betydelig del av dagsrasjonen, bør det opplyses om at det er risikabelt å foreta brå endringer i fôrsammensetningen.</p> <p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p>
Ernæringsmessig gjenopbygging, rekonvalesens	Høy konsentrasjon av vesentlige næringsstoffer og lett fordøyelige bestanddeler	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> – Lett fordøyelige bestanddeler som eventuelt har vært gjenstand for behandling – Innhold av n-3 og n-6-fettsyrer (dersom tilsatt) 	Inntil dyret er restituert	<p>Det skal opplyses om hvilke situasjoner bruken av føvaren er beregnet på.</p> <p>Når føvarene er særlig beregnet på å tilføres ved hjelp av sonde eller slange, skal det på emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Tilføres under tilsyn av veterinær.»</p>

1	2	3	4	5	6
Støtte av leverfunksjonen ved kronisk nedsatt leverfunksjon	Lavt innhold av proteiner med høy kvalitet, og lett fordøyelige karbohydrater	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> Protein- og fiberkilder Lett fordøyelige karbohydrater som eventuelt har vært gjenstand for behandling Metionin Kolin Innhold av n-3-fettsyrer (dersom tilsatt) 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>Det bør opplyses om hvilken måte forvaren skal tilføres på, f.eks. i mange små rasjoner per dag.</p> <p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p>
Støtte av nyrefunksjonen ved kronisk nyresvikt	Lavt innhold av proteiner med høy kvalitet, og lavt innhold av fosfor	Dyr av hestefamilien	<ul style="list-style-type: none"> Proteinkilde(r) Kalsium Fosfor Kalium Magnesium Natrium 	Innledningsvis inntil seks måneder	<p>På emballasjen, beholderen eller etiketten påføres følgende:</p> <p>«Før bruk eller før bruksperioden forlenges bør det innhentes uttalelse fra veterinær.»</p> <p>I bruksanvisningen angis følgende:</p> <p>«Vann bør til enhver tid være tilgjengelig.»</p>

- (¹) Dersom det er hensiktsmessig, kan produsenten også anbefale bruk ved midlertidig nyresvikt.
- (²) Dersom forvaren er anbefalt ved midlertidig nyresvikt, skal den anbefalte bruksperioden være to til fire uker.
- (³) Når det gjelder forvarer til katter, kan det særlige ernæringsformålet utfylles med «Feline lower urinary tract disease» eller «Feline urological syndrome — FUS».
- (⁴) Når det gjelder forvarer beregnet på en særlig intoleranse, kan en henvisning til denne erstatte ordene «bestanddel og næringsstoff».
- (⁵) Produsenten kan utfylle det særlige ernæringsformålet med betegnelsen «ekskokrin pankreassvikt».
- (⁶) Når det gjelder forvarer til katter, kan produsenten utfylle det særlige ernæringsformålet med betegnelsen «leverlipidose hos katt».
- (⁷) Betegnelsen «ketose» kan erstattes med «acetonemi».
- (⁸) Produsenten kan også anbefale bruk ved rekonvalesens etter ketose.
- (⁹) Når det gjelder forvarer til melkekyr.
- (¹⁰) Når det gjelder forvarer til søyer.
- (¹¹) Når det gjelder forvarer til melkekyr: «Høyst to måneder fra begynnelsen av laktasjonen».
- (¹²) Angi hvilken kategori av drovtyggere det gjelder.
- (¹³) Når det gjelder forvarer som er beregnet på gamle dyrs særlige behov (lett fordøyelige bestanddeler), tilføyes betegnelsen «gamle dyr» under dyreart eller -kategori.

*VEDLEGG II***DELA****Opphevet direktiv med liste over endringsdirektiver**

(nevnt i artikkel 2)

Kommisjonsdirektiv 94/39/EF	(EFT L 207 av 10.8.1994, s. 20)
Kommisjonsdirektiv 95/9/EF	(EFT L 91 av 22.4.1995, s. 35)
Kommisjonsdirektiv 2002/1/EF	(EFT L 5 av 9.1.2002, s. 8)
Kommisjonsdirektiv 2008/4/EF	(EUT L 6 av 10.1.2008, s. 4)

DEL B**Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning**

(nevnt i artikkel 2)

Direktiv	Frist for innarbeiding i nasjonal lovgivning
94/39/EF	30. juni 1995
95/9/EF	30. juni 1995
2002/1/EF	20. november 2002
2008/4/EF	30. juli 2008

*VEDLEGG III***Sammenligningstabell**

Direktiv 94/39/EF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	—
—	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
—	Artikkel 4
Vedlegg	Vedlegg I
—	Vedlegg II
—	Vedlegg III

KOMMISJONSDIREKTIV 2007/15/EF

2014/EØS/21/14

av 14. mars 2007

om endring av vedlegg I til rådsdirektiv 74/483/EØF om utstikkende deler på motorvogner, for å tilpasse det til den tekniske utvikling(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

4) Direktiv 74/483/EØF bør derfor endres.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

5) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved artikkel 13 nr. 1 i direktiv 70/156/EØF —

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 2 annet strekpunkt,

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

under henvisning til rådsdirektiv 74/483/EØF av 17. september 1974 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om utstikkende deler på motorvogner⁽²⁾, særlig artikkel 5, og

Artikkel 1

Vedlegg I til direktiv 74/483/EØF endres i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

ut fra følgende betraktninger:

Artikkel 2

1) Direktiv 74/483/EØF er et av særdirektivene innenfor rammen av framgangsmåten for EF-typegodkjenning fastsatt ved direktiv 70/156/EØF. Bestemmelsene i direktiv 70/156/EØF om systemer, deler og tekniske enheter for motorvogner får derfor anvendelse på direktiv 74/483/EØF.

Fra og med 4. april 2009 skal en medlemsstat med begrunnelse i utstikkende deler nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype dersom kravene fastsatt i direktiv 74/483/EØF, som endret ved dette direktiv, ikke er oppfylt.

2) På bakgrunn av den tekniske utvikling, og for å gjøre de tekniske krav tydeligere, bør kravene til støtfangere tilpasses.

Artikkel 3

3) Vedlegg IV del II til direktiv 70/156/EØF inneholder en liste over reglementer fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa (UN/ECE) som kan godtas som alternativer til typegodkjenningsdirektiver. Når vedlegg I til direktiv 74/483/EØF tilpasses til den tekniske utvikling, må kravene i nevnte direktiv derfor bringes i samsvar med UN/ECE-reglement nr. 26.

1. Medlemsstatene skal innen 4. april 2008 vedta og kunnngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 5. april 2008.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 75 av 15.3.2007, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 3/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 6.

⁽¹⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 266 av 2.10.1974, s. 4. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 2003.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 14. mars 2007.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

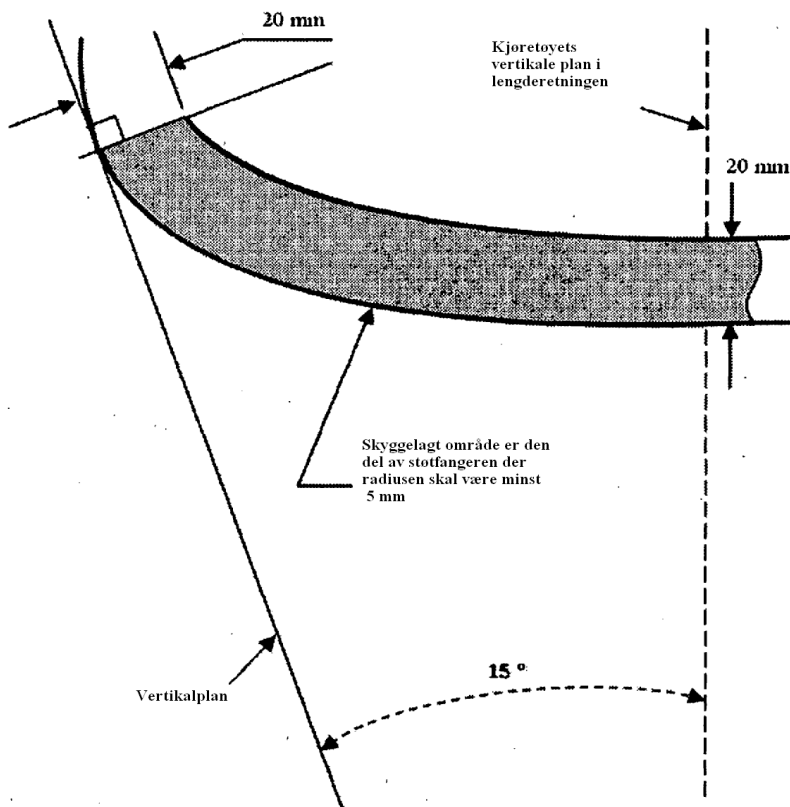
Visepresident

VEDLEGG

I vedlegg I til direktiv 74/483/EØF skal nr. 6.5.2 lyde:

«6.5.2. Dersom støtfangerlinjen, foran eller bak, som tilsvarer kjøretøyets ytre omriss i vertikal projeksjon, har en stiv overflate, skal denne overflaten ha en krumningsradius på minst 5 mm for alle punkter mellom omrisset og linjer over og under dette, som utgår fra punkter 20 mm innad, og målt normalt til ethvert punkt på omrisset. En minste ytre krumningsradius på 2,5 mm får anvendelse på alle andre områder på støtfangeren.

Denne bestemmelse får anvendelse på den delen av støtfangeren som befinner seg mellom omrissets tangentielle berøringspunkter med to vertikalplan som hver er plassert i en vinkel på 15 grader fra kjøretøyets symmetriplan i lengderetningen (se figur 1).

Figur 1'

Figur 1»

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/5/EF**2014/EØS/21/15****av 30. januar 2008****om angivelse på etiketten til visse næringsmidler av andre obligatoriske opplysninger enn dem som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF(*)**

(Kodifisert utgave)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/
EF av 20. mars 2000 om tilnærming av medlemsstatenes
lovgivning om merking og presentasjon av samt reklamering
for næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 2,under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning 94/35/
EF av 30. juni 1994 om søtstoffer til bruk i næringsmidler⁽²⁾,
særlig artikkel 6, og

ut fra følgende betraktninger:

(1) Kommisjonsdirektiv 94/54/EF av 18. november 1994 om angivelse på etiketten til visse næringsmidler av andre obligatoriske opplysninger enn dem som er fastsatt i rådsdirektiv 79/112/EØF⁽³⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger⁽⁴⁾. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør direktivet kodifiseres.

2) For å sikre at forbrukerne får tilstrekkelige opplysninger må det for visse næringsmidler angis obligatoriske opplysninger utover dem som er fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2000/13/EF.

3) Emballasjegasser som brukes ved emballering av visse næringsmidler, bør ikke anses som ingredienser i henhold til artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2000/13/EF, og bør derfor ikke oppføres i listen over ingredienser på etiketten.

4) Forbrukerne bør imidlertid gis opplysninger om bruken av slike gasser i den grad opplysningene setter dem i stand til å forstå årsaken til at næringsmiddelet som de har kjøpt, har en lengre holdbarhetstid enn lignende varer som er emballert på andre måter.

5) For å gi hensiktsmessig forbrukeropplysning bør det framgå av etiketten om næringsmiddelet inneholder søtstoffer.

6) Etiketten til næringsmidler som inneholder visse kategorier av søtstoffer, bør ha en advarsel om dette.

7) Etiketten må også gi forbrukerne tydelig informasjon om forekomst av glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyre i sukkervarer og drikker. Ved høyt innhold av glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyre i disse produktene bør forbrukerne, særlig personer med høyt blodtrykk, i tillegg få opplysninger om at overdrevet inntak bør unngås. For å sikre at forbrukerne forstår disse opplysningene bør helst den kjente betegnelsen «lakris» benyttes.

8) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.

9) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning av direktivene oppført i vedlegg II del B —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 27 av 31.1.2008, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 4/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 7.

⁽¹⁾ EFT L 109 av 6.5.2000, s. 29. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/68/EF (EUT L 310 av 28.11.2007, s. 11).

⁽²⁾ EFT L 237 av 10.9.1994, s. 3. Direktivet sist endret ved direktiv 2006/52/EF (EUT L 204 av 26.7.2006, s. 10).

⁽³⁾ EFT L 300 av 23.11.1994, s. 14. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/77/EF (EUT L 162 av 30.4.2004, s. 76).

⁽⁴⁾ Se vedlegg II del A.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 2000/13/EF skal etiketten til næringsmidlene oppført i vedlegg I til dette direktiv omfatte de obligatoriske tilleggsopplysningene som angitt i nevnte vedlegg.

Artikkel 2

Direktiv 94/54/EF, endret ved direktivene nevnt i vedlegg II del A, oppheves, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning av direktivene oppført i vedlegg II del B.

Henvisninger til det opphevede direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 30. januar 2008.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

VEDLEGG I

Liste over næringsmidler med merking som skal omfatte én eller flere obligatoriske tilleggsopplysninger

Næringsmiddeltype eller -kategori	Opplysninger
Næringsmidler med forlenget holdbarhet som følge av bruk av emballasjegasser tillatt i henhold til rådsdirektiv 89/107/EØF ⁽¹⁾	«Emballert i beskyttende atmosfære»
Næringsmidler som inneholder ett eller flere søtstoffer tillatt i henhold til direktiv 94/35/EF	«inneholder søtstoff(er)» Denne opplysningen skal ledsage varebetegnelsen slik den er fastsatt i artikkel 5 i direktiv 2000/13/EF
Næringsmidler som inneholder både tilsatt sukker og ett eller flere søtstoffer tillatt i henhold til direktiv 94/35/EF	«inneholder sukker og søtstoff(er)» Denne opplysningen skal ledsage varebetegnelsen slik den er fastsatt i artikkel 5 i direktiv 2000/13/EF
Næringsmidler som inneholder aspartam	«inneholder en fenylalaninkilde»
Næringsmidler som inneholder minst 10 % tilsatte polyoler	«overdrevet inntak kan ha avførende virkning»
Sukkervarer eller drikker som inneholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyre som følge av tilsetning av selve stoffet eller lakrisplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en konsentrasjon på 100 mg/kg eller minst 10 mg/l.	«Inneholder lakris» skal tilføyes umiddelbart etter listen over ingredienser, med mindre «lakris» allerede er oppført i listen over ingredienser eller i varebetegnelsen. Dersom det ikke finnes noen liste over ingredienser, skal opplysningen plasseres nær varebetegnelsen.
Sukkervarer som inneholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyre som følge av tilsetning av selve stoffet eller lakrisplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en konsentrasjon på minst 4 g/kg.	Følgende tekst skal tilføyes etter listen over ingredienser: «inneholder lakris – personer med høyt blodtrykk bør unngå overdrevet inntak». Dersom det ikke finnes noen liste over ingredienser, skal opplysningen plasseres nær varebetegnelsen.
Drikker som inneholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalter av glycyrrhizinsyre som følge av tilsetning av selve stoffet eller lakrisplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i konsentrasjoner på minst 50 mg/l, eller minst 300 mg/l for drikker som inneholder minst 1,2 volumprosent alkohol ⁽²⁾ .	Følgende tekst skal tilføyes etter listen over ingredienser: «inneholder lakris – personer med høyt blodtrykk bør unngå overdrevet inntak». Dersom det ikke finnes noen liste over ingredienser, skal opplysningen plasseres nær varebetegnelsen.

⁽¹⁾ EFT L 40 av 11.2.1989, s. 27.⁽²⁾ Verdiene får anvendelse på produkter slik de frambyr for konsum eller slik de rekonstitueres i samsvar med produsentens anvisninger.

VEDLEGG II

DEL A

Opphevet direktiv med liste over endringsdirektiver

(nevnt i artikkel 2)

Kommisjonsdirektiv 94/54/EF	(EFT L 300 av 23.11.1994, s. 14)
Rådsdirektiv 96/21/EF	(EFT L 88 av 5.4.1996, s. 5)
Kommisjonsdirektiv 2004/77/EF	(EUT L 162 av 30.4.2004, s. 76)

DEL B

Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning

(nevnt i artikkel 2)

Direktiv	Frist for innarbeiding
94/54/EF	30. juni 1995(*)
96/21/EF	30. juni 1996(**)
2004/77/EF	20. mai 2005(***)

(*) I samsvar med artikkel 2 første ledd i direktiv 94/54/EØF:

«Medlemsstatene skal om nødvendig endre sine lover og forskrifter innen 30. juni 1995 for å:

- tillate handel med varer som er i samsvar med dette direktiv, senest 1. juli 1995,
- forby handel med varer som ikke er i samsvar med dette direktiv, fra 1. januar 1997. Varer som er markedsført eller merket før nevnte dato, og som ikke er i samsvar med dette direktiv, kan imidlertid markedsføres inntil lagrene er tømt.»

(**) I samsvar med artikkel 2 første ledd i direktiv 96/21/EØF:

«Dersom det er nausynt, skal medlemsstatene innen 1. juli 1996 endre lovene og forskriftene sine slik at dei

- seinast 1. juli 1996 tillèt handel med produkt som er i samsvar med dette direktivet,
- frå 1. juli 1997 forbyr handel med produkt som ikkje er i samsvar med dette direktivet. Produkt som er marknadsførde eller merkte før denne datoen, og som ikkje er i samsvar med dette direktivet, kan likevel marknadsførast til lagra er tømde.»

(***) I samsvar med artikkel 2 i direktiv 2004/77/EF:

«1. Medlemsstatene skal senest fra 20. mai 2005 tillate handel med produkter som er i samsvar med dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal fra 20. mai 2006 forby handel med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv.

Produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv og som er merket før 20. mai 2006, skal likevel være tillatt til lagrene er tomme.»

*VEDLEGG III***Sammenligningstabell**

Direktiv 94/54/EF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	—
—	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
—	Artikkel 4
Vedlegg	Vedlegg I
—	Vedlegg II
—	Vedlegg III

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/21/16

av 4. desember 2007

om endring av vedtak 2002/840/EF om lista over anlegg i tredjestatar som er godkjende for stråling av næringsmiddel*[meldt under nummeret K(2007) 5823]*

(2007/802/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/2/EF av 22. februar 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lovgiving om næringsmidler og næringsmiddelingsredienser behandlet med ioniserende stråling⁽¹⁾, særleg artikkel 9 nr. 2, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Etter direktiv 1999/2/EF kan eit næringsmiddel som er handsama med ioniserande stråling, importerast frå ein tredjestat berre dersom det er handsama i eit strålingsanlegg som er godkjent av Fellesskapet.
- 2) Ved kommisjonsvedtak 2002/840/EF⁽²⁾ vart det fastsett ei liste over godkjende anlegg.
- 3) Kommisjonen har motteke ein søknad om godkjenning av to strålingsanlegg i Thailand, som er send over av dei rette styresmaktene i denne staten. Sakkunnige frå Kommisjonen har inspisert strålingsanlegga for å kontrollere om dei oppfyller krava i direktiv 1999/2/EF, og særleg om offentleg tilsyn sikrar at dei oppfyller krava i artikkel 7 i det nemnde direktivet.

4) Anlegga i Thailand oppfyller dei fleste av krava i direktiv 1999/2/EF. Dei manglane som Kommisjonen har påvist, er vortne utbetra på ein tilstrekkeleg måte av dei rette thailandske styresmaktene.

5) Vedtak 2002/840/EF bør difor endrast.

6) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Vedlegget til vedtak 2002/840/EF vert endra i samsvar med vedlegget til dette vedtaket.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 4. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 323 av 8.12.2007, s. 40, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 4/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 7.

⁽¹⁾ TEF L 66 av 13.3.1999, s. 16. Direktivet endra ved forordning (EF) nr. 1882/2003/EF (TEU L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ TEF L 287 av 25.10.2002, s. 40. Vedtaket endra ved vedtak 2004/691/EF (TEU L 314 av 13.10.2004, s. 14).

VEDLEGG

Dei følgjande anlegga vert lagde til i lista i vedlegget til vedtak 2002/840/EF:

Referansenr.: EU-AIF 07-2006

THAI IRRADIATION CENTER
Thailand Institute of Nuclear Technology (Public Organisation)
37 Moo 3, TECHNOPOLIS
Klong 5, Klong Luang
Pathumthani 12120
Thailand
Telefonnr.: (662) 577 4167 til 71
Telefaksnr.: (662) 577 1945

Referansenr.: EU-AIF 08-2006

ISOTRON (THAILAND) LTD
Bangpakong Industrial Park (Amata Nakorn)
700/465 Moo 7, Tambon Donhuaroh,
Amphur Muang,
Chonburi 20000
Thailand
Telefonnr.: (66) (0) 38 458431 til 4
Telefaksnr.: (66) (0) 38 458435

KOMMISJONSREKOMMANDASJON

2014/EØS/21/17

av 28. mars 2007

om overvåking av forekomsten av furan i næringsmidler

(2007/196/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP —

varmebehandlede næringsmidler. I løpet av 2007 og 2008 bør det legges særskilt vekt på datainnsamling. Deretter bør datainnsamlingen fortsette rutinemessig.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 211 annet strekpunkt, og

ut fra følgende betraktninger:

1) I mai 2004 offentliggjorde De forente staters myndighet *US Food and Drug Administration* (FDA) resultatene fra en undersøkelse om forekomst av furan i produkter som varmebehandles. Det ble påvist forekomst av furan i en rekke næringsmidler (f.eks. næringsmidler på boks eller glass, barnemat, kaffe, supper og sauser osv.).

2) Vitenskapsgruppen for forurensende stoffer i næringsmiddelkjeden i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) anså at saken krevde en rask behandling, og framla en vitenskapelig rapport om furan i næringsmidler 7. desember 2004.

3) I denne rapporten fastslår EFSA at det i henhold til de opplysninger som er tilgjengelige på det nåværende tidspunkt, synes å være en forholdsvis liten forskjell mellom mulig eksponering av mennesker og doser i forsøksdyr som har en kreftframkallende virkning, og at en pålitelig risikovurdering vil kreve ytterligere data om både giftighet og eksponering.

4) For at EFSA skal kunne gjennomføre en pålitelig risikovurdering, er det nødvendig å samle inn pålitelige data i hele Det europeiske fellesskap om furaninnholdet i

5) Data bør samles inn om næringsmidler i handelen i den form de kjøpes inn, dvs. uten ytterligere tilberedning (f.eks. kaffepulver og juice samt produkter på glass og boks som ikke varmes opp før de inntas), og om næringsmidler i handelen som analyseres i den form de inntas etter ytterligere tilberedning i laboratorium (f.eks. ferdigbrygget kaffe, produkter på glass eller boks som varmes opp før de inntas). I sistnevnte tilfelle bør tilberedningen følge eventuelle anvisninger på etiketten. Mat som tilberedes i hjemmet med ferske ingredienser (f.eks. grønnsakssuppe laget med ferske grønnsaker, hjemmelagde gryteretter osv.), bør ikke omfattes av dette overvåkingsprogrammet, ettersom det vil være mer hensiktsmessig at måten matlaging i hjemmet påvirker innholdet av furan i næringsmidler på, undersøkes i et forskningsprosjekt.

6) Framgangsmåtene for prøvetaking fastsatt i del B i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 333/2007 av 28. mars 2007 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetodene for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler⁽¹⁾ bør følges for å sikre at prøvene er representative for partiet som det er tatt prøver av. Prøvene bør analyseres i samsvar med nr. 1 og 2 i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽²⁾.

7) Det er viktig at analyseresultatene og særskilte tilleggsopplysninger som er nødvendige for vurderingen av resultatene, jevnlig rapporteres til EFSA. Rapporteringsformatet bør fastsettes av EFSA. EFSA sørger også for at dataene samles i en database —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 88 av 29.3.2007, s. 56, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 4/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 7.

⁽¹⁾ EUT L 88 av 29.3.2007, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

ANBEFALER:

1. At medlemsstatene i løpet av 2007 og 2008 gjennomfører overvåking av forekomsten av furan i varmebehandlede næringsmidler. Overvåkingen bør omfatte næringsmidler i handelen i den form de kjøpes inn, dvs. uten ytterligere tilberedning⁽¹⁾, og næringsmidler i handelen som analyseres i den form de inntas etter ytterligere tilberedning i laboratorium⁽²⁾.
2. At medlemsstatene regelmessig framlegger data fra overvåkingen for EFSA med de opplysningene og i det formatet som EFSA har fastsatt.
3. At medlemsstatene følger metodene for prøvetaking fastsatt i del B i vedlegget til forordning (EF) nr. 333/2007 for å sikre at prøvene er representative for partiet som det er tatt prøver av. Prøven bør tillages på en slik måte at furaninnholdet i prøven ikke endres.
4. At medlemsstatene gjennomfører analyse av furan i samsvar med nr. 1 og 2 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

Utferdiget i Brussel, 28. mars 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

⁽¹⁾ Næringsmidler i handelen i den form de kjøpes inn uten ytterligere tilberedning, f.eks. kaffepulver, juice, produkter på glass og på boks som ikke varmes opp før de inntas.

⁽²⁾ Næringsmidler i handelen som analyseres i den form de inntas etter ytterligere tilberedning i laboratorium, f.eks. ferdigbrygget kaffe samt produkter på boks eller glass som varmes opp før de inntas. Tilberedningen bør følge eventuelle anvisninger på etiketten. Mat som tilberedes i hjemmet med ferske ingredienser (f.eks. grønnsakssuppe med ferske grønnsaker, hjemmelagde gryteretter osv.) omfattes ikke av dette overvåkingsprogrammet.

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/39/EF

2014/EØS/21/18

av 6. mars 2008

om endring av direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1935/2004 av 27. oktober 2004 om materialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler og om oppheving av direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsdirektiv 2002/72/EF⁽²⁾ er et særdirektiv i henhold til forordning (EF) nr. 1935/2004 og harmoniserer reglene for godkjenning av plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler.
- 2) I direktiv 2002/72/EF er det fastsatt lister over stoffer som er godkjent for produksjon av disse materialene og gjenstandene, særlig tilsetningsstoffer og monomerer, og det fastsettes begrensninger for bruk av disse stoffene samt regler for merking og for opplysninger som skal gis til forbrukere eller driftsansvarlige for næringsmiddelforetak om riktig bruk av disse materialene og gjenstandene.
- 3) Den gjeldende listen over tilsetningsstoffer i direktiv 2002/72/EF er ufullstendig i den forstand at den ikke inneholder alle de stoffer som for tiden er godkjent i én eller flere medlemsstater.
- 4) I henhold til den gjeldende formuleringen i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2002/72/EF anses listen over tilsetningsstoffer å være ufullstendig inntil Kommisjonen, i samsvar med artikkel 4a, beslutter at listen skal være Fellesskapets positivliste over godkjente tilsetningsstoffer.
- 5) For de tilsetningsstoffene som for tiden er godkjent i medlemsstatene, gikk fristen for framlegging av opplysninger som er nødvendige for at Den europeiske

myndighet for næringsmiddeltrygghet (heretter kalt «Myndigheten») skal kunne foreta en sikkerhetsvurdering av stoffene med henblikk på å oppføre dem på fellesskapslisten, ut 31. desember 2006. Derfor kan datoen for når fellesskapslisten over tilsetningsstoffer blir en positivliste, nå fastsettes. Med hensyn til den tid Myndigheten trenger for å vurdere alle gyldige anmodninger som ble framlagt innen fristens utløp, bør denne dato fastsettes til januar 2010.

- 6) Videre bør det avklares hvilken rolle den midlertidige listen nevnt i den gjeldende formuleringen av artikkel 4a nr. 4 og 5 i direktiv 2002/72/EF skal ha, og hvordan listen skal ajourføres. Den midlertidige listen inneholder de tilsetningsstoffene som det er framlagt nødvendige opplysninger om innen fristens utløp og i samsvar med Myndighetens krav, men der det ennå ikke er avgjort om de skal oppføres på positivlisten.
- 7) Denne midlertidige listen gir offentligheten opplysninger om de tilsetningsstoffer som er til vurdering med henblikk på en eventuell oppføring på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer. Ettersom det er umulig å vite om vurderingene av alle tilsetningsstoffene som er oppført på den midlertidige listen vil bli fullført innen den dato da listen over tilsetningsstoffer blir en positivliste, bør disse tilsetningsstoffene fortsatt kunne brukes i samsvar med nasjonal lovgivning inntil vurderingen av dem er fullført og det er truffet en avgjørelse om hvorvidt de skal oppføres på positivlisten over tilsetningsstoffer.
- 8) Når et tilsetningsstoff som er oppført på den midlertidige listen, oppføres på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, eller når det avgjøres at stoffet ikke skal oppføres på fellesskapslisten, bør tilsetningsstoffet fjernes fra den midlertidige listen over tilsetningsstoffer.
- 9) Dersom Myndigheten under behandlingen av opplysningene om et tilsetningsstoff som er oppført på den midlertidige listen, anmoder om ytterligere opplysninger, bør det gjeldende tilsetningsstoffet beholdes på den midlertidige listen inntil det er truffet en avgjørelse om det, forutsatt at opplysningene framlegges innen den frist som Myndigheten har fastsatt.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 63 av 7.3.2008, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 5/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 9.

⁽¹⁾ EUT L 338 av 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 220 av 15.8.2002, s. 18. Direktivet sist endret ved direktiv 2007/19/EF (EUT L 97 av 12.4.2007, s. 50).

10) På grunnlag av nye opplysninger om risikovurdering av monomerer og tilsetningsstoffer som er vurdert av Myndigheten⁽¹⁾, bør visse tilsetningsstoffer som er tillatt på nasjonalt plan samt nye monomerer og tilsetningsstoffer oppføres på de respektive fellesskapslistene over godkjente stoffer. For andre stoffer bør de restriksjoner og/eller spesifikasjoner som allerede er fastsatt på fellesskapsplan, endres på grunnlag av disse nye opplysningene. Vedlegg II, III, IVa, V og VI til direktiv 2002/72/EF bør derfor endres.

11) Ved kommisjonsdirektiv 2005/79/EF⁽²⁾ ble tilsetningsstoffet med referansenr. 30340, betegnelsen *12-(acetoksy)stearinsyre, 2,3-bis(acetoksy)propylester* og CAS-nr. 330198-91-9 oppført på listen over tilsetningsstoffer. Betegnelsen og CAS-nummeret som ble innført i nevnte direktiv, avspeiler bare hovedbestanddelen i søknaden. Uttalelsen fra Myndigheten dekker imidlertid blandingen av stoffer som er nevnt i søknaden, og ikke bare hovedbestanddelen. Blanding av stoffer er nå registrert i CAS-registeret under CAS-nr. 736150-63-3 og med betegnelsen *acetater av monoglyserider med hydrogenert ricinusolje*. Betegnelsen og CAS-nummeret bør derfor endres slik at godkjenningen ajourføres til å gjelde alle stoffene i blandingen. Som følge av denne endringen, tildeles tilsetningsstoffet et nytt referansenummer: 55910. Ettersom stoffet nå omfattes av referansenr. 55910, bør referansenr. 30340 slettes.

12) Direktiv 2002/72/EF bør derfor ajourføres for å ta hensyn til de nye opplysningene knyttet til risikovurderingen av stoffene som er vurdert av Myndigheten, for å fastsette datoen for når listen over tilsetningsstoffer skal bli en positivliste, og for å avklare rollen til den midlertidige listen over tilsetningsstoffer.

13) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjenning og dyrehelsen —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 2002/72/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 4 skal nr. 1 lyde:

«1. Vedlegg III inneholder en fellesskapsliste over tilsetningsstoffer som kan brukes ved framstilling av plastmaterialer og plastgjenstander samt restriksjoner og/eller spesifikasjoner for bruken av dem.

⁽¹⁾ EFSA Journal (2007) 555-563, s. 1-32.
EFSA Journal (2007) 516-518, s. 1-12.
EFSA Journal (2007) 452-454, s. 1-10.
EFSA Journal (2006) 418-427, s. 1-25.
⁽²⁾ EUT L 302 av 19.11.2005, s. 35.

Fra til 31. desember 2009 kan tilsetningsstoffer som ikke er oppført på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, fortsatt brukes i samsvar med nasjonal lovgivning.

Fra 1. januar 2010 kan bare tilsetningsstoffer som er oppført på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, brukes til framstilling av plastmaterialer og plastgjenstander (positivliste).»

2. I artikkel 4a gjøres følgende endringer:

a) Nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. En midlertidig liste over tilsetningsstoffer som er til vurdering hos Myndigheten, skal offentliggjøres av Kommisjonen innen 11. april 2008. Listen skal ajourføres.

4. Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 tredje ledd kan tilsetningsstoffer som ikke er oppført på fellesskapslisten omhandlet i nevnte artikkel, fortsatt brukes i samsvar med nasjonal lovgivning etter 1. januar 2010 så lenge de er oppført på den midlertidige listen.»

b) Nytt nr. 6 skal lyde:

«6. Et tilsetningsstoff skal fjernes fra den midlertidige listen

a) når det oppføres på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, eller

b) når Kommisjonen treffer en avgjørelse om at det ikke skal oppføres på fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, eller

c) dersom Myndigheten under vurderingen av opplysningene anmoder om ytterligere opplysninger og disse ikke framlegges innen den frist som Myndigheten har fastsatt.»

3. Vedlegg II, III, IVa, V og VI endres i samsvar med vedlegg I, II, III, IV og V til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal innen 7. mars 2009 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og dette direktiv.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene slik at de

- a) fra 7. mars 2009 tillater handel med og bruk av plastmaterialer og plastgjenstander som er beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler, og som er i samsvar med direktiv 2002/72/EF, som endret ved dette direktiv,
- b) fra 7. mars 2010 forbyr produksjon og import til Fellesskapet av plastmaterialer og plastgjenstander som er beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler, men som ikke er i samsvar med direktiv 2002/72/EF, som endret ved dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 6. mars 2008.

For Kommisjonen

Androulla VASSILIOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

I del A i vedlegg II til direktiv 2002/72/EF gjøres følgende endringer:

a) Følgende monomerer og andre utgangsstoffer innsettes i riktig nummerrekkefølge:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«15404	000652-67-5	1,4:3,6-dianhydrosorbitol	SML = 5 mg/kg. Skal bare brukes som komonomer i poly(etylen-ko-isosorbidte-reftalat)
19180	000099-63-8	Isoftalsyrediklorid	SML(T) = 5 mg/kg (43) (uttrykt som isoftalsyre)
26305	000078-08-0	Vinyltrietoksysilan	SML = 0,05 mg/kg. Skal bare brukes som overflatebehandlingsmiddel»

b) For følgende monomerer og andre utgangsstoffer skal innholdet i kolonnen «Restriksjoner og/eller spesifikasjoner» erstattes med følgende:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«19150	000121-91-5	Isoftalsyre	SML(T) = 5 mg/kg (43)»

VEDLEGG II

I vedlegg III til direktiv 2002/72/EF gjøres følgende endringer:

1) I del A gjøres følgende endringer:

a) Følgende tilsetningsstoffer innsettes i riktig nummerrekkefølge:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«38875	002162-74-5	Bis(2,6-diisopropylfenyl)karbodiimid	SML = 0,05 mg/kg. For bruk bak et PET-lag
45703	491589-22-1	Cis-1,2-sykloheksandikarboksytsyre, kalsiumsalt	SML = 5 mg/kg
48960	—	9,10-dihydroksystearinsyre og dens oligomerer	SML = 5 mg/kg
55910	736150-63-3	Acetater av monoglyserider med hydrogenert ricinusolje	
60025	—	Hydrogenerte homopolymerer og/eller kopolymerer framstilt av 1-decen og/eller 1-dodecen og/eller 1-okten	I samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg V. Må ikke brukes i gjenstander som kan komme i kontakt med fettholdige næringsmidler.
62280	009044-17-1	Kopolymer av isobutylene-buten	
70480	000111-06-8	Palmitinsyre, butylester	
76463	—	Polyakrylsyre, salter	SML(T) = 6 mg/kg (36) (uttrykt som akrylsyre)
76723	167883-16-1	Polydimetylsiloksan, 3-amino-propyl terminert, polymer med disykloheksylmetan-4,4'-diisocyanat	I samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg V
76725	661476-41-1	Polydimetylsiloksan, 3-aminopropyl terminert, polymer med 1-isocyanat-3-isocyanatmetyl-3,5,5-trimetylsykloheksan	I samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg V
77732	—	Polyetylenglykol-(EO = 1-30, vanligvis 5)-eter av butyl 2-cyano-3-(4-hydrokso-3-metoksofenyl)akrylat	SML = 0,05 mg/kg. Bare for bruk i PET
77733	—	Polyetylenglykol-(EO = 1-30, vanligvis 5)-eter av butyl-2-cyano-3-(4-hydroksofenyl)akrylat	SML = 0,05 mg/kg. Bare for bruk i PET
77897	—	Polyetylenglykol-(EO = 1-50)-monoalkyleter (lineære og forgrenede, C8-C20)sulfat, salter	SML = 5 mg/kg
89120	000123-95-5	Butylstearat	
95858	—	Raffinerte parafinvokser framstilt fra petroleumbaserte eller syntetiske utgangsmaterialer av hydrokarbon	SML = 0,05 mg/kg og i samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg V. Må ikke brukes i gjenstander som kan komme i kontakt med fettholdige næringsmidler»

- b) For følgende monomerer og andre utgangsstoffer skal innholdet i kolonnen «Restriksjoner og/eller spesifikasjoner» erstattes med følgende:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«39815	182121-12-6	9,9-bis(metoksymetyl)fluoren	SML = 0,05 mg/kg
66755	002682-20-4	2-metyl-4-isotiazolidin-3-on	SML = 0,5 mg/kg. Må bare brukes i vannbaserte polymerfortynninger og -emulsjoner og i konsentrasjoner som ikke har antimikrobiell virkning på overflaten av polymeren eller på selve næringsmiddelet»

- c) Følgende tilsetningsstoffer slettes:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«30340	330198-91-9	12-(acetoksy)stearinsyre, 2,3-bis (acetoksy)propylester»	

- 2) I del B gjøres følgende endringer:

- a) Følgende tilsetningsstoffer innsettes i riktig nummerrekkefølge:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«34130	—	Alkyl, lineær med et antall karbonatomer som er et partall (C12-C20) dimetylaminer	SML = 30 mg/kg
53670	032509-66-3	Etylenglykol-bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroksyfenyl)butyrat]	SML = 6 mg/kg»

- b) For følgende monomerer og andre utgangsstoffer skal innholdet i kolonnen «Restriksjoner og/eller spesifikasjoner» erstattes med følgende:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse	Restriksjoner og/eller spesifikasjoner
(1)	(2)	(3)	(4)
«72081/10	—	Harpikser av petroleumsprodukter (hydrogenerte)	I samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg V»

VEDLEGG III

I vedlegg IVa til direktiv 2002/72/EF skal følgende stoffer innsettes i riktig nummerrekkefølge:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Betegnelse
«34130	—	Alkyl, lineær med et antall karbonatomer som er et partall (C12-C20) dimetylaminer
39815	182121-12-6	9,9-bis(metoksymetyl)fluoren
53670	032509-66-3	Etylenglykol bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroksyfenyl)butyrat]»

VEDLEGG IV

I del B i vedlegg V til direktiv 2002/72/EF skal følgende spesifikasjoner innsettes i riktig nummerrekkefølge:

Ref.-nr.	Andre spesifikasjoner
«60025	Spesifikasjoner: <ul style="list-style-type: none">– Minste viskositet ved 100 °C = 3,8 cSt– Gjennomsnittlig molekylvekt > 450
76723	Spesifikasjoner: Andelen med molekylvekt under 1 000 bør ikke overstige 1,5 vektprosent
76725	Spesifikasjoner: Andelen med molekylvekt under 1 000 bør ikke overstige 1 vektprosent
95858	Spesifikasjoner: <ul style="list-style-type: none">– Gjennomsnittlig molekylvekt er ikke mindre enn 350– Minste viskositet ved 100 °C = 2,5 cSt– Innholdet av hydrokarboner med karbontall lavere enn 25, kan ikke overstige 40 vektprosent»

VEDLEGG V

I vedlegg VI til direktiv 2002/72/EF gjøres følgende endringer:

1) Merknad 36 skal erstattes med følgende:

«⁽³⁶⁾ SML(T) betyr i dette særlige tilfellet at summen av migrasjonen av stoffene oppført under ref.-nr. 10690, 10750, 10780, 10810, 10840, 11470, 11590, 11680, 11710, 11830, 11890, 11980, 31500 og 76463, ikke skal overstige restriksjonen.»

2) Ny merknad 43 skal lyde:

«⁽⁴³⁾ SML(T) betyr i dette særlige tilfellet at summen av migrasjonen av stoffene oppført under ref.-nr. 19150 og 19180, ikke skal overstige restriksjonen.»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 203/2008

2014/EØS/21/19

av 4. mars 2008

om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til gamitromycin(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, særleg artikkel 4 tredje leddet,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske lækjemiddelkontoret, som er gjeven av Utvalet for veterinærpreparat, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon, skal vurderast i samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 2) Ein søknad om fastsetjing av grenseverdier for restmengder (heretter kalla MRL) for gamitromycin, eit antibiotikum som tilhøyrrer makrolid-gruppa, er send over til Det europeiske lækjemiddelkontoret. I den første fråsegna si fastsette Utvalet for veterinærpreparat (heretter kalla CVMP) eit samla akseptabelt dagleg inntak (heretter kalla ADI) på 370 µg per person som grunnlag for utrekninga av MRL. Dette grunnlaget bygde på mikrobiologiske ADI-verdier. MRL for nyre og lever vart fastsette til høvesvis 100 og 200 µg/kg. Søkjaren leverte inn ei klage på den første fråsegna, og var usamd både når det galdt dei fastlagde mikrobiologiske ADI-verdiane og dei MRL-verdiane som CVMP hadde fastsett for lever og nyre. Han har bede om at samla ADI vert endra til 600 µg per person, noko som svarar til det toksikologiske ADI. Han har òg bede om at dersom samla ADI ikkje skulle verte endra til 600 µg per person, bør CVMP vurdere å redusere MRL-verdien for nyre og lever til det halve. Etter å ha vurdert klaga har CVMP i den endelege fråsegna

si vedteke å endre det mikrobiologiske ADI, og følgeleg endre samla ADI for gamitromycin til 600 µg per person. CVMP avgjorde at det bør fastsetjast mellombels grenseverdier for restmengder når det gjeld gamitromycin. Det nemnde stoffet bør difor først opp i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 for feitt, lever og nyre frå storfe, med unntak for dyr som produserer mjølk for konsum. Dei mellombels grenseverdiane for restmengder går ut 1. juli 2009.

- 3) Forordning (EØF) nr. 2377/90 bør difor endrast.
- 4) Det bør fastsetjast ein tilstrekkeleg lang frist før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere dei tilpassingane som i lys av føresegnene i denne forordninga kan vere naudsynte i løyva til å bringe i omsetning dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater⁽²⁾.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Ho skal nyttast frå 5. mai 2008.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 60 av 5.3.2008, s. 18, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 6/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 10.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 61/2008 (TEU L 22 av 25.1.2008, s. 8).

⁽²⁾ TEF L 311 av 28.11.2001, s. 1. Direktivet sist endra ved direktiv 2004/28/EF (TEU L 136 av 30.4.2004, s. 58).

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 4. mars 2008.

For Kommisjonen
Günter VERHEUGEN
Visepresident

VEDLEGG

I nr. 1.2.2 i vedlegg III (liste over farmakologisk verksame stoff som vert nytta i veterinærpreparat, og som det er fastsett mellombels grenseverdiar for med omsyn til restmengder) vert følgjande stoff sett inn:

1. Anti-infektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.2. Makrolider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelse
«Gamitromycin	Gamitromycin	Storfe	20 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Fett Lever Nyrer	Midlertidige MRL utløper 1. juli 2009. Skal ikke brukes til dyr som gir melk beregnet på konsum.»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 542/2008

2014/EØS/21/20

av 16. juni 2008

om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til cyflutrin og lektin som er utvunne frå raude nyrebønner (*Phaseolus vulgaris*)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, særleg artikkel 2 og 3,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske lækjemiddelkontoret, som er gjeven av Utvalet for veterinærpreparat, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon, skal vurderast i samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 2) Stoffet cyflutrin er oppført i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 for musklar, feitt, lever og nyrer frå storfe og for mjølk frå storfe, på det vilkåret at det for mjølk vert teke omsyn til dei nærmare føresegnene i rådsdirektiv 94/29/EF av 23. juni 1994 om endring av vedleggene til direktiv 86/362/EØF og 86/363/EØF om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i henholdsvis korn og næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽²⁾. Etter ei oppmoding om å utvide den gjeldande oppføringa av cyflutrin for storfe i vedlegg I til å gjelde for alle drøvtyggjarar har Utvalet for veterinærpreparat (heretter kalla «CVMP»), etter å ha revidert dei grenseverdiane for restmengder (heretter kalla «MRL») som alt er fastsette for cyflutrin, konkludert med at dei

eksisterande MRL for storfe ikkje kunne ekstrapolast til alle drøvtyggjarar, ettersom det ikkje fanst tilgjengelege opplysningar om restmengder for sauer. CVMP konkluderte med at ekstrapoleringa berre var mogleg for geiter. Difor bør den gjeldande oppføringa i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 for cyflutrin, utvidast til òg å omfatte geiter, med dei same MRL-verdiane som for musklar, feitt, lever, nyrer og mjølk frå storfe, på det vilkåret at det for mjølk vert teke omsyn til dei nærmare føresegnene i rådsdirektiv 94/29/EF.

- 3) Lektin som er utvunne frå raude nyrebønner (*Phaseolus vulgaris*), er ikkje oppført i vedlegga til forordning (EØF) nr. 2377/90. Etter å ha granska ein søknad om oppføring av MRL for lektin som er utvunne frå raude nyrebønner (*Phaseolus vulgaris*), når det gjeld svin, har CVMP konkludert med at det ikkje er naudsynt å fastsetje MRL for lektin som er utvunne frå raude nyrebønner (*Phaseolus vulgaris*), og rådd til at dette stoffet vert ført opp i vedlegg II for svin, men berre for inntak gjennom munnen. Difor bør dette stoffet førast opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90 for svin, men berre for inntak gjennom munnen.
- 4) Forordning (EØF) nr. 2377/90 bør difor endrast.
- 5) Det bør fastsetjast ein tilstrekkeleg lang frist før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere dei tilpassingane som i lys av føresegnene i denne forordninga kan vere naudsynte i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater⁽³⁾.
- 6) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 157 av 17.6.2008, s. 43, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 6/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 10.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 203/2008 (TEU L 60 av 5.3.2008, s. 18).

⁽²⁾ TEF L 189 av 23.7.1994, s. 67.

⁽³⁾ TEF L 311 av 28.11.2001, s. 1. Direktivet sist endra ved direktiv 2004/28/EF (TEU L 136 av 30.4.2004, s. 58).

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

*Artikkel 2**Artikkel 1*

Vedlegg I og II til forordning (EØF) nr. 2377/90/EF vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Ho skal nyttast frå 16. august 2008.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 16. juni 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

VEDLEGG

A. I nr. 2.2.3 i vedlegg I (liste over farmakologisk virksame stoff som det er fastsett grenseverdier for med omsyn til restmengder) skal oppføringa for «Cyflutrin» lyde:

2.2.3. Pyretroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«Cyflutrin	Cyflutrin (summen av isomerer)	Storfe, geiter	10 µg/kg	Muskler	
			50 µg/kg	Fett	
			10 µg/kg	Lever	
			10 µg/kg	Nyrer	
			20 µg/kg	Melk	Øvrige bestemmelser i direktiv 94/29/EF skal overholdes»

B. I nr. 6 i vedlegg II (liste over stoff utan fastsette grenseverdier for restmengder) vert følgjande stoff sett inn:

6. Stoffer av vegetabilsk opprinnelse

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
«Lektin utvunnet fra røde nyrebønner (<i>Phaseolus vulgaris</i>)	Svin	Bare for inntak gjennom munnen»

KOMMISJONSDIREKTIV 2007/67/EF

2014/EØS/21/21

av 22. november 2007

om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for å tilpasse vedlegg III til nevnte direktiv til den tekniske utvikling(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976
om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske
produkter⁽¹⁾, særlig artikkel 8 nr. 2,

etter samråd med Vitenskapskomiteen for forbruksvarer og

ut fra følgende betraktninger:

1) I henhold til strategien for vurdering av stoffer som
brukes i hårfargingsmidler, er det oppnådd enighet med
medlemsstatene og de berørte parter om å framlegge
tilleggsopplysningene om stoffene som brukes i hårfar-
gingsmidler, og som er oppført i del 2 av vedlegg III til
direktiv 76/768/EØF, for Vitenskapskomiteen for for-
bruksvarer (SCCP) i juli 2005.

2) Ved kommisjonsdirektiv 2006/65/EF av 19. juli 2006 om
endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske pro-
dukter for å tilpasse vedlegg II og III til nevnte direktiv til
den tekniske utvikling⁽²⁾ ble den midlertidige tillatelsen
til bruk av 56 stoffer som brukes i hårfargingsmidler, og
som er oppført i del 2 av vedlegg III, forlenget til 31. de-
seMBER 2007.

3) Det er ikke framlagt tilleggsopplysninger for 14 stof-
fer som brukes i hårfargingsmidler, og som er oppført i
del 2 i vedlegg III til direktiv 76/768/EØF. Det ble der-
for forbudt å bruke dem i hårfargingsmidler ved direktiv
2007/54/EF.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 305 av 23.11.2007, s. 22,
er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 7/2009 av 5. februar 2009
om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*
nr. 16, 19.3.2009, s. 12.

⁽¹⁾ EFT L 262 av 27.9.1976, s. 169. Direktivet sist endret ved kommisjons-
direktiv 2007/54/EF (EUT L 226 av 30.8.2007, s. 21).

⁽²⁾ EUT L 198 av 20.7.2006, s. 11.

4) Industrien har framlagt tilleggsopplysninger for 42 stoffer
som brukes i hårfargingsmidler, og som er oppført i del 2 i
vedlegg III til direktiv 76/768/EØF. Disse opplysningene
vurderes for tiden av SCCP. Senest 31. desember 2009
vil det på grunnlag av nevnte vurderinger bli fastsatt,
og innarbeidet i medlemsstatenes lovgivning, endelige
regler for disse stoffene som brukes i hårfargingsmidler.
Derfor bør den midlertidige tillatelsen til bruk av disse
stoffene i kosmetiske produkter, med de begrensninger og
på de vilkår som er fastsatt i del 2 i vedlegg III, forlenges
til 31. desember 2009.

5) Vedlegg III til direktiv 76/768/EØF bør derfor endres.

6) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse
fra Den faste komité for kosmetiske produkter —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

For referansenummer 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18,
19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36,
37, 38, 39, 44, 47, 48, 49, 50, 55, 56, 57, 58, 59 og 60 i del 2
kolonne g i vedlegg III til direktiv 76/768/EØF endres datoen
«31.12.2007» til «31.12.2009».

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2007 vedta og
offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for
å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende
Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammen-
ligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestem-
melsene og bestemmelsene i dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 1. januar 2008.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 22. november 2007.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 482/2008**2014/EØS/21/22****av 30. mai 2008****om opprettelse av et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare, som skal gjennomføres av ytere av flysikringstjenester, og om endring av vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om yting av flysikringstjenester i Det felles europeiske luftrom (tjenesteytingsforordningen)⁽¹⁾, særlig artikkel 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 550/2004 skal Kommisjonen bestemme og vedta de relevante bestemmelser i Eurocontrols regelverksbaserte sikkerhetskrav (Eurocontrol Safety Regulatory Requirements, ESARR), idet det tas hensyn til Fellesskapets eksisterende regelverk. ESARR 6 med tittelen «Programvare i ATM-systemer» inneholder en samling regelverksbaserte sikkerhetskrav til gjennomføringen av et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare.
- 2) I kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005 av 20. desember 2005 om fastsettelse av felles krav til yting av flysikringstjenester⁽²⁾ er det i siste punktum i betraktning 12 fastsatt at «de relevante bestemmelser i ESARR 1 om tilsyn med sikkerheten innen lufttrafikkstyring, og i ESARR 6 om programvare i ATM-systemer, bør bestemmes og vedtas i egne fellesskapsrettsakter.»
- 3) I henhold til vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005 skal ytere av lufttrafikkstjenester innføre et sikkerhetsstyringssystem samt sikkerhetskrav som gjelder risikovurdering og –reduksjon ved endringer. Yteren av lufttrafikkstjenestene bør innenfor rammen av sitt sikkerhetsstyringssystem, og som en del av sine risikovurderings- og risikoreduksjonstiltak ved endringer, utarbeide og gjennomføre et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare som særlig skal omfatte forhold knyttet til programvare.
- 4) Når det gjelder programvare, er det viktigste sikkerhetsmålet som skal oppfylles av funksjonssystemene

som inneholder programvare, å sikre at risikoene forbundet med bruken av programvare i systemer i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (EATMN-programvare) er redusert til et akseptabelt nivå.

- 5) Denne forordning bør ikke omfatte militære operasjoner og militær trening som nevnt i artikkel 1 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004 om fastsettelse av rammeregler for opprettelse av et felles europeisk luftrom (rammeforordningen)⁽³⁾.
- 6) Vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005 bør derfor endres.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for det felles luftrom —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Formål og virkeområde**

1. I denne forordning fastsettes kravene til utarbeiding og innføring av et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare, som skal gjennomføres av ytere av lufttrafikkstjenester (ATS), enheter for trafikkflytstyring (ATFM) og styring av luftrommet (ASM) i forbindelse med allmenn lufttrafikk, og av ytere av kommunikasjons-, navigerings- og overvåkingstjenester (CNS).

Ved forordningen bestemmes og vedtas de obligatoriske bestemmelsene i Eurocontrols regelverksbaserte sikkerhetskrav — ESARR 6 — med tittelen «Programvare i ATM-systemer», som ble utgitt 6. november 2003.

2. Denne forordning får anvendelse på ny programvare og på alle endringer av programvare i ATS-, ASM-, ATFM- og CNS-systemene.

Den får ikke anvendelse på programvaren i luftbårne komponenter eller på rombasert utstyr.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne forordning får definisjonene fastsatt i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 549/2004 anvendelse.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 141 av 31.5.2008, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 8/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 13.

⁽¹⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 335 av 21.12.2005, s. 13. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1315/2007 (EUT L 291 av 9.11.2007, s. 16).

⁽³⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 1.

Videre menes med:

1. «programvare» dataprogrammer og tilhørende konfigurasjonsdata, herunder standardprogramvare, men ikke elektroniske deler som f.eks. programspesifikke integrerte kretser, programmerbare portmatriser eller faste logiske styringsenheter,
2. «konfigurasjonsdata» data som konfigurerer et generisk programvaresystem til et særlig bruksformål,
3. «standardprogramvare» programvare som ikke er utviklet for den gjeldende kontrakt,
4. «sikkerhetsbekreftelse» alle planlagte og systematiske handlinger som er nødvendige for å skape tilstrekkelig tillit til at et produkt, en tjeneste, en organisasjon eller et funksjonssystem oppnår et sikkerhetsnivå som kan aksepteres eller tolereres,
5. «organisasjon» en yter av lufttrafikktenester (ATS), en yter av kommunikasjons-, navigerings- og overvåkings-tjenester (CNS) eller en enhet for styring av lufttrafikkbevegelser eller styring av luftrommet,
6. «funksjonssystem» en kombinasjon av systemer, framgangsmåter og menneskelige ressurser, organisert for å utføre en funksjon innenfor lufttrafikkstyring,
7. «risiko» kombinasjonen av samlet sannsynlighet for, eller hyppighet av, en skadelig virkning forårsaket av en fare samt virkningens alvorlighetsgrad,
8. «fare» ethvert forhold og enhver hendelse eller omstendighet som kan føre til en ulykke,
9. «ny programvare» programvare som er bestilt eller som det er underskrevet en bindende kontrakt om etter denne forordnings ikrafttredelse,
10. «sikkerhetsmål» en kvalitets- eller kvantitetserklæring som definerer den høyeste hyppighet eller sannsynlighet som en fare kan forventes å inntreffe med,
11. «sikkerhetskrav» et middel for å redusere risikoen fastsatt i tilknytning til sikkerhetsreduksjonsstrategien som gjør det mulig å oppnå et bestemt sikkerhetsmål, herunder krav med hensyn til organisering, drift, framgangsmåter, funksjon, ytelse, samtrafikksevne eller miljøegenskaper,
12. «systemovergang eller bytte under drift» å skifte ut systemkomponenter eller programvare i det europeiske nett for lufttrafikkstyring (EATMN) mens systemet er i drift,
13. «sikkerhetskrav til programvare» en beskrivelse av hva programvaren skal produsere på grunnlag av hva som innmattes og begrensningene som foreligger, og der oppfyllelse av kravene sikrer at EATMN-programvaren fungerer sikkert og oppfyller driftsbehovene,
14. «EATMN-programvare» programvare som brukes i EATMN-systemene nevnt i artikkel 1,
15. «validering av krav» en bekreftelse etter undersøkelse og framlegging av objektive bevis på at de særlige kravene til et bestemt bruksformål er oppfylt,
16. «oppnådd på en uavhengig måte» innenfor rammen av verifisering av programvare, at verifikasjonsprosessen utføres av en eller flere andre personer enn den som har utviklet programvaren som er gjenstand for verifisering,
17. «programvarefunksjonssvikt» at et program ikke kan utføre en påkrevd funksjon på en riktig måte,
18. «programvaresvikt» at et program ikke kan utføre en påkrevd funksjon,
19. «COTS» et kommersielt tilgjengelig brukerprogram som selges av forhandlere gjennom offentlig tilgjengelige kataloger, og som normalt ikke skal tilpasses eller forbedres,
20. «programvarekomponenter» moduler som kan bygges inn i eller koples til andre programvaremoduler som kan brukes på nytt, for å kombinere og skape en kundetilpasset brukerprogramvare,
21. «uavhengige programvarekomponenter» programvarekomponenter som ikke settes ut av drift som følge av den funksjonssvikt som forårsaket faren,
22. «programvarens reaksjonstid» den tid som programvaren trenger for å reagere på en viss innmating eller på periodiske hendelser, og/eller programvarens ytelse målt i antall behandlede transaksjoner eller meldinger per tidsenhet,
23. «programvarekapasitet» programvarens evne til å håndtere en gitt datastrøm,
24. «nøyaktighet» den presisjon som kreves for de beregnede resultatene,
25. «programvarens ressursbruk» den mengde ressurser i datasystemet som kan utnyttes av brukerprogramvaren,

26. «programvarestabilitet» programvarens oppførsel ved uventet innmating, maskinvarefeil og strømbuudd, enten i selve datasystemet eller i tilknyttet utstyr,
27. «evne til å tåle overbelastning» systemets oppførsel ved, og særlig dets evne til å tåle, innmating som skjer raskere enn ventet under normal drift av systemet,
28. «riktig og fullstendig verifikasjon av EATMN-programvare» alle sikkerhetskrav til programvare som på en riktig måte angir hva som kreves av programvarekomponenten i samsvar med risikovurderings- og risikoreduksjonsprosessen, og at oppfyllelsen av disse sikkerhetskravene er vist i henhold til det nivå som kreves ifølge sikkerhetsnivået for programvaren,
29. «livssyklusdata for programvare» data som produseres i løpet av programvarens livssyklus for å planlegge, styre, forklare, definere, registrere eller dokumentere virksomhet. Disse dataene muliggjør programvarens livssyklusprosesser, godkjenning av systemet eller utstyret samt endringer av programvareproduktet etter godkjenning,
30. «programvarens livssyklus»
- a) en ordnet samling av prosesser som en organisasjon anser som tilstrekkelig og egnet til å produsere et programvareprodukt,
 - b) den tidsperiode som begynner med beslutningen om å produsere eller endre et programvareprodukt, og som avsluttes når produktet tas ut av drift,
31. «sikkerhetskrav til systemet» et sikkerhetskrav som gjelder for et funksjonssystem.
- a) sikkerhetskravene til programvaren angir på en riktig måte hva som kreves av programvaren for at sikkerhetsmålene og -kravene fastlagt under risikovurderings- og risikoreduksjonsprosessen skal være oppfylt,
- b) alle sikkerhetskrav til programvare omfatter sporbarhet,
- c) innføringen av programvaren inneholder ingen funksjoner som innvirker negativt på sikkerheten,
- d) EATMN-programvaren oppfyller sine krav med en grad av pålitelighet som tilsvarer programvarens kritikalitet,
- e) forsikringer gis som bekrefter at de alminnelige sikkerhetskravene fastsatt i bokstav a)-d) er oppfylt, og argumentene til støtte for den påkrevde sikkerhet til enhver tid bygger på
- i) en kjent gjennomførbar versjon av programvaren,
 - ii) en kjent samling konfigurasjonsdata,
 - iii) en kjent samling av programvareprodukter og -beskrivelser, herunder spesifikasjoner, som er brukt ved produksjonen av den aktuelle versjonen.
3. Organisasjonen skal sørge for at den nasjonale tilsynsmyndighet får tilgang til de forsikringer som kreves for å vise at kravene fastsatt i nr. 2 er oppfylt.

Artikkel 4

Krav til systemet for sikkerhetsbekreftelse av programvare

Organisasjonen skal minst sikre at systemet for sikkerhetsbekreftelse av programvare

1. er dokumentert, særlig som en del av dokumentasjonen av den overordnede risikovurdering og -reduksjon,
2. tildeler programvaresikkerhetsnivåer til all operativ EATMN-programvare i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg I,
3. kan godtgjøre at
 - a) sikkerhetskravene til programvaren er validert i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg II del A,
 - b) programvaren er verifisert i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg II del B,

Artikkel 3

Alminnelige sikkerhetskrav

1. Når en organisasjon skal gjennomføre en risikovurderings- og risikoreduksjonsprosess i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk eller nasjonal lovgivning, skal den definere og gjennomføre et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare som særlig skal håndtere forhold knyttet til EATMN-programvare, herunder alle driftsmessige programvareendringer foretatt elektronisk, og særlig systemovergang eller bytte under drift.
2. Organisasjonen skal minst sikre at dens system for sikkerhetsbekreftelse av programvare ved hjelp av dokumentasjon og argumenter viser følgende:

- c) programvarens konfigurasjonsstyring er i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg II del C,
 - d) sikkerhetskravene til programvaren er sporbare i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg II del D,
4. fastsetter hvor strenge krav forsikringene oppfyller; strenghetsgraden skal fastsettes for hvert programvaresikkerhetsnivå, og den skal øke når programvarens kritikalitet øker; for det formål skal
- a) variasjonen i strenghetsgrad for hvert programvaresikkerhetsnivå omfatte følgende kriterier:
 - i) skal oppnås på en uavhengig måte
 - ii) skal oppnås
 - iii) behøver ikke oppnås
 - b) forsikringene for hvert programvaresikkerhetsnivå gi tilstrekkelig tillit til at EATMN-programvare kan benyttes med en akseptabel sikkerhetsrisiko,
5. anvender tilbakemelding fra erfaringer med EATMN-programvare for å bekrefte at systemet for sikkerhetsbekreftelse av programvare og tildelingen av sikkerhetsnivåer er hensiktsmessige. For det formål skal virkningene av programvarefunksjonssvikt eller programvaresvikt som blir meldt i samsvar med relevante krav om melding og vurdering av sikkerhetshendelser, vurderes i forhold til de virkningene som er angitt for det berørte system i klassifiseringen av alvorlighetsgrad gjengitt i avsnitt 3.2.4 i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005.

Artikkel 5

Krav som gjelder endringer av programvare og særskilt programvare

1. For endringer av programvare eller særskilte programvaretyper som COTS, standardprogramvare eller programvare som er brukt tidligere, og som noen av kravene i artikkel 3 nr. 2 bokstav d) eller e) eller i artikkel 4 nr. 2, 3, 4 eller 5 ikke kan anvendes på, skal organisasjonen sørge for at systemet for sikkerhetsbekreftelse av programvare på en annen måte, som velges og godkjennes i samråd med den nasjonale tilsynsmyndighet,

gir samme grad av pålitelighet som gjeldende programvaresikkerhetsnivå, når et slikt er fastsatt.

Disse midlene skal skape tilstrekkelig tillit til at programvaren oppfyller sikkerhetsmålene og sikkerhetskravene i samsvar med sikkerhetsvurderings- og risikoreduksjonsprosessen.

2. Ved vurderingen av midlene nevnt i nr. 1 kan den nasjonale tilsynsmyndighet benytte en godkjent organisasjon eller et meldt organ.

Artikkel 6

Endring av forordning (EF) nr. 2096/2005

I vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005 skal nytt nr. 3.2.5 avsnitt 5 lyde:

«3.2.5 Avsnitt 5

System for sikkerhetsbekreftelse av programvare

Innenfor rammen av sikkerhetsstyringssystemet skal ytere av lufttrafikkjenester innføre et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 482/2008 av 30. mai 2008 om opprettelse av et system for sikkerhetsbekreftelse av programvare, som skal gjennomføres av ytere av flysikringstjenester, og om endring av vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005(*)).

(*) EUT L 141 av 31.5.2008, s. 5.»

Artikkel 7

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunnngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2009 på ny programvare for EATMN-systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 første ledd.

Den får anvendelse fra 1. juli 2010 på alle endringer av programvaren for EATMN-systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 første ledd som er i drift på nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 30. mai 2008.

For Kommisjonen

Antonio TAJANI

Medlem av Kommisjonen

*VEDLEGG I***Krav som gjelder programvaresikkerhetsnivået nevnt i artikkel 4 nr. 2**

1. Ved bestemmelse av programvaresikkerhetsnivået knyttes graden av strenghet for programvaresikkerheten til EAT-MN-programvarens kritikalitet ved anvendelse av skjemaet for klassifisering av alvorlighetsgrad i nr. 3.2.4 avsnitt 4 i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005 kombinert med sannsynligheten for en viss skadelig virkning. Det skal fastsettes minst fire programvaresikkerhetsnivåer, og nivå 1 skal være det mest kritiske.
 2. Et tildelt programvaresikkerhetsnivå skal stå i forhold til den alvorligste virkning som programvarefunksjonssvikt eller programvaresvikt kan forårsake, som nevnt i nr. 3.2.4 avsnitt 4 i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2096/2005. Det skal særlig tas hensyn til risikoene knyttet til programvarefunksjonssvikt eller programvaresvikt og arkitektoniske tiltak og/eller tiltak knyttet til framgangsmåte.
 3. EATMN-programvarekomponenter som det ikke kan påvises er uavhengige av hverandre, skal tildeles det programvaresikkerhetsnivået som gjelder for den mest kritiske av de avhengige komponentene.
-

*VEDLEGG II***Del A: Krav som gjelder validering av sikkerhetskravene til programvare i henhold til artikkel 4 nr. 3 bokstav a)**

1. I sikkerhetskravene til programvare skal EATMN-programvarens funksjon ved nominelt og nedsatt funksjonsnivå angis, dvs. reaksjonstid, kapasitet, nøyaktighet, programvarens ressursbruk på målmaskinvaren, stabilitet under unormale driftsforhold og evne til å tåle overbelastning, når dette er relevant.
2. Sikkerhetskravene til programvaren skal være fullstendige og riktige, og være i samsvar med sikkerhetskravene til systemet.

Del B: Krav som gjelder verifisering av programvare i henhold til artikkel 4 nr. 3 bokstav b)

1. EATMN-programvarens funksjon, dvs. reaksjonstid, kapasitet, nøyaktighet, programvarens ressursbruk på målmaskinvaren, stabilitet under unormale driftsforhold og evne til å tåle overbelastning, skal oppfylle kravene til programvaren.
2. EATMN-programvaren skal verifiseres på en hensiktsmessig måte ved analyse og/eller prøving og/eller tilsvarende metoder, etter avtale med den nasjonale tilsynsmyndighet.
3. Verifiseringen av EATMN-programvaren skal gjennomføres på en riktig og fullstendig måte.

Del C: Krav som gjelder konfigurasjonsstyring av programvare i henhold til artikkel 4 nr. 3 bokstav c)

1. Det skal finnes framgangsmåter for identifisering av konfigurasjon, sporbarhet og tilstandsregistrering slik at det kan påvises at programvarens livssyklusdata er under konfigurasjonskontroll i EATMN-programvarens samlede livssyklus.
2. Det skal finnes framgangsmåter for melding og sporing av problemer samt korrigerende tiltak slik at det kan påvises at sikkerhetsproblemer knyttet til programvaren er redusert.
3. Det skal finnes framgangsmåter for gjenfinning og frigivelse av data slik at programvaresyklusdata kan gjenopprettes og leveres i EATMN-programvarens samlede livssyklus.

Del D: Krav som gjelder sporbarheten for sikkerhetskravene til programvare i henhold til artikkel 4 nr. 3 bokstav d)

1. Hvert sikkerhetskrav til programvare skal spores tilbake til det designnivå det skal tilfredsstille.
 2. Hvert sikkerhetskrav til programvare på hvert designnivå det skal tilfredsstille, skal føres tilbake til et sikkerhetskrav til systemet.
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 592/2008

2014/EØS/21/23

av 17. juni 2008

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
fellesskap, særlig artikkel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) For å ta hensyn til endringer i lovgivningen i visse medlemsstater må visse vedlegg til rådsforordning (EØF) nr. 1408/71⁽³⁾ tilpasses.

2) Forordning (EØF) nr. 1408/71 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I, II, IIa, III, IV, VI og VIII til forordning (EØF) nr. 1408/71 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 17. juni 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 177 av 4.7.2008, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 9/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 15.

⁽¹⁾ Uttalelse av 25. oktober 2007 (EUT C 44 av 16.2.2008, s. 106).

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 15. januar 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2008.

⁽³⁾ EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordningen sist endret ved forordning (EU) nr. 1992/2006 (EUT L 392 av 30.12.2006, s. 1).

VEDLEGG

I vedleggene til forordning (EØF) nr. 1408/71 gjøres følgende endringer:

1. I vedlegg I gjøres følgende endringer:

a) Del I avsnitt «J. IRLAND» skal lyde:

«1. Som arbeidstaker i henhold til artikkel 1 bokstav a) ii) i forordningen skal anses enhver person som er pliktig eller frivillig trygdet i samsvar med bestemmelsene i paragraf 12, 24 og 70 i konsolidert lov om trygd og velferd av 2005.

2. Som selvstendig næringsdrivende i henhold til artikkel 1 bokstav a) ii) i forordningen skal anses enhver person som er pliktig eller frivillig trygdet i samsvar med bestemmelsene i paragraf 20 og 24 i konsolidert lov om trygd og velferd av 2005.»

b) I del II gjøres følgende endringer:

i) Avsnitt «J. IRLAND» skal lyde:

«For å fastsette om det foreligger rett til naturalytelser ved sykdom, svangerskap eller fødsel i henhold til forordningen, skal «familiemedlem» bety enhver person som i henhold til helselovene av 1947 - 2004 anses som forsørget av arbeidstakeren eller den selvstendig næringsdrivende.»

ii) Avsnitt «P. UNGARN» skal lyde:

«For å fastsette om det foreligger rett til naturalytelser i henhold til bestemmelsene i forordningens kapittel 1 avdeling III, skal «familiemedlem» bety en ektefelle og/eller et forsørget barn som definert i artikkel 685 bokstav b) i sivillovboken.»

2. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

a) Del I avsnitt «I. FRANKRIKE» skal lyde:

«Ordninger for tilleggsytelser for selvstendige næringsdrivende innen håndverk, industri, handel eller frie yrker, tilleggsordninger for alderstrygd for selvstendig næringsdrivende innen frie yrker, tilleggsforsikringsordninger for selvstendig næringsdrivende innen frie yrker ved uførhet og dødsfall samt tilleggsordninger for alderstrygd for allmennpraktiserende leger og medisinsk hjelpepersonale, i henhold til artikkel L.615-20, L.644-1, L.644-2, L.645-1 og L.723-14 i trygdloven.»

b) Del II avsnitt «T. POLEN» skal lyde:

«Engangsutbetaling av ytelse ved fødsel (lov om familieytelser).»

3. I vedlegg IIa skal avsnitt «J. IRLAND» lyde:

«a) Støtte til arbeidssøkende (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005, del 3 kapittel 2).

b) Statlig pensjon (ikke-avgiftsbasert) (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005, del 3 kapittel 4).

c) Enkepensjon (ikke-avgiftsbasert) og enkemannspensjon (ikke-avgiftsbasert) (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005, del 3 kapittel 6).

d) Ytelser til uføre (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005, tredje del kapittel 10).

e) Transportstønad (lov om helse av 1970, paragraf 61).

f) Stønad til blinde (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005, tredje del kapittel 5).»

4. I vedlegg III del A gjøres følgende endringer:

a) I nr. 16 skal avsnitt «TYSKLAND-UNGARN» lyde:

«a) Artikkel 40 nr. 1) bokstav b) i avtale om trygd av 2. mai 1998,

b) nr. 16 i nevnte avtales sluttprotokoll.»

b) I nr. 28 skal avsnitt «UNGARN-ØSTERRIKE» lyde:

«Artikkel 36 nr. 3 i avtale om trygd av 31. mars 1999.»

5. I vedlegg IV gjøres følgende endringer:

a) I del A gjøres følgende endringer:

i) Avsnitt «J. IRLAND» skal lyde:

«Del 2 kapittel 17 i konsolidert lov om trygd og velferd av 2005.»

ii) I avsnitt «R. NEDERLAND» skal nytt punkt lyde:

«c) de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (lov om arbeid og inntekt etter arbeidsevne) (WIA) av 10. november 2005.»

b) I del C gjøres følgende endringer:

i) Avsnitt «P. UNGARN» skal lyde:

«Ingen.»

ii) Avsnitt «S. ØSTERRIKE» skal lyde:

«1. Alle søknader om støtte i henhold til Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (lov om alminnelig trygdeordning) (ASVG), Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (lov om trygdeordning for personer beskjeftet i handelssektoren) (GSVG) og Bauern-Sozialversicherungsgesetz (lov om trygdeordning for landbruket) (BSVG), i den utstrekning forordningens artikkel 46b og 46c ikke får anvendelse.

2. Alle søknader om følgende typer støtte på grunnlag av en pensjonskonto i henhold til Allgemeines Pensionsgesetz (lov om alminnelig pensjon) (APG), i den utstrekning forordningens artikkel 46b og 46c ikke får anvendelse:

a) Alderspensjon,

b) uførepensjon,

c) etterlattepensjon, dersom ingen økning av ytelsene på grunn av ytterligere trygdemåneder skal beregnes i henhold til artikkel 7 nr. 2 i APG.»

6. I vedlegg VI gjøres følgende endringer:

a) I avsnitt «D. DANMARK» gjøres følgende endringer:

i) I nr. 6 utgår «av 20. desember 1989».

ii) Nr. 11 skal lyde:

«11. Den midlertidige ytelsen til arbeidsløse personer som er omfattet av ordningen med fleksibelt arbeid (ledighedsydelse) (i henhold til lov om aktiv sosialpolitikk) omfattes av avdeling III kapittel 6 (ytelser ved arbeidsløshet). Med hensyn til arbeidsløse personer som reiser til en annen medlemsstat, får bestemmelsene i forordningens artikkel 69 og 71 anvendelse når denne medlemsstat har lignende sysselsettingsordninger for samme personkategori.»

b) I avsnitt «R. NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

i) Nr. 1 bokstav a) ii) skal lyde:

«ii) forutsatt at de ikke omfattes av i), familiemedlemmer av militært personell i aktiv tjeneste som er bosatt i en annen medlemsstat, og personer som er bosatt i en annen medlemsstat, og som i henhold til forordningen har rett til helsetjenester i bostedsstaten som dekkes av Nederland.»

ii) Nr. 1 bokstav c) skal lyde:

«c) Bestemmelsene i Zorgverzekeringswet (syketrygdloven) og Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (den alminnelige lov om særlige utgifter ved sykdom) om ansvar for betaling av avgift, får anvendelse på personene nevnt under bokstav a) og medlemmer av deres familier. Når det gjelder familiemedlemmer, skal avgiftene betales av den person som retten til helsetjenester er avledet fra, med unntak av familiemedlemmer av militært personell som er bosatt i en annen medlemsstat, og som skal betale avgiftene direkte.»

iii) Nr. 4 skal lyde:

«4. Anvendelse av nederlandsk lovgivning om arbeidsudyktighet

a) Enhver arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som ikke lenger er trygdet i henhold til Algemene arbeidsongeschiktheidswet (lov om arbeidsudyktighet) (AAW) av 11. desember 1975, Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (lov om trygd ved arbeidsudyktighet for selvstendig næringsdrivende) (WAZ) av 24. april 1997, Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (lov om trygd ved arbeidsudyktighet) (WAO) av 18. februar 1966 eller Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (lov om arbeid og inntekt etter arbeidsevne) (WIA) av 10. november 2005, skal ved anvendelse av bestemmelsene i kapittel 3 avdeling III i forordningen fortsatt anses som trygdet når trygdetilfellet inntreffer, dersom vedkommende person er trygdet for samme trygdetilfelle etter en annen medlemsstats lovgivning, eller dersom dette ikke er tilfelle, dersom en ytelse kan utbetales for samme trygdetilfelle i henhold til en annen medlemsstats lovgivning. Sistnevnte vilkår skal imidlertid anses som oppfylt i tilfellet omhandlet i artikkel 48 nr. 1.

b) Dersom vedkommende person i henhold til bokstav a) har rett til en nederlandsk ytelse ved uførhet, skal denne ytelsen fastsettes etter reglene i forordningens artikkel 46 nr. 2:

- i) i samsvar med bestemmelsene fastsatt i WAO dersom arbeidsudyktigheten inntraff før 1. januar 2004, og vedkommende før arbeidsudyktigheten inntraff sist var i arbeid som arbeidstaker i henhold til forordningens artikkel 1 bokstav a); dersom arbeidsudyktigheten inntraff 1. januar 2004 eller senere, skal ytelsesbeløpet beregnes i henhold til WIA,
- ii) i samsvar med bestemmelsene fastsatt i lov om trygd ved arbeidsudyktighet for selvstendig næringsdrivende (WAZ) dersom vedkommende, før arbeidsudyktigheten inntraff, sist har vært i annet arbeid enn som arbeidstaker i henhold til forordningens artikkel 1 bokstav a).

c) Ved beregning av ytelser fastsatt i samsvar med WAO, WIA eller WAZ, skal de nederlandske institusjonene medregne:

- tidsrom med lønnet arbeid og likestilte tidsrom tilbakelagt i Nederland før 1. juli 1967,
- trygdetid tilbakelagt etter WAO,
- trygdetid tilbakelagt av vedkommende person etter fylte 15 etter AAW, i den utstrekning denne ikke faller sammen med trygdetid tilbakelagt etter WAO,
- trygdetid tilbakelagt etter WAZ,
- trygdetid tilbakelagt etter WIA.

d) Ved beregning av den nederlandske ytelsen ved uførhet i henhold til forordningens artikkel 40 nr. 1, skal de nederlandske institusjonene ikke medregne tillegg som eventuelt tilstås ytelsesmottakeren etter loven om tilleggsytelser. Retten til og størrelsen på tillegget skal beregnes utelukkende på grunnlag av bestemmelsene i loven om tilleggsytelser.»

- c) I avsnitt «S. ØSTERRIKE» skal nytt punkt lyde:
- «10. Ved beregning av det teoretiske beløp i henhold til forordningens artikkel 46 nr. 2 bokstav a), når det gjelder ytelser på grunnlag av en pensjonskonto i henhold til Allgemeines Pensionsgesetz (lov om alminnelig pensjon) (APG), skal den kompetente institusjon, for hver trygdemåned som er tilbaketrukket etter andre medlemsstaters lovgivning, medregne den andel av de samlede pensjonsrettigheter som er fastsatt i samsvar med APG på det tidspunkt retten til pensjon inntreffer, som tilsvarer den andel av de samlede pensjonsrettigheter og antall trygdemåneder som ligger til grunn for de samlede pensjonsrettighetene.»
7. I vedlegg VIII skal avsnitt «J. IRLAND» lyde:
- «Ytelser til barn, tilskudd til verger (avgiftsbasert) og forhøyelser av (avgiftsbasert) enkepensjon og (avgiftsbasert) enkemannspensjon som betales til barn som oppfyller vilkårene for det i henhold til Social Welfare Consolidation Act 2005 (konsolidert lov om trygd og velferd av 2005) og senere endringer.»
-

AVGJERD nr. 208**2014/EØS/21/24****av 11. mars 2008****om fastsetjing av ei felles ramme for innhenting av opplysningar om avgjersle av pensjonskrav****(2008/683/EF)(*)**

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSJONEN TIL DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA FOR TRYGD
FOR VANDREARBEIDARAR HAR —

med tilvising til artikkel 81 bokstav d) i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾, som gjev Den administrative kommisjonen pålegg om å fremje og utvikle samarbeidet mellom medlemsstatane ved å modernisere framgangsmåtane for utveksling av opplysningar, særleg ved å tilpasse informasjonsstraumen mellom institusjonar med sikte på telematikkutveksling, samstundes som det vert teke omsyn til utviklinga innanfor datahandsaming i kvar medlemsstat; hovudføremålet med ei slik modernisering skal vere å få i stand ei snøggare tildeling av ytingar,

med tilvising til artikkel 117 i rådsforordning (EØF) nr. 574/72⁽²⁾, som gjev Den administrative kommisjonen pålegg om, på grunnlag av granskingar og framlegg frå Det tekniske utvalet som er nemnt i artikkel 117c i gjennomføringsforordninga, å tilpasse blankettane, og dessutan dei metodane og framgangsmåtane for dataoverføring som er fastsette for bruken av forordninga og gjennomføringsforordninga, til nye metodar for datahandsaming, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) For å hjelpe Den administrative kommisjonen med å vurdere korleis arbeidet til Det tekniske utvalet medverkar til ei snøggare tildeling av ytingar, bør det gjevast visse grunnleggjande opplysningar, både kvantitative og kvalitative.
- 2) Skilnadene mellom dei tilgjengelege opplysningane i dei ulike medlemsstatane gjer jamføring vanskeleg, og innhentinga av statistiske opplysningar bør ikkje vere ei tung og unaudsynleg byrde for medlemsstatane.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 223 av 21.8.2008, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 10/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 16.

⁽¹⁾ TEF L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordninga sist endra ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1992/2006 (TEU L 392 av 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ TEF L 74 av 27.3.1972, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 101/2008 (TEU L 31 av 5.2.2008, s. 15).

- 3) Målet er difor å hente inn viktige grunnleggjande opplysningar om handsaming og avgjersle av alderspensjonskrav, for såleis å betre kunnskapen om situasjonen i kvar einskild medlemsstat, særleg for å finne dei største flaskehalsane i systema og framgangsmåtane i den einskilde medlemsstaten, dele informasjon om god praksis og utvikle idear om korleis handsamingstida kan reduserast, i tillegg til å fastsetje tydelege referansepunkt som gjev medlemsstatane eit grunnlag for å måle sine egne prestasjonar.
- 4) Det bør difor fastsetjast ei vid felles ramme for innhenting av opplysningar om avgjersle av pensjonskrav, og for dette føremålet bør dei kompetente styresmaktene fastsetje detaljerte retningslinjer for dei nasjonale institusjonane.
- 5) Ved utforminga og gjennomføringa av dei nasjonale interne systema for innhenting av opplysningar om handsaming og avgjersle av pensjonskrav skal dei kompetente institusjonane ta omsyn til utviklinga og den komande innføringa av elektronisk utveksling av trygdeopplysningar (EESSI).
- 6) Avgjerd nr. 182, der det er fastsett ei slik felles ramme, gjekk ut 1. januar 2006 —

TEKE DENNE AVGJERDA:

1. Dei kompetente institusjonane i medlemsstatane (eller utpeikte kompetente institusjonar, dersom det finst fleire kompetente institusjonar i ein medlemsstat) bør gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at dei opplysningane som er nemnde i nr. 5, kan hentast inn og sendast over.
2. Desse opplysningane skal i januar kvart år sendast over til Det tekniske utvalet som er nemnt i artikkel 117c i forordning (EØF) nr. 574/72.
3. Sekretariatet for Det tekniske utvalet skal ha ansvaret for å samordne innhentinga av desse opplysningane og, etter godkjenning frå Det tekniske utvalet, for å utarbeide eit årleg samandrag som skal leggjast fram for Den administrative kommisjonen.
4. Dei opplysningane som vert henta inn, skal berre gjelde for alderspensjonar der personen som fremjar krav om pensjon, er busett i ein annan medlemsstat, og skal omfatte følgjande:
 - a) Reaksjonstida for den handsamande institusjonen i bustadsstaten (dvs. den tida det tek for den handsamande institusjonen å melde frå til den kompetente institusjonen om at det er fremja eit krav om pensjon overfor sistnemnde institusjon). I denne avgjerda tyder «handsamande institusjon» den institusjonen i bustadsstaten til personen som fremjar krav om pensjon, som har ansvaret for å fylle ut blankett E 202, medan ein «kompetent institusjon» tyder den institusjonen i ein medlemsstat som mottek den utfylte blanketten E 202, og som har ansvaret for å handsame kravet i samsvar med dette.
 - b) Handsamingstida ved den kompetente institusjonen (dvs. den tida det tek for den kompetente institusjonen å ta ei endeleg avgjerd).
 - c) Den samla handsamingstida i dei to medlemsstatane som det gjeld (dvs. den tida som personen som fremjar krav om pensjon, må vente før den endelege avgjerda vert teken, rekna frå datoen då kravet først vart lagt fram for den handsamande institusjonen).

Merknad: Tilvisinga til «blankett E 202» skal nyttast tilsvarende på det aktuelle strukturerte elektroniske dokumentet (SED) når den elektroniske utvekslinga tek til i medhald av EESSI-prosjektet.

5. Dei opplysningane som vert henta inn, skal omfatte følgjande:
 - a) den gjennomsnittlege, kortaste og lengste tida gjennom dei siste tolv månadene før den handsamande institusjonen har sendt over alderspensjonskrav til den kompetente institusjonen,
 - b) den gjennomsnittlege, kortaste og lengste tida gjennom dei siste tolv månadene før den kompetente institusjonen tek ei endeleg avgjerd om alderspensjon når personen som fremjar kravet, er busett i ein annan medlemsstat,
 - c) ein kort kommentar frå den kompetente institusjonen for å setje opplysningane i ein rett samanheng, og for å forklare kva faktorar som har påverka avgjersla i samband med den kortaste og lengste handsamingstida,
 - d) ei kort forklaring frå den kompetente institusjonen av den metoden som er nytta, om det er nytta utval eller ikkje, storleiken på utvalet, tidsrommet, talet på saker som er handsama, osv.
6. Dersom det er mogleg, skal innhentinga av opplysningar starte i januar 2008, slik at Det tekniske utvalet kan få sendt over opplysningar første gongen i januar 2009.
7. Kvar einskild medlemsstat vil leggje fram opplysningane sine for Det tekniske utvalet med sikte på å fremje utveksling av røynsler og spreiding av god praksis.
8. Systemet for innhenting og bruk av opplysningar skal reviderast ved slutten av kvart år, og dersom det er naudsynt, skal det leggjast ved framlegg til betringar.
9. Denne avgjerda skal kunngjerast i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Ho skal nyttast frå 1. januar 2008.

President for Den administrative kommisjonen

Jana LOVŠIN

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/21/25

av 23. april 2008

om endring av vedlegg A til vedtak 2006/679/EF om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog, og om endring av vedlegg A til vedtak 2006/860/EF med hensyn til delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog

[meddelt under nummer K(2008) 1565]

(2008/386/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 96/48/EF av 23. juli 1996 om samtrafikkvegnen i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 1,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/16/EF av 19. mars 2001 om samtrafikkvegnen til jernbanesystemet for konvensjonelle tog⁽²⁾, særlig artikkel 6 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

1) I kommisjonsvedtak 2006/679/EF⁽³⁾ fastsettes den første tekniske spesifikasjonen (TSI) for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog.

2) I kommisjonsvedtak 2002/731/EF⁽⁴⁾ fastsettes den første tekniske spesifikasjonen (TSI) for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog. Vedtaket ble opphevet og erstattet ved kommisjonsvedtak 2006/860/EF⁽⁵⁾.

3) Ved vedtak 2007/153/EF ble vedlegg A til vedtak 2006/679/EF og 2006/860/EF tilpasset den tekniske utvikling.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 136 av 24.5.2008, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 11/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 17.

⁽¹⁾ EFT L 235 av 17.9.1996, s. 6. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/32/EF (EUT L 141 av 2.6.2007, s. 63).

⁽²⁾ EFT L 110 av 20.4.2001, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/32/EF.

⁽³⁾ EUT L 284 av 16.10.2006, s. 1. Vedtaket sist endret ved vedtak 2007/153/EF (EUT L 67 av 7.3.2007, s. 13).

⁽⁴⁾ EFT L 245 av 12.9.2002, s. 37. Vedtaket endret ved vedtak 2004/447/EF (EUT L 155 av 30.4.2004, s. 65), rettet i EUT L 193 av 1.6.2004, s. 53).

⁽⁵⁾ EUT L 342 av 7.12.2006, s. 1. Vedtaket endret ved vedtak 2007/153/EF.

4) For å ta hensyn til den enighet som er oppnådd innenfor arbeidsgruppene til Det europeiske jernbanebyrå om «subset 108», er det nødvendig å ajourføre vedlegg A.

5) I samsvar med artikkel 6 nr. 2 i direktiv 96/48/EF og artikkel 6 nr. 2 i direktiv 2001/16/EF skal Byrådet være ansvarlig for å forberede gjennomgåelsen og ajourføringen av TSI-er og for å framlegge eventuelle anbefalinger for komiteen nevnt i artikkel 21 for å ta hensyn til den tekniske utvikling og samfunnsmessige krav.

6) I samsvar med artikkel 12 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 881/2004⁽⁶⁾ skal Det europeiske jernbanebyrå sikre at TSI-ene tilpasses til den tekniske utviklingen, markedsutviklingen og de samfunnsmessige kravene, og foreslå for Kommisjonen de endringene av TSI-ene som Byrådet finner nødvendig.

7) Det europeiske jernbanebyrå vedtok 14. januar 2008 en anbefaling med hensyn til listen over obligatoriske spesifikasjoner og listen over veiledende spesifikasjoner fastsatt i TSI-ene for konvensjonelle tog og høyhastighetstog.

8) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 21 i direktiv 96/48/EF —

GIJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Listen over obligatoriske spesifikasjoner og listen over veiledende spesifikasjoner fastsatt i vedlegg A til TSI-en som er vedlagt 2006/679/EF om delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog og i vedlegg A til TSI-en som er vedlagt vedtak 2006/860/EF om delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog, erstattes med listen over obligatoriske spesifikasjoner og listen over veiledende spesifikasjoner vedlagt dette vedtak.

⁽⁶⁾ EUT L 164 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 220 av 21.6.2004, s. 3.

Artikkel 2

Spesifikasjonene for ETCS (European Train Control System) vedlagt dette vedtak vil bli slutført før 31. desember 2008, slik at ajourførte felles prøvingsspesifikasjoner føres inn og eventuelle feil korrigeres.

Artikkel 3

Før 31. desember 2008, og uten at det berører artikkel 7 i direktiv 96/48/EF og artikkel 7 i direktiv 2001/16/EF, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om hvilke av deres jernbanelinjer utstyrt med ETCS som er i drift, eller som kommer til å tas i drift, i samsvar med de obligatoriske spesifikasjonene som gjelder før dette vedtak har trådt i kraft.

Innen samme dato skal medlemsstatene også underrette Kommisjonen om ved hvilket tidspunkt tog som oppfyller spesifikasjonene nevnt i dette vedtak, kan tas i drift på hver enkelt av deres jernbanelinjer utstyrt med ETCS.

Artikkel 4

Dette vedtak får anvendelse fra 1. juni 2008.

Artikkel 5

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 23. april 2008.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

VEDLEGG

«LISTE OVER OBLIGATORISKE SPESIFIKASJONER

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon
1.	ERA/ERTMS/003204	ERTMS/ETCS Functional Requirement Specification	5.0
2.		Bevisst slettet	
3.	UNISIG SUBSET-023	Glossary of terms and abbreviations	2.0.0
4.	UNISIG SUBSET-026	System requirement specification	2.3.0
5.	UNISIG SUBSET-027	FFFIS Juridical recorder-downloading tool	2.2.9
6.	UNISIG SUBSET-033	FIS for man-machine interface	2.0.0
7.	UNISIG SUBSET-034	FIS for the train interface	2.0.0
8.	UNISIG SUBSET-035	Specific transmission module FFFIS	2.1.1
9.	UNISIG SUBSET-036	FFFIS for Eurobalise	2.4.1
10.	UNISIG SUBSET-037	EuroRadio FIS	2.3.0
11.	Reservert 05E537	Offline key management FIS	
12.	UNISIG SUBSET-039	FIS for the RBC/RBC handover	2.1.2
13.	UNISIG SUBSET-040	Dimensioning and engineering rules	2.0.0
14.	UNISIG SUBSET-041	Performance requirements for interoperability	2.1.0
15.	ERA SUBSET-108	Interoperability related consolidation on TSI annex A documents	1.2.0
16.	UNISIG SUBSET-044	FFFIS for Euroloop subsystem	2.2.0
17.	Bevisst slettet		
18.	UNISIG SUBSET-046	Radio infill FFFS	2.0.0
19.	UNISIG SUBSET-047	Trackside-trainborne FIS for radio infill	2.0.0
20.	UNISIG SUBSET-048	Trainborne FFFIS for radio infill	2.0.0
21.	UNISIG SUBSET-049	Radio infill FIS with LEU/interlocking	2.0.0
22.	Bevisst slettet		
23.	UNISIG SUBSET-054	Assignment of values to ETCS variables	2.0.0
24.	Bevisst slettet		
25.	UNISIG SUBSET-056	STM FFFIS Safe time layer	2.2.0
26.	UNISIG SUBSET-057	STM FFFIS Safe link layer	2.2.0
27.	UNISIG SUBSET-091	Safety requirements for the technical interoperability of ETCS in levels 1 and 2	2.2.11

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon
28.	Reservert	Reliability — availability requirements	
29.	UNISIG SUBSET-102	Test specification for interface “k”	1.0.0
30.	Bevisst slettet		
31.	UNISIG SUBSET-094	UNISIG Functional requirements for an onboard reference test facility	2.0.0
32.	EIRENE FRS	GSM-R Functional requirements specification	7
33.	EIRENE SRS	GSM-R System requirements specification	15
34.	A11T6001 12	(MORANE) Radio transmission FFFIS for EuroRadio	12
35.	ECC/DC(02)05	ECC Decision of 5 July 2002 on the designation and availability of frequency bands for railway purposes in the 876-880 and 921-925 MHz bands	
36a.	Bevisst slettet		
36b.	Bevisst slettet		
36c.	UNISIG SUBSET-074-2	FFFIS STM Test cases document	1.0.0
37a.	Bevisst slettet		
37b.	UNISIG SUBSET-076-5-2	Test cases related to features	2.2.2
37c.	UNISIG SUBSET-076-6-3	Test sequences	2.0.0
37d.	UNISIG SUBSET-076-7	Scope of the test specifications	1.0.0
37e.	Bevisst slettet		
38.	06E068	ETCS Marker-board definition	1.0
39.	UNISIG SUBSET-092-1	ERTMS EuroRadio conformance requirements	2.2.5
40.	UNISIG SUBSET-092-2	ERTMS EuroRadio test cases safety layer	2.2.5
41.	Reservert UNISIG SUBSET 028	JRU Test specification	
42.	Bevisst slettet		
43.	UNISIG SUBSET 085	Test specification for Eurobalise FFFIS	2.2.2
44.	Reservert	Odometry FIS	
45.	UNISIG SUBSET-101	Interface “K” specification	1.0.0
46.	UNISIG SUBSET-100	Interface “G” specification	1.0.1
47.	Reservert	Safety requirements and requirements to safety analysis for interoperability for the control-command and signalling subsystem	
48.	Reservert	Test specification for mobile equipment GSM-R	
49.	UNISIG SUBSET-059	Performance requirements for STM	2.1.1
50.	Reservert UNISIG SUBSET-103	Test specification for Euroloop	

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon
51.	Reservert	Ergonomic aspects of the DMI	
52.	UNISIG SUBSET-058	FFFIS STM Application layer	2.1.1
53.	Reservert AEIF-ETCS Variables manual	AEIF-ETCS Variables manual	
54.	Bevisst slettet		
55.	Reservert	Juridical recorder baseline requirements	
56.	Reservert 05E538	ERTMS Key management conformance requirements	
57.	Reservert UNISIG SUBSET-107	Requirements on pre-fitting of ERTMS onboard equipment	
58.	UNISIG SUBSET-097	Requirements for RBC-RBC safe communication interface	1.1.0
59.	Reservert UNISIG SUBSET-105	Requirements on pre-fitting of ERTMS trackside equipment	
60.	Reservert UNISIG SUBSET-104	ETCS Version management	
61.	Reservert	GSM-R Version management	
62.	Reservert UNISIG SUBSET-099	RBC-RBC Test specification for safe communication interface	
63.	UNISIG SUBSET-098	RBC-RBC Safe communication interface	1.0.0»

«LISTE OVER VEILEDENDE SPESIFIKASJONER

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon	Type
B1.	EEIG 02S126	RAM requirements (chapter 2 only)	6	2 (indeks 28)
B2.	EEIG 97S066	Environmental conditions	5	2 (indeks A5)
B3.	UNISIG SUBSET-074-1	Methodology for testing FFFIS STM	1.0.0	2 (indeks 36)
B4.	EEIG 97 ^E 267	Odometer FFFIS	5	1 (indeks 44)
B5.	O_2475	ERTMS GSM-R QoS test specification	1.0.0	2
B6.	UNISIG SUBSET-038	Offline key management FIS	2.1.9	1 (indeks 11)
B7.	UNISIG SUBSET-074-3	FFFIS STM Test specification traceability of test cases with specific transmission module FFFIS	1.0.0	2 (indeks 36)
B8.	UNISIG SUBSET-074-4	FFFIS STM Test specification traceability of testing the packets specified in the FFFIS STM application layer	1.0.0	2 (indeks 36)
B9.	UNISIG SUBSET 076-0	ERTMS/ETCS Class 1, test plan	2.2.3	2 (indeks 37)
B10.	UNISIG SUBSET 076-2	Methodology to prepare features	2.2.1	2 (indeks 37)
B11.	UNISIG SUBSET 076-3	Methodology of testing	2.2.1	2 (indeks 37)

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon	Type
B12.	UNISIG SUBSET 076-4-1	Test sequence generation: methodology and rules	1.0.0	2 (indeks 37)
B13.	UNISIG SUBSET 076-4-2	ERTMS ETCS Class 1 states for test sequences	1.0.0	2 (indeks 37)
B14.	UNISIG SUBSET 076-5-3	Onboard data dictionary	2.2.0	2 (indeks 37)
B15.	UNISIG SUBSET 076-5-4	SRS v.2.2.2 traceability	2.2.2	2 (indeks 37)
B16.	UNISIG SUBSET 076-6-1	UNISIG test database	2.2.2.	2 (indeks 37)
B17.	UNISIG SUBSET 076-6-4	Test cases coverage	2.0.0	2 (indeks 37)
B18.	Bevisst slettet			
B19.	UNISIG SUBSET 077	UNISIG causal analysis process	2.2.2	2 (indeks 27)
B20.	UNISIG SUBSET 078	RBC interface: failure modes and effects analysis	2.2.2	2 (indeks 27)
B21.	UNISIG SUBSET 079	MMI: failure modes and effects analysis	2.2.2	2 (indeks 27)
B22.	UNISIG SUBSET 080	TIU: failure modes and effects analysis	2.2.2	2 (indeks 27)
B23.	UNISIG SUBSET 081	Transmission system: failure modes and effects analysis	2.2.2	2 (indeks 27)
B24.	UNISIG SUBSET 088	ETCS Application levels 1 and 2 — safety analysis	2.2.10	2 (indeks 27)
B25.	TS50459-1	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 1 — Ergonomic principles of ERTMS/ETCS/GSM-R information	2005	2 (indeks 51)
B26.	TS50459-2	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 2 — Ergonomic arrangements of ERTMS/ETCS information	2005	2 (indeks 51)
B27.	TS50459-3	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 3 — Ergonomic arrangements of ERTMS/GSM-R information	2005	2 (indeks 51)
B28.	TS50459-4	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 4 — Data entry for the ERTMS/ETCS/GSM-R systems	2005	2 (indeks 51)
B29.	TS50459-5	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 5 — Symbols	2005	2 (indeks 51)
B30.	TS50459-6	Railway applications — Communication, signalling and processing systems — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 6 — Audible information	2005	2 (indeks 51)

Indeksnr.	Referanse	Dokumentnavn	Versjon	Type
B31.	Reservert EN50xxx	Railway applications — European Rail Traffic Management System — driver machine interface Part 7 — Specific transmission modules		2 (indeks 51)
B32.	Reservert	Guideline for references		None
B33.	EN 301 515	Global System for Mobile communication (GSM); Requirements for GSM operation in railways	2.1.0	2 (indeks 32, 33)
B34.	06E225	Operational DMI information	1	1 (indeks 51)
B35.	Reservert UNISIG SUBSET-069	ERTMS Key management conformance requirements		1 (indeks 56)
B36.	04E117	ETCS/GSM-R Quality of service user requirements — Operational analysis	1	2 (indeks 32)
B37.	UNISIG SUBSET-093	GSM-R Interfaces — Class 1 requirements	2.3.0	1 (indeks 32, 33)
B38.	UNISIG SUBSET-107A	Requirements on pre-fitting of ERTMS onboard equipment	1.0.0	2 (indeks 57)
B39.	UNISIG SUBSET-076-5-1	ERTMS ETCS Class 1 feature list	2.2.2	2 (indeks 37)
B40.	UNISIG SUBSET-076-6-7	Test sequences evaluation and validation	1.0.0	2 (indeks 37)
B41.	UNISIG SUBSET-076-6-8	Generic train data for test sequences	1.0.0	2 (indeks 37)
B42.	UNISIG SUBSET-076-6-10	Test sequence viewer (TSV)	2.10	2 (indeks 37)
B43.	04E083	Safety requirements and requirements to safety analysis for interoperability for the control-command and signalling subsystem	1.0	1 (indeks 47)
B44.	04E084	Justification report for the safety requirements and requirements to safety analysis for interoperability for the control-command and signalling subsystem	1.0	2 (indeks B43)
B45.	ERA/ERTMS/003205	Traceability of changes to ETCS FRS	0.1	2 (indeks 1)»

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2007/59/EF

2014/EØS/21/26

av 23. oktober 2007

om sertifisering av lokomotivførere som fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fellesskapet(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 31. juli 2007⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/49/EF⁽⁴⁾ av 29. april 2004 om sikkerhet på Fellesskapets jernbaner skal infrastrukturforvaltninger og jernbaneforetak opprette sikkerhetsstyringssystemer for å sikre at jernbanesystemet minst kan oppfylle de felles sikkerhetsmålene og de nasjonale sikkerhetsreglene og sikkerhetskravene fastsatt i de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkveie (TSI-ene), og for å sikre at de relevante delene av de felles sikkerhetsmetodene anvendes. Disse sikkerhetsstyringssystemene omfatter blant annet opplæringsprogrammer for personalet og systemer som sikrer at personalets kvalifikasjoner vedlikeholdes og oppgavene utføres i samsvar med dette.
- 2) I henhold til direktiv 2004/49/EF må et jernbaneforetak ha et sikkerhetssertifikat for å få tilgang til jernbaneinfrastrukturen.
- 3) I henhold til rådsdirektiv 91/440/EØF av 29. juli 1991 om utvikling av Fellesskapets jernbaner⁽⁵⁾ har lisensierte jernbaneforetak siden 15. mars 2003 hatt adgangsrett til det transeuropeiske jernbanenettet for godstransport med sikte på å drive internasjonal godstransport, og vil senest

fra 2007 ha adgangsrett til hele jernbanenettet med sikte på å drive innenlandsk og internasjonal godstransport. Denne gradvise utvidelsen av adgangsretten vil uvegerlig føre til flere passeringer av lokomotivførere over landegrensene. Resultatet vil bli en økende etterspørsel etter lokomotivførere som er opplært og sertifisert til å arbeide i flere medlemsstater.

- 4) En undersøkelse gjennomført av Kommisjonen i 2002 viste betydelige forskjeller i medlemsstatenes lovgivning om sertifiseringsvilkår for lokomotivførere. For å fjerne disse forskjellene og samtidig opprettholde det nåværende høye sikkerhetsnivået i jernbanesystemet i Fellesskapet bør det derfor vedtas fellesskapsregler for sertifisering av lokomotivførere.
- 5) Disse fellesskapsreglene bør også, som et ledd i den felles transportpolitikk, bidra til målene for Fellesskapets politikk med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere, etableringsretten og adgangen til å yte tjenester, samtidig som all konkurransevridding unngås.
- 6) Målet med disse felles bestemmelsene bør framfor alt være å gjøre det enklere for lokomotivførere å bevege seg mellom medlemsstater, men også mellom ulike jernbaneforetak, og i alminnelighet at førerbevis og harmoniserte tilleggsattestifikater skal anerkjennes av alle aktører innenfor jernbanesektoren. For dette formål må det fastsettes minstekrav som søkerne må oppfylle for å få utstedt et førerbevis eller et harmonisert tilleggsattestifikat.
- 7) Dette direktiv følger og bygger for en stor del på den historiske felles avtalen mellom Den europeiske transportarbeiderføderasjon (ETF) og Det europeiske jernbanefellesskap (CER) om visse aspekter ved arbeidsvilkårene for mobile arbeidstakere som utfører samtrafikkjenester på tvers av landegrensene⁽⁶⁾.
- 8) Selv om en medlemsstat utelukker lokomotivførere som utelukkende arbeider på visse kategorier av jernbanesystemer, -nett og -infrastrukturer, fra virkeområdet for dette direktiv, bør dette ikke på noen måte begrense medlemsstatens plikt til å respektere gyldigheten av førerbevis på hele territoriet til Den europeiske union eller gyldigheten av harmoniserte tilleggsattestifikater på den relevante infrastrukturen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 315 av 3.12.2007, s. 51, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 12/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 18.

⁽¹⁾ EUT C 221 av 8.9.2005, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 71 av 22.3.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 28. september 2005 (EUT C 227 E av 21.9.2006, s. 464), Rådets felles holdning av 14. september 2006 (EUT C 289 E av 28.11.2006, s. 42), Europaparlamentets holdning av 18. januar 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Europaparlamentets regelverksresolusjon av 25. september 2007 og Rådsbeslutning av 26. september 2007.

⁽⁴⁾ EUT L 164 av 30.4.2004, s. 44. Rettet i EUT L 220 av 21.6.2004, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 237 av 24.8.1991, s. 25. Direktivet sist endret ved direktiv 2006/103/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 344).

⁽⁶⁾ EUT L 195 av 27.7.2005, s. 18.

- 9) Kravene bør minst omfatte en minstealder for å føre tog, søkerens fysiske og yrkespsykologiske skikkethet, yrkeserfaring og faglige kunnskaper som er relevante for å føre tog, samt kunnskaper om den infrastrukturen som skal trafikkeres, og det språket som benyttes der.
- 10) For å øke kostnadseffektiviteten av den opplæringen som lokomotivførere må gjennomgå for å få utstedt et harmonisert tilleggssertifikat, bør opplæringen så langt det er mulig og ønskelig fra et sikkerhetssynspunkt være tilpasset de særlige tjenestene som skal utføres av lokomotivføreren, som for eksempel skifting, vedlikeholdstjenester, person- eller godstransport. Når Det europeiske jernbanebyrå (heretter kalt «Byrået») vurderer gjennomføringen av dette direktiv, bør det undersøke om opplæringskravene fastsatt i vedlegget bør endres slik at de er bedre tilpasset den nye strukturen i markedet.
- 11) Jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger som utsteder harmoniserte tilleggssertifikater, kan selv sørge for opplæring i allmenne faglige kunnskaper, språkkunnskaper og kunnskaper om rullende materiell og infrastruktur. Når det gjelder prøver, bør imidlertid alle interessekonflikter unngås, uten dermed å utelukke muligheten for at en eksaminator kan tilhøre det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som utsteder det harmoniserte tilleggssertifikatet.
- 12) I samsvar med artikkel 13 nr. 4 i direktiv 2004/49/EF er jernbaneforetakene og infrastrukturforvaltningene ansvarlige for nivået på opplæringen til de lokomotivførerne de ansetter. Jernbaneforetakene og infrastrukturforvaltningene bør derfor ta hensyn til utdanning og kvalifikasjoner som disse førerne har fra før, i samsvar med artikkel 13 nr. 3 i nevnte direktiv. Det er også viktig å sikre at et tilstrekkelig antall lokomotivførere får opplæring. I denne sammenheng er det imidlertid nødvendig å treffe tiltak for å sikre at investeringer som et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning har gjort for å gi en fører opplæring, ikke gir et annet jernbaneforetak eller en annen infrastrukturforvaltning en uberettiget fordel i tilfelle føreren frivillig forlater førstnevnte for sistnevnte jernbaneforetak eller infrastrukturforvaltning. Disse tiltakene kan være av forskjellig art, som for eksempel nasjonal lovgivning, tariffavtaler, vilkår fastsatt ved kontrakt mellom lokomotivførere og arbeidsgiver eller avtaler som fastsetter regler for overføring av lokomotivførere fra et foretak til et annet, dersom lokomotivførerne er part i slike avtaler.
- 13) Kravene til personalets kvalifikasjoner og helse- og sikkerhetsvilkår utarbeides i forbindelse med direktivene om samtrafikkveier, særlig som en del av TSI-ene for drift og trafikkstyring. Det er behov for å sikre sammenheng mellom disse TSI-ene og vedleggene til dette direktiv. Kommisjonen vil oppnå dette ved å endre eller tilpasse den relevante TSI-en til dette direktiv og dets vedlegg ved hjelp av framgangsmåtene fastsatt i rådsdirektiv 96/48/EF av 23. juli 1996 om samtrafikkveien i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/16/EF av 19. mars 2001 om samtrafikkveien til jernbanesystemet for konvensjonelle tog⁽²⁾.
- 14) For å øke den frie bevegelsen for arbeidstakere og sikkerheten på Fellesskapets jernbaner bør det rettes særlig oppmerksomhet mot annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver på lokomotiver og tog. Medlemsstatene bør derfor sikre at annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver oppfyller minstekravene fastsatt i TSI-en for drift og trafikkstyring. Idet det tas hensyn til de nasjonale gjennomføringsplanene som medlemsstatene skal underrette om i forbindelse med gjennomføringen av nevnte TSI, bør Byrået identifisere forskjellige muligheter for sertifisering av annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver, og vurdere virkningen av disse forskjellige mulighetene. På grunnlag av denne rapporten bør Kommisjonen eventuelt framlegge et forslag om vilkår og framgangsmåter for sertifisering av annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver på lokomotiver og tog.
- 15) De kravene til førerbevis og harmoniserte tilleggssertifikater som fastsettes i dette direktiv, bør utelukkende gjelde de juridiske vilkårene som gir en lokomotivfører rett til å føre et tog. Alle andre juridiske krav som er forenlige med Fellesskapets regelverk og anvendes uten forskjellsbehandling, og som gjelder jernbaneforetak, infrastrukturforvaltninger, infrastruktur og rullende materiell, bør også oppfylles før en lokomotivfører kan føre et tog på en bestemt infrastruktur.
- 16) Dette direktiv bør ikke berøre gjennomføringen av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽³⁾ eller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁴⁾.

(1) EFT L 235 av 17.9.1996, s. 6. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/32/EF (EUT L 141 av 2.6.2007, s. 63).

(2) EFT L 110 av 20.4.2001, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/32/EF.

(3) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

(4) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

- 17) For å garantere nødvendig ensartethet og åpenhet bør Fellesskapet fastsette en felles sertifiseringsmodell som anerkjennes gjensidig av medlemsstatene, og som både attesterer at lokomotivførerne oppfyller visse minstekrav og har yrkeskvalifikasjoner og språkkunnskaper, idet det overlates til vedkommende myndigheter i medlemsstatene å utstede lokomotivførerbevis, og til jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger å utstede harmoniserte tilleggssertifikater.
- 18) Byrået bør også undersøke om lokomotivførerbeviset og de harmoniserte tilleggssertifikatene kan erstattes med et smartkort. Et slikt smartkort vil ha den fordelen at disse to elementene kombineres i ett kort, samtidig som det kan brukes til andre formål, enten på sikkerhetsområdet eller i personalforvaltningen av lokomotivførere.
- 19) Sikkerhetsmyndighetene bør bruke alle opplysningene i lokomotivførerbevisene, de harmoniserte tilleggssertifikatene og i registrene over lokomotivførerbevis og harmoniserte tilleggssertifikater for å lette evalueringen av framgangsmåten for sertifisering av personale fastsatt i artikkel 10 og 11 i direktiv 2004/49/EF, og for å sørge for raskere utstedelse av sikkerhetssertifikatene omhandlet i nevnte artikler.
- 20) Ansettelse av lokomotivførere som er sertifisert i samsvar med dette direktiv, bør ikke frita jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger for deres plikt til å innføre et system for overvåking og intern kontroll av sine lokomotivføreres kvalifikasjoner og atferd i tjenesten i henhold til artikkel 9 i og vedlegg III til direktiv 2004/49/EF, og bør inngå i dette systemet. Det harmoniserte tilleggssertifikatet bør ikke frita jernbaneforetakene eller infrastrukturforvaltningene for deres ansvar for sikkerheten og særlig for opplæringen av personalet.
- 21) Visse foretak yter lokomotivførertjenester til jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger. I slike tilfeller bør det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som inngår kontrakt med føreren, ha ansvaret for å sikre at vedkommende har førerbevis og sertifikater som er i samsvar med dette direktiv.
- 22) For at jernbanetransporten fortsatt skal fungere effektivt, bør lokomotivførere som utøver dette yrket før ikrafttredelsen av dette direktiv, i en overgangsperiode få beholde sine tilegnede rettigheter.
- 23) Unødvige administrative og økonomiske byrder bør unngås når førertillatelser som er tildelt lokomotivførere for anvendelsen av de relevante bestemmelsene i dette direktiv, skal erstattes med harmoniserte tilleggssertifikater og førerbevis som er i samsvar med dette direktiv. Førerretter som tidligere er tildelt lokomotivførere, bør derfor opprettholdes så langt det er mulig. De utstedende organer bør ta hensyn til hver enkelt førers eller førergruppes kvalifikasjoner og erfaring når disse tillatelsene skal erstattes. Det utstedende organ bør på grunnlag av kvalifikasjoner og/eller erfaring beslutte om det er nødvendig for en fører eller en gruppe av førere å gjennomgå ytterligere prøver og/eller opplæring før de kan få nye førerbevis og harmoniserte tilleggssertifikater. Derfor bør det være det utstedende organ som avgjør om kvalifikasjonene og/eller erfaringen er tilstrekkelig til at de nødvendige førerbevis og harmoniserte tilleggssertifikater kan utstedes uten at det er behov for ytterligere prøver eller opplæring.
- 24) Unødvige administrative og økonomiske byrder bør også unngås når lokomotivførere skifter arbeidsgiver. Et jernbaneforetak som ansetter en lokomotivfører, bør ta hensyn til tidligere tilegnede kvalifikasjoner og så langt det er mulig unngå ytterligere prøver og opplæring.
- 25) Dette direktiv bør ikke gi rett til gjensidig godkjenning av førerrett som er tildelt lokomotivførere før ikrafttredelsen av dette direktiv, uten at dette berører den allmenne ordningen for gjensidig godkjenning innført ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner⁽¹⁾, som fortsatt skal gjelde til overgangsperiodens utløp.
- 26) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽²⁾.
- 27) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å fastsette de vilkår og kriterier som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

(¹) EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22. Direktivet sist endret ved rådsdirektiv 2006/100/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 141).

(²) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Direktivet endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

- 28) Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, og det ikke er mulig å overholde de normale fristene for framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll, bør Kommisjonen kunne anvende framgangsmåten for behandling av hastesaker fastsatt i artikkel 5a nr. 6 i beslutning 1999/468/EF ved fastsettelse av fellesskapskriterier for valg av eksaminatorer og prøver som omhandlet i dette direktiv, og ved tilpasning av vedleggene til dette direktiv til den vitenskapelige og tekniske utvikling, som fastsatt i direktivet.
- 29) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig illustrerer sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.
- 30) Medlemsstatene bør sørge for kontroll med overholdelsen av dette direktiv og for at det treffes egnede tiltak dersom en lokomotivfører overtrer en av dets bestemmelser.
- 31) Medlemsstatene bør fastsette egnede sanksjoner ved overtredelser av nasjonale bestemmelser om gjennomføring av dette direktiv.
- 32) Ettersom målet for dette direktiv, som er å fastsette felles rammeregler for sertifisering av lokomotivførere som fører lokomotiver og tog for person- og godstransport, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, og derfor på grunn av direktivets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 33) Av hensyn til kostnadseffektiviteten kan det vise seg hensiktsmessig at lokomotivførere som utelukkende arbeider på én medlemsstats territorium, i et begrenset tidsrom unntas fra dette direktivs bestemmelser om slike føreres plikt til å inneha førerbevis og harmoniserte tilleggssertifikater i samsvar med dette direktiv. Vilårene for slike unntak bør være klart fastsatt.
- 34) En medlemsstat som ikke har noe jernbanesystem, og som ikke har noen utsikter til å få det i nær framtid, ville blitt pålagt en urimelig og unødvendig plikt dersom den måtte innarbeide og gjennomføre dette direktiv. Slike medlemsstater bør derfor, så lenge de ikke har noe eget jernbanesystem, unntas fra plikten til å innarbeide og gjennomføre dette direktiv —

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

I dette direktiv fastsettes vilårene og framgangsmåtene for sertifisering av lokomotivførere som fører lokomotiver og tog på jernbanesystemet i Fellesskapet. Det fastsettes hvilke oppgaver som påhviler medlemsstatenes vedkommende myndigheter, lokomotivførerne og andre aktører i sektoren, særlig jernbaneforetak, infrastrukturforvaltninger og opplæringscentre.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på lokomotivførere som fører lokomotiver og tog på jernbanesystemet i Fellesskapet på vegne av et jernbaneforetak som er pålagt å inneha et sikkerhetssertifikat, eller en infrastrukturforvaltning som er pålagt å inneha en sikkerhetsgodkjenning.
2. Medlemsstatene skal ikke på grunnlag av nasjonale bestemmelser som gjelder annet personale om bord i godstog, hindre godstog i å krysse grenser eller utføre innenlandsk transport på deres territorium.
3. Uten at det berører artikkel 7 kan medlemsstatene unnta lokomotivførere fra de tiltakene de treffer for gjennomføringen av dette direktiv, dersom disse utelukkende arbeider på
 - a) tunnelbaner, sporveier og andre forstadsbanesystemer,
 - b) nett som er funksjonsmessig atskilt fra resten av jernbanesystemet og er beregnet bare på lokal person- og godstransport eller person- og godstransport i byer eller forsteder,
 - c) privateid jernbaneinfrastruktur som bare brukes av eierne av infrastrukturen til egen godstransport,
 - d) sporavsnitt som er midlertidig stengt for normal trafikk fordi det skal utføres vedlikehold, fornyelse eller opprusting av jernbanesystemet.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a) «vedkommende myndighet» sikkerhetsmyndigheten nevnt i artikkel 16 i direktiv 2004/49/EF,

- b) «lokomotivfører» en person som er skikket og har tillatelse til å føre tog, herunder lokomotiver, skiftelokomotiver, arbeidstog, jernbanekjøretøyer for vedlikehold og tog til person- eller godstransport, på en selvstendig, ansvarlig og sikker måte,
- c) «annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver» personale om bord i toget som ikke er lokomotivførere, men som bidrar til togsikkerheten og sikkerheten for passasjerer og gods som transporteres,
- d) «jernbanesystem» et system som består av jernbaneinfrastrukturer, herunder jernbanelinjer og faste anlegg, samt rullende materiell av alle kategorier og opprinnelser som trafikkerer disse infrastrukturene, som definert i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF,
- e) «infrastrukturforvaltning» ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastrukturen eller deler av denne, som definert i artikkel 3 i direktiv 91/440/EØF; dette kan også omfatte forvaltning av kontroll- og sikkerhetssystemer for infrastrukturen. Infrastrukturforvaltningens oppgaver på et nett eller en del av et nett kan tildeles forskjellige organer eller foretak,
- f) «jernbaneforetak» ethvert jernbaneforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/14/EF av 26. februar 2001 om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet, innkreving av avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur og sikkerhetssertifisering⁽¹⁾, og ethvert annet offentlig eller privat foretak hvis virksomhet er å besørge transport av gods og/eller passasjerer med jernbane og som forplikter seg til å sørge for trekraft. Begrepet omfatter også foretak som bare står for trekraft,
- g) «tekniske spesifikasjoner for samtrafikkeve (TSI-er)» spesifikasjoner som hvert delsystem eller hver del av et delsystem skal være omfattet av med sikte på å oppfylle de grunnleggende krav og sikre samtrafikkeve i de transeuropeiske jernbanesystemene for høyhastighetstog og konvensjonelle tog som definert i direktiv 96/48/EF og direktiv 2001/16/EF,
- h) «Byrået» Det europeiske jernbanebyrå opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 881/2004⁽²⁾ av 29. april 2004,
- i) «sikkerhetssertifikat» det sertifikatet som utstedes til et jernbaneforetak av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2004/49/EF,
- j) «sertifikat» det harmoniserte tilleggssertifikatet som angir den infrastrukturen som innehaveren har rett til å kjøre på, og det rullende materiellet som innehaveren har rett til å føre,

- k) «sikkerhetsgodkjenning» den godkjenningen som utstedes til en infrastrukturforvaltning av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 11 i direktiv 2004/49/EF,

- l) «opplæringssenter» en enhet som er godkjent eller anerkjent av vedkommende myndighet til å holde opplæringskurs.

KAPITTEL II

SERTIFISERING AV FØRERE

Artikkel 4

Fellesskapsmodell for sertifisering

1. Alle lokomotivførere skal være skikket og ha de nødvendige kvalifikasjoner til å føre tog og skal inneha følgende dokumenter:
 - a) Et førerbevis som viser at føreren oppfyller minstekravene til helse, grunnutdanning og allmenn yrkeskompetanse. I førerbeviset skal førerens identitet, den utstedende myndigheten og gyldighetstiden angis. Førerbeviset skal oppfylle kravene i vedlegg I inntil Fellesskapets sertifiseringsmodell er vedtatt i samsvar med nr. 4.
 - b) Ett eller flere sertifikater som angir den infrastrukturen som innehaveren har rett til å kjøre på, og det rullende materiellet som innehaveren har rett til å føre. Hvert sertifikat skal oppfylle kravene i vedlegg I.
2. Kravet om å inneha et sertifikat for en bestemt del av infrastrukturen gjelder imidlertid ikke i følgende unntakstilfeller, forutsatt at en annen lokomotivfører med gyldig sertifikat for vedkommende infrastruktur sitter ved siden av føreren under kjøringen:
 - a) når forstyrrelser i jernbanedriften nødvendiggjør omdirigering av tog eller vedlikehold av spor som fastsatt av infrastrukturforvaltningen,
 - b) ved ekstraordinære engangsturer der det benyttes historiske tog,
 - c) ved ekstraordinær enkelttransport av gods, forutsatt at infrastrukturforvaltningen samtykker,
 - d) ved levering eller demonstrasjon av et nytt tog eller lokomotiv,
 - e) under føreropplæring og førerprøver.

Bruk av denne muligheten skal skje etter jernbaneforetakets beslutning og kan ikke pålegges av den relevante infrastrukturforvaltningen eller av vedkommende myndighet.

⁽¹⁾ EFT L 75 av 15.3.2001, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/49/EF.

⁽²⁾ EUT L 164 av 30.4.2004, s. 1. Rettet i EUT L 220 av 21.6.2004, s. 3.

Når det brukes en ekstra fører som nevnt ovenfor, skal infrastrukturforvaltningen ha blitt underrettet om dette på forhånd.

3. Sertifikatet skal gi føretillatelse i en eller flere av følgende kategorier:

- a) Kategori A: skiftelokomotiver, arbeidstog, jernbanekjøretøyer for vedlikehold og alle andre lokomotiver når de benyttes til skifting,
- b) Kategori B: transport av passasjerer og/eller gods.

Et sertifikat kan inneholde en tillatelse for alle kategorier og omfatte alle kodene nevnt i nr. 4.

4. Innen 4. desember 2008 skal Kommisjonen på grunnlag av et utkast utarbeidet av Byrådet vedta en fellesskapsmodell for førerbeviset, sertifikatet og den bekreftede kopien av sertifikatet, og dessuten fastsette deres fysiske utforming, idet de tar hensyn til tiltak mot forfalskning. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3.

Innen 4. desember 2008 skal Kommisjonen vedta de tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, og som gjelder fellesskapskodene for de forskjellige typene i kategori A og B nevnt i nr. 3 i denne artikkel, etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3 og på grunnlag av en anbefaling fra Byrådet.

Artikkel 5

Bedrageribekjempelse

Vedkommende myndigheter og utstedende organer skal treffe alle nødvendige tiltak for å unngå risiko for forfalskning av førerbevis og sertifikater samt manipulering av registrene fastsatt i artikkel 22.

Artikkel 6

Eiendomsrett, språk og utstedende organer

1. Førerbeviset skal være innehaverens eiendom og skal utstedes av vedkommende myndighet som definert i artikkel 3 bokstav a). Dersom vedkommende myndighet eller dens representant utsteder et førerbevis på et nasjonalspråk som ikke er et fellesskapsspråk, skal den utarbeide en tospråklig versjon av førerbeviset der det ene språket skal være et av fellesskapsspråkene.

2. Et sertifikat skal utstedes av det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som har ansatt eller inngått kontrakt med føreren. Sertifikatet skal tilhøre det foretaket eller den forvaltningen som utsteder det. I samsvar med artikkel 13 nr. 3 i direktiv 2004/49/EF skal imidlertid førere ha rett til

å få en bekreftet kopi. Dersom et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning utsteder et sertifikat på et nasjonalspråk som ikke er et fellesskapsspråk, skal det eller den utarbeide en tospråklig versjon av sertifikatet der det ene språket skal være et av fellesskapsspråkene.

Artikkel 7

Geografisk gyldighetsområde

1. Et førerbevis skal være gyldig på hele Fellesskapets territorium.

2. Et sertifikat skal være gyldig bare for de infrastrukturene og det rullende materiellet som er angitt på sertifikatet.

Artikkel 8

Anerkjennelse av sertifiseringsdokumenter tilhørende lokomotivførere fra tredjestater

Sertifiseringsdokumenter tilhørende lokomotivførere fra en tredjestat som opererer utelukkende på grensekryssende deler av en medlemsstats jernbanesystem, kan anerkjennes av denne medlemsstaten i samsvar med bilaterale avtaler med vedkommende tredjestat.

KAPITTEL III

VILKÅR FOR Å FÅ LOKOMOTIVFØRERBEVIS OG SERTIFIKAT

Artikkel 9

Minstekrav

1. For å få et førerbevis må søkerne oppfylle minstekravene fastsatt i artikkel 10 og 11. For å få et sertifikat, og for at dette skal forbli gyldig, må søkerne inneha førerbevis og oppfylle minstekravene i artikkel 12 og 13.

2. En medlemsstat kan anvende strengere krav ved utstedelse av førerbevis på eget territorium. Vedkommende medlemsstat skal likevel anerkjenne førerbevis utstedt av andre medlemsstater, i samsvar med artikkel 7.

AVSNITT I

FØRERBEVIS

Artikkel 10

Minstealder

Medlemsstatene skal fastsette en minstealder på minst 20 år for personer som søker om førerbevis. En medlemsstat kan imidlertid utstede førerbevis til søkere som er fylt 18 år, men i så fall er førerbeviset gyldig bare på den utstedende medlemsstatens territorium.

*Artikkel 11***Grunnleggende krav**

1. Søkerne skal ha minst ni års grunnskoleutdanning (første og annet trinn) og ha bestått grunnopplæring tilsvarende nivå 3 omhandlet i rådsvedtak 85/368/EØF av 16. juli 1985 om samsvar mellom de kvalifikasjoner som oppnås ved yrkesrettet opplæring i medlemsstatene i De europeiske fellesskap⁽¹⁾.
2. Søkerne skal vise sin fysiske skikkethet ved å gjennomgå en legeundersøkelse utført av eller under tilsyn av, etter medlemsstatens beslutning, en lege som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20. Undersøkelsen skal minst omfatte kriteriene angitt i vedlegg II nr. 1.1, 1.2, 1.3 og 2.1.
3. Søkerne skal vise sin yrkespsykologiske skikkethet ved å gjennomgå en undersøkelse utført av eller under tilsyn av, etter medlemsstatens beslutning, en psykolog eller lege som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20. Undersøkelsen skal minst omfatte kriteriene angitt i vedlegg II nr. 2.2.
4. Søkerne skal ha vist sin allmenne yrkeskompetanse ved å bestå en prøve som minst omfatter de allmenne emnene oppført i vedlegg IV.

AVSNITT II**SERTIFIKAT***Artikkel 12***Språkkunnskaper**

Kriteriene for språkkunnskaper omhandlet i vedlegg VI skal være oppfylt for den infrastrukturen som sertifikatet gjelder for.

*Artikkel 13***Yrkeskvalifikasjoner**

1. Søkerne skal ha bestått en prøve i faglige kunnskaper og kompetanse når det gjelder det rullende materiellet som det søkes om sertifikat for. Denne prøven skal minst omfatte de allmenne emnene oppført i vedlegg V.
2. Søkerne skal ha bestått en prøve i faglige kunnskaper og kompetanse når det gjelder de infrastrukturene som det søkes om sertifikat for. Denne prøven skal minst omfatte de allmenne emnene oppført i vedlegg VI. Eventuelt skal prøven også omfatte språkkunnskaper, i samsvar med vedlegg VI nr. 8.

⁽¹⁾ EFT L 199 av 31.7.1985, s. 56.

3. Jernbaneforetaket eller infrastrukturforvaltningen skal gi søkerne opplæring i det sikkerhetsstyringssystemet som er fastsatt i direktiv 2004/49/EF.

KAPITTEL IV**FRAMGANGSMÅTE FOR Å FÅ FØRERBEVIS OG SERTIFIKAT***Artikkel 14***Førerbevis**

1. Vedkommende myndighet skal offentliggjøre framgangsmåten som skal følges for å få et førerbevis.
2. Alle søknader om førerbevis skal inngis til vedkommende myndighet av søkeren selv eller av et rettssubjekt på søkerens vegne.
3. Søknader som inngis til vedkommende myndighet, kan gjelde tildeling av nytt førerbevis, ajourføring av opplysningene i førerbeviset, fornyelse eller et duplikat.
4. Vedkommende myndighet skal utstede lokomotivførerbeviset så snart som mulig og senest en måned etter å ha mottatt alle nødvendige dokumenter.
5. Et førerbevis skal gjelde i ti år, med forbehold for artikkel 16 nr. 1.
6. Et førerbevis skal utstedes i ett eksemplar. All kopiering av førerbevis er forbudt, bortsett fra at vedkommende myndighet kan utstede et duplikat på anmodning.

*Artikkel 15***Sertifikat**

Alle jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger skal som en del av sitt sikkerhetsstyringssystem fastsette egne framgangsmåter for utstedelse og ajourføring av sertifikater i samsvar med dette direktiv, samt en framgangsmåte ved klage som gir førere mulighet til å anmode om overprøving av en beslutning om utstedelse, ajourføring, midlertidig oppheving eller tilbakekalling av et sertifikat.

I tilfelle uenighet kan partene klage til vedkommende myndighet eller en uavhengig klageinstans.

Jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger skal umiddelbart ajourføre et sertifikat når innehaveren av sertifikatet har fått ytterligere godkjenninger for rullende materiell eller infrastruktur.

*Artikkel 16***Periodiske kontroller**

1. For at et førerbevis skal forbli gyldig, skal innehaveren gjennomgå periodiske undersøkelser og/eller prøver med hensyn til kravene omhandlet i artikkel 11 nr. 2 og 3. Når det gjelder medisinske krav, skal hyppigheten minst være som fastsatt i vedlegg II nr. 3.1. Disse legeundersøkelsene skal utføres av eller under tilsyn av leger som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20. Når det gjelder allmenne faglige kunnskaper, får bestemmelsene i artikkel 23 nr. 8 anvendelse.

Ved fornying av et førerbevis skal vedkommende myndighet kontrollere i registeret fastsatt i artikkel 22 nr. 1 bokstav a) at føreren har oppfylt kravene nevnt i første ledd i dette nummer.

2. For at et sertifikat skal forbli gyldig, skal innehaveren gjennomgå periodiske undersøkelser og/eller prøver med hensyn til kravene omhandlet i artikkel 12 og 13. Hyppigheten av disse undersøkelsene og/eller prøvene skal fastsettes av det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som har ansatt eller inngått kontrakt med føreren, i samsvar med dens eller dets eget sikkerhetsstyringssystem, idet minstekravene til hyppighet angitt i vedlegg VII skal overholdes.

For hver av disse kontrollene skal det utstedende organet bekrefte ved en merknad på sertifikatet og i registeret fastsatt i artikkel 22 nr. 2 bokstav a) at føreren har oppfylt kravene omhandlet i første ledd i dette nummer.

3. Ved uteblivelse fra eller negativt resultat ved en periodisk kontroll får framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 anvendelse.

*Artikkel 17***Opphør av arbeidsforhold**

Når en fører slutter å arbeide for et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning, skal det eller den umiddelbart underrette vedkommende myndighet om dette.

Førerbeviset skal forbli gyldig så lenge vilkårene i artikkel 16 nr. 1 er oppfylt.

Et sertifikat blir ugyldig når innehaveren ikke lenger er ansatt som fører. Innehaveren skal imidlertid få en bekreftet kopi av sertifikatet og av alle dokumenter som viser førerens opplæring, kvalifikasjoner, erfaring og yrkeskompetanse. Når et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning utsteder et sertifikat til en fører, skal det tas hensyn til alle disse dokumentene.

*Artikkel 18***Jernbaneforetags og infrastrukturforvaltnings tilsyn med førere**

1. Jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger skal sikre og kontrollere at de førerne de ansetter eller inngår kontrakt med, har gyldige førerbevis og sertifikater.

De skal opprette et system for tilsyn med sine førere. Dersom resultatene av slikt tilsyn gir grunn til tvil om hvorvidt en fører har den kompetansen som kreves for å utføre arbeidet, og om den fortsatte gyldigheten av vedkommendes førerbevis eller sertifikat, skal jernbaneforetakene og infrastrukturforvaltningene umiddelbart treffe de nødvendige tiltak.

2. En fører som finner at hans eller hennes helsetilstand gir grunn til tvil om hvorvidt vedkommende er skikket til arbeidet, skal umiddelbart underrette jernbaneforetaket eller infrastrukturforvaltningen om dette, alt etter hva som er relevant.

Så snart et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning blir oppmerksom på eller blir underrettet av en lege om at en førers helsetilstand er så svekket at det gir grunn til tvil om hvorvidt føreren er skikket til arbeidet, skal jernbaneforetaket eller infrastrukturforvaltningen umiddelbart treffe nødvendige tiltak, herunder undersøkelsen beskrevet vedlegg II nr. 3.1, og om nødvendig tilbakekalle sertifikatet og ajourføre registeret fastsatt i artikkel 22 nr. 2. Videre skal jernbaneforetaket eller infrastrukturforvaltningen sikre at førerne ikke på noe tidspunkt under tjenesten er påvirket av noe stoff som kan virke inn på deres konsentrasjon, oppmerksomhet eller atferd. Vedkommende myndighet skal umiddelbart underrettes om arbeidsudyktighet som varer lenger enn tre måneder.

KAPITTEL V**VEDKOMMENDE MYNDIGHETS OPPGAVER OG BESLUTNINGER***Artikkel 19***Vedkommende myndighets oppgaver**

1. Vedkommende myndighet skal utføre følgende oppgaver på en åpen måte og uten forskjellsbehandling:

- a) utstede og ajourføre førerbevis og utstede duplikater, i samsvar med artikkel 6 og 14,
- b) sørge for periodiske undersøkelser og/eller prøver i samsvar med artikkel 16 nr. 1,
- c) midlertidig oppheve og tilbakekalle førerbevis samt oversende det utstedende organet begrunnede anmodninger om midlertidig oppheving av sertifikater i samsvar med artikkel 29,
- d) anerkjenne personer eller organer i samsvar med artikkel 23 og 25, dersom den er utpekt til dette av medlemsstaten,

- e) sørge for offentliggjøring og ajourføring av et register over personer og organer som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20,
- f) føre og ajourføre et register over førerbevis i samsvar med artikkel 16 nr. 1 og artikkel 22 nr. 1,
- g) føre tilsyn med framgangsmåten for sertifisering av førere i samsvar med artikkel 26,
- h) gjennomføre kontrollene fastsatt i artikkel 29,
- i) fastsette nasjonale kriterier for eksaminatorer i samsvar med artikkel 25 nr. 5.

Vedkommende myndighet skal svare raskt på anmodninger om opplysninger og skal under behandlingen av søknader om førerbevis framlegge alle anmodninger om ytterligere opplysninger umiddelbart.

2. Vedkommende myndighet skal ikke delegere oppgavene omhandlet i nr. 1 bokstav c), g) og i) til tredjemann.

3. Enhver delegering av oppgaver skal skje åpent og uten forskjellsbehandling og skal ikke føre til interessekonflikt.

4. Dersom vedkommende myndighet delegerer eller setter ut oppgavene omhandlet i nr. 1 bokstav a) eller b) på kontrakt til et jernbaneforetak, skal minst ett av følgende vilkår være oppfylt:

- a) Jernbaneforetaket utsteder førerbevis bare til sine egne førere.
- b) Jernbaneforetaket har ikke enerett på det aktuelle territoriet til å utføre noen av de oppgavene som delegeres eller settes ut på kontrakt.

5. Dersom en vedkommende myndighet delegerer eller setter ut oppgaver på kontrakt, skal representanten eller oppdrags-takeren under utførelsen av disse oppgavene være forpliktet til å overholde de plikter som påhviler vedkommende myndigheter i henhold til dette direktiv.

6. Dersom en vedkommende myndighet delegerer eller setter ut oppgaver på kontrakt, skal den opprette et system for å kontrollere hvordan disse oppgavene er blitt utført, og skal sikre at vilkårene fastsatt i nr. 2, 4 og 5 oppfylles.

Artikkel 20

Godkjenning og anerkjennelse

1. Personer eller organer som er godkjent i henhold til dette direktiv, skal godkjennes av et godkjenningsorgan utpekt av vedkommende medlemsstat. Godkjenningsprosessen skal bygge på kriterier om uavhengighet, kompetanse og upartiskhet,

som f.eks. de relevante europeiske standardene i EN 45 000-serien, og på en vurdering av dokumenter som søkerne framlegger som bevis på sine kvalifikasjoner på det aktuelle området.

2. Som et alternativ til godkjenningen nevnt i nr. 1 kan en medlemsstat fastsette at personer eller organer som er anerkjent i henhold til dette direktiv, skal anerkjennes av vedkommende myndighet eller et organ utpekt av vedkommende medlemsstat. Anerkjennelsen skal bygge på kriterier om uavhengighet, kompetanse og upartiskhet. Dersom den særskilte kompetansen som det søkes etter, er svært sjelden, kan det imidlertid gjøres unntak fra denne regelen etter positiv uttalelse fra Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 32 nr. 2.

Uavhengighetskriteriet får ikke anvendelse på opplæringen nevnt i artikkel 23 nr. 5 og 6.

3. Vedkommende myndighet skal sørge for offentliggjøring og ajourføring av et register over personer og organer som er godkjent eller anerkjent i henhold til dette direktiv.

Artikkel 21

Vedkommende myndighets beslutninger

1. Vedkommende myndighet skal begrunne sine beslutninger.

2. Vedkommende myndighet skal sørge for at det innføres en framgangsmåte for klage til overordnet forvaltningsmyndighet som gir arbeidsgivere og førere mulighet til å anmode om overprøving av en beslutning i forbindelse med en søknad i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre domstolskontroll av de beslutninger som treffes av vedkommende myndighet.

Artikkel 22

Registre og utveksling av informasjon

1. Vedkommende myndigheter skal

a) føre et register over alle førerbevis som er utstedt, ajourført, fornyet, endret, utløpt, midlertidig opphevet, tilbakekalt eller meldt som tapt, stjålet eller ødelagt. Dette registeret skal inneholde opplysningene fastsatt i vedlegg I nr. 4 i for hvert enkelt førerbevis, og opplysningene skal være tilgjengelige ved hjelp av det nasjonale nummeret som er tildelt hver fører. Registeret skal ajourføres regelmessig,

b) etter begrunnet anmodning gi opplysninger om status for slike førerbevis til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene, til Byrået eller til førernes arbeidsgivere.

2. Alle jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger skal
 - a) føre eller sørge for at det føres et register over alle sertifikater som er utstedt, ajourført, fornyet, endret, utløpt, midlertidig opphevet, tilbakekalt eller meldt som tapt, stjålet eller ødelagt. Dette registeret skal inneholde opplysningene fastsatt i vedlegg I nr. 4 for hvert enkelt sertifikat, samt opplysninger om de periodiske kontrollene fastsatt i artikkel 16. Registeret skal ajourføres regelmessig,
 - b) samarbeide med vedkommende myndighet i den medlemsstaten der de er etablert, med henblikk på å utveksle informasjon med vedkommende myndighet og gi den tilgang til nødvendige opplysninger,
 - c) gi vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene informasjon om innholdet i slike sertifikater på deres anmodning, når dette er nødvendig på grunn av deres tverrsjonale virksomhet.
3. Lokomotivførerne skal ha tilgang til opplysninger om dem som er lagret i de vedkommende myndighetenes og jernbaneforetakenes registre, og skal på anmodning få en kopi av disse opplysningene.
4. Vedkommende myndigheter skal samarbeide med Byrådet for å sikre at registrene fastsatt nr. 1 og 2 virker sammen.

For dette formål skal Kommisjonen innen 4. desember 2008 på grunnlag av et utkast utarbeidet av Byrådet vedta de grunnleggende parametrene for registrene som skal opprettes, f.eks. hvilke opplysninger som skal registreres, deres format og protokollen for informasjonsutveksling, tilgangsrettighetene, hvor lenge opplysningene skal oppbevares, og hvilke framgangsmåter som skal følges i tilfelle konkurs. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3.
5. Vedkommende myndigheter, infrastrukturforvaltningene og jernbaneforetakene skal sikre at registrene fastsatt i nr. 1 og 2 og deres driftsform er i samsvar med direktiv 95/46/EF.
6. Byrådet skal sikre at det systemet som opprettes i henhold til nr. 2 bokstav a) og b), er i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001.

KAPITTEL VI

OPPLÆRING OG PRØVING AV FØRERE

Artikkel 23

Opplæring

1. Føreropplæringen skal omfatte en del som gjelder førerbeviset og avspeiler allmenne faglige kunnskaper, som beskrevet i vedlegg IV, og en del som gjelder sertifikatet og avspeiler særlige faglige kunnskaper, som beskrevet i vedlegg V og VI.

2. Opplæringsmetoden skal oppfylle kriteriene fastsatt i vedlegg III.
3. De detaljerte opplæringsmålene er fastsatt i vedlegg IV for førerbeviset og i vedlegg V og VI for sertifikatet. Disse detaljerte opplæringsmålene kan suppleres med enten
 - a) de relevante TSI-ene vedtatt i samsvar med direktiv 96/48/EF eller direktiv 2001/16/EF. I så fall skal Kommisjonen sikre sammenheng mellom TSI-ene og vedlegg IV, V og VI, eller
 - b) de kriteriene som foreslås av Byrådet i henhold til artikkel 17 i forordning (EF) nr. 881/2004. Disse kriteriene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3.
4. I samsvar med artikkel 13 i direktiv 2004/49/EF skal medlemsstatene treffe tiltak for å sikre at søkerne på like vilkår og uten forskjellsbehandling har tilgang til den opplæring som er nødvendig for å oppfylle vilkårene for å få et førerbevis og et sertifikat.
5. Opplæring i de allmenne faglige kunnskapene fastsatt i artikkel 11 nr. 4, språkkunnskapene fastsatt i artikkel 12 og de faglige kunnskapene om rullende materiell fastsatt i artikkel 13 nr. 1 skal gis av personer eller organer som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20.
6. Opplæring i kunnskapene om infrastruktur fastsatt i artikkel 13 nr. 2, herunder kunnskaper om strekningen samt regler og framgangsmåter for drift, skal gis av personer eller organer som er godkjent eller anerkjent av den medlemsstaten der infrastrukturen befinner seg.
7. Når det gjelder førerbevis, får den allmenne ordningen for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fastsatt ved direktiv 2005/36/EF fortsatt anvendelse på anerkjennelse av yrkeskvalifikasjoner hos førere som er borgere i en medlemsstat og har fått sitt kompetansebevis i en tredjestat.
8. Det skal opprettes et system for etter- og videreutdanning for å sikre at personalets kompetanse vedlikeholdes, i samsvar med nr. 2 bokstav e) i vedlegg III til direktiv 2004/49/EF.

Artikkel 24

Kostnader ved opplæring

1. Medlemsstatene skal sørge for at det treffes nødvendige tiltak for å sikre at investeringer som et jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning har gjort for å gi en fører opplæring, ikke gir et annet jernbaneforetak eller en annen infrastrukturforvaltning en uberettiget fordel i tilfeller der føreren frivillig forlater førstnevnte for sistnevnte jernbaneforetak eller infrastrukturforvaltning.

2. Gjennomføringen av denne artikkel skal gis særlig oppmerksomhet i rapporten fastsatt i artikkel 33, særlig når det gjelder artikkelens bokstav f).

Artikkel 25

Prøver

1. De prøvene som skal avlegges for å kontrollere at søkerne har de nødvendige kvalifikasjonene, og de eksaminatorene som skal foreta denne kontrollen, skal fastsettes

- a) for den delen som gjelder førerbeviset, av vedkommende myndighet ved fastsettelsen av den framgangsmåten som skal følges for å få et førerbevis, i samsvar med artikkel 14 nr. 1,
- b) for den delen som gjelder sertifikatet, av jernbaneforetaket eller infrastrukturforvaltningen ved fastsettelsen av den framgangsmåten som skal følges for å få et sertifikat, i samsvar med artikkel 15.

2. Prøvene omhandlet i nr. 1 skal overvåkes av sakkyndige eksaminatorer som er godkjent eller anerkjent i samsvar med artikkel 20, og skal organiseres på en slik måte at interessekonflikter unngås.

3. Vurderingen av kunnskaper om infrastruktur, herunder om strekninger og driftsregler, skal utføres av personer eller organer som er godkjent eller anerkjent av den medlemsstaten der infrastrukturen befinner seg.

4. Prøvene omhandlet i nr. 1 skal organiseres på en slik måte at enhver interessekonflikt unngås, uten at dette berører muligheten for at eksaminatoren kan tilhøre det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som utsteder sertifikatet.

5. Valg av eksaminatorer og prøver kan underlegges fellesskapskriterier fastsatt på grunnlag av et utkast utarbeidet av Byrådet. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3. Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, kan Kommisjonen følge framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 32 nr. 4.

I mangel av slike fellesskapskriterier skal vedkommende myndigheter fastsette nasjonale kriterier.

6. Opplæringskurset skal avsluttes med teoretiske og praktiske prøver. Kjøreevnen skal vurderes ved kjøreprøver på jernbanenettet. Det kan også benyttes simulatorer for å kontrollere anvendelsen av driftsreglene og førerens prestasjoner i særlig vanskelige situasjoner.

KAPITTEL VII

VURDERING

Artikkel 26

Kvalitetsstandarder

Vedkommende myndigheter skal påse at all virksomhet i forbindelse med opplæring, vurdering av kvalifikasjoner og ajourføring av førerbevis og sertifikater kontrolleres løpende innen-

for rammen av et kvalitetsstandardsystem. Dette gjelder ikke virksomhet som allerede omfattes av de sikkerhetsstyringssystemene som jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger har innført i samsvar med direktiv 2004/49/EF.

Artikkel 27

Uavhengig vurdering

1. I hver medlemsstat skal det minst hvert femte år foretas en uavhengig vurdering av framgangsmåtene for tilegnelse og vurdering av faglige kunnskaper og kvalifikasjoner og av systemet for utstedelse av førerbevis og sertifikater. Dette gjelder ikke virksomhet som allerede omfattes av de sikkerhetsstyringssystemene som jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger har innført i samsvar med direktiv 2004/49/EF. Vurderingen skal utføres av kvalifiserte personer som selv ikke deltar i den berørte virksomheten.

2. Resultatene av disse uavhengige vurderingene skal behørig dokumenteres og framlegges for de berørte vedkommende myndigheter. Om nødvendig skal medlemsstatene treffe egnete tiltak for å rette opp eventuelle mangler som avdekkes ved den uavhengige vurderingen.

KAPITTEL VIII

ANNET TOGPERSOIALE

Artikkel 28

Rapport om annet togpersonale

1. Byrådet skal i en rapport som skal framlegges innen 4. juni 2009, og der det tas hensyn til den TSI-en for drift og trafikkstyring som er utarbeidet i henhold til direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF, identifisere profilen og oppgavene til annet togpersonale med ansvar for viktige sikkerhetsoppgaver, og hvis faglige kvalifikasjoner dermed bidrar til jernbanesikkerheten og bør reguleres på fellesskapsplan, ved hjelp av en ordning for førerbevis og/eller sertifikater som kan svare til den ordningen som fastsettes ved dette direktiv.

2. På grunnlag av denne rapporten skal Kommisjonen innen 4. juni 2010 framlegge en rapport og eventuelt fremme forslag til regelverk for et sertifiseringssystem for annet togpersonale som omhandlet i nr. 1.

KAPITTEL IX

KONTROLL OG SANKSJONER

Artikkel 29

Kontroll utført av vedkommende myndighet

1. Vedkommende myndighet kan når som helst, om bord i tog som trafikkerer dens jurisdiksjonsområde, treffe tiltak for å kontrollere at lokomotivføreren innehar dokumentene utstedt i henhold til dette direktiv.

2. Uten hensyn til kontrollen nevnt i nr. 1 kan vedkommende myndighet i tilfelle uaktsomhet på arbeidsplassen kontrollere om føreren oppfyller kravene fastsatt i artikkel 13.

3. Vedkommende myndighet kan foreta undersøkelser for å kontrollere om førere, jernbaneforetak, infrastrukturforvaltninger, eksaminatorer og opplæringssentre som driver virksomhet innenfor dens jurisdiksjonsområde, overholder dette direktiv.

4. Dersom vedkommende myndighet finner at en fører ikke lenger oppfyller ett eller flere nødvendige vilkår, skal den treffe følgende tiltak:

- a) Dersom det dreier seg om et førerbevis utstedt av vedkommende myndighet, skal vedkommende myndighet tilbakekalle førerbeviset. Tilbakekallingen skal være midlertidig eller permanent, avhengig av hvor stor risiko forholdet innebærer for jernbanesikkerheten. Vedkommende myndighet skal umiddelbart underrette den berørte føreren og dennes arbeidsgiver om sin begrunnede beslutning, uten at dette berører klageadgangen fastsatt i artikkel 21. Den skal opplyse om den framgangsmåten som skal følges for å få førerbeviset tilbake.
- b) Dersom det dreier seg om et førerbevis utstedt av en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet henvende seg til denne myndigheten og framsette en begrunnet anmodning enten om at det foretas ytterligere kontroll eller at førerbeviset tilbakekalles. Den anmodende vedkommende myndighet skal underrette Kommisjonen og de øvrige vedkommende myndigheter om sin anmodning. Myndigheten som utstedte førerbeviset, skal behandle anmodningen innen fire uker og underrette den andre myndigheten om sin beslutning. Myndigheten som utstedte førerbeviset, skal også underrette Kommisjonen og de øvrige vedkommende myndigheter om sin beslutning. Enhver vedkommende myndighet kan forby lokomotivførere å operere innenfor sitt jurisdiksjonsområde mens den venter på å bli underrettet om den utstedende myndighetens beslutning.
- c) Dersom det dreier seg om et sertifikat, skal vedkommende myndighet henvende seg til det utstedende organet og anmode enten om at det foretas ytterligere kontroll eller at sertifikatet tilbakekalles. Det utstedende organet skal treffe egnede tiltak og rapportere tilbake til vedkommende myndighet innen fire uker. Vedkommende myndighet kan forby lokomotivførere å operere innenfor sitt jurisdiksjonsområde mens den venter på rapporten fra det utstedende organet, og skal underrette Kommisjonen og de øvrige vedkommende myndigheter om dette.

Dersom vedkommende myndighet finner at en bestemt fører utgjør en alvorlig trussel mot jernbanesikkerheten, skal den under alle omstendigheter umiddelbart treffe de nødvendige tiltak, som f.eks. å be infrastrukturforvaltningen om å stanse toget og forby føreren å operere innenfor sitt jurisdiksjonsområde så lenge det er nødvendig. Den skal underrette Kommisjonen og de øvrige vedkommende myndigheter om en slik beslutning.

I alle tilfeller skal vedkommende myndighet eller det organet som er utpekt til dette, ajourføre registeret fastsatt i artikkel 22.

5. Dersom en vedkommende myndighet finner at en beslutning som er truffet av en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat i henhold til nr. 4, ikke oppfyller de relevante kriteriene, skal saken henvises til Kommisjonen, som skal avgi sin uttalelse innen tre måneder. Om nødvendig skal det fremmes forslag om korrigerende tiltak for den berørte medlemsstaten. I tilfelle uenighet eller tvist skal saken henvises til komiteen nevnt i artikkel 32 nr. 1, og Kommisjonen skal treffe nødvendige tiltak etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 32 nr. 2. En medlemsstat kan opprettholde et forbud mot at en fører opererer på dens territorium i samsvar med nr. 4, inntil saken er avgjort i samsvar med dette nummer.

Artikkel 30

Sanksjoner

Uten at det berører andre sanksjoner eller framgangsmåter fastsatt i dette direktiv skal medlemsstatene fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som er vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen, ikke føre til forskjellsbehandling og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene innen den datoen som er fastsatt i artikkel 36 nr. 1 første ledd, og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som påvirker disse bestemmelsene.

KAPITTEL X

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 31

Tilpasning av vedleggene

1. Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å tilpasse vedleggene til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3. Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, kan Kommisjonen følge framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 32 nr. 4.
2. Dersom tilpasningene gjelder helse- og sikkerhetsvilkår eller yrkeskompetanse, skal Kommisjonen påse at partene i arbeidslivet rådspørres før tilpasningene utarbeides.

Artikkel 32

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 21 i direktiv 96/48/EF.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1, 2, 4 og 6 samt artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 33

Rapportering

Byrået skal vurdere utviklingen i den sertifiseringen av lokomotivførere som foretas i samsvar med dette direktiv. Det skal senest fire år etter vedtakelsen av de grunnleggende parametrene for registrene fastsatt i artikkel 22 nr. 4, oversende Kommisjonen en rapport, eventuelt med forslag til forbedringer av systemet når det gjelder

- a) framgangsmåtene for utstedelse av førerbevis og sertifikater,
- b) godkjenningen av opplæringscentre og eksaminatorer,
- c) det kvalitetssikringssystemet som er innført av vedkommende myndigheter,
- d) den gjensidige anerkjennelsen av sertifikater,
- e) tilstrekkeligheten av opplæringskravene omhandlet i vedlegg IV, V og VI sett i forhold til markedsstrukturen og kategoriene nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav a),
- f) sammenkoplingen av registre og mobiliteten i arbeidsmarkedet.

I denne rapporten kan Byrået dessuten eventuelt anbefale tiltak med hensyn til den teoretiske og praktiske prøvingen av de faglige kunnskapene hos personer som søker om det harmoniserte sertifikatet for rullende materiell og relevant infrastruktur.

Kommisjonen skal treffe egnede tiltak på grunnlag av disse anbefalingene og om nødvendig forslå endringer av dette direktiv.

Artikkel 34

Bruk av smartkort

Innen 4. desember 2012 skal Byrået undersøke muligheten for å benytte et smartkort som kombinerer førerbeviset og sertifikatene fastsatt i artikkel 4, og utarbeide en nytte- og kostnadsanalyse for dette.

Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, og som gjelder de tekniske og driftsmessige spesifikasjonene for et slikt smartkort, skal vedtas på grunnlag av et utkast utarbeidet av Byrået og etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 32 nr. 3.

Dersom gjennomføringen av smartkortet ikke medfører noen endring av dette direktiv eller dets vedlegg, skal spesifikasjonene for smartkortet vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 32 nr. 2.

Artikkel 35

Samarbeid

Medlemsstatene skal bistå hverandre i forbindelse med gjennomføringen av dette direktiv. Vedkommende myndigheter skal samarbeide i denne fasen av gjennomføringen.

Byrået skal bistå ved dette samarbeidet og organisere egnede møter med representanter for vedkommende myndigheter.

Artikkel 36

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal innen 4. desember 2009 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

3. Plikten til å innarbeide dette direktiv i nasjonal lovgivning og gjennomføre det gjelder ikke for Kypros og Malta så lenge det ikke finnes noe jernbanesystem på deres territorium.

Artikkel 37

Gradvis gjennomføring og overgangsperioder

Dette direktiv skal gjennomføres gradvis som angitt nedenfor.

1. Registrene fastsatt i artikkel 22 skal opprettes innen to år etter vedtakelsen av de grunnleggende parametrene for registrene fastsatt i artikkel 22 nr. 4.
2. a) Innen to år etter vedtakelsen av de grunnleggende parametrene for registrene fastsatt i artikkel 22 nr. 4, skal sertifikater eller førerbevis utstedes i samsvar med dette direktiv til førere som utfører tjenester på tvers av landegrensene, kabotasje eller godstransport i en annen medlemsstat eller arbeider i minst to medlemsstater, uten at det berører bestemmelsene i nr. 3.

Fra samme dato skal alle lokomotivførere som utfører tjenestene nevnt ovenfor, herunder de som ennå ikke har fått førerbevis eller sertifikat i samsvar med dette direktiv, gjennomgå de periodiske kontrollene fastsatt i artikkel 16.

b) Innen to år etter opprettelsen av registrene nevnt i nr. 1 skal alle nye førerbevis og sertifikater utstedes i samsvar med dette direktiv, uten at det berører bestemmelsene i nr. 3.

c) Innen sju år etter opprettelsen av registrene nevnt i nr. 1 skal alle førere inneha førerbevis og sertifikater i samsvar med dette direktiv. De utstedende organene skal ta hensyn til all yrkeskompetanse som hver fører allerede har tilegnet seg, på en slik måte at dette kravet ikke fører til unødige administrative og økonomiske byrder. Førerretter som tidligere er tildelt førere, skal så langt det er mulig opprettholdes. De utstedende organene kan likevel beslutte at enkeltførere eller grupper av førere, alt etter hva som er relevant, må gjennomgå ytterligere prøver og/eller opplæring for å få førerbevis og/eller sertifikater i henhold til dette direktiv.

3. Førere som har førerrett i henhold til de bestemmelsene som gjaldt før anvendelsen av nr. 2 bokstav a) eller b), kan fortsette å utøve sitt yrke på grunnlag av sin førerrett, uten at bestemmelsene i dette direktiv anvendes, i opptil sju år fra opprettelsen av registrene nevnt i nr. 1.

Når det gjelder lærlinger som har påbegynt et godkjent utdannings- og opplæringsprogram eller et godkjent opplæringskurs før anvendelsen av nr. 2 bokstav a) eller b), kan medlemsstatene sertifisere disse i samsvar med gjeldende nasjonale bestemmelser.

For førere og lærlinger omhandlet i dette nummer kan den eller de berørte vedkommende myndigheter i unntakstilfeller gi unntak fra de medisinske kravene fastsatt i vedlegg II. Gyldigheten av et førerbevis som er utstedt med et slikt unntak, skal være begrenset til vedkommende medlemsstats territorium.

4. Vedkommende myndigheter, jernbaneforetak og infrastrukturforvaltninger skal sikre at periodiske kontroller tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 16, gradvis gjennomføres for førere som ikke innehar førerbevis og sertifikater som er i samsvar med dette direktiv.

5. Dersom en medlemsstat anmoder om det, skal Kommisjonen be Byrådet om i samråd med vedkommende medlemsstat å utføre en nytte- og kostnadsanalyse med hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i dette direktiv på lokomotivførere som utelukkende opererer på denne medlemsstats territorium. Nytte- og kostnadsanalysen skal omfatte en periode på 10 år. Denne nytte- og kostnadsanalysen skal oversendes til Kommisjonen innen to år etter opprettelsen av registrene nevnt i nr. 1.

Dersom nytte- og kostnadsanalysen viser at kostnadene ved å anvende bestemmelsene i dette direktiv på slike lokomotivførere ikke står i forhold til den nytten det gir, skal Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 32 nr. 2 treffe en beslutning innen seks måneder etter at resultatene av nytte- og kostnadsanalysen er framlagt. Resultatet av denne beslutningen kan være at bestemmelsene i nr. 2 bokstav b) og c) i denne artikkel i en periode på opptil 10 år ikke behøver å anvendes på slike lokomotivførere på den berørte medlemsstats territorium.

Senest 24 måneder før utløpet av denne midlertidige unntaksperioden kan Kommisjonen, idet det tas hensyn til relevant utvikling i jernbanesektoren i den berørte medlemsstaten, etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 32 nr. 2 anmode Byrådet om å utføre en ny nytte- og kostnadsanalyse som skal oversendes Kommisjonen senest 12 måneder før utløpet av denne midlertidige unntaksperioden. Kommisjonen skal treffe beslutning etter framgangsmåten beskrevet i annet ledd i dette nummer.

Artikkel 38

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 39

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 23. oktober 2007.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

M. LOBO ANTUNES

Formann

*VEDLEGG I***FELLESSKAPSMODELL FOR FØRERBEVIS OG HARMONISERT TILLEGGSSERTIFIKAT****1. FØRERBEVISETS FYSISKE EGENSKAPER**

Lokomotivførerbevisets fysiske egenskaper skal være i samsvar med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Kortet skal være framstilt av polykarbonat.

Metodene for å kontrollere at førerbevisenes fysiske egenskaper oppfyller internasjonale standarder, skal være i samsvar med ISO-standard 10373.

2. FØRERBEVISETS INNHOLD

Førerbevisets forside skal inneholde

- a) ordet «lokomotivførerbevis» trykt med store typer på det eller de offisielle språk i medlemsstaten som utsteder førerbeviset,
- b) navnet på medlemsstaten som utsteder førerbeviset,
- c) nasjonalitetsmerket til medlemsstaten som utsteder førerbeviset, i samsvar med statens ISO 3166-kode, trykt i negativ i et blått rektangel og omkranset av tolv gule stjerner,
- d) opplysninger som gjelder særskilt for det utstedte førerbeviset, med følgende nummerering:
 - i) innehaverens etternavn,
 - ii) innehaverens fornavn,
 - iii) innehaverens fødselsdato og fødested,
 - iv) – førerbevisets utstedelsesdato,
 - førerbevisets utløpsdato,
 - navn på utstedende myndighet,
 - det referansenummeret som arbeidsgiveren har tildelt arbeidstakeren (valgfritt),
 - v) førerbevisets nummer, som gir tilgang til opplysninger i det nasjonale registeret,
 - vi) et fotografi av innehaveren,
 - vii) innehaverens underskrift,
 - viii) innehaverens faste bosted eller postadresse (valgfritt),
- e) ordet «EF-modell» på det eller de offisielle språk i medlemsstaten som utsteder førerbeviset, og ordet «lokomotivførerbevis» på Fellesskapets øvrige offisielle språk, trykt i gult på en slik måte at de danner førerbevisets bakgrunn,
- f) referansefarger:
 - blå: Pantone Reflex Blue,
 - gul: Pantone Yellow,

- g) tilleggsopplysninger eller eventuelle medisinske begrensninger på bruken som vedkommende myndighet har pålagt i samsvar med vedlegg II, i kodet form.

Kodene skal fastsettes av Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 32 nr. 2 og på grunnlag av en anbefaling fra Byrådet.

3. SERTIFIKAT

Sertifikatet skal inneholde

- a) innehaverens etternavn,
- b) innehaverens fornavn,
- c) innehaverens fødselsdato og fødested,
- d) – sertifikatets utstedelsesdato,
 - sertifikatets utløpsdato,
 - navn på utstedende myndighet,
 - det referansenummeret som arbeidsgiveren har tildelt arbeidstakeren (valgfritt),
- e) sertifikatets nummer, som gir tilgang til opplysninger i det nasjonale registeret,
- f) et fotografi av innehaveren,
- g) innehaverens underskrift,
- h) innehaverens faste bosted eller postadresse (valgfritt),
- i) navn og adresse på det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvaltningen som føreren har tillatelse til å kjøre for,
- j) den kategorien som innehaveren har førerrett i,
- k) den eller de typene av rullende materiell som innehaveren har tillatelse til å føre,
- l) den infrastrukturen som innehaveren har tillatelse til kjøre på,
- m) eventuelle tilleggsopplysninger eller begrensninger,
- n) språkkunnskaper.

4. MINSTEKRAV TIL OPPLYSNINGER I NASJONALE REGISTRE

- a) Opplysninger om førerbeviset:

Alle opplysninger som står på førerbeviset, samt opplysninger om kontrollen av at kravene nevnt i artikkel 11 og 16 er oppfylt.

- b) Opplysninger om sertifikatet:

Alle opplysninger som står på sertifikatet, samt opplysninger om kontrollen av at kravene nevnt i artikkel 12, 13 og 16 er oppfylt.

*VEDLEGG II***MEDISINSKE KRAV****1. ALLMENNE KRAV**

1.1. Førerne må ikke ha noen helsetilstand eller være under noen medisinsk behandling eller ta noe legemiddel eller stoff som kan forårsake

- plutselig bevisstløshet,
- nedsatt oppmerksomhet eller konsentrasjon,
- plutselig arbeidsudyktighet,
- tap av balanse- eller koordineringsevne,
- betydelig begrenset bevegelsesevne.

1.2. Syn

Det stilles følgende krav til syn:

- Synsstyrke på avstand med eller uten korreksjon: 1,0, minst 0,5 for det svakeste øyet.
- Største tillatte korreksjon: langsynthet + 5/nærsynthet -8. Avvik fra dette kan tillates i unntakstilfeller etter å ha innhentet uttalelse fra en øyelege. Legen treffer deretter beslutningen.
- Synsstyrke på kort og mellomlang avstand: tilstrekkelig med eller uten korreksjon.
- Kontaktlinser og briller er tillatt når disse jevnlig kontrolleres av en spesialist.
- Normalt fargesyn: påvist gjennom bruk av en godkjent prøve, f.eks. Ishihara, supplert av en annen godkjent prøve dersom det er nødvendig.
- Synsfelt: fullstendig.
- Syn på begge øynene: effektivt; ikke påkrevd når personen har tilfredsstillende adaptasjon og tilstrekkelig kompensasjonsevne. Bare i tilfeller der personen har mistet det binokulære synet etter at vedkommende begynte i stillingen.
- Binokulært syn: effektivt.
- Gjenkjenning av fargesignaler: Prøvingen skal bygge på gjenkjenning av enkeltfarger og ikke relative forskjeller.
- Kontrastfølsomhet: god.
- Ingen progressive øyesykdommer.
- Øyeimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt dersom de kontrolleres årlig eller med en hyppighet som legen fastsetter.
- Evne til å motstå blinding.
- Fargede kontaktlinser og fotokromatiske linser er ikke tillatt. Linser med UV-filter er tillatt.

1.3. Krav til hørsel og taleevne

Tilfredsstillende hørsel som bekreftes av et audiogram, dvs.

- tilstrekkelig god hørsel til å kunne føre en telefonsamtale og høre varsellyder og radiomeldinger.

Følgende verdier skal betraktes som veiledende:

- Hørselsnedsettelsen skal ikke være over 40 dB ved 500 og 1000 Hz.
- Hørselsnedsettelsen skal ikke være over 45 dB ved 2000 Hz for det øret der luftledningen er dårligst.
- Ingen avvik i det vestibulære apparatet.
- Ingen kroniske talevansker (ettersom det er nødvendig å kunne utveksle meldinger høyt og tydelig).
- Bruk av høreapparat er tillatt i særlige tilfeller.

1.4. Graviditet

Ved lav toleranse eller en patologisk tilstand skal graviditet anses som grunn til å utelukke førere midlertidig. Lovbestemmelser som beskytter gravide førere, skal følges.

2. MINSTEKRAV TIL UNDERSØKELSER FØR ANSETTELSE

2.1. Legeundersøkelser:

- en allmenn legeundersøkelse,
- undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel, fargesans),
- blod- eller urinprøver for å påvise bl.a. sukkersyke, i den utstrekning de er nødvendige for å bedømme kandidatens fysiske egnethet,
- et elektrokardiogram (EKG) ved hvile,
- prøver for å påvise psykotrope stoffer, f.eks. ulovlige narkotiske stoffer eller psykotrope legemidler, og alkoholmisbruk som gir grunn til tvil om hvorvidt personen er skikket til arbeidet,
- kognitive evner: oppmerksomhet og konsentrasjon, hukommelse, oppfatningsevne, dømmekraft,
- kommunikasjonsevne,
- psykomotoriske evner: reaksjonstid, koordinering av håndbevegelser.

2.2. Yrkespsykologiske undersøkelser

De yrkespsykologiske undersøkelsene er ment å være til hjelp ved ansettelse og ledelse av personale. Når innholdet i den psykologiske vurderingen skal fastsettes, må undersøkelsen kunne påvise at søkeren ikke har noen kjente yrkespsykologiske mangler, særlig med hensyn til arbeidsevne eller relevante personlighetsfaktorer, som kan svekke søkerens evne til å utføre sine oppgaver på en sikker måte.

3. PERIODISKE UNDERSØKELSER ETTER ANSETTELSE

3.1. Hyppighet

Legeundersøkelser (fysisk skikkethet) skal foretas minst hvert tredje år fram til fylte 55 år og deretter hvert år.

Denne hyppigheten skal økes av den legen som er godkjent eller anerkjent i henhold til artikkel 20, dersom den ansattes helsetilstand krever det.

Uten at det berører artikkel 16 nr. 1 skal det foretas en passende legeundersøkelse når det er grunn til å tro at en innehaver av et førerbevis eller sertifikat ikke lenger oppfyller de medisinske kravene nevnt i vedlegg II nr. 1.

Den fysiske skikketheten skal kontrolleres regelmessig og etter enhver arbeidsulykke samt etter enhver fraværperiode som skyldes en personulykke. Legen som er godkjent eller anerkjent i henhold til artikkel 20, kan bestemme at det skal foretas ytterligere en passende legeundersøkelse, særlig etter minst 30 dagers sykefravær. Arbeidsgiveren skal be den legen som er godkjent eller anerkjent i henhold til artikkel 20, om å kontrollere førerens fysiske skikkethet dersom arbeidsgiveren av sikkerhetsgrunner har måttet ta føreren ut av tjeneste.

3.2. Minstekrav til den periodiske legeundersøkelsen

Dersom føreren oppfyller de fastsatte kriteriene i den undersøkelsen som foretas før ansettelsen, skal de periodiske undersøkelsene minst omfatte

- en allmenn legeundersøkelse,
- en undersøkelse av sansefunksjoner (syn, hørsel og fargesans),
- blod- eller urinprøver for å påvise sukkersyke og andre sykdommer på grunnlag av den kliniske undersøkelsen,
- prøver for å påvise narkotika dersom det er klinisk indikert.

Dessuten kreves det hvile-EKG for lokomotivførere over 40 år.

*VEDLEGG III***OPPLÆRINGSMETODE**

Det skal være god balanse mellom teoretisk opplæring (klasseromsundervisning og demonstrasjoner) og praktisk opplæring (praksis på arbeidsplassen, kjøring med og uten tilsyn på spor som er lukket for å brukes i opplæring).

Dataassistert opplæring er tillatt til individuell læring av driftsregler, signaleringssituasjoner osv.

Bruk av simulatorer er ikke obligatorisk, men kan være nyttig for å gi førerne effektiv opplæring. Simulatorer er særlig nyttige når det skal undervises i unormale arbeidsvilkår eller regler som anvendes sjelden. De har en særlig fordel ved at de gir mulighet for praktisk øving på hendelser som det ikke kan øves på i virkeligheten. I prinsippet skal den nyeste generasjonen av simulatorer benyttes.

Når det gjelder kjennskap til strekninger, skal den prioriterte opplæringsmetoden være at lokomotivføreren følger en annen fører på et passende antall turer langs strekningen, både i dagslys og om natten. Som en alternativ opplæringsmetode kan det bl.a. brukes videoopptak som viser strekningene sett fra førerkabinen.

*VEDLEGG IV***ALLMENNE FAGLIGE KUNNSKAPER OG KRAV I FORBINDELSE MED FØRERBEVISET**

Den allmenne opplæringen har som mål å gi

- teoretisk og praktisk kunnskap om jernbaneteknikk, herunder sikkerhetsprinsippene og tankegangen bak driftsbestemmelsene,
- teoretisk og praktisk kunnskap om risikoer forbundet med jernbanedrift og de forskjellige metodene som skal brukes for å begrense dem,
- teoretisk og praktisk kunnskap om de styrende prinsippene for en eller flere former for jernbanedrift,
- teoretisk og praktisk kunnskap om tog, deres oppbygning og de tekniske kravene til trekkraftkjøretøyer, godsvogner, passasjervogner og annet rullende materiell.

Føreren skal særlig

- kunne forstå de særlige kravene som stilles til utøvelsen av føreryrket, betydningen av yrket og de arbeidsmessige og personlige belastningene som er forbundet med det (lange arbeidsperioder, fravær fra hjemmet osv.),
 - kunne anvende sikkerhetsregler som gjelder for personalet,
 - kunne identifisere rullende materiell,
 - ha kjennskap til arbeidsmetoder og kunne anvende dem presist,
 - kunne identifisere referanse- og bruksdokumenter (regelbok og strekningsbok som definert i TSI-en for drift, førerhåndbok, reparasjonshåndbok osv.),
 - kunne tilegne seg en atferd som er forenlig med ansvarsområder som er avgjørende for sikkerheten,
 - kunne identifisere de framgangsmåtene som skal anvendes ved personulykker,
 - kjenne til de farene som er forbundet med jernbanedrift i alminnelighet,
 - kjenne de styrende prinsippene for trafiksikkerhet,
 - anvende de grunnleggende prinsippene innen elektroteknikk.
-

*VEDLEGG V***FAGLIGE KUNNSKAPER OM RULLENDE MATERIELL OG KRAV
I FORBINDELSE MED SERTIFIKATET**

Etter å ha fullført den særlige opplæringen om rullende materiell skal førerne kunne utføre følgende oppgaver:

1. PRØVINGER OG KONTROLLER FØR AVGANG

Førerne skal kunne

- skaffe nødvendig dokumentasjonen og utstyr,
- kontrollere trekkraftkjøretøyets kapasitet,
- kontrollere opplysningene i dokumentene om bord i trekkraftkjøretøyet,
- sikre, ved å utføre de fastsatte kontrollene og prøvingene, at trekkraftkjøretøyet er i stand til å gi den nødvendige trekkraften, og at sikkerhetsutstyret fungerer,
- kontrollere at det fastsatte verne- og sikkerhetsutstyret er tilgjengelig og fungerer ved overtakelsen av et lokomotiv eller ved starten på en tur,
- utføre løpende forebyggende vedlikehold.

2. KUNNSKAP OM RULLENDE MATERIELL

For å kunne føre et lokomotiv må førerne være kjent med alle betjeningsinnretninger og indikatorer som de har til rådighet, særlig de som gjelder

- trekkraft,
- bremsing,
- innretninger som har betydning for trafiksikkerheten.

For å kunne oppdage og lokalisere avvik på det rullende materiellet, melde fra om avvikene og avgjøre hvilke reparasjoner som kreves, og for i visse tilfeller å kunne treffe tiltak for å utbedre dem, må førerne være kjent med

- mekaniske konstruksjoner,
- hjuloppheng og sammenkoplingsutstyr,
- løpeverk,
- sikkerhetsutstyr,
- drivstofftanker, drivstofftilførselssystem, eksosanlegg,
- betydningen av merking inne i og utenpå det rullende materiellet, særlig de symbolene som brukes ved transport av farlig gods,
- ferdregistreringssystemer,
- elektriske og pneumatiske systemer,
- strømvaktakere og høyspenningssystemer,
- kommunikasjonsutstyr (togradio osv.),
- organisering av turer,

- bestanddelene av det rullende materiellet, deres formål og vognenes særskilte innretninger, særlig systemet for å stanse toget ved utlufting av bremseslakter,
- bremseanlegg,
- de delene som er særskilte for trekkraftkjøretøyer,
- framdriftssystem, motorer og kraftoverføring.

3. BREMSEPRØVING

Førerne skal kunne

- kontrollere og beregne før avgang at togets bremskraft tilsvarer den bremskraften som kreves for linjen i henhold til kjøretøydokumentene,
- kontrollere at de ulike bestanddelene av trekkraftkjøretøyet og eventuelt togets bremseanlegg fungerer før avgang, ved oppstart og underveis.

4. KJØREMÅTE OG TOGETS HØYESTE HASTIGHET I FORHOLD TIL LINJENS EGENSKAPER

Førerne skal kunne

- ta hensyn til opplysninger de får før avgang,
- bestemme kjøremåten og togets fartsgrense på grunnlag av variabler som fartsbegrensninger, værforhold og eventuelle signalendringer.

5. EVNE TIL Å FØRE TOGET SLIK AT ANLEGG OG KJØRETØYER IKKE SKADES

Førerne skal kunne

- bruke alle betjeningsinnretninger som de har til rådighet, i samsvar med gjeldende regler,
- sette toget i bevegelse under hensyn til friksjons- og kraftbegrensninger,
- bruke bremsene for å senke farten og stanse toget, idet det tas hensyn til det rullende materiellet og anleggene.

6. AVVIK

Førerne skal

- kunne være oppmerksomme på uregelmessigheter som har betydning for føringen av toget,
- kunne inspisere toget og identifisere tegn på avvik, skille mellom disse, reagere hensiktsmessig ut fra hvor betydningsfulle de er, samt forsøke å avhjelpe dem og under alle omstendigheter prioritere sikkerheten i jernbanetrafikken og personsikkerheten,
- kjenne til de tilgjengelige sikrings- og kommunikasjonsmidlene.

7. HENDELSER OG ULYKKER VED DRIFT, BRANN OG PERSONULYKKER

Førerne skal

- kunne treffe tiltak for å sikre toget og tilkalle hjelp ved en ulykke som rammer personer om bord i toget,
- kunne fastslå om toget transporterer farlig gods og identifisere dette på grunnlag av togdokumentene og vognlistene,
- kjenne framgangsmåtene for evakuering av et tog i en nødssituasjon.

8. VILKÅR FOR Å FORTSETTE KJØRINGEN ETTER EN HENDELSE SOM INVOLVERER RULLENDE MATERIELL

Etter en hendelse må førerne kunne vurdere om kjøringen kan fortsette, og i så fall på hvilke vilkår, slik at de snarest mulig kan underrette infrastrukturforvaltningen om disse vilkårene.

Lokomotivførere må kunne avgjøre om det er nødvendig med en vurdering fra sakkyndig før toget kan fortsette.

9. BLOKKERING AV TOGET

Førerne skal kunne treffe tiltak for å sikre at toget, eller deler av det, ikke uventet starter eller settes i bevegelse, selv under de vanskeligste forhold.

Videre må førerne ha kjennskap til tiltak som kan iverksettes for å stanse et tog eller deler av et tog som uventet har begynt å bevege seg.

*VEDLEGG VI***FAGLIGE KUNNSKAPER OM INFRASTRUKTUR OG KRAV
I FORBINDELSE MED SERTIFIKATET****Spørsmål i forbindelse med infrastruktur****1. BREMSEPRØVING**

Førerne skal før avgang kunne kontrollere og beregne at togets bremskraft tilsvarer den bremskraften som kreves for linjen i henhold til kjøretøydokumentene.

2. KJØREMÅTE OG TOGETS HØYESTE HASTIGHET I FORHOLD TIL LINJENS EGENSKAPER

Lokomotivførere må kunne

- ta hensyn til opplysninger de får, f.eks. om fartsbegrensninger eller eventuelle signalendringer,
- bestemme kjøremåten og togets fartsgrense på grunnlag av linjens egenskaper.

3. KUNNSKAP OM LINJEN

Førerne må kunne forutse problemer og reagere hensiktsmessig ut fra hensynet til sikkerhet og andre faktorer, f.eks. punktlighet og økonomiske aspekter. De må derfor ha grundig kjennskap til jernbanelinjer og anlegg på sin strekning og til eventuelle avtalte alternative strekninger.

Følgende elementer er viktige:

- driftsforhold (sporendringer, enveiskjøring osv.),
- kontroll av strekningen og relevante dokumenter,
- identifisering av spor som kan benyttes til en gitt trafikktype,
- gjeldende trafikkregler og betydningen av signalsystemet,
- driftssystemet,
- linjeblokkeringsystemet med tilhørende regelverk,
- stasjonenes navn og plassering samt avstandsidentifisering av stasjoner og blokkposter for å kunne tilpasse kjøringen deretter,
- signaler om overgang mellom ulike drifts- eller kraftforsyningssystemer,
- fartsgrenser for de ulike kategoriene av tog som føres,
- topografiske profiler,
- særlige bremseforhold, f.eks. på linjer med sterke fall,
- særlige driftsforhold, f.eks. særskilte signaler, skilter, avgangsvilkår osv.

4. SIKKERHETSBESTEMMELSER

Førerne skal kunne

- sette toget i bevegelse først når alle fastsatte vilkår er oppfylt (ruteplan, ordre eller signal om avgang, eventuell omstilling av signaler osv.),
- observere signaler langs sporet og i førerkabinen, tolke dem umiddelbart og korrekt og handle som foreskrevet,
- føre toget sikkert i samsvar med de særlige driftsformene: særlige kjøremåter etter ordre, midlertidige fartsbegrensninger, kjøring i motsatt retning, tillatelse til å passere faresignaler, skifting, vending, kjøring gjennom anleggsområder osv.,
- foreta rutemessige eller ekstra stopp og om nødvendig betjene passasjerene under stoppene, bl.a. ved å åpne og lukke dørene.

5. FØRING AV TOGET

Førerne skal kunne

- kjenne togets posisjon på linjen til enhver tid,
- bruke bremsene for å senke farten og stanse toget, idet det tas hensyn til det rullende materiellet og anleggene,
- tilpasse kjøringen etter rutetabellen og eventuelle anvisninger om energisparing, samtidig som de tar hensyn til egenskapene ved trekraftkjøretøyet, toget, linjen og miljøet.

6. AVVIK

Førerne skal kunne

- være oppmerksomme, i den utstrekning det er mulig under kjøringen, på uregelmessigheter ved infrastrukturen og omgivelsene: signaler, spor, kraftforsyning, planoverganger, omgivelsene langs sporet, annen trafikk,
- bedømme avstanden til hindringer,
- underrette infrastrukturforvaltningen så snart som mulig om hva slags avvik som er observert, og hvor, samt forsikre seg om at opplysningene er oppfattet,
- ivareta trafiksikkerheten og sikkerheten for personer eller treffe tiltak for at den ivaretas når det er nødvendig, idet de tar hensyn til infrastrukturen.

7. HENDELSER OG ULYKKER VED DRIFT, BRANN OG PERSONULYKKER

Førerne skal

- kunne treffe tiltak for å sikre toget og tilkalle hjelp ved en personulykke,
- bestemme hvor toget skal stanse i tilfelle brann og om nødvendig legge til rette for evakuering av passasjerene,
- gi nyttig informasjon om brannen så snart som mulig dersom føreren ikke selv kan få den under kontroll,
- underrette infrastrukturforvaltningen om disse forholdene så snart som mulig,
- vurdere om infrastrukturen tillater at toget fortsetter, og i så fall på hvilke vilkår.

8. SPRÅKPRØVER

Førere som skal kommunisere med infrastrukturforvaltningen om kritiske sikkerhetsspørsmål, skal ha ferdigheter i det språket som angis av vedkommende infrastrukturforvaltning. Språkferdighetene skal være tilstrekkelige til at de kan kommunisere aktivt og effektivt i rutinesituasjoner, vanskelig situasjoner og nødssituasjoner.

De må kunne benytte de meldingene og den kommunikasjonsmetoden som er angitt i TSI-en for drift. Førerne må kunne kommunisere i samsvar med nivå 3 i tabellen nedenfor:

Språk- og kommunikasjonsnivå

De muntlige ferdighetene i et språk kan deles inn i fem nivåer:

Nivå	Beskrivelse
5	<ul style="list-style-type: none">– kan føre en samtale med en hvilken som helst samtalepartner– kan gi uttrykk for en mening– kan forhandle– kan overtale– kan gi råd
4	<ul style="list-style-type: none">– kan håndtere helt uforutsette situasjoner– kan framsette antakelser– kan argumentere for et synspunkt
3	<ul style="list-style-type: none">– kan håndtere praktiske situasjoner som involverer et uforutsett element– kan beskrive– kan føre en enkel samtale
2	<ul style="list-style-type: none">– kan håndtere enkle praktiske situasjoner– kan stille spørsmål– kan svare på spørsmål
1	<ul style="list-style-type: none">– kan snakke ved å bruke setninger som er lært utenat

*VEDLEGG VII***PRØVENES HYPPIGHET**

De periodiske kontrollene skal ha minst følgende hyppighet:

- a) språkkunnskaper (bare for personer som ikke har språket som morsmål): hvert tredje år eller etter fravær på mer enn ett år,
 - b) kunnskaper om infrastruktur (herunder om strekninger og driftsregler): hvert tredje år eller etter fravær på mer enn ett år fra vedkommende strekning,
 - c) kunnskaper om rullende materiell: hvert tredje år.
-

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/87/EF

2014/EØS/21/27

av 22. september 2008

om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

EØF av 16. desember 1991 om gjensidig anerkjennelse
av nasjonale skipsførersertifikater for transport av gods
og passasjerer på innlands vannveier⁽²⁾ —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv
2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske
krav til fartøyer for fart på innlands vannveier, og om opphe-
ving av rådsdirektiv 82/714/EØF⁽¹⁾, særlig artikkel 20 nr. 1
første punktum, og

Artikkel 1

Vedlegg II til direktiv 2006/87/EF endres i samsvar med ved-
legg I til dette direktiv.

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Etter at direktivet ble vedtatt i desember 2006, har det i henhold til artikkel 22 i Den reviderte konvensjon om skipsfart på Rhinen blitt vedtatt endringer i reglene for besiktelse av fartøyer på Rhinen. Direktiv 2006/87/EF må derfor endres.

Artikkel 2

Vedlegg V og VI til direktiv 2006/87/EF endres i samsvar med vedlegg II til dette direktiv.

- 2) Det bør sikres at Fellesskapets fartøysertifikat og fartøysertifikatet som utstedes i henhold til reglene for besiktelse av fartøyer på Rhinen, utstedes på grunnlag av tekniske krav som sikrer et likeverdig sikkerhetsnivå.

Artikkel 3

Medlemsstater som har innlands vannveier som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 2006/87/EF, skal med virkning fra 30. desember 2008 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

- 3) For å unngå konkurransevridning og ulike sikkerhetsnivåer må endringene av direktiv 2006/87/EF gjennomføres så raskt som mulig.

- 4) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 7 i rådsdirektiv 91/672/

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 255 av 23.9.2008, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 13/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 20.

⁽¹⁾ EUT L 389 av 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 29.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til de medlemsstater som har innlands vannveier som nevnt i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 2006/87/EF.

Utferdiget i Brussel, 22. september 2008.

For Kommisjonen

Antonio TAJANI

Visepresident

VEDLEGG I

[Vedlegget er kunngjort i EUT L 255 av 23.9.2008, s. 7-26]

VEDLEGG II

[Vedlegget er kunngjort i EUT L 255 av 23.9.2008, s. 27]

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/49/EF

2014/EØS/21/28

av 16. april 2008

om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF med hensyn til prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

hensyn til innhenting og utveksling av opplysninger om sikkerheten til luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet og forvaltning av informasjonssystemet⁽²⁾.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF av 21. april 2004 om sikkerheten til tredjestaters luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet⁽¹⁾, særlig artikkel 12, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved direktiv 2004/36/EF innføres en harmonisert metode for effektiv gjennomføring av internasjonale sikkerhetsstandarder i Fellesskapet ved harmonisering av reglene og framgangsmåtene for inspeksjoner på bakken av tredjestaters luftfartøyer som lander i lufthavner i medlemsstatene. Direktivet inneholder krav om at medlemsstatene foretar inspeksjoner på bakken, etter en harmonisert framgangsmåte, av tredjestaters luftfartøyer som lander i en av deres lufthavner som er åpen for internasjonal lufttrafikk, og at de deltar i innsamlingen og utvekslingen av opplysninger om de inspeksjoner på bakken som foretas.
- 2) Medlemsstatene kan i stor grad på forhånd oppfylle de fellesskapsforpliktelser som følger av direktiv 2004/36/EF gjennom sin frivillige deltaking i programmet for sikkerhetsvurdering av utenlandske luftfartøyer (SAFA), som ble startet i 1996 av Den europeiske konferanse for sivil luftfart (ECAC), og hvis forvaltning er overdratt til de felles luftfartsmyndigheter (JAA).
- 3) Fra 1. januar 2007 har SAFA-programmet vært underlagt Fellesskapets enekompetanse, og det forvaltes nå av Kommisjonen med bistand fra Det europeiske flysikkerhetsbyrå (EASA), som fastsatt i kommisjonsforordning (EF) nr. 768/2006 av 19. mai 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF med

- 4) SAFA-programmet bør suppleres med hensiktsmessige tiltak for å sikre felles standarder for utføring av inspeksjoner på bakken, som for eksempel en håndbok for inspeksjoner på bakken.

- 5) Vedlegg II til direktiv 2004/36/EF inneholder bare svært generelle kriterier, ettersom detaljerte tekniske retningslinjer og framgangsmåter på det tidspunkt direktivet ble vedtatt, ble offentliggjort og regelmessig ajourført av JAA og deretter frivillig gjennomført av de ECAC-stater som deltar i SAFA-programmet.

- 6) Det anses som nødvendig å fastsette sentrale deler av håndboken for utføring av inspeksjoner på bakken, på bakgrunn av overføringen av SAFA-programmet til Fellesskapet og den økte betydning Kommisjonen tillegger resultatene av inspeksjoner på bakken som foretas innenfor rammen av SAFA-programmet når den treffer sine beslutninger om oppføring av luftfartsselskaper på fellesskapslisten over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 av 14. desember 2005 om opprettelse av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og om informasjon til lufttransportpassasjerer om identiteten til utførende luftfartsselskaper, og om oppheving av artikkel 9 i direktiv 2004/36/EF.

- 7) De sentrale delene av håndboken utgjør de grunnleggende standarder for effektiv utføring av inspeksjoner på bakken, og bør derfor så snart som mulig inngå som en del av vedlegg II til direktiv 2004/36/EF, som fastsetter framgangsmåten for utføring av inspeksjoner på bakken, særlig etter at SAFA-programmet ble underlagt Fellesskapets enekompetanse.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 109 av 19.4.2008, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 14/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 21.

(¹) EUT L 143 av 30.4.2004, s. 76. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 2111/2005 (EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15).

(²) EUT L 134 av 20.5.2006, s. 16.

- 8) EASA har framlagt et forslag til endring av vedlegg II til direktiv 2004/36/EF som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 768/2006.
- 9) Direktiv 2004/36/EF bør derfor endres.
- 10) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91⁽¹⁾ —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endring av direktiv 2004/36/EF

Vedlegg II til direktiv 2004/36/EF erstattes med teksten i vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Veiledende materiale

Når Det europeiske flysikkerhetsbyrå utarbeider det veiledende materiale som skal brukes av medlemsstatene, og som er nevnt i vedlegget til dette direktiv, skal det fastsette en åpen framgangsmåte for samråd med medlemsstatene ved å bygge på tilgjengelig sakkunnskap hos medlemsstatenes luftfartsmyndigheter og ved å involvere relevante sakkyndige fra berørte parter

når dette er nødvendig. Byrået kan nedsette en arbeidsgruppe for dette formål.

Artikkel 3

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

Innen seks måneder etter ikrafttredelsen av dette direktiv skal medlemsstatene sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme det.

De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 16. april 2008.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

⁽¹⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 79 av 19.3.2008, s. 1).

VEDLEGG

«VEDLEGG II

Håndbok for fellesskapsframgangsmåter for SAFA-inspeksjoner på bakken – sentrale deler**1. GENERELL VEILEDNING**

1.1. SAFA-inspeksjoner på bakken skal foretas av inspektører med den nødvendige og relevante kunnskap om området som skal kontrolleres, og de skal alltid ha kunnskap om tekniske spørsmål, luftdyktighet og drift dersom alle punktene på sjekklisten skal kontrolleres. Dersom en inspeksjon på bakken foretas av to eller flere inspektører, kan hoveddelene av inspeksjonen – utvendig visuell kontroll av luftfartøyet, kontroll av førerkabinen og kontroll av passasjerkabinen og/eller lasterom – deles mellom inspektørene.

1.2. Inspektørene skal identifisere seg for fartøysjefen eller, i vedkommendes fravær, for et medlem av flygebesetningen eller den høyest rangerte representanten for operatøren, før de begynner den delen av inspeksjonen på bakken som foregår om bord.

Dersom det er umulig å informere en representant for operatøren, eller dersom det ikke er en slik representant til stede i eller i nærheten av luftfartøyet, skal hovedregelen være ikke å foreta en SAFA-inspeksjon på bakken. Under særlige omstendigheter kan det besluttes å foreta en SAFA-inspeksjon på bakken, men dette skal være begrenset til en utvendig visuell kontroll av luftfartøyet.

1.3. Inspeksjonen skal være så omfattende som mulig med den tid og de ressurser som er til rådighet. Dette innebærer at dersom det er begrenset med tid eller ressurser til rådighet, behøver ikke alle inspeksjonspunkter kontrolleres. Avhengig av den tid og de ressurser som er til rådighet for en SAFA-inspeksjon på bakken, skal punktene som skal inspiseres velges ut i samsvar med målene for EFs SAFA-program.

1.4. En inspeksjon på bakken skal ikke forårsake en urimelig forsinkelse av det kontrollerte luftfartøyetets avgang. Mulige årsaker til forsinkelse kan være, men er ikke begrenset til, tvil om hvorvidt flygingen er korrekt forberedt, om luftfartøyetets luftdyktighet eller andre spørsmål direkte forbundet med sikkerheten til luftfartøyet og de som befinner seg i det.

2. INSPEKTØRENE KVALIFIKASJONER

2.1. Medlemsstatene skal sikre at alle SAFA-inspeksjoner på bakken som foretas på deres territorium, fra 1. januar 2009 utføres av kvalifiserte inspektører.

2.2. Medlemsstatene skal sikre at deres inspektører oppfyller kvalifikasjonskriteriene fastsatt nedenfor.

2.3. Kvalifikasjonskriterier**2.3.1. Opptakskriterier**

Medlemsstatene skal sørge for at kandidatene, som en nødvendig forutsetning for å kunne kvalifisere seg som SAFA-inspektører, har den nødvendige utdanning på luftfartsområdet og/eller praktiske kunnskap på sitt/sine inspeksjonsområde(r), dvs.:

- a) drift av luftfartøyer,
- b) besetningens sertifikater,
- c) luftfartøyers luftdyktighet,
- d) farlig last.

2.3.2. Opplæringskrav

Før de kvalifiserer seg skal kandidatene med godkjent resultat ha gjennomført en opplæring som består av

- teoretisk klasseromsundervisning som gis av en SAFA-opplæringsinstitusjon, som definert i nr. 2.4,
- praktisk opplæring som gis av en SAFA-opplæringsinstitusjon, som definert i nr. 2.4, eller av en seniorinspektør utnevnt av en medlemsstat som fastsatt i nr. 2.5, og som opptre uavhengig av en SAFA-opplæringsinstitusjon,
- opplæring på arbeidsplassen: skal gis i form av flere inspeksjoner foretatt av en seniorinspektør som er utnevnt av en medlemsstat, som fastsatt i nr. 2.5.

2.3.3. *Krav for å opprettholde kvalifikasjonens gyldighet*

Medlemsstatene skal sørge for at kvalifiserte inspektører opprettholder gyldigheten av sin kvalifikasjon ved å

- a) gjennomgå regelmessig videreopplæring — som skal bestå av teoretisk klasseromsundervisning som gis av en SAFA-opplæringsinstitusjon, som definert i nr. 2.4,
- b) foreta et minste antall inspeksjoner på bakken i løpet av hver tolv månedersperiode etter at de sist gjennomførte SAFA-opplæring, med mindre inspektøren også er kvalifisert hos en medlemsstats nasjonale luftfartsmyndighet som inspektør når det gjelder luftfartøyers drift eller luftdyktighet, og regelmessig deltar i inspeksjoner av nasjonale operatørers luftfartøyer.

2.3.4. *Veiledende materiale*

EASA skal innen 30. september 2008 utarbeide og offentliggjøre detaljert veiledende materiale for å bistå medlemsstatene i gjennomføringen av nr. 2.3.1, 2.3.2 og 2.3.3.

2.4. **SAFA-opplæringsinstitusjoner**

2.4.1. En SAFA-opplæringsinstitusjon kan være del av en medlemsstats vedkommende myndighet eller være en uavhengig organisasjon.

En uavhengig organisasjon kan være

- en del av en annen medlemsstats vedkommende myndighet, eller
- en selvstendig enhet.

2.4.2. Medlemsstatene skal sørge for at opplæringen nevnt i nr. 2.3.2 og 2.3.3 bokstav a) som gis av deres nasjonale myndigheter, som et minstekrav gjennomføres i samsvar med de relevante læreplaner som er utarbeidet og offentliggjort av EASA.

2.4.3. Medlemsstater som benytter en uavhengig organisasjon for SAFA-relatert opplæring, skal innføre et system for å evaluere en slik organisasjon. Systemet skal være enkelt, oversiktlig og tilpasset, og det skal tas hensyn til eventuelt relevant veiledende materiale som er utarbeidet og offentliggjort av EASA. Et slikt system kan også ta hensyn til evalueringer utført av andre medlemsstater.

2.4.4. En uavhengig opplæringsinstitusjon kan bare benyttes dersom evalueringen viser at opplæringen vil bli gitt i samsvar med de relevante læreplaner som er utarbeidet og offentliggjort av EASA.

2.4.5. Medlemsstatene skal sørge for at deres vedkommende myndigheters opplæringsprogrammer og/eller systemer for evaluering av uavhengige opplæringsinstitusjoner endres for å ta hensyn til eventuelle anbefalinger i forbindelse med de standardiseringsinspeksjoner som utføres av EASA, i samsvar med arbeidsmetodene fastsatt i henhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 736/2006⁽¹⁾.

2.4.6. En medlemsstat kan anmode EASA om å evaluere opplæringsinstitusjonen og utstede en anbefaling som medlemsstaten kan basere sin egen evaluering på.

2.4.7. EASA skal innen 30. september 2008 utarbeide og offentliggjøre detaljert veiledende materiale for å bistå medlemsstatene i gjennomføringen av dette nummer.

2.5. **Seniorinspektører**

2.5.1. En medlemsstat kan utnevne seniorinspektører dersom de oppfyller de relevante kvalifikasjonskriterier som skal fastsettes av medlemsstaten.

2.5.2. Medlemsstatene skal sørge for at kriteriene nevnt i nr. 2.5.1 minst inneholder følgende krav, slik at den som utnevnes

- har vært en kvalifisert SAFA-inspektør i treårsperioden før utnevnelsen,
- har foretatt minst 36 SAFA-inspeksjoner i treårsperioden før utnevnelsen.

⁽¹⁾ EUT L 129 av 17.5.2006, s. 10.

2.5.3. Medlemsstatene skal sørge for at den praktiske opplæringen og/eller opplæringen på arbeidsplassen som gis av seniorinspektørene, er basert på de relevante læreplaner som er utarbeidet og offentliggjort av EASA.

2.5.4. Medlemsstatene kan også gi sine seniorinspektører i oppdrag å gi praktisk opplæring og/eller opplæring på arbeidsplassen til praktikanter i andre medlemsstater.

EASA skal innen 30. september 2008 utarbeide og offentliggjøre detaljert veiledende materiale for å bistå medlemsstatene i gjennomføringen av dette nummer.

2.6. Overgangstiltak

2.6.1. SAFA-inspektører som oppfyller opptakskriteriene nevnt i nr. 2.3.1, samt kravet til aktuell erfaring nevnt i nr. 2.3.3 bokstav b), på datoen fastsatt i henhold til artikkel 3 i kommisjonsdirektiv 2008/49/EF, skal anses for å være kvalifisert som inspektører i samsvar med kravene fastsatt i dette nummer.

2.6.2. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2.3.3 bokstav a) skal inspektører som anses for å være kvalifisert i samsvar med nr. 2.6.1, senest 1. juli 2010 gjennomgå regelmessig videreopplæring som skal gis fortløpende av en SAFA-opplæringsinstitusjon, og deretter som fastsatt i nr. 2.3.3 bokstav a).

3. STANDARDER

3.1. ICAOs standarder og regionale tilleggsframgangsmåter for Europa ligger til grunn for inspeksjoner av luftfartøyer og operatører innenfor rammen av EFs SAFA-program. Når et luftfartøys tekniske tilstand kontrolleres, skal det dessuten kontrolleres i forhold til luftfartøyprodusentens standarder.

4. FRAMGANGSMÅTE VED INSPEKSJON

Punkter på sjekklisten

4.1. Punktene som skal kontrolleres, velges fra de som er nevnt i sjekklisten i rapporten for SAFA-inspeksjoner på bakken, som inneholder 54 punkter i alt (se tillegg 1).

4.2. Det må tas hensyn til inspeksjonen og eventuelle funn som følge av den i rapporten for SAFA-inspeksjoner på bakken etter at inspeksjonen er fullført.

Detaljert SAFA-veiledning

4.3. For hvert punkt på sjekklisten i rapporten for SAFA-inspeksjoner på bakken vil det bli opprettet en utførlig beskrivelse av inspeksjonens omfang og metode. Det vil dessuten være en henvisning til relevante krav i ICAO-vedleggene. Dette materialet vil bli utformet og offentliggjort av EASA og endret ved behov for å ta hensyn til de seneste gjeldende standarder.

Registrering av rapporter i den sentrale SAFA-databasen

4.4. En rapport fra inspeksjonen skal registreres i den sentrale SAFA-databasen så snart som mulig, og under alle omstendigheter senest 15 arbeidsdager etter inspeksjonsdatoen, selv om inspeksjonen ikke førte til noen funn.

5. KATEGORISERING AV FUNN

5.1. For hvert inspeksjonspunkt defineres funn som tre kategorier av mulige avvik fra de relevante standarder som er fastsatt i henhold til nr. 3.1. Slike funn kategoriseres på følgende måte:

- funn i kategori 1 kan ha mindre innvirkning på sikkerheten,
- funn i kategori 2 kan ha betydelig innvirkning på sikkerheten,
- funn i kategori 3 kan ha alvorlig innvirkning på sikkerheten,

5.2. EASA vil utarbeide og offentliggjøre instruksjer i form av detaljert veiledende materiale, og ved behov endre disse for å ta hensyn til den relevante vitenskapelige og tekniske utvikling.

6. OPPFØLGINGSTILTAK

- 6.1. Med forbehold for nr. 1.2 skal det fylles ut et inspeksjonsbevis som minst inneholder de punkter som er fastsatt i tillegg 2, og en kopi av dette skal overleveres fartøysjefen, eller, i vedkommendes fravær, et medlem av flygebesetningen eller den høyest rangerte representanten for operatøren som er til stede i eller i nærheten av luftfartøyet, når SAFA-inspeksjonen er fullført. Mottakeren skal anmodes om en underskrevet bekreftelse på at inspeksjonsbeviset er mottatt, og dette skal oppbevares av inspektøren. Dersom mottakeren nekter å underskrive, skal dette angis i dokumentet. EASA vil utarbeide og offentliggjøre relevante detaljerte instruksjoner i form av detaljert veiledende materiale.
- 6.2. På grunnlag av kategoriseringen av funnene er det fastsatt visse oppfølgingstiltak. Sammenhengen mellom funnenes kategori og de tiltak som skal treffes, er beskrevet i tiltaksklassene, og vil bli utarbeidet og offentliggjort av EASA i form av detaljert veiledende materiale.
- 6.3. Tiltak i klasse 1: Tiltaket består av å framlegge opplysninger om resultatene fra SAFA-inspeksjonen på bakken for fartøysjefen eller, i vedkommendes fravær, for et medlem av flygebesetningen eller den høyest rangerte representanten for operatøren som er til stede. Opplysningene framlegges i form av en muntlig rapport og overlevering av inspeksjonsbeviset. Tiltak i klasse 1 skal treffes etter hver inspeksjon, uavhengig av om den medførte funn eller ikke.
- 6.4. Tiltak i klasse 2: Tiltaket består av
- 1) skriftlig kommunikasjon med den berørte operatør som skal inneholde en anmodning om bevis for at korrigerende tiltak er truffet, og
 - 2) skriftlig kommunikasjon med den ansvarlige stat (operatørens hjemstat eller registreringsstat) om resultatene av inspeksjoner foretatt på luftfartøyer som omfattes av den berørte stats sikkerhetstilsyn. Kommunikasjonen skal eventuelt inneholde en anmodning om en bekreftelse på at den ansvarlige stat er tilfreds med de korrigerende tiltak som er truffet i henhold til nr. 1.

Medlemsstatene skal hver måned framlegge en rapport for EASA om status for de oppfølgingstiltak de har truffet som følge av inspeksjoner på bakken.

Tiltak i klasse 2 skal treffes etter inspeksjoner som har medført funn i kategori 2 eller 3.

EASA vil utarbeide og offentliggjøre relevante detaljerte instruksjoner i form av detaljert veiledende materiale.

- 6.5. Tiltak i klasse 3: Tiltak i klasse 3 skal treffes etter inspeksjoner som har medført funn i kategori 3. På grunn av den betydning funn i kategori 3 har med hensyn til mulig innvirkning på sikkerheten til luftfartøyet og de som befinner seg i det, skilles det mellom følgende underklasser:
- 1) Klasse 3a — Driftsbegrensninger for luftfartøyet: Vedkommende myndighet som foretar inspeksjonen på bakken, fastslår at luftfartøyet som følge av mangler avdekket under inspeksjonen, bare kan fortsette flygingen på visse vilkår.
 - 2) Klasse 3b — Korrigerende tiltak før avgang: Inspeksjonen på bakken avdekket mangler som krever korrigerende tiltak før den planlagte avgangen kan finne sted.
 - 3) Klasse 3c — Den nasjonale luftfartsmyndighet pålegger luftfartøyet flygeforbud: Et luftfartøy pålegges flygeforbud ved (alvorlige) funn i kategori 3, og dersom vedkommende myndighet som foretok inspeksjonen på bakken, ikke er overbevist om at luftfartøyoperatøren vil treffe korrigerende tiltak for å utbedre manglene før avgang, noe som utgjør en umiddelbar fare for sikkerheten til luftfartøyet og de som befinner seg i det. I slike tilfeller skal den nasjonale luftfartsmyndighet som foretar inspeksjonen på bakken, pålegge luftfartøyet flygeforbud til faren er fjernet, og skal umiddelbart underrette den berørte operatørens vedkommende myndigheter og luftfartøyets registreringsstat.

Tiltak som treffes i henhold til nr. 2 og 3, kan omfatte en ikke-kommersiell posisjoneringsflyging til vedlikeholdsbasen.

- 4) Klasse 3d — Umiddelbart driftsforbud: En medlemsstat kan reagere på en umiddelbar og åpenbar fare for sikkerheten ved å pålegge et driftsforbud i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning og fellesskapsrett.

Tillegg 1

Rapport for inspeksjon på bakken

Nasjonal luftfartsmyndighet (navn)

(stat)

SAFA

Rapport for inspeksjon på bakken

Nr.: _____

Kilde:	RI		
Dato:	____	Sted:	_____
Lokal tid:	____		
Operator:	____	AOC-nummer:	_____
Stat:	____	Type drift:	_____
Rute: fra	_____	Rutenummer:	_____
Rute: til	_____	Rutenummer:	_____
Befraktet av luftfartsselskap(*):	_____	Befrakterens stat:	_____
(*) om relevant			
Luftfartøyet type:	_____	Registreringsmerker:	_____
Luftfartøyet konfigurasjon	_____	Produksjonsnummer:	_____
Flygebesetning: Lisensutstedende stat:	_____		
Lisensutstedende stat nr. 2*	_____		
(*) om relevant			

Merknader:		
Kode/std/ref/kat/	Merknad	Detaljert beskrivelse.....
____	_____	_____
____	_____	_____
____	_____	_____
____	_____	_____
____	_____	_____

Klasse av iverksatte tiltak:	Detaljert beskrivelse
☐ 3d) Umiddelbart driftsforbud	
☐ 3c) Luftfartøyet pålagt flygeforbud av den inspiserende nasjonale luftfartsmyndighet	_____
☐ 3b) Korrigerende tiltak før avgang	_____
☐ 3a) Driftsbegrensninger for luftfartøyet	_____
☐ 2 Opplysninger til myndigheten og operatøren	
☐ 1 Opplysninger til fartøysjefen	

Eventuelle tilleggsopplysninger

Inspektørens navn og nummer: _____

— Denne rapporten beskriver de funn som ble gjort under denne inspeksjonen, og skal ikke forstås som et bevis på at luftfartøyet er i tilstrekkelig god tilstand til at den planlagte flygingen kan gjennomføres.

— Opplysningene framlagt i denne rapporten kan bli endret for å bruke korrekt formulering når de føres inn i SAFA-databasen.

Nasjonal luftfartsmyndighet (navn)
(Stat)

Punkt	Kontrollert	Merknad
A. Førerkabin		
Generelt		
1. Generell tilstand.....	1 <input type="text"/>	1 <input type="text"/>
2. Nødutgang.....	2 <input type="text"/>	2 <input type="text"/>
3. Utstyr	3 <input type="text"/>	3 <input type="text"/>
Dokumentasjon		
4. Håndbøker.....	4 <input type="text"/>	4 <input type="text"/>
5. Sjekklistene	5 <input type="text"/>	5 <input type="text"/>
6. Radionavigasjonskart.....	6 <input type="text"/>	6 <input type="text"/>
7. MEL-liste (minsteutstyrsliste)	7 <input type="text"/>	7 <input type="text"/>
8. Registreringsbevis.....	8 <input type="text"/>	8 <input type="text"/>
9. Støysertifikat (om relevant)	9 <input type="text"/>	9 <input type="text"/>
10. AOC eller tilsvarende	10 <input type="text"/>	10 <input type="text"/>
11. Radiolisens.....	11 <input type="text"/>	11 <input type="text"/>
12. Luftdyktighetsbevis	12 <input type="text"/>	12 <input type="text"/>
Flygedata		
13. Forberedelse av flygingen.....	13 <input type="text"/>	13 <input type="text"/>
14. Vekt- og balanseskjema	14 <input type="text"/>	14 <input type="text"/>
Sikkerhetsutstyr		
15. Manuelt brannslukningsapparat.....	15 <input type="text"/>	15 <input type="text"/>
16. Redningsvester/flytevester	16 <input type="text"/>	16 <input type="text"/>
17. Sikkerhetsseler	17 <input type="text"/>	17 <input type="text"/>
18. Oksygenutstyr	18 <input type="text"/>	18 <input type="text"/>
19. Lommelykt.....	19 <input type="text"/>	19 <input type="text"/>
Flygebesetning		
20. Flygebesetningens sertifikater.....	20 <input type="text"/>	20 <input type="text"/>
Reisedagbok / teknisk logg eller tilsvarende		
21. Reisedagbok.....	21 <input type="text"/>	21 <input type="text"/>
22. Vedlikeholdstest	22 <input type="text"/>	22 <input type="text"/>
23. Melding om og avhjelping av mangler (herunder teknisk logg)	23 <input type="text"/>	23 <input type="text"/>
24. Inspeksjon før avgang.....	24 <input type="text"/>	24 <input type="text"/>
B. Sikkerhet/kabin		
1. Generell innvendig tilstand	1 <input type="text"/>	1 <input type="text"/>
2. Kabinpersonalets seter og besetningens hvileområde	2 <input type="text"/>	2 <input type="text"/>
3. Førstehjelpsskrin / medisinsk nødutstyr	3 <input type="text"/>	3 <input type="text"/>
4. Manuelle brannslukningsapparater	4 <input type="text"/>	4 <input type="text"/>
5. Redningsvester/flytevester	5 <input type="text"/>	5 <input type="text"/>
6. Sikkerhetsbelter og setenes tilstand	6 <input type="text"/>	6 <input type="text"/>
7. Nødutgang, lys og merking, lommelykter	7 <input type="text"/>	7 <input type="text"/>
8. Evakueringssklier/livbåter (etter behov) nødpeilesender	8 <input type="text"/>	8 <input type="text"/>
9. Oksygenforsyning (for besetning og passasjerer)	9 <input type="text"/>	9 <input type="text"/>
10. Sikkerhetsinstruksjoner	10 <input type="text"/>	10 <input type="text"/>
11. Kabinbesetningsmedlemmer	11 <input type="text"/>	11 <input type="text"/>
12. Tilgang til nødutganger	12 <input type="text"/>	12 <input type="text"/>
13. Sikkerhet for passasjerenes bagasje	13 <input type="text"/>	13 <input type="text"/>
14. Antall sitteplasser	14 <input type="text"/>	14 <input type="text"/>

Punkt	Kontrollert	Merknad
C. Luftfartøyets tilstand		
1. Generell utvendig tilstand	1 <input type="text"/>	1 <input type="text"/>
2. Dører og luker	2 <input type="text"/>	2 <input type="text"/>
3. Styreinretninger	3 <input type="text"/>	3 <input type="text"/>
4. Hjul, dekk og bremseser	4 <input type="text"/>	4 <input type="text"/>
5. Understellets meier/flottører	5 <input type="text"/>	5 <input type="text"/>
6. Hjulbrønner	6 <input type="text"/>	6 <input type="text"/>
7. Maskineri og pylon	7 <input type="text"/>	7 <input type="text"/>
8. Kompressorblader	8 <input type="text"/>	8 <input type="text"/>
9. Propeller, rotor (hoved- og halerotor)	9 <input type="text"/>	9 <input type="text"/>
10. Åpenbare reparasjoner	10 <input type="text"/>	10 <input type="text"/>
11. Åpenbare skader som ikke er reparert	11 <input type="text"/>	11 <input type="text"/>
12. Lekkasje	12 <input type="text"/>	12 <input type="text"/>
D. Last		
1. Lasterommets generelle tilstand	1 <input type="text"/>	1 <input type="text"/>
2. Farlig gods	2 <input type="text"/>	2 <input type="text"/>
3. Sikkerhet for lasten om bord	3 <input type="text"/>	3 <input type="text"/>
E. Generelt		
1. Generelt	1 <input type="text"/>	1 <input type="text"/>

Tillegg 2

Inspeksjonsbevis

Inspeksjonsbevis					
Dato:		Tid:		Sted:	
Operator:			Stat:		AOC-nr.:
Rute fra:		Rutenr.:		Rute til:	
Type flyging:		Befraktet av luftfartsselskap:	Luftfartøyet type:	Luftfartøyet konfigurasjon:	
Befrakters stat:			Registreringsmerke:	Produksjonsnr.:	
Stat som har utstedt flygebesetningens sertifikater			Mottakskvittering (*)		
			Navn: Stilling: Underskrift:		

Opplysninger i valgfritt format om den inspiserende nasjonale luftfartsmyndighet (logo, kontaktopplysninger, tlf./faks/e-post)

Kontrollert Merknad			Kontrollert Merknad			Kontrollert Merknad		
A Førerkabin			Flygebesetning			C Luftfartøyet tilstand		
1 Generell tilstand			20 Flygebesetningens sertifikater			1 Generell utvendig tilstand		
2 Nødutgang			Reisedagbok/teknisk logg eller tilsvarende			2 Dører og luker		
3 Utstyr			21 Reisedagbok			3 Styreinnetninger		
Dokumentasjon			22 Vedlikeholdsattest			4 Hjul, dekk og bremses		
4 Håndbøker			23 Melding om og avhjelping av mangler (herunder teknisk logg)			5 Understellets meier/flottører		
5 Sjekkliste			24 Inspeksjon før avgang			6 Hjulbrønner		
6 Radionavigasjonskart						7 Maskineri og pylon		
7 MEL-liste (minsteutstyrsliste)			B Sikkerhet/kabin			8 Kompressorblader		
8 Registreringsbevis			1 Generell innvendig tilstand			9 Propeller, rotor (hoved- og halerotor)		
9 Støysertifikat (om relevant)			2 Kabinpersonalets seter og besetningens hvileområde			10 Åpenbare reparasjoner		
10 AOC eller tilsvarende			3 Førstehjelpsskrin/medisinsk nødutstyr			11 Åpenbare skader som ikke er reparert		
11 Radiolisens			4 Manuelle brannslukningsapparater			12 Lekkasjer		
12 Luftdyktighetsbevis			5 Redningsvester/flytevester					
Flygedata			6 Sikkerhetsbelter og setenes tilstand			D Last		
13 Forberedelse av flygingen			7 Nødutgang, lys og merking, lommelykter			1 Lasterommet generelle tilstand		
14 Vekt- og balanseskjema			8 Evakueringssklier/livbåter (etter behov) nødpeilesender			2 Farlig gods		
Sikkerhetsutstyr			9 Oksygenforsyning (for besetning og passasjerer)			3 Sikkerhet for lasten om bord		
15 Manuelt brannslukningsapparat			10 Sikkerhetsinstruksjoner					
16 Redningsvester/flytevester			11 Kabinbesetningsmedlemmer			E Generelt		
17 Sikkerhetsseler			12 Tilgang til nødutganger			1 Generelt		
18 Oksygenutstyr			13 Sikkerhet for passasjerens bagasje					
19 Lommelykt			14 Antall sitteplasser					

Iverksatt tiltak

3c) Luftfartøyet pålagt flygeforbud av den inspiserende nasjonale luftfartsmyndighet
3b) Korrigerende tiltak før avgang
3a) Driftsbegrensninger for luftfartøyet
2) Opplysninger til myndigheten og operatøren
1) Opplysninger til fartøysjefen
0) Ingen merknader

Inspektørens underskrifter eller numre

Punkt

Merknader

(*) Underskrift av et besetningsmedlem eller en annen representant for den operatør som inspiseres, innebærer på ingen måte at de oppførte merknadene godtas, men er bare en bekreftelse på at luftfartøyet har blitt inspisert på den dato og det sted som er angitt i dette dokumentet. Denne rapporten beskriver de funn som ble gjort under denne inspeksjonen, og skal ikke forstås som et bevis på at luftfartøyet er i tilstrekkelig god tilstand til at den planlagte flygingen kan gjennomføres. Opplysningene framlagt i denne rapporten kan bli endret for å bruke korrekt formulering når de føres inn i SAFA-databasen.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 351/2008**2014/EØS/21/29****av 16. april 2008****om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF når det gjelder prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF av 21. april 2004 om sikkerheten til tredjestaters luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet⁽¹⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved direktiv 2004/36/EF innføres en harmonisert metode for effektiv gjennomføring av internasjonale sikkerhetsstandarter i Fellesskapet ved harmonisering av reglene og framgangsmåtene for inspeksjoner på bakken av tredjestaters luftfartøyer som lander i lufthavner i medlemsstatene. Direktivet inneholder krav om at medlemsstatene foretar inspeksjoner på bakken, etter en harmonisert framgangsmåte, av tredjestaters luftfartøyer som lander i en av deres lufthavner som er åpen for internasjonal lufttrafikk, dersom det foreligger mistanke om at luftfartøyene ikke overholder internasjonale sikkerhetsstandarter, samt krav om at medlemsstatene deltar i innsamlingen og utvekslingen av opplysninger om de inspeksjoner på bakken som er foretatt.
- 2) For at vedkommende inspeksjonsmyndighet i hver enkelt medlemsstat i størst mulig grad skal kunne utnytte de begrensede ressurser de har til rådighet, bør de prioritere inspeksjoner på bakken av visse kategorier av operatører og luftfartøyer som er særlig utsatt for sikkerhetsmangler.
- 3) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsforordning (EØF) nr. 3922/91⁽²⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Definisjoner**

I denne forordning menes med:

- (*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 109 av 19.4.2008, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 14/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 21.
- ⁽¹⁾ EUT L 143 av 30.4.2004, s. 76. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 2111/2005 (EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15).
- ⁽²⁾ EUT L 373 av 31.12.1991, s. 4. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 79 av 19.3.2008, s. 1).

1. «prioritering av inspeksjoner på bakken» øremerking av en passende andel av det samlede antall inspeksjoner på bakken som en medlemsstat foretar hvert år, som fastsatt i artikkel 2 i denne forordning,

2. «inspeksjonsobjekt» en operatør og/eller alle operatører fra en bestemt stat og/eller en luftfartøytype og/eller et bestemt luftfartøy.

*Artikkel 2***Prioriteringskriterier**

Uten at artikkel 8 nr. 3 i direktiv 2004/36/EF berøres, skal medlemsstatene prioritere inspeksjoner på bakken av følgende inspeksjonsobjekter som lander i en av deres lufthavner som er åpen for internasjonal lufttrafikk:

1. Inspeksjonsobjekter som ifølge de regelmessige analyser som utføres av Det europeiske flysikkerhetsbyrå (EASA), utgjør en mulig fare for sikkerheten.
2. Inspeksjonsobjekter som ifølge en uttalelse fra Flysikkerhetskomiteen i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005⁽³⁾ må inspiseres systematisk på bakken, for i større grad å kontrollere at de overholder relevante sikkerhetsstandarter på en effektiv måte. Dette kan omfatte inspeksjonsobjekter som er strøket fra listen over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet, opprettet ved forordning (EF) nr. 2111/2005 (fellesskapslisten).
3. Inspeksjonsobjekter som er utpekt på grunnlag av opplysninger som Kommisjonen har innhentet fra medlemsstatene eller EASA i henhold til artikkel 4 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2111/2005.
4. Luftfartøyer som operatører oppført i vedlegg B til fellesskapslisten flyr til Fellesskapet.
5. Luftfartøyer som drives av andre operatører som er sertifisert i samme stat som en operatør som på det aktuelle tidspunkt er oppført på fellesskapslisten.

⁽³⁾ EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15.

*Artikkel 3***Kommunikasjon**

1. En liste over inspeksjonsobjektene nevnt i artikkel 2 skal minst hver fjerde måned oversendes elektronisk fra EASA til medlemsstatene.
2. EASA skal overvåke prioriteringsprosessen og, i samarbeid med vedkommende internasjonale organisasjoner på luftfartsområdet, framlegge for medlemsstatene de opplysninger

disse trenger for å kunne følge de framskritt som skjer i Fellesskapet med hensyn til prioriteringen av inspeksjoner på bakken av inspeksjonsobjekter nevnt i artikkel 2, herunder relevante statistiske data om lufttrafikken.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den første dag etter at den er kunn-
gjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 16. april 2008.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1131/2008**2014/EØS/21/30****av 14. november 2008****om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 av 14. desember 2005 om opprettelse av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og om informasjon til lufttransportpassasjerer om identiteten til utførende luftfartsselskaper, og om oppheving av artikkel 9 i direktiv 2004/36/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet, omhandlet i kapittel II i forordning (EF) nr. 2111/2005, ble opprettet ved kommisjonsforordning (EF) nr. 474/2006 av 22. mars 2006⁽²⁾.
- 2) I samsvar med artikkel 4 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2111/2005 har visse medlemsstater oversendt Kommisjonen opplysninger som er relevante for ajourføringen av fellesskapslisten. Relevante opplysninger er også oversendt av tredjestater. På grunnlag av dette bør fellesskapslisten ajourføres.
- 3) Kommisjonen har underrettet alle berørte luftfartsselskaper enten direkte eller, dersom det ikke har vært praktisk mulig, gjennom tilsynsmyndighetene, om de vesentlige fakta og årsaker som ville bli lagt til grunn for en beslutning om å pålegge dem driftsforbud i Fellesskapet eller endre vilkårene i et driftsforbud for et luftfartsselskap som er oppført på fellesskapslisten.

4) Kommisjonen har gitt de berørte luftfartsselskapene mulighet til å gjennomgå dokumenter framlagt av medlemsstatene, framlegge skriftlige merknader og innen ti virkedager gi en muntlig redegjørelse for Kommisjonen og for Flysikkerhetskomiteen opprettet ved rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽³⁾.

5) Kommisjonen, og i særskilte tilfeller enkelte medlemsstater, har rådført seg med myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn med de berørte luftfartsselskapene.

6) Forordning (EF) nr. 474/2006 bør derfor endres.

Luftfartsselskaper i Fellesskapet

7) På bakgrunn av resultater fra SAFA-inspeksjoner på bakken av luftfartøyer fra visse luftfartsselskaper i Fellesskapet, samt inspeksjoner og undersøkelser foretatt av selskapenes nasjonale luftfartsmyndigheter på særlige områder, er følgende luftfartsselskaper pålagt tvangstiltak av sine nasjonale tilsynsmyndigheter: MSR Flug Charter GmbH – vedkommende myndigheter i Tyskland fant de korrigerende tiltak som selskapet har gjennomført, tilfredsstillende, men besluttet allikevel 31. oktober 2008 å tilbakekalle driftstillatelsen etter at selskapet har inngitt konkursbegjæring og derfor kan få vanskeligheter med å oppfylle sikkerhetskravene. Luzair – vedkommende myndigheter i Portugal tilbakekalte 10. oktober 2008 selskapets godkjenningssertifikat for luftfartsselskap i påvente av ny sertifisering i fullstendig samsvar med gjeldende fellesskapsregler. Bravo Airlines – vedkommende myndigheter i Spania innledet 28. oktober 2008 en framgangsmåte for å tilbakekalle selskapets godkjenningssertifikat for luftfartsselskap. Hellenic Imperial Airways – vedkommende myndigheter i Hellas tilbakekalte 24. oktober 2008 selskapets godkjenningssertifikat for luftfartsselskap i tre måneder. Sistnevnte anmodet om å få gi Flysikkerhetskomiteen en muntlig redegjørelse, og gjorde dette 3. november 2008.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 306 av 15.11.2008, s. 47, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 15/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 23.

⁽¹⁾ EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 84 av 23.3.2006, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

Luftfartsselskaper fra Angola

- 8) Etter vedtakelsen av forordning (EF) nr. 715/2008 har Kommisjonen mottatt nye opplysninger som bekrefter at det finnes gjennomgripende sikkerhetsmangler innenfor INAVIC. Den 1. oktober 2008 offentliggjorde ICAO den endelige rapporten om sin kontroll av Angola, som ble gjennomført fra 26. november til 5. desember 2007 innenfor rammen av det verdensomspennende kontrollprogram for tilsyn med sikkerhet (USOAP). Rapporten inneholder også den kontrollerte myndighets kommentarer samt de korrigerende tiltak som er framlagt for ICAO for å utbedre manglene. Antallet mangler som er funnet på de relevante områdene som omfattes av vedleggene til Chicago-konvensjonen nr. 1, 6, 8 og 13, er 46. Dette tyder på en betydelig mangel på effektiv gjennomføring av ICAOs standarder og anbefalte framgangsmåter (SARP) når det gjelder alle de åtte viktigste delene av sikkerhetstilsynsordningen. De viktigste delene med mer enn 80 % manglende gjennomføring er primær luftfartslovgivning (84 %), særlige driftsregler (89 %), kvalifikasjonene til og opplæring av teknisk personale (81 %), forpliktelser med hensyn til lisenser og sertifisering (81 %), forpliktelser med hensyn til overvåking (80 %) og utbedring av sikkerhetsproblemer (100 %). ICAO har dessuten gitt uttrykk for stor bekymring knyttet til sikkerheten ved sertifisering og overvåking av luftfartsvirksomhet, i forbindelse med om «luftfartsselskaper som utøver internasjonal virksomhet kan dokumentere at de følger de reglene som INAVIC har innført for å etterkomme bestemmelsene i vedlegg 6 til ICAO», selv etter at det er framlagt en plan for korrigerende tiltak og etter at INAVIC har gjennomført tiltak. Den datoen rapporten ble offentliggjort, skulle 50 % av de korrigerende tiltakene ha vært gjennomført.
- 9) Dette bekreftes i rapporten fra gruppen av sakkyndige fra Kommisjonen og medlemsstatene som foretok en inspeksjonsreise til Angola 18.–22. februar 2008. USOAP-rapporten bekrefter dessuten at alle luftfartsselskaper fra Angola for tiden har godkjenningssertifikater for luftfartsselskap som ikke er i samsvar med vedlegg 6 til Chicago-konvensjonen. I henhold til planen for korrigerende tiltak som er framlagt for ICAO, forventes ikke sertifiseringen av disse luftfartsselskapene å være avsluttet innen 31. mai 2009.
- 10) Den 6. oktober 2008 sendte Kommisjonen et brev til vedkommende myndigheter i Angola i samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 2111/2005, der nevnte myndigheter og hvert enkelt luftfartsselskap som er sertifisert i Angola, gis mulighet til å få innsyn i de relevante dokumentene før en avgjørelse tas. Hvert av disse luftfartsselskapene ble samtidig også oppfordret til å framlegge skriftlige merknader og/eller en muntlig redegjørelse for Kommisjonen og Flysikkerhetskomiteen.
- 11) Kommisjonen anerkjenner INAVICs innsats for gradvis å gjennomføre de korrigerende tiltakene som er framlagt

for ICAO. Inntil det kan framlegges bevis på at planen for korrigerende tiltak er gjennomført på en tilfredsstillende måte, særlig med hensyn til fornyet sertifisering av luftfartsselskapene i fullstendig samsvar med vedlegg 6 til Chicago-konvensjonen, mener imidlertid Kommisjonen, på grunnlag av de felles kriterier, at alle luftfartsselskaper som er sertifisert i Angola, bør være underlagt driftsforbud og derfor oppføres i vedlegg A. Kommisjonen skal umiddelbart rådføre seg med myndighetene i Angola om dette.

Luftfartsselskaper fra Kongeriket Kambodsja

- 12) Det foreligger bevis på at myndighetene som har ansvar for tilsynet med luftfartsselskapene som er sertifisert i Kongeriket Kambodsja, har vist manglende evne til å utbedre sikkerhetsmangler, som det framgår av USOAP-revisjonen som ICAO foretok i november og desember 2007, der det ble rapportert om manglende oppfyllelse av internasjonale standarder i en rekke tilfeller. ICAO underrettet dessuten alle avtaleparter om at det foreligger vesentlige sikkerhetsproblemer når det gjelder Kambodsjas sivile luftfartsmyndigheters evne til å utøve sitt tilsynsansvar med hensyn til luftfartssikkerhet. I samsvar med betraktning 35 i forordning (EF) nr. 715/2008 oppfordret derfor Kommisjonen 3. oktober 2008 vedkommende myndigheter i Kambodsja (SSCA) og alle luftfartsselskaper som er sertifisert i Kambodsja, til å framlegge alle relevante opplysninger om gjennomføringen av korrigerende tiltak rettet mot de sikkerhetsmanglene som ICAO oppdaget, og særlig om fornyet sertifisering av luftfartsselskaper.
- 13) SSCA har underrettet Kommisjonen om at den har tilbakekalt følgende selskapers godkjenningssertifikat for luftfartsselskap: Sarika Air Services, Royal Air Services, Royal Khmer Airlines og Imtrec Aviation. I tillegg er PMT Airs godkjenningssertifikat for luftfartsselskap inndratt fram til 12. april 2009 på grunn av manglende overholdelse av reglene for sivil luftfart i Kambodsja.
- 14) Det er imidlertid fortsatt sikkerhetsproblemer hos Siem Reap Airways International. Dette selskapets godkjenningssertifikat for luftfartsselskap har fortsatt å gjelde uten geografiske begrensninger, til tross for at det er framlagt bevis på at selskapet verken overholder reglene for sivil luftfart i Kambodsja eller oppfyller ICAOs krav. På grunnlag av de felles kriterier er derfor vurderingen at dette selskapet bør være underlagt driftsforbud og derfor være oppført i vedlegg A. Kommisjonen er rede til å yte faglig bistand til vedkommende myndigheter i Kongeriket Kambodsja, og vil på det neste møtet i Flysikkerhetskomiteen gjennomgå sikkerheten i dette selskapet på grunnlag av eventuelle dokumenter framlagt av vedkommende myndigheter i Kongeriket Kambodsja.

Luftfartsselskaper fra Republikken Filippinene

- 15) Det foreligger bevis på alvorlige sikkerhetsmangler hos alle luftfartsselskaper som er sertifisert i Republikken Filippinene, og på at myndighetene som er ansvarlige for tilsynet med luftfartsselskaper som er sertifisert på Filippinene, har vist manglende evne til å utbedre sikkerhetsmangler, noe som framgår av at denne statens sikkerhetsstatus som fastsatt av det amerikanske samferdselsdepartementets føderale luftfartsmyndighet (FAA) innenfor rammene av IASA-programmet fortsatt er redusert til kategori 2, hvilket tyder på at Republikken Filippinene ikke oppfyller ICAOs internasjonale sikkerhetsstandarter.
- 16) Vedkommende myndigheter på Filippinene framla imidlertid for Kommisjonen 13. oktober 2008 en utførlig plan for korrigerende tiltak for å utbedre sikkerhetsmanglene i sin sivile luftfart, slik at Filippinene når planen er gjennomført kan dokumentere varig oppfyllelse av ICAO-standardene, både i den statlige tilsynsordningen og i virksomheten som utøves av luftfartsselskaper som har fått lisens av disse myndighetene. I henhold til planen skal omkring halvparten av de korrigerende tiltakene være gjennomført senest 31. desember 2008 og de resterende senest 31. mars 2009.
- 17) Vedkommende myndigheter på Filippinene har innenfor rammen av USOAP anmodet ICAO om å utsette sin omfattende inspeksjon av deres nasjonale Air Transportation Office, som var planlagt til november 2008, til oktober 2009.
- 18) Med bistand fra medlemsstatene akter Europakommisjonen i begynnelsen av 2009 å foreta en sikkerhetsvurdering av vedkommende myndigheter på Filippinene, herunder en kontroll av gjennomføringen av ovennevnte plan for korrigerende tiltak, for å kunne fastsette en hensiktsmessig handlingsplan på et kommende møte i Flysikkerhetskomiteen.

Luftfartsselskaper fra Ekvatorial-Guinea

- 19) Vedkommende myndigheter i Ekvatorial-Guinea har framlagt opplysninger for Kommisjonen om at de har utstedt godkjenningssertifikater for luftfartsselskap til følgende luftfartsselskaper: EGAMS og Star Equatorial Airlines. Ettersom de ovennevnte myndighetene har vist manglende evne til å føre tilstrekkelig sikkerhetstilsyn, bør disse to luftfartsselskapene også oppføres i vedlegg A.

Luftfartsselskaper fra Kirgisistan

- 20) Myndighetene i Republikken Kirgisistan har framlagt for Kommisjonen bevis på at de har tilbakekalt

godkjenningssertifikatet for luftfartsselskap fra følgende luftfartsselskaper: Asia Alpha Airways, Artik Avia, Esen Air, Kyrgyzstan Airlines og Osh Avia. Ettersom disse luftfartsselskapene følgelig har innstilt sin virksomhet, bør de fjernes fra vedlegg A.

Luftfartsselskaper fra Sierra Leone

- 21) Vedkommende myndigheter i Sierra Leone har framlagt for Kommisjonen bevis på at de har tilbakekalt godkjenningssertifikatet for luftfartsselskap fra luftfartsselskapet Bellview Airlines (SL). Ettersom dette luftfartsselskapet har innstilt sin virksomhet, bør det fjernes fra vedlegg A.

Yemenia – Yemen Airways

- 22) Etter vedtakelsen av forordning (EF) nr. 715/2008 mottok Kommisjonen opplysninger fra vedkommende myndigheter i Republikken Yemen og fra luftfartsselskapet Yemenia om at planen for korrigerende tiltak ble drøftet og gjennomgått med Airbus, som hadde gjennomført vedlikeholds- og driftskontroll av selskapet. Kommisjonen mottok resultatene fra disse drøftingene 17. september 2008.
- 23) Kommisjonen har fulgt grundig med på luftfartsselskapets sikkerhetsytelse, og mener at resultatene fra inspeksjonene på bakken av luftfartøyer som Yemenia har benyttet til flyginger til Fellesskapet siden vedtakelsen av forordning (EF) nr. 715/2008, viser at selskapet har gjennomført planen for korrigerende tiltak for vedlikehold og driftsdisiplin på en bærekraftig måte for å unngå at alvorlige sikkerhetsmangler oppstår på nytt. Etter inspeksjoner på bakken av luftfartøyer fra Yemenia, der det i noen tilfeller ble funnet alvorlige mangler, lot Kommisjonen selskapet få gi uttrykk for sine synspunkter 15. oktober, og mottok dokumentasjon på at selskapet hadde reagert raskt og hensiktsmessig for å finne varige løsninger på manglene. På grunnlag av disse opplysningene mener derfor Kommisjonen at det ikke er behov for ytterligere tiltak. Medlemsstatene vil systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av dette luftfartsselskapets luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.

Nouvelle Air Affaires Gabon

- 24) Luftfartsselskapet Nouvelle Air Affaires Gabon anmodet om å få gi Flysikkerhetskomiteen en muntlig redegjørelse, og fikk gjøre dette 3. november 2008. Kommisjonen merket seg at selskapet har påbegynt en omstrukturering og innført en rekke utbedringstiltak for i siste instans å kunne vise samsvar med internasjonale sikkerhetsstandarter innenfor luftfart. Selskapet har imidlertid ikke framlagt bevis på at vedkommende myndigheter i Gabon har godkjent planen for korrigerende tiltak og kontrollert at den er gjennomført.

- 25) Når det gjelder utøvelsen av sikkerhetstilsynet med dette selskapet, har vedkommende myndigheter i Gabon verken framlagt bevis på at tilsynet med flygingene utføres i samsvar med internasjonale standarder, eller at tiltakene nevnt i betraktning 15 i forordning (EF) nr. 715/2008 er gjennomført når det gjelder dette selskapet. Den 5. november 2008 framla vedkommende myndigheter i Gabon opplysninger om utøvelsen av tilsynet med visse luftfartsselskaper som er sertifisert i Gabon. Disse opplysningene inneholdt ingen dokumentasjon om tilsyn med driften av luftfartøyer.
- 26) På grunnlag av de felles kriterier er derfor Kommisjonen vurdering at selskapet ikke kan fjernes fra vedlegg A til fellesskapslisten.

Luftfartsselskaper fra Ukraina

Ukraine Cargo Airways

- 27) Etter vedtakelsen av forordning (EF) nr. 715/2008 framla vedkommende myndigheter i Ukraina for Kommisjonen 14. august 2008 selskapets nye godkjenningssertifikat for luftfartsselskap som er gyldig fra 4. august 2008, og underrettet om at de etter inspeksjoner av selskapet i juni og juli 2008 besluttet å fjerne alle tidligere restriksjoner og godkjenne at følgende luftfartøyer tilføyes på selskapets godkjenningssertifikat: fem IL-76 med registreringsmerke UR-UCC, UR-UCA, UR-UCT, UR-UCU og UR-UCO, ett AN-12 med registreringsmerke UR-UCN og to AN-26 med registreringsmerke UR-UDM og UR-UDS. I henhold til selskapets nye godkjenningssertifikat for luftfartsselskap ble dessuten følgende luftfartøyer fjernet fordi de ikke oppfylte internasjonale sikkerhetsstandarder: fire IL-76 med registreringsmerke UR-UCD, UR-UCH, UR-UCQ og UR-UCW, ett AN-26 med registreringsmerke UR-UCP og ett TU-154-B2 med registreringsmerke UR-UCZ. Vedkommende myndigheter i Østerrike underrettet 31. oktober vedkommende myndigheter i Ukraina om at de anså at manglene som ble påpekt under SAFA-inspeksjonene på bakken i 2007 og 2008 ved selskapets luftfartøy AN-12 med registreringsmerke UR-UCK, var blitt rettet opp. Luftfartøyet ble fjernet fra selskapets godkjenningssertifikat for luftfartsselskaper.
- 28) Selskapet anmodet om å få gi Flysikkerhetskomiteen en muntlig redegjørelse, og fikk gjøre dette 3. november 2008. På møtet i Flysikkerhetskomiteen bekreftet vedkommende myndigheter i Ukraina igjen at det tidligere manglende samsvaret for en rekke luftfartøyer, som hittil hadde hatt driftsforbud som følge av deres beslutning av februar 2008, skyldtes «teknologiske og økonomiske beslutninger». Nevnte myndigheter forklarte imidlertid ikke hvordan selskapet hadde overvunnet eventuelle tidligere «teknologiske eller økonomiske» vanskeligheter. Det ble heller ikke framlagt opplysninger om selskapets nye situasjon som kan gjøre det mulig å fastslå at eventuelle utbedringstiltak som er truffet for å utbedre sikkerhetsmanglene i hele flåten, kan gi varige løsninger.

- 29) Kommisjonen anerkjenner selskapets innsats for å treffe tiltak for å utbedre alle sikkerhetsmangler som er påvist. Ettersom vedkommende myndigheter i Ukraina ikke har dokumentert gjennomføringen av de korrigerende tiltakene eller at tiltakene kan utbedre den manglende sikkerheten effektivt, anser Kommisjonen på grunnlag av de felles kriterier at selskapet ikke kan fjernes fra vedlegg A til fellesskapslisten. Kommisjonen og medlemsstatene bør organisere et felles besøk på stedet før noen endring av driftsforbudet som er pålagt selskapet kan vurderes. Selskapet og tilsynsmyndighetene godtok dette på møtet i Flysikkerhetskomiteen.

Ukrainian Mediterranean Airlines

- 30) Selskapet underrettet Kommisjonen 15. oktober 2008 om at det hadde gjennomført en plan for korrigerende tiltak for å utbedre alle sikkerhetsmangler som tidligere var blitt påvist, og anmodet om å få gi Flysikkerhetskomiteen en muntlig redegjørelse. Ukrainian Mediterranean Airlines gav uttrykk for sine synspunkter 3. november 2008. I sin redegjørelse viste selskapet mer generelt til de økonomiske vanskelighetene selskapet hadde hatt i det tidsrommet det ble oppført i vedlegg A, og opplyste at sikkerhetsytelsen var forbedret ved å vise til at selskapet siden 2007 hadde vært rammet av færre alvorlige hendelser i Ukraina enn andre ukrainske luftfartsselskaper. Selskapet opplyste også at godkjenningssertifikatet for luftfartsselskap var blitt fornyet 31. oktober 2008 etter en revisjon foretatt av vedkommende myndigheter i Ukraina. Selskapet framla dokumentasjon på at gjennomføringen av planen for korrigerende tiltak var blitt godkjent av Ukrainas statlige luftfartsmyndighet 31. oktober 2008.
- 31) Vedkommende myndigheter i Ukraina ble 24. oktober oppfordret til å framlegge for Kommisjonen utførlig dokumentasjon på at Ukraine Mediterranean Airlines har gjennomført de korrigerende tiltakene, slik at Kommisjonen og Flysikkerhetskomiteen kan vurdere om de har vært hensiktsmessige. Myndighetene ble også oppfordret til å framlegge opplysninger om de kontrollene og inspeksjonene de har foretatt av luftfartsselskapet med hensyn til selskapets godkjenningssertifikat og oppfyllelse av de relevante ICAO-standarder og anbefalte framgangsmåter. Kommisjonen har ikke mottatt slik dokumentasjon fra vedkommende myndigheter i Ukraina.
- 32) Ettersom myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn med dette selskapet, ikke har vist at de har gjennomført og håndhevet de relevante sikkerhetsstandardene, mener Kommisjonen at den ikke har fått nødvendig og tilstrekkelig dokumentasjon til å kunne vurdere om planen for korrigerende tiltak har vært hensiktsmessig når det gjelder en varig utbedring av alle sikkerhetsmanglene som førte til driftsforbudet i Fellesskapet ved forordning (EF) nr. 1043/2007 av 11. september 2007.

- 33) På grunnlag av de felles kriterier er derfor vurderingen at luftfartsselskapet ikke kan fjernes fra vedlegg A. Kommisjonen og medlemsstatene bør organisere et felles besøk på stedet før noen endring av driftsforbudet som er pålagt selskapet kan vurderes. Selskapet og tilsynsmyndighetene godtok dette på møtet i Flysikkerhetskomiteen.

Generelt sikkerhetstilsyn for luftfartsselskaper fra Ukraina

- 34) Kommisjonen henledet oppmerksomheten til vedkommende myndigheter i Ukraina mot det faktum at til tross for myndighetenes økte tilsynsvirksomhet, viste overvåkingen av ytelsen til luftfartsselskaper som har lisens i Ukraina, fortsatt foruroligende resultater ved inspeksjoner på bakken. Vedkommende myndigheter i Ukraina ble oppfordret til å framlegge klargjøringer og treffe eventuelle nødvendige tiltak. Disse myndighetene underrettet Kommisjonen 10. oktober om sin tilsynsvirksomhet og sine tvangstiltak overfor ukrainske luftfartsselskaper.
- 35) I samsvar med forordning (EF) nr. 715/2008 har Kommisjonen anmodet vedkommende myndigheter i Ukraina om å framlegge en framdriftsrapport om gjennomføringen av planen for korrigerende tiltak som er innført for å forbedre og styrke utøvelsen av sikkerhetstilsynet med luftfarten i Ukraina. Vedkommende myndigheter i Ukraina framla 10. oktober 2008 en framdriftsrapport om gjennomføringen av de korrigerende tiltakene. Rapporten viser økt tilsynsvirksomhet fra de vedkommende myndigheter i Ukraina, noe som har påvirket antallet inspeksjoner av luftfartøy og godkjenningssertifikater for luftfartsselskap samt antallet tvangstiltak. Den viser imidlertid også at de fleste tiltak som hadde frist i september 2008, måtte utsettes til slutten av året, herunder vedtakelsen av luftfartsregelverket samt de korrigerende tiltakene med hensyn til drift av luftfartøyer. Kommisjonen vil kontrollere gjennomføringen av denne handlingsplanen

før det neste møtet i Flysikkerhetskomiteen og før det foreslås eventuelle ytterligere tiltak.

Alminnelige betraktninger om øvrige luftfartsselskaper i vedlegg A og B

- 36) Til tross for uttrykkelige anmodninger fra Kommisjonen har det så langt ikke kommet inn noen bevis på den fullstendige gjennomføringen av egnede utbedringstiltak hos de andre luftfartsselskapene som er oppført på fellesskapslisten som ble ajourført 24. juli 2008, eller hos myndighetene som er ansvarlige for regelverksbasert tilsyn med disse luftfartsselskapene. På grunnlag av de felles kriterier er vurderingen derfor at disse luftfartsselskapene fortsatt bør være underlagt henholdsvis driftsforbud (vedlegg A) eller driftsbegrensninger (vedlegg B).
- 37) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Flysikkerhetskomiteen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 474/2006 gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg A erstattes med vedlegg A til denne forordning.
2. Vedlegg B erstattes med vedlegg B til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 14. november 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

VEDLEGG A

**LISTE OVER LUFTFARTSSELSKAPER SOM ER UNDERLAGT ET FULLSTENDIG DRIFTSFORBUD I
FELLESSKAPET⁽¹⁾**

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
AIR KORYO	Ukjent	KOR	Den demokratiske folkerepublikk Korea
AIR WEST CO. LTD	004/A	AWZ	Sudan
ARIANA AFGHAN AIRLINES	009	AFG	Afghanistan
SIEM REAP AIRWAYS INTERNATIONAL	AOC/013/00	SRH	Kambodsja
SILVERBACK CARGO FREIGHTERS	Ukjent	VRB	Rwanda
UKRAINE CARGO AIRWAYS	145	UKS	Ukraina
UKRAINIAN MEDITERRANEAN AIRLINES	164	UKM	Ukraina
VOLARE AVIATION ENTREPRISE	143	VRE	Ukraina
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Angola, herunder			Angola
AEROJET	Ukjent	Ukjent	Angola
AIR26	Ukjent	Ukjent	Angola
AIR GEMINI	02/2008	Ukjent	Angola
AIR GICANGO	Ukjent	Ukjent	Angola
AIR JET	Ukjent	Ukjent	Angola
AIR NAVE	Ukjent	Ukjent	Angola
ALADA	Ukjent	Ukjent	Angola
ANGOLA AIR SERVICES	Ukjent	Ukjent	Angola
DIEXIM	Ukjent	Ukjent	Angola
GIRA GLOBO	Ukjent	Ukjent	Angola
HELIANG	Ukjent	Ukjent	Angola
HELIMALONGO	11/2008	Ukjent	Angola
MAVEWA	Ukjent	Ukjent	Angola
RUI & CONCEICAO	Ukjent	Ukjent	Angola
SAL	Ukjent	Ukjent	Angola
SONAIR	14/2008	Ukjent	Angola
TAAG ANGOLA AIRLINES	001	DTA	Angola
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Den demokratiske republikk Kongo, herunder		—	Den demokratiske republikk Kongo
AFRICA ONE	409/CAB/MIN/TC/0114/2006	CFR	Den demokratiske republikk Kongo

⁽¹⁾ Luftfartsselskaper oppført i vedlegg A kan få tillatelse til å utøve trafikkrettigheter ved å leie et luftfartøy med besetning («wet-lease») fra et luftfartsselskap som ikke er underlagt driftsforbud, forutsatt at det oppfyller gjeldende sikkerhetsstandarder.

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
AFRICAN AIR SERVICES COMMUTER SPRL	409/CAB/MIN/TC/0005/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIGLE AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0042/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR BENI	409/CAB/MIN/TC/0019/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR BOYOMA	409/CAB/MIN/TC/0049/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR INFINI	409/CAB/MIN/TC/006/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR KASAI	409/CAB/MIN/TC/0118/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR NAVETTE	409/CAB/MIN/TC/015/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR TROPIQUES S.P.R.L.	409/CAB/MIN/TC/0107/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BEL GLOB AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0073/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BLUE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0109/2006	BUL	Den demokratiske republikk Kongo
BRAVO AIR CONGO	409/CAB/MIN/TC/0090/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BUSINESS AVIATION S.P.R.L.	409/CAB/MIN/TC/0117/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BUTEMBO AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0056/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
CARGO BULL AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0106/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
CETRACA AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/037/2005	CER	Den demokratiske republikk Kongo
CHC STELLAVIA	409/CAB/MIN/TC/0050/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
COMAIR	409/CAB/MIN/TC/0057/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
COMPAGNIE AFRICAINE D'AVIATION (CAA)	409/CAB/MIN/TC/0111/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
DOREN AIR CONGO	409/CAB/MIN/TC/0054/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
EL SAM AIRLIFT	409/CAB/MIN/TC/0002/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
ESPACE AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/0003/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
FILAIR	409/CAB/MIN/TC/0008/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
FREE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0047/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GALAXY INCORPORATION	409/CAB/MIN/TC/0078/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GOMA EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/0051/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GOMAIR	409/CAB/MIN/TC/0023/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GREAT LAKE BUSINESS COMPANY	409/CAB/MIN/TC/0048/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
HEWA BORA AIRWAYS (HBA)	409/CAB/MIN/TC/0108/2006	ALX	Den demokratiske republikk Kongo
I.T.A.B. — INTERNATIONAL TRANS AIR BUSINESS	409/CAB/MIN/TC/0022/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
KATANGA AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0088/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
KIVU AIR	409/CAB/MIN/TC/0044/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
LIGNES AÉRIENNES CONGOLAISES	Ministerens underskrift (forskrift 78/205)	LCG	Den demokratiske republikk Kongo
MALU AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0113/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
MALILA AIRLIFT	409/CAB/MIN/TC/0112/2006	MLC	Den demokratiske republikk Kongo

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
MANGO AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0007/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
PIVA AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0001/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
RWAKABIKA BUSHI EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/0052/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SAFARI LOGISTICS SPRL	409/CAB/MIN/TC/0076/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SAFE AIR COMPANY	409/CAB/MIN/TC/0004/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SERVICES AIR	409/CAB/MIN/TC/0115/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SUN AIR SERVICES	409/CAB/MIN/TC/0077/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TEMBO AIR SERVICES	409/CAB/MIN/TC/0089/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
THOM'S AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0009/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TMK AIR COMMUTER	409/CAB/MIN/TC/020/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRACEP CONGO	409/CAB/MIN/TC/0055/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRANS AIR CARGO SERVICE	409/CAB/MIN/TC/0110/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRANSPORTS AERIENS CONGOLAIS (TRACO)	409/CAB/MIN/TC/0105/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
VIRUNGA AIR CHARTER	409/CAB/MIN/TC/018/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
WIMBI DIRA AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0116/2006	WDA	Den demokratiske republikk Kongo
ZAABU INTERNATIONAL	409/CAB/MIN/TC/0046/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Ekvatorial-Guinea, herunder			Ekvatorial-Guinea
CRONOS AIRLINES	Ukjent	Ukjent	Ekvatorial-Guinea
CEIBA INTERCONTINENTAL	Ukjent	CEL	Ekvatorial-Guinea
EGAMS	Ukjent	EGM	Ekvatorial-Guinea
EUROGUINEANA DE AVIACION Y TRANSPORTES	2006/001/MTTCT/DGAC/SOPS	EUG	Ekvatorial-Guinea
GENERAL WORK AVIACION	002/ANAC	Ikke relevant	Ekvatorial-Guinea
GETRA — GUINEA ECUATORIAL DE TRANSPORTES AEREOS	739	GET	Ekvatorial-Guinea
GUINEA AIRWAYS	738	Ikke relevant	Ekvatorial-Guinea
STAR EQUATORIAL AIRLINES	Ukjent	Ukjent	Ekvatorial-Guinea
UTAGE — UNION DE TRANSPORT AEREO DE GUINEA ECUATORIAL	737	UTG	Ekvatorial-Guinea
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Indonesia, herunder			Indonesia
AIR PACIFIC UTAMA	135-020	Ukjent	Indonesia
AIRFAST INDONESIA	135-002	AFE	Indonesia
ASCO NUSA AIR TRANSPORT	135-022	Ukjent	Indonesia
ASI PUDJIASTUTI	135-028	Ukjent	Indonesia

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
ATLAS DELTASATYA	135-023	Ukjent	Indonesia
AVIASTAR MANDIRI	135-029	Ukjent	Indonesia
BALAI KALIBRASI FASITAS PENERBANGAN	135-031	Ukjent	Indonesia
DABI AIR NUSANTARA	135-030	Ukjent	Indonesia
DERAYA AIR TAXI	135-013	DRY	Indonesia
DERAZONA AIR SERVICE	135-010	Ukjent	Indonesia
DIRGANTARA AIR SERVICE	135-014	DIR	Indonesia
EASTINDO	135-038	Ukjent	Indonesia
EKSPRES TRANSPORTASI ANTAR BENUA	135-032	Ukjent	Indonesia
GARUDA INDONESIA	121-001	GIA	Indonesia
GATARI AIR SERVICE	135-018	GHS	Indonesia
HELIZONA	135-003	Ukjent	Indonesia
INDONESIA AIR ASIA	121-009	AWQ	Indonesia
INDONESIA AIR TRANSPORT	135-017	IDA	Indonesia
INTAN ANGKASA AIR SERVICE	135-019	Ukjent	Indonesia
KARTIKA AIRLINES	121-003	KAE	Indonesia
KURA-KURA AVIATION	135-016	Ukjent	Indonesia
LION MENTARI AIRLINES	121-010	LNI	Indonesia
LINUS AIRWAYS	121-029	Ukjent	Indonesia
MANDALA AIRLINES	121-005	MDL	Indonesia
MANUNGGA AIR SERVICE	121-020	Ukjent	Indonesia
MEGANTARA AIRLINES	121-025	Ukjent	Indonesia
MERPATI NUSANTARA	121-002	MNA	Indonesia
METRO BATAVIA	121-007	BTB	Indonesia
NATIONAL UTILITY HELICOPTER	135-011	Ukjent	Indonesia
PELITA AIR SERVICE	121-008	PAS	Indonesia
PELITA AIR SERVICE	135-001	PAS	Indonesia
PENERBANGAN ANGKASA SEMESTA	135-026	Ukjent	Indonesia
PURA WISATA BARUNA	135-025	Ukjent	Indonesia
REPUBLIC EXPRES AIRLINES	121-040	RPH	Indonesia
RIAU AIRLINES	121-017	RIU	Indonesia
SAMPURNA AIR NUSANTARA	135-036	Ukjent	Indonesia
SAYAP GARUDA INDAH	135-004	Ukjent	Indonesia
SMAC	135-015	SMC	Indonesia

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
SRIWIJAYA AIR	121-035	SJY	Indonesia
SURVEI UDARA PENAS	135-006	Ukjent	Indonesia
TRANSWISATA PRIMA AVIATION	135-021	Ukjent	Indonesia
TRAVEL EXPRES AIRLINES	121-038	XAR	Indonesia
TRAVIRA UTAMA	135-009	Ukjent	Indonesia
TRI MG INTRA AIRLINES	121-018	TMG	Indonesia
TRI MG INTRA AIRLINES	135-037	TMG	Indonesia
TRIGANA AIR SERVICE	121-006	TGN	Indonesia
WING ABADI NUSANTARA	121-012	WON	Indonesia
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Republikken Kirgisistan, herunder		—	Kirgisistan
AIR MANAS	17	MBB	Kirgisistan
AVIA TRAFFIC COMPANY	23	AVJ	Kirgisistan
AEROSTAN (EX BISTAIR-FEZ BISHKEK)	08	BSC	Kirgisistan
CLICK AIRWAYS	11	CGK	Kirgisistan
DAMES	20	DAM	Kirgisistan
EASTOK AVIA	15	Ukjent	Kirgisistan
GOLDEN RULE AIRLINES	22	GRS	Kirgisistan
ITEK AIR	04	IKA	Kirgisistan
KYRGYZ TRANS AVIA	31	KTC	Kirgisistan
KYRGYZSTAN	03	LYN	Kirgisistan
MAX AVIA	33	MAI	Kirgisistan
S GROUP AVIATION	6	Ukjent	Kirgisistan
SKY GATE INTERNATIONAL AVIATION	14	SGD	Kirgisistan
SKY WAY AIR	21	SAB	Kirgisistan
TENIR AIRLINES	26	TEB	Kirgisistan
TRAST AERO	05	TSJ	Kirgisistan
VALOR AIR	07	Ukjent	Kirgisistan
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Liberia		—	Liberia
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Gabon, med unntak av Gabon Airlines og Afrijet, herunder			Gabon
AIR SERVICES SA	0002/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
AIR TOURIST (ALLEGIANCE)	0026/MTACCMDH/SGACC/DTA	NIL	Gabon
NATIONALE ET REGIONALE TRANSPORT (NATIONALE)	0020/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
NOUVELLE AIR AFFAIRES GABON (SN2AG)	0045/MTACCMDH/SGACC/DTA	NVS	Gabon
SCD AVIATION	0022/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
SKY GABON	0043/MTACCMDH/SGACC/DTA	SKG	Gabon
SOLENTA AVIATION GABON	0023/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Sierra Leone, herunder	—	—	Sierra Leone
AIR RUM, LTD	Ukjent	RUM	Sierra Leone
DESTINY AIR SERVICES, LTD	Ukjent	DTY	Sierra Leone
HEAVYLIFT CARGO	Ukjent	Ukjent	Sierra Leone
ORANGE AIR SIERRA LEONE LTD	Ukjent	ORJ	Sierra Leone
PARAMOUNT AIRLINES, LTD	Ukjent	PRR	Sierra Leone
SEVEN FOUR EIGHT AIR SERVICES LTD	Ukjent	SVT	Sierra Leone
TEEBAH AIRWAYS	Ukjent	Ukjent	Sierra Leone
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Swaziland, herunder	—	—	Swaziland
AERO AFRICA (PTY) LTD	Ukjent	RFC	Swaziland
JET AFRICA SWAZILAND	Ukjent	OSW	Swaziland
ROYAL SWAZI NATIONAL AIRWAYS CORPORATION	Ukjent	RSN	Swaziland
SCAN AIR CHARTER, LTD	Ukjent	Ukjent	Swaziland
SWAZI EXPRESS AIRWAYS	Ukjent	SWX	Swaziland
SWAZILAND AIRLINK	Ukjent	SZL	Swaziland

VEDLEGG B

LISTE OVER LUFTFARTSSELSKAPER SOM ER UNDERLAGT DRIFTSBEGRENSNINGER I FELLESKAPET⁽¹⁾

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC)	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat	Type luftfartøy	Registreringsmerke og eventuelt serienummer	Registreringsstat
AFRIJET ⁽¹⁾	0027/MTAC/SGACC/DTA		Gabon	Hele flåten med unntak av: to luftfartøyer av type Falcon 50; ett luftfartøy av type Falcon 900	Hele flåten med unntak av: TR-LGV, TR-LGY, TR-AFJ	Gabon
AIR BANGLADESH	17	BGD	Bangladesh	B747-269B	S2-ADT	Bangladesh
AIR SERVICE COMORES	06-819/TA-15/DGACM	KMD	Komorene	Hele flåten med unntak av: LET 410 UVP	Hele flåten med unntak av: D6-CAM (851336)	Komorene
GABON AIRLINES ⁽²⁾	0040/MTAC/SGACC/DTA	GBK	Gabon	Hele flåten med unntak av: ett luftfartøy av type Boeing B-767-200	Hele flåten med unntak av: TR-LHP	Gabon

⁽¹⁾ Afrijet har bare tillatelse til å bruke det angitte luftfartøyet i sin nåværende virksomhet i Det europeiske fellesskap.

⁽²⁾ Gabon Airlines har bare tillatelse til å bruke det angitte luftfartøyet i sin nåværende virksomhet i Det europeiske fellesskap.

⁽¹⁾ Luftfartsselskaper oppført i vedlegg B kan få tillatelse til å utøve trafikkrettigheter ved å leie et luftfartøy med besetning («wet-lease») fra et luftfartsselskap som ikke er underlagt driftsforbud, forutsatt at det oppfyller gjeldende sikkerhetsstandarter.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2008/48/EF

2014/EØS/21/31

av 23. april 2008

om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I rådsdirektiv 87/102/EØF av 22. desember 1986 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om forbrukerkreditt⁽³⁾ fastsettes regler på fellesskapsplan for forbrukerkredittavtaler.
- 2) I 1995 la Kommisjonen fram en rapport om gjennomføringen av direktiv 87/102/EØF og foretok et omfattende samråd med de berørte parter. I 1997 la Kommisjonen fram en sammendragsrapport om reaksjonene på rapporten av 1995. Nok en rapport ble lagt fram i 1996 om gjennomføringen av direktiv 87/102/EØF.
- 3) Disse rapportene og samrådene viste at det forelå vesentlige forskjeller mellom lovgivningen i de enkelte

medlemsstatene på området kreditt for fysiske personer generelt og for forbrukerkreditt spesielt. En analyse av medlemsstatenes nasjonale lovgivning som gjennomfører direktiv 87/102/EØF, viser at medlemsstatene benytter en rekke ulike forbrukervernordninger i tillegg til direktiv 87/102/EØF, på grunn av forskjeller i den juridiske eller økonomiske situasjonen på nasjonalt plan.

- 4) Den faktiske og rettslige situasjonen som følger av disse nasjonale forskjellene fører i enkelte tilfeller til konkurransevridning mellom kredittgivere i Fellesskapet og skaper hindringer for det indre marked i tilfeller der medlemsstatene har vedtatt ulike ufravikelige bestemmelser som er strengere enn dem som er fastsatt i direktiv 87/102/EØF. Dette begrenser forbrukernes mulighet til å gjøre direkte bruk av den gradvis voksende tilgjengeligheten av kreditt på tvers av landegrensene. Slike vridninger og begrensninger kan i sin tur få følger for etterspørselen etter varer og tjenester.
- 5) I de senere år har typene kreditt som tilbys til og benyttes av forbrukere utviklet seg betraktelig. Nye kredittinstrumenter er kommet til, og bruken av disse utvikles stadig. Det er derfor nødvendig å endre eksisterende bestemmelser og å utvide deres virkeområde der dette er hensiktsmessig.
- 6) I henhold til traktaten utgjør det indre marked et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for tjenester samt etableringsadgang er sikret. Utvikling av et mer åpent og effektivt kredittmarked innenfor området uten indre grenser er avgjørende for å fremme utvikling av virksomhet på tvers av landegrensene.
- 7) For å legge forholdene til rette for framveksten av et velfungerende indre marked for forbrukerkreditt er det nødvendig å fastsette bestemmelser om en harmonisert fellesskapsramme på en rekke sentrale områder. I lys av at markedet for forbrukerkreditt er i stadig utvikling og de europeiske borgernes økende mobilitet, bør et framtidig fellesskapsregelverk som kan tilpasse seg framtidige former for kreditt, og som gir medlemsstatene den nødvendige grad av fleksibilitet ved gjennomføringen, kunne bidra til opprettelsen av et moderne regelverk for forbrukerkreditt.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 16/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 24.

⁽¹⁾ EUT C 234 av 30.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. april 2004 (EUT C 104 E av 30.4.2004, s. 233), Rådets felles holdning av 20. september 2007 (EUT C 270 E av 13.11.2007, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 16. januar 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Rådsbeslutning av 7. april 2008.

⁽³⁾ EFT L 42 av 12.2.1987, s. 48. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 98/7/EF (EFT L 101 av 1.4.1998, s. 17).

- 8) Det er viktig at markedet tilbyr en tilstrekkelig grad av forbrukervern for å sikre forbrukernes tillit. Det bør dermed være mulig for den frie bevegelse for kreditttilbud å fungere på best mulige vilkår for både dem som tilbyr kreditt, og dem som har behov for det, idet det tas behørig hensyn til særlige situasjoner i de enkelte medlemsstatene.
- 9) Full harmonisering er nødvendig for å sikre at alle forbrukere i Fellesskapet nyter godt av et høyt og likeverdig nivå for vern av sine interesser, og for å skape et virkelig indre marked. Det bør derfor ikke være tillatt for medlemsstatene å beholde eller innføre andre nasjonale bestemmelser enn dem som fastsettes i dette direktiv. En slik begrensning bør imidlertid få anvendelse bare der det er fastsatt harmoniserte bestemmelser i dette direktiv. Der det ikke foreligger slike harmoniserte bestemmelser, bør medlemsstatene fortsatt kunne beholde eller innføre nasjonal lovgivning. Følgelig kan medlemsstatene for eksempel beholde eller innføre nasjonale bestemmelser om solidaransvar for selger eller tjenesteyter og kredittgiver. Et annet eksempel på en slik mulighet for medlemsstatene kunne være å beholde eller innføre nasjonale bestemmelser om oppsigelse av en avtale om salg av varer eller yting av tjenester dersom forbrukeren bruker sin angerett i forbindelse med kredittavtalen. I den forbindelse bør det være tillatt for medlemsstatene, når det gjelder tidsubegrensede kredittavtaler, å fastsette en minsteperiode mellom det tidspunkt da kredittgiveren ber om tilbakebetaling, og det tidspunkt kreditten skal tilbakebetales.
- 10) Definisjonene i dette direktiv fastsetter virkeområdet for harmoniseringen. Medlemsstatenes plikt til å gjennomføre bestemmelsene i dette direktiv bør derfor avgrenses til direktivets virkeområde slik de nevnte definisjonene fastsetter. Dette direktiv bør imidlertid ikke berøre medlemsstatenes anvendelse av bestemmelsene i dette direktiv i samsvar med fellesskapsretten på områder som ikke omfattes av direktivets virkeområde. En medlemsstat kan derfor beholde eller innføre nasjonal lovgivning som svarer til bestemmelsene i dette direktiv eller visse av direktivets bestemmelser om kredittavtaler utenom dette direktivets virkeområde, for eksempel om kredittavtaler som gjelder beløp under 200 euro eller over 75 000 euro. Videre kan medlemsstatene også anvende bestemmelsene i dette direktiv på tilknyttet kreditt som ikke omfattes av definisjonen av tilknyttede kredittavtaler i dette direktiv. Bestemmelsene om tilknyttede kredittavtaler kan derfor anvendes på kredittavtaler som bare delvis tjener til å finansiere en avtale om levering av varer eller yting av en tjeneste.
- 11) Når det gjelder særlige kredittavtaler som bare omfattes av visse av bestemmelsene i dette direktiv, bør medlemsstatene ikke tillates å vedta nasjonal lovgivning som gjennomfører andre bestemmelser i dette direktiv. Medlemsstatene bør imidlertid i sin nasjonale lovgivning fortsatt kunne regulere slike typer kredittavtaler når det gjelder andre spørsmål som ikke blir harmonisert ved dette direktiv.
- 12) Avtaler om løpende yting av tjenester eller om levering av varer av samme art, der forbrukeren betaler avdrag så lenge de ytes eller leveres, kan være svært forskjellige fra de kredittavtaler som omfattes av dette direktiv, med hensyn til de berørte avtalepartenes interesser og transaksjonenes utforming og gjennomføring. Det bør derfor gjøres klart at slike avtaler ikke anses som kredittavtaler i henhold til dette direktiv. Slike typer avtaler omfatter for eksempel en forsikringsavtale der forsikringen blir betalt i månedlige avdrag.
- 13) Dette direktiv bør ikke få anvendelse på visse typer kredittavtaler, så som debetkort med betalingsutsettelse, der kreditten skal tilbakebetales innen tre måneder og det bare skal betales ubetydelige omkostninger.
- 14) Kredittavtaler som har som formål å gi kreditt med sikkerhet i fast eiendom, bør ikke omfattes av virkeområdet for dette direktiv. Denne typen kreditt er av særlig art. Dessuten bør kredittavtaler som har som formål å finansiere erverv eller opprettholdelse av rettigheter knyttet til fast eiendom eller til en eksisterende eller prosjektert bygning, heller ikke omfattes av virkeområdet for dette direktiv. Kredittavtaler bør imidlertid ikke utelukkes fra virkeområdet for dette direktiv bare fordi deres formål er renovering eller økning av verdien til en eksisterende bygning.
- 15) Bestemmelsene i dette direktiv kommer til anvendelse uansett om kredittgiveren er en juridisk eller en fysisk person. Dette direktiv berører imidlertid ikke medlemsstatenes rett til i samsvar med fellesskapsretten å fastsette at bare juridiske personer eller visse juridiske personer kan yte forbrukerkreditt.
- 16) Visse bestemmelser i dette direktiv bør få anvendelse på fysiske og juridiske personer (kredittformidlere) som i sin forretnings- eller yrkesvirksomhet og mot et gebyr presenterer eller tilbyr kredittavtaler til forbrukere, bistår forbrukere ved å utføre forberedende arbeid i forbindelse med kredittavtaler eller inngår kredittavtaler med forbrukere på vegne av en kredittgiver. Organisasjoner som tillater at deres identitet benyttes til å markedsføre kredittprodukter, som for eksempel kredittkort, og som også kan anbefale disse produktene til sine medlemmer, bør ikke anses som kredittformidlere for dette direktivs formål.
- 17) Dette direktiv regulerer bare visse forpliktelser for kredittformidlere i tilknytning til forbrukere. Medlemsstatene bør derfor fortsatt kunne beholde eller innføre ytter-

ligere forpliktelser for kredittformidlere, herunder vilkår for at kredittformidleren kan motta provisjon fra en forbruker som har anmodet om dennes tjenester.

- 18) Forbrukere bør vernes mot urimelig eller villedende praksis, særlig med hensyn til kredittgivers offentliggjøring av opplysninger, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 11. mai 2005 om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere i det indre marked («direktivet om urimelig handelspraksis»)(¹). Dette direktiv bør imidlertid inneholde særlige bestemmelser om reklame for kredittavtaler samt om visse standardopplysninger som skal gis til forbrukere, særlig for at de skal kunne sammenligne ulike tilbud. Slike opplysninger bør gis på en klar, kortfattet og tydelig måte ved hjelp av et representativt eksempel. Det bør fastsettes en øvre grense der det ikke er mulig å angi det samlede kredittbeløpet som samlede summer som gjøres tilgjengelige, særlig dersom en kredittavtale gir forbrukeren mulighet til å utnytte kredittmuligheten med en beløpsgrense. Denne øvre grensen bør angi den øvre kredittgrensen som kan gjøres tilgjengelig for forbrukeren. Medlemsstatene bør fortsatt i sin nasjonale lovgivning kunne fastsette opplysningskrav med hensyn til reklame som ikke inneholder opplysninger om kredittkostnadene.
- 19) For å sette forbrukere i stand til å treffe sine beslutninger med full kunnskap om alle faktiske forhold, bør de før inngåelsen av kredittavtalen få tilstrekkelige opplysninger som de kan ta med seg og vurdere, om kredittvilkårene og -kostnadene samt om sine forpliktelser. For å sikre størst mulig åpenhet og sammenlignbarhet mellom tilbud bør slike opplysninger særlig omfatte den effektive årlige renten som gjelder for kreditten, fastsatt på samme måte i hele Fellesskapet. Ettersom effektiv årlig rente på dette trinn bare kan angis ved et eksempel, bør eksempelet være representativt. Det bør derfor for eksempel svare til gjennomsnittlig varighet og samlet beløp for kreditt som gis for den type kredittavtale som vurderes, og, dersom det er relevant, for de varer som er kjøpt. Når det skal fastsettes hva som er et representativt eksempel, bør hyppigheten av visse typer kredittavtaler i et bestemt marked også tas i betraktning. Når det gjelder lånerenten, avdragenes hyppighet og kapitaliseringen av rentene, bør kredittgivere benytte sin konvensjonelle beregningsmetode for vedkommende forbrukerkreditt.
- 20) Forbrukerens samlede kredittkostnader bør omfatte alle kostnader, herunder renter, provisjon, skatter, gebyrer til kredittformidlere og alle andre gebyrer som forbrukeren må betale i forbindelse med kredittavtalen, bortsett fra gebyrer til notarius publicus. Kredittgivers faktiske kunnskap om disse kostnadene bør vurderes objektivt, idet det tas hensyn til kravene til yrkesmessig aktsomhet.
- 21) Kredittavtaler der en lånerente regelmessig blir revidert i samsvar med løpende endringer i en referanserente som

det er vist til i kredittavtalen, bør ikke anses som kredittavtaler med fast lånerente.

- 22) Medlemsstatene bør stå fritt til å beholde eller innføre nasjonale bestemmelser som forbyr kredittgiveren å kreve at forbrukeren i forbindelse med kredittavtalen skal åpne en bankkonto eller inngå en avtale om en annen tilleggstjeneste, eller betale kostnadene eller gebyrene for slike bankkontoer eller andre tilleggstjenester. I de medlemsstatene der slike sammensatte tilbud er tillatt, bør forbrukerne før de inngår kredittavtalen informeres om alle tilleggstjenester som er obligatoriske for å få kreditt i utgangspunktet, eller om de vilkår som markedsføres. De kostnader som skal betales for tilleggstjenestene, bør være inkludert i de samlede kredittkostnadene. Alternativt bør forbrukerne, dersom disse kostnadene ikke kan fastsettes på forhånd, før avtalen inngås få passende opplysninger om at det vil påløpe kostnader. Kredittgiveren må forutsettes å ha kunnskap om kostnadene ved tilleggstjenestene som denne selv eller på vegne av tredjemann tilbyr forbrukeren, med mindre prisen avhenger av særlige egenskaper ved eller situasjonen til forbrukeren.
- 23) For særlige typer kredittavtaler er det imidlertid hensiktsmessig, for å sikre et tilstrekkelig nivå for forbrukervern uten at kredittgivere eller eventuelle kredittformidlere pålegges for store byrder, å begrense dette direktivs opplysningskrav før avtaleinngåelse, idet det tas hensyn til disse avtaletypers særlige art.
- 24) Forbrukeren har behov for omfattende opplysninger før kredittavtalen inngås, uansett om en kredittformidler er involvert i markedsføringen av kreditten eller ikke. Generelt bør derfor opplysningskravene før avtaleinngåelse også få anvendelse på kredittformidlere. Dersom leverandører av varer og tjenester som en tilleggsfunksjon opptre som kredittformidlere, er det imidlertid ikke hensiktsmessig å pålegge dem en juridisk plikt til å gi opplysninger før avtalen inngås i samsvar med dette direktiv. Leverandører av varer og tjenester kan for eksempel bli ansett for å opptre som kredittformidlere som en tilleggsfunksjon dersom deres virksomhet som kredittformidler ikke er hovedformålet med deres forretnings- eller yrkesvirksomhet. I disse tilfellene oppnås det likevel et tilstrekkelig nivå for forbrukervern ettersom kredittgiveren er ansvarlig for å sikre at forbrukeren mottar fullstendige opplysninger før avtalen inngås, enten fra kredittformidleren, dersom kredittgiveren og kredittformidleren har avtalt dette, eller på annen egnet måte.
- 25) Medlemsstatene kan fastsette bestemmelser om hvorvidt de opplysningene som skal gis til forbrukeren før inngåelsen av kredittavtalen, eventuelt skal være bindende, og om hvor lenge kredittgiveren er bundet av dem.
- 26) Medlemsstatene bør treffe hensiktsmessige tiltak for å fremme ansvarlig praksis i alle faser av kredittforholdet,

(¹) EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22.

idet det tas hensyn til de særlige forholdene i medlemsstatenes kredittmarkeder. Slike tiltak kan for eksempel omfatte forbrukeropplysning og -opplæring, herunder advarsler om risiko knyttet til betalingsmislighold og til for store gjeldsforpliktelser. I et voksende kredittmarked er det særlig viktig at kredittgivere ikke engasjerer seg i uansvarlig utlånsvirksomhet eller gir kreditt uten forutgående vurdering av kredittverdighet, og medlemsstatene bør føre nødvendig tilsyn for å unngå slik atferd og dessuten fastsette nødvendige sanksjoner mot kredittgivere dersom de opptrer slik. Uten at det berører bestemmelsene om kredittrisiko i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾ bør kredittgivere bære ansvaret for å kontrollere den enkelte forbrukers kredittverdighet. For dette formål bør kredittgivere tillates å benytte opplysninger som forbrukeren har gitt, ikke bare under utarbeidingen av den aktuelle kredittavtalen, men også under et langvarig forretningsforhold. Medlemsstatenes myndigheter kan også gi egnede instruksjoner og retningslinjer for kredittgivere. Forbrukere bør også opptre med varsomhet og overholde sine avtaleforpliktelser.

- 27) Til tross for de opplysningene som skal gis før avtalen inngås, kan forbrukeren fremdeles ha behov for ytterligere bistand for å kunne avgjøre hvilken kredittavtale blant de foreslåtte produktene som er best egnet for forbrukerens behov og økonomiske situasjon. Medlemsstatene bør derfor sikre at kredittgivere yter slik bistand i tilknytning til kredittprodukter som de tilbyr forbrukeren. Der det er hensiktsmessig, bør relevante opplysninger før avtalen inngås samt de foreslåtte produktenes viktigste egenskaper forklares for forbrukerne personlig, slik at de kan forstå hvilke følger disse produktene kan få for deres økonomiske situasjon. Der det er relevant, bør denne plikten til å bistå forbrukeren også få anvendelse på kredittformidlere. Medlemsstatene kan bestemme når og i hvilket omfang slike forklaringer skal gis til forbrukeren, idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene kreditten blir tilbudt under, forbrukerens behov for bistand og arten av de enkelte kredittproduktene.
- 28) For å vurdere en forbrukers kredittverdighet bør kredittgiveren også søke i relevante databaser, men de rettslige og faktiske omstendighetene kan kreve at slike informasjonssøk varierer i omfang. For å hindre konkurransevridning mellom kredittgivere bør det sikres at kredittgivere har tilgang til private eller offentlige databaser over forbrukere i en medlemsstat der de ikke er etablert, på vilkår som ikke innebærer forskjellsbehandling sammenlignet med kredittgivere i vedkommende medlemsstat.
- 29) Dersom en avgjørelse om å avvise en kredittsøknad er basert på informasjonssøk i en database, bør kredittgiveren underrette forbrukeren om dette og gi

nærmere opplysninger om den databasen det er søkt i. Kredittgiveren bør imidlertid ikke være forpliktet til å gi slik informasjon i tilfeller der dette er forbudt i henhold til annet fellesskapsregelverk, for eksempel regler for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Videre bør slike opplysninger ikke gis dersom dette er i strid med offentlig orden eller offentlig sikkerhet, som forebygging, etterforskning, avsløring eller rettslig forfølgning av straffbare forhold.

- 30) Dette direktiv regulerer ikke avtalerettslige spørsmål knyttet til gyldigheten av kredittavtaler. Medlemsstatene kan derfor på nevnte område beholde eller innføre nasjonale bestemmelser som er i samsvar med fellesskapsretten. Medlemsstatene kan regulere den rettslige ordningen for tilbudet om å inngå kredittavtalen, særlig når det skal gis og i hvilket tidsrom det skal være bindende for kredittgiveren. Dersom et slikt tilbud gis samtidig med de opplysningene som skal gis før avtalen inngås, og som fastsettes ved dette direktiv, bør det i likhet med alle andre tilleggsopplysninger kredittgiveren måtte ønske å gi forbrukeren, gis i et separat dokument som kan vedlegges de standardiserte europeiske opplysningene om forbrukerkreditt.
- 31) For at forbrukeren skal kjenne sine rettigheter og plikter i henhold til kredittavtalen, bør avtalen inneholde alle nødvendige opplysninger på en klar og kortfattet måte.
- 32) For å sikre full åpenhet bør forbrukeren få opplysninger om lånerenten, både før avtaleinngåelsen og når avtalen inngås. I løpet av avtaleforholdet bør forbrukeren videre underrettes om endringer i den variable lånerenten og betalingsendringer som dette fører til. Dette berører ikke bestemmelser i nasjonal lovgivning som ikke er knyttet til forbrukeropplysning, og som fastsetter vilkårene for eller følgene av endringer, bortsett fra endringer som gjelder betalingene, av lånerenter og andre økonomiske vilkår for kreditten, for eksempel regler om at kredittgiveren kan endre lånerenten bare når det er en gyldig grunn til en slik endring, eller at forbrukeren kan heve avtalen dersom det skjer en endring i lånerenten eller i andre økonomiske vilkår for kreditten.
- 33) Avtalepartene bør ha rett til å heve en tidsubegrenset kredittavtale på standardvilkår. Dersom det er fastsatt i kredittavtalen, bør kredittgiveren dessuten ha rett til å suspendere forbrukerens rett til å utnytte en kredittmulighet i henhold til en tidsubegrenset kredittavtale ut fra objektivt begrunnede hensyn. Slike grunner kan for eksempel være mistanke om ikke-godkjent eller bedragersk bruk av kreditten eller en betydelig økt risiko for at forbrukeren ikke vil kunne oppfylle sin plikt til å tilbakebetale kreditten. Dette direktiv berører ikke nasjonal lovgivning på avtalerettsområdet som regulerer avtalepartenes rett til å heve kredittavtalen på grunnlag av avtalebrudd.

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2008/24/EF (EUT L 81 av 20.3.2008, s. 38).

- 34) Med henblikk på en tilnærming av framgangsmåtene for bruk av angreretten på lignende områder må det fastsettes en angrerett uten sanksjoner og uten forpliktelse til å gi en begrunnelse, på vilkår som tilsvare dem som er fastsatt av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/65/EF av 23. september 2002 om fjernsal av finansielle tenester til forbrukarar⁽¹⁾.
- 35) Dersom en forbruker trekker seg fra en kredittavtale og har mottatt varer i henhold til avtalen, særlig når det gjelder avbetalingskjøp eller en leie- eller leasingavtale som fastsetter en kjøpsforpliktelse, bør dette direktiv ikke berøre anvendelsen av bestemmelser i medlemsstatene som gjelder spørsmål om tilbakelevering av varene eller andre tilknyttede spørsmål.
- 36) I visse tilfeller er det allerede fastsatt i nasjonal lovgivning at midler ikke kan gjøres tilgjengelige for forbrukeren før utløpet av en bestemt frist. I disse tilfellene kan forbrukeren ha et ønske om å sikre seg at de vil motta de kjøpte varene eller tjenestene tidlig. Når det gjelder tilknyttede kredittavtaler, kan medlemsstatene derfor unntaksvis fastsette at dersom forbrukeren uttrykkelig ønsker å motta varene eller tjenestene tidlig, kan fristen for å bruke angreretten forkortes til samme frist som gjelder for tilgjengeliggjøring av midler.
- 37) Når det gjelder tilknyttede kredittavtaler, er det et gjensidig avhengighetsforhold mellom kjøpet av varer eller tjenester og kredittavtalen som er inngått for dette formål. Dersom forbrukeren bruker sin angrerett med hensyn til kjøpsavtalen i henhold til fellesskapsretten, bør forbrukeren derfor ikke lenger være bundet av den tilknyttede kredittavtalen. Dette bør ikke påvirke nasjonal lovgivning som får anvendelse på tilknyttede kredittavtaler i tilfeller der en kjøpsavtale er erklært ugyldig eller der forbrukeren har brukt sin angrerett basert på nasjonal lovgivning. Dette bør heller ikke påvirke forbrukeres rettigheter i henhold til nasjonale bestemmelser som fastsetter at det ikke kan inngås noen forpliktelse mellom forbrukeren og en leverandør av varer eller tjenester, eller foretas noen betaling mellom disse personene, så lenge forbrukeren ikke har undertegnet kredittavtalen med sikte på å finansiere kjøpet av varene eller tjenestene.
- 38) På visse vilkår bør forbrukeren ha rett til å ta rettslige skritt mot kredittgiveren i tilfelle av problemer knyttet til kjøpsavtalen. Medlemsstatene bør imidlertid fastsette i hvilken utstrekning og på hvilke vilkår forbrukeren må ta rettslige skritt mot leverandøren, særlig ved å bringe saken mot leverandøren inn for domstolene, før forbrukeren kan ta rettslige skritt mot kredittgiveren. Dette direktiv bør ikke føre til at forbrukeren fratas sin rett i henhold til nasjonale bestemmelser om solidaransvar for selgeren eller tjenesteleverandøren og kredittgiveren.
- 39) Forbrukeren bør ha rett til å innfri sine forpliktelser før det tidspunkt som er fastsatt i kredittavtalen. I tilfelle
- førtidig tilbakebetaling, enten helt eller delvis, bør kredittgiveren ha rett til kompensasjon for kostnader som er direkte knyttet til den førtidige tilbakebetalingen, idet det også tas hensyn til kredittgiverens eventuelle besparelser. For å fastsette metoden for beregning av kompensasjon er det imidlertid viktig å overholde flere ulike prinsipper. Beregningen av kompensasjonen til kredittgiveren bør være åpen og forståelig for forbrukerne allerede før avtalen inngås, og i alle tilfeller når kredittavtalen løper. I tillegg bør beregningsmetoden være enkel å anvende for kredittgiverne, og den bør lette ansvarlige myndigheters kontroll med kompensasjonen. Derfor, og ettersom forbrukerkreditt på grunn av kredittens løpetid og volum ikke finansieres ved langsiktige finansieringsordninger, bør den øvre grensen for kompensasjonen fastsettes i form av en fast sats. Denne tilnærmingsmåten gjenspeiler særtrekkene ved forbrukerkreditt og bør ikke berøre eventuelle andre tilnærmingsmåter for andre produkter som finansieres ved langsiktige finansieringsordninger, som for eksempel pantelån med fastrente.
- 40) Medlemsstatene bør ha rett til å fastsette at kompensasjon for førtidig tilbakebetaling kan kreves av kredittgiveren bare under forutsetning av at beløpet som tilbakebetales over en tolv månedersperiode, overstiger en terskel fastsatt av medlemsstatene. Når denne terskelen, som ikke skal overstige 10 000 euro, skal fastsettes, bør medlemsstatene for eksempel ta hensyn til gjennomsnittlig beløp for forbrukerkreditt i sine markeder.
- 41) Overdragelse av kredittgiverens rettigheter i henhold til en kredittavtale bør ikke sette forbrukeren i en mindre gunstig stilling. Forbrukeren bør også bli behørig informert når kredittavtalen blir overdratt til en tredjemann. Dersom den opprinnelige kredittgiveren, etter avtale med den overtakende part, fortsatt betjener kreditten overfor forbrukeren, har imidlertid forbrukeren ingen vesentlig interesse i å bli informert om overdragelsen. Et krav på fellesskapsplan om at forbrukeren i disse tilfellene skal informeres om overdragelsen, vil derfor være for strengt.
- 42) Medlemsstatene bør stå fritt til å beholde eller innføre nasjonale regler som fastsetter kollektive former for kommunikasjon når dette er nødvendig av hensyn til effektiviteten ved komplekse transaksjoner som verdipapiriseringer eller avvikling av eiendeler som finner sted ved obligatorisk administrativ avvikling av banker.
- 43) For å fremme det indre markeds opprettelse og virkemåte og for å sikre et høyt nivå for forbrukervern i hele Fellesskapet, er det nødvendig å sikre at opplysninger om effektive årlige rentekostnader kan sammenlignes i hele Fellesskapet. Til tross for den enhetlige matematiske formelen for beregning av den effektive årlige rentekostnaden fastsatt ved direktiv 87/102/EØF, er det fortsatt ikke mulig fullt ut å sammenligne faktisk årsrente i prosent i

⁽¹⁾ EFT L 271 av 9.10.2002, s. 16. Direktivet sist endret ved direktiv 2007/64/EF (EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1).

Fellesskapet. I de enkelte medlemsstater tas det hensyn til ulike kostnadsfaktorer ved denne beregningen. Derfor bør den samlede kostnaden for kreditt til forbrukeren fastsettes i dette direktiv på en klar og uttømmende måte.

44) For å sikre åpenhet og stabilitet i markedet og i påvente av ytterligere harmonisering bør medlemsstatene sikre at det treffes hensiktsmessige tiltak for regulering av eller tilsyn med kredittgivere.

45) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Dette direktiv tar særlig sikte på full overholdelse av personvernregler, eiendomsrett, likebehandling, vern av familie- og yrkesliv samt forbrukervern i henhold til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.

46) Ettersom målet for dette direktiv, som er å innføre felles regler for visse sider ved medlemsstatenes lover og forskrifter om forbrukerkreditt, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.

47) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som er vedtatt i henhold til dette direktiv, og sikre at de blir gjennomført. Selv om valget av sanksjoner vil være opp til medlemsstatene, bør de sanksjoner som fastsettes, være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

48) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.

49) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å vedta ytterligere forutsetninger for beregning av den effektive årlige rentekostnaden. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

50) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽²⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt der er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.

51) Idet det tas hensyn til antallet endringer som må foretas i direktiv 87/102/EØF på grunn av utviklingen i forbrukerkredittsektoren og av hensyn til klarheten i Fellesskapets regelverk, bør derfor nevnte direktiv oppheves og erstattes med dette direktiv —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er å harmonisere visse sider ved medlemsstatenes lover og forskrifter om forbrukerkredittavtaler.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på kredittavtaler.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på
 - a) kredittavtaler som er sikret enten ved et pantelån eller ved annen tilsvarende sikkerhet som er i vanlig bruk i en medlemsstat i forbindelse med fast eiendom, eller som er sikret ved en rettighet knyttet til fast eiendom,
 - b) kredittavtaler hvis formål er å erverve eller beholde eiendomsrettigheter til grunn eller til en eksisterende eller prosjektert bygning,
 - c) kredittavtaler som gjelder et samlet kredittbeløp på under 200 euro eller over 75 000 euro,
 - d) leie- eller leasingavtaler der det ikke er fastsatt noen plikt til å kjøpe avtalens gjenstand verken i selve avtalen eller i separat avtale; en slik plikt skal anses for å foreligge dersom kredittgiveren ensidig bestemmer at dette er tilfellet,
 - e) kredittavtaler i form av en kontokredittordning der kreditten skal tilbakebetales innen én måned,
 - f) kredittavtaler der kreditten blir gitt rentefritt og uten andre omkostninger, samt kredittavtaler der kreditten skal tilbakebetales innen tre måneder og det bare skal betales ubetydelige omkostninger,
 - g) kredittavtaler der en arbeidsgiver gir kreditt til sine ansatte som en sekundær virksomhet, rentefritt eller til en effektiv årlig rente som er lavere enn den som gjelder i markedet, og som generelt ikke tilbys allmennheten,

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- h) kredittavtaler som er inngått med verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾, eller med kredittinstitusjoner som definert i artikkel 4 i direktiv 2006/48/EF, med det formål å gjøre det mulig for en investor å gjennomføre en transaksjon knyttet til ett eller flere av instrumentene oppført i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, der verdipapirforetaket eller kredittinstitusjonen som gir kreditten, er involvert i en slik transaksjon,
- i) kredittavtaler som er resultat av et forlik ved en domstol eller en annen lovfestet myndighet,
- j) kredittavtaler som gjelder en kostnadsfri betalingsutsettelse for en eksisterende gjeldspost,
- k) kredittavtaler der forbrukeren ved inngåelsen av avtalen blir anmodet om å deponere en gjenstand som sikkerhet hos kredittgiveren, og der forbrukerens forpliktelse er strengt begrenset til den gjenstand som er stilt som sikkerhet,
- l) kredittavtaler som gjelder lån gitt til en avgrenset del av allmennheten i henhold til en lovbestemmelse med allmennnyttig formål og til en lavere rente enn den som gjelder i markedet, eller rentefritt eller på andre vilkår som er gunstigere for forbrukeren enn de vilkår som gjelder i markedet, og til en rente som ikke er høyere enn de satser som gjelder i markedet.
3. Når det gjelder kredittavtaler i form av en kontokredittordning der kreditten skal tilbakebetales på anmodning eller innen tre måneder, får bare artikkel 1-3, artikkel 4 nr. 1, artikkel 4 nr. 2 bokstav a)-c), artikkel 4 nr. 4, artikkel 6-9, artikkel 10 nr. 1, artikkel 10 nr. 4, artikkel 10 nr. 5, artikkel 12, 15, 17 og artikkel 19-32 anvendelse.
4. Når det gjelder kredittavtaler der kreditten gis i form av overskridelse, får bare artikkel 1-3, artikkel 18, 20 og 22-32 anvendelse.
5. Medlemsstatene kan fastsette at bare artikkel 1-4, artikkel 6, 7 og 9, artikkel 10 nr. 1, artikkel 10 nr. 2 bokstav a)-h) og bokstav l), artikkel 10 nr. 4 og artikkel 11, 13 og 16-32 får anvendelse på kredittavtaler inngått av en organisasjon som
- a) er opprettet til gjensidig fordel for sine medlemmer,
- b) ikke skaper overskudd for andre personer enn sine medlemmer,
- c) oppfyller et sosialt formål som kreves i henhold til nasjonal lovgivning,
- d) mottar og forvalter bare medlemmenes oppsparte midler og gir kreditt bare til sine medlemmer, og
- e) gir kreditt på grunnlag av en effektiv årlig rente som er lavere enn den som gjelder i markedet, eller er underlagt en øvre grense fastsatt i nasjonal lovgivning,

og der medlemskap er forbeholdt personer som er bosatt eller ansatt på et bestemt sted, eller ansatte og pensjonerte ansatte hos en bestemt arbeidsgiver, eller personer som oppfyller andre krav fastsatt i henhold til nasjonal lovgivning som grunnlag for et felles bånd mellom medlemmene.

Medlemsstatene kan unnta kredittavtaler inngått av en slik organisasjon fra anvendelsen av dette direktiv dersom den samlede verdien av alle eksisterende kredittavtaler som organisasjonen har inngått, er ubetydelig i forhold til den samlede verdien av alle eksisterende kredittavtaler i den medlemsstat der organisasjonen er basert, og den samlede verdien av alle eksisterende kredittavtaler som alle slike organisasjoner i vedkommende medlemsstat har inngått, er mindre enn 1 % av den samlede verdien av alle eksisterende kredittavtaler som er inngått i vedkommende medlemsstat.

Medlemsstatene skal hvert år vurdere om vilkårene for anvendelse av slike unntak fortsatt foreligger og treffe tiltak for å oppheve unntaket dersom de anser at vilkårene ikke lenger er oppfylt.

6. Medlemsstatene kan fastsette at bare artikkel 1-4, artikkel 6, 7 og 9, artikkel 10 nr. 1, artikkel 10 nr. 2 bokstav a)-i) samt bokstav l) og r), artikkel 10 nr. 4, artikkel 11, 13, 16 samt artikkel 18-32 får anvendelse på kredittavtaler der det er fastsatt at kredittgiveren og forbrukeren avtaler vilkår for betalingsutsettelse eller tilbakebetaling, dersom forbrukeren allerede misligholder den opprinnelige kredittavtalen og dersom

- a) slike ordninger sannsynligvis vil hindre rettergang for slikt mislighold, og
- b) vilkårene for forbrukeren ikke blir mindre gunstige enn dem som er fastsatt i den opprinnelige kredittavtalen.

Dersom kredittavtalen omfattes av nr. 3, får imidlertid bare bestemmelsene i nevnte nummer anvendelse.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a) «forbruker» enhver fysisk person som ved transaksjoner som omfattes av dette direktiv, opptre utenfor rammen av sin forretnings- eller yrkesvirksomhet,
- b) «kredittgiver» en fysisk eller juridisk person som gir eller lover å gi kreditt som et ledd i sin forretnings- eller yrkesvirksomhet,

⁽¹⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2008/10/EF (EUT L 76 av 19.3.2008, s. 33).

- c) «kredittavtale» en avtale der en kredittgiver gir eller lover å gi kreditt til en forbruker i form av en betalingsutsettelse, et lån eller en annen tilsvarende finansieringsform, unntatt avtaler om løpende yting av tjenester eller levering av varer av samme art, der forbrukeren betaler i avdrag så lenge de ytes eller leveres,
- d) «kontokredittordning» en uttrykkelig kredittavtale der en kredittgiver gir en forbruker tilgang til midler som overstiger innestående på forbrukerens foliokonto,
- e) «overskridelse» en stilltiende akseptert overskridelse der en kredittgiver tillater at en forbruker utnytter midler som overstiger innestående på forbrukerens foliokonto eller den avtalte kontokreditten,
- f) «kredittformidler» en fysisk eller juridisk person som ikke opptrer som kredittgiver, og som innenfor rammen av sin forretnings- eller yrkesvirksomhet mot et gebyr, som kan ha form av penger eller en annen avtalt form for økonomisk fordel,
- i) presenterer eller tilbyr kredittavtaler til forbrukere,
- ii) bistår forbrukere ved å utføre forberedende arbeid i forbindelse med andre kredittavtaler enn dem som er omhandlet i punkt i) eller
- iii) inngår kredittavtaler med forbrukere på vegne av kredittgiveren,
- g) «forbrukerens samlede kredittkostnader» alle kostnader, herunder renter, provisjon, skatter og alle andre former for gebyrer som forbrukeren må betale i forbindelse med kredittavtalen, og som er kjent for kredittgiveren, bortsett fra gebyrer til notarius publicus; kostnader for tilleggstenester knyttet til kredittavtalen, særlig forsikringspremier, omfattes også dersom inngåelse av en tilleggstenesteavtale er obligatorisk for å oppnå kreditten eller oppnå denne på de vilkår som er markedsført,
- h) «samlet beløp som forbrukeren skal betale» summen av det samlede kredittbeløp og forbrukerens samlede kredittkostnader,
- i) «effektiv årlig rente» forbrukerens samlede kredittkostnader uttrykt som en årlig prosentandel av det samlede kredittbeløpet, og der det er relevant, medregnet kostnadene omhandlet i artikkel 19 nr. 2,
- j) «lånerente» renten uttrykt som en fast eller variabel presentsats som anvendes på årsbasis på den utnyttede kredittmuligheten,
- k) «fast lånerente» at kredittgiveren og forbrukeren i kredittavtalen avtaler én lånerente for hele kredittavtalens løpetid eller flere lånerenter for delperioder med anvendelse utelukkende av en fast, bestemt rentesats. Dersom ikke alle lånerenter er fastsatt i kredittavtalen, skal lånerenten anses for å være fast bare for de delperiodene der lånerentene er fastsatt utelukkende ved en fast, bestemt rentesats avtalt ved inngåelsen av kredittavtalen,
- l) «samlet kredittbeløp» den øvre grensen for eller summen av alle beløp som blir gjort tilgjengelige i henhold til en kredittavtale,
- m) «varig medium» enhver innretning som gjør forbrukeren i stand til å lagre opplysninger som er rettet til vedkommen personlig, på en slik måte at opplysningene er tilgjengelige for bruk i framtiden i et tidsrom som er tilstrekkelig for opplysningenes formål, og som gir mulighet til uendret gjengivelse av de lagrede opplysningene,
- n) «tilknyttet kredittavtale» en kredittavtale der
- i) den aktuelle kreditten utelukkende tjener til å finansiere en avtale om levering av bestemte varer eller yting av en bestemt tjeneste, og
- ii) disse to avtalene objektivt sett utgjør en forretningsmessig enhet; en forretningsmessig enhet skal anses for å foreligge dersom leverandøren eller tjenesteyteren selv finansierer forbrukerens kreditt eller, dersom kredittgiveren benytter leverandørens eller tjenesteyterens tjenester i forbindelse med inngåelsen eller utarbeidingen av kredittavtalen, eller dersom levering av en bestemt vare eller yting av en bestemt tjeneste er uttrykkelig angitt i kredittavtalen.

KAPITTEL II

OPPLYSNINGER OG PRAKSIS FØR INNGÅELEN AV KREDITTAVTALEN

Artikkel 4

Standardopplysninger som skal inngå i reklamen

1. All reklame for kredittavtaler som angir en rentesats eller andre tall knyttet til forbrukerens kredittkostnad, skal inneholde standardopplysninger i samsvar med denne artikkel.

Denne plikten gjelder ikke når nasjonal lovgivning krever at det oppgis en effektiv årlig rente i reklame for kredittavtaler som ikke angir noen rentesats eller tall knyttet til forbrukerens kredittkostnader i henhold til første ledd.

2. Standardopplysningene skal på en klar, kortfattet og tydelig måte og ved hjelp av et representativt eksempel opplyse om

- a) lånerenten, fast eller variabel eller begge deler, sammen med opplysninger om eventuelle omkostninger som er medregnet i forbrukerens samlede kredittkostnader,
- b) samlet kredittbeløp,
- c) effektiv årlig rente; når det dreier seg om en kredittavtale av den art som er omhandlet i artikkel 2 nr. 3, kan medlemsstatene bestemme at det ikke er nødvendig å oppgi effektiv årlig rente,
- d) dersom det er relevant, kredittavtalens løpetid,
- e) dersom det dreier seg om en kreditt i form av betalingsutsettelse for en bestemt vare eller tjeneste, kontantprisen og beløpet for en eventuell forhåndsbetaling, samt
- f) dersom det er relevant, samlet beløp som forbrukeren skal betale og avdragsbeløpet.

3. Dersom inngåelsen av en avtale om en tilleggstjeneste knyttet til kredittavtalen, særlig en forsikring, er obligatorisk for å oppnå kreditten eller for å oppnå kreditten på de vilkår som er markedsført, og kostnaden ved denne tilleggstjenesten ikke kan fastsettes på forhånd, skal plikten til å inngå vedkommende avtale også angis på en klar, kortfattet og tydelig måte, sammen med effektiv årlig rente.

4. Denne artikkel berører ikke direktiv 2005/29/EF.

Artikkel 5

Opplysninger før avtale inngås

1. I god tid før forbrukeren blir bundet av en kredittavtale eller et tilbud om en kredittavtale skal kredittgiveren, og eventuelt kredittformidleren, på grunnlag av de kredittvilkår som kredittgiveren tilbyr, samt eventuelt de ønskene som er uttrykt og de opplysningene som er gitt av forbrukeren, gi forbrukeren de opplysningene som er nødvendige for å kunne sammenligne ulike tilbud og treffe en velbegrunnet beslutning om hvorvidt en kredittavtale skal inngås. Slike opplysninger, på papir eller på et annet varig medium, skal gis ved bruk av skjemaet for standardiserte europeiske opplysninger om forbrukerkreditt i vedlegg II. Kredittgiveren skal anses for å ha oppfylt opplysningskravene i dette nummer og i artikkel 3 nr. 1 og 2 i direktiv 2002/65/EF dersom vedkommende har gitt opplysningene i skjemaet for de standardiserte europeiske opplysningene om forbrukerkreditt.

Opplysningene skal angi

- a) typen kreditt,
- b) kredittgiverens identitet og geografiske adresse samt eventuelt den aktuelle kredittformidlerens identitet og geografiske adresse,

c) det samlede kredittbeløpet og vilkårene for utnyttelse av kredittmuligheten,

d) kredittavtalens løpetid,

e) ved kreditt i form av betalingsutsettelse for en bestemt vare eller tjeneste og tilknyttede kredittavtaler, vedkommende vare eller tjeneste og dennes kontantpris,

f) lånerenten, vilkårene for anvendelse av lånerenten og, der det er tilgjengelig, en indeks eller referanserente som gjelder for den opprinnelige lånerenten, samt tidsrom, vilkår og framgangsmåte for endring av lånerenten; dersom forskjellige lånerenter får anvendelse under ulike omstendigheter, de ovennevnte opplysningene for alle relevante rentesatser,

g) effektiv årlig rente og samlet beløp som forbrukeren skal betale, illustrert ved et representativt eksempel som inneholder alle forutsetningene som er benyttet for å beregne renten; dersom forbrukeren har informert kredittgiveren om ett eller flere elementer i den kreditt vedkommende foretrekker, for eksempel kredittavtalens løpetid og det samlede kredittbeløpet, skal kredittgiveren ta hensyn til disse elementene; dersom en kredittavtale gir ulike muligheter for utnyttelse av kredittmuligheten med ulike omkostninger eller lånerenter, og kredittgiveren benytter forutsetningen i vedlegg I del II bokstav b), skal kredittgiveren angi at andre ordninger for utnyttelse av kredittmuligheten for denne typen kredittavtale kan føre til høyere effektive årlige renter,

h) beløp, antall og hyppighet for betalinger som forbrukeren skal foreta, og eventuelt i hvilken rekkefølge betalingene vil bli fordelt på ulike utestående balanser med ulike lånesatser med sikte på tilbakebetaling,

i) der det er relevant, omkostningene for å forvalte en eller flere kontoer der både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten registreres, med mindre det er frivillig å åpne en konto, omkostningene for å benytte et betalingsmiddel for både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten, andre omkostninger som følger av kredittavtalen samt på hvilke vilkår disse omkostningene kan endres,

j) der det er relevant, om det er kostnader som skal betales av forbrukeren til notarius publicus ved inngåelsen av kredittavtalen,

k) en eventuell plikt til å inngå en avtale om tilleggstjenester knyttet til kredittavtalen, særlig en forsikringspolise, der inngåelse av en slik avtale er obligatorisk for å oppnå kreditten eller for å oppnå kreditten på de vilkår som er markedsført,

l) gjeldende rentesats ved for sen betaling og ordninger for justering av denne, samt, der det er relevant, eventuelle omkostninger som skal betales ved mislighold,

- m) en advarsel om følgene av manglende betalinger,
- n) der det er relevant, hvilke sikkerheter som kreves,
- o) hvorvidt det foreligger en angrerett eller ikke,
- p) retten til førtidig tilbakebetaling og, der det er relevant, opplysninger om kredittgiverens rett til kompensasjon og hvordan slik kompensasjon skal fastsettes i samsvar med artikkel 16,
- q) forbrukerens rett til umiddelbart og kostnadsfritt å bli informert i henhold til artikkel 9 nr. 2 om resultatet av et informasjonssøk i en database som er utført for å vurdere forbrukerens kredittverdighet,
- r) forbrukerens rett til på anmodning og kostnadsfritt å få et eksemplar av utkastet til kredittavtale. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse dersom kredittgiveren på tidspunktet for anmodningen ikke er villig til å inngå kredittavtalen med forbrukeren, og
- s) dersom det er relevant, i hvilket tidsrom kredittgiveren er bundet av opplysningene som er gitt før avtalen inngås.

Alle tilleggsopplysninger fra kredittgiveren til forbrukeren skal gis i et separat dokument som kan vedlegges skjemaet for standardiserte europeiske opplysninger om forbrukerkreditt.

2. Dersom kommunikasjonen skjer via taletelefoni, som omhandlet i artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2002/65/EF, skal beskrivelsen av de viktigste egenskapene ved den finansielle tjenesten som skal ytes i henhold til artikkel 3 nr. 3 bokstav b) annet strekpunkt i nevnte direktiv, omfatte minst de opplysningene som er omhandlet i nr. 1 bokstav c), d), e), f) og h) i denne artikkel, samt effektiv årlig rente illustrert ved et representativt eksempel og det samlede beløp som forbrukeren skal betale.

3. Dersom avtalen er inngått på forbrukerens anmodning ved bruk av ett eller flere fjernkommunikasjonsmidler som gjør at opplysningene ikke kan gis i samsvar med nr. 1, særlig i tilfellet omhandlet i nr. 2, skal kredittgiveren gi forbrukeren de fullstendige opplysningene som skal gis før avtalen inngås, ved bruk av skjemaet for standardiserte europeiske opplysninger om forbrukerkreditt, umiddelbart etter inngåelsen av kredittavtalen.

4. På anmodning skal forbrukeren, i tillegg til å motta de standardiserte europeiske opplysningene om forbrukerkreditt, kostnadsfritt få et eksemplar av utkastet til kredittavtale. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse dersom kredittgiveren på tidspunktet for anmodningen ikke er villig til å inngå kredittavtalen med forbrukeren.

5. I tilfelle av en kredittavtale der forbrukerens betalinger ikke umiddelbart fører til en tilsvarende nedbetaling av det samlede kredittbeløpet, men benyttes til å bygge opp kapital i de perioder og på de vilkår som er fastsatt i kredittavtalen eller i en tilleggsavtale, skal det i de opplysningene som kreves før avtalen inngås i henhold til nr. 1, klart og kortfattet angis at

slike kredittavtaler ikke utgjør noen garanti for tilbakebetaling av det samlede utnyttede kredittbeløpet i henhold til kredittavtalen, med mindre en slik garanti er gitt.

6. Medlemsstatene skal sikre at kredittgivere og eventuelle kredittformidlere gir tilstrekkelige forklaringer til forbrukeren, slik at forbrukeren settes i stand til å vurdere om den foreslåtte kredittavtalen passer vedkommendes behov og økonomiske situasjon, eventuelt ved å forklare de opplysningene som skal gis før avtalen inngås i samsvar med nr. 1, de foreslåtte produktens viktigste egenskaper og de særlige virkningene disse kan få for forbrukeren, herunder følgene av forbrukerens betalingsmislighold. Medlemsstatene kan bestemme hvordan, i hvilket omfang og av hvem slik bistand skal gis, avhengig av de særlige omstendighetene ved situasjonen der kredittavtalen tilbys, den personen den blir tilbudt til og hvilken type kreditt som tilbys.

Artikkel 6

Opplysningskrav før inngåelse av visse kredittavtaler i form av en kontokredittordning og av visse særlige kredittavtaler

1. I god tid før forbrukeren blir bundet av en kredittavtale eller et tilbud om en kredittavtale som omhandlet i artikkel 2 nr. 3, 5 eller 6, skal kredittgiveren, og eventuelt kredittformidleren, på grunnlag av de kredittvilkår som kredittgiveren tilbyr, samt eventuelt de ønskene som er uttrykt og de opplysningene som er gitt av forbrukeren, gi forbrukeren de opplysningene som er nødvendige for å kunne sammenligne ulike tilbud og treffe en velbegrunnet beslutning om hvorvidt en kredittavtale skal inngås.

Opplysningene skal angi

- a) typen kreditt,
- b) kredittgiverens identitet og geografiske adresse samt eventuelt den aktuelle kredittformidlerens identitet og geografiske adresse,
- c) det samlede kredittbeløpet,
- d) kredittavtalens løpetid,
- e) lånerenten, vilkårene for anvendelsen av lånerenten, en eventuell indeks eller referanserente som gjelder for den opprinnelige lånerenten, de omkostninger som anvendes fra det tidspunkt kredittavtalen inngås, samt, dersom det er relevant, på hvilke vilkår disse omkostningene kan endres,
- f) effektiv årlig rente illustrert ved et representativt eksempel som inneholder alle forutsetningene som er benyttet for å beregne renten,
- g) vilkår og framgangsmåte for å heve kredittavtalen,

- h) når det gjelder kredittavtaler som omhandlet i artikkel 2 nr. 3, og der det er relevant, en opplysning om at forbrukeren når som helst kan bli anmodet om å tilbakebetale hele kredittbeløpet,
- i) gjeldende rentesats ved for sen betaling og ordninger for justering av denne, samt, der det er relevant, eventuelle omkostninger som skal betales ved mislighold,
- j) forbrukerens rett til umiddelbart og kostnadsfritt å bli informert i henhold til artikkel 9 nr. 2 om resultatet av et informasjonssøk i en database som er utført for å vurdere forbrukerens kredittverdighet,
- k) når det gjelder kredittavtaler som omhandlet i artikkel 2 nr. 3, opplysninger om de omkostninger som gjelder fra det tidspunkt slike avtaler inngås og, dersom dette er relevant, på hvilke vilkår disse omkostningene kan endres,
- l) dersom det er relevant, i hvilket tidsrom kredittgiveren er bundet av opplysningene som er gitt før avtalen inngås.

Slike opplysninger skal gis på papir eller på et annet varig medium, og alle opplysninger skal være like tydelig angitt. Opplysningene kan gis ved bruk av skjemaet for standardiserte europeiske opplysninger om forbrukerkreditt i vedlegg III. Kredittgiveren skal anses for å ha oppfylt opplysningskravene i dette nummer og i artikkel 3 nr. 1 og 2 i direktiv 2002/65/EF dersom vedkommende har gitt opplysningene i skjemaet for standardiserte europeiske opplysninger om forbrukerkreditt.

2. Når det gjelder en kredittavtale av den art som er omhandlet i artikkel 2 nr. 3, kan medlemsstatene bestemme at det ikke er nødvendig å oppgi effektiv årlig rente.

3. Når det gjelder en kredittavtale som omhandlet i artikkel 2 nr. 5 og 6, skal de opplysningene som gis til forbrukeren i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, også omfatte

- a) beløp, antall og hyppighet for betalinger som forbrukeren skal foreta, og eventuelt i hvilken rekkefølge betalingene vil bli fordelt på ulike utestående balanser med ulike lånesatser med sikte på tilbakebetaling, og
- b) retten til førtidig tilbakebetaling og, der det er relevant, opplysninger om kredittgiverens rett til kompensasjon og hvordan slik kompensasjon skal fastsettes.

Dersom kredittavtalen omfattes av artikkel 2 nr. 3, får imidlertid bare bestemmelsene i nr. 1 i denne artikkel anvendelse.

4. Dersom kommunikasjonen skjer via taletelefoni, og dersom forbrukeren anmoder om at kontokredittordningen blir gjort tilgjengelig med umiddelbar virkning, skal imidlertid beskrivelsen av de viktigste egenskapene ved den finansielle tjenesten minst omfatte de opplysningene som er omhandlet i nr. 1 bokstav c), e), f) og h). I kredittavtaler av den art som er

omhandlet i nr. 3, skal beskrivelsen av de viktigste egenskapene i tillegg inneholde en nærmere angivelse av kredittavtalens løpetid.

5. Uten hensyn til unntaket i artikkel 2 nr. 2 bokstav e) skal medlemsstatene minst anvende kravene i nr. 4 første punktum i denne artikkel på kredittavtaler i form av en kontokredittordning og der kreditten skal tilbakebetales innen én måned.

6. På anmodning skal forbrukeren, i tillegg til opplysningene omhandlet i nr. 1-4, kostnadsfritt få et eksemplar av utkastet til kredittavtale med de avtaleopplysningene som er fastsatt i artikkel 10, i den utstrekning nevnte artikkel får anvendelse. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse dersom kredittgiveren på tidspunktet for anmodningen ikke er villig til å inngå kredittavtalen med forbrukeren.

7. Dersom avtalen er inngått på forbrukerens anmodning ved bruk av ett eller flere fjernkommunikasjonsmidler som gjør at opplysningene ikke kan gis i samsvar med nr. 1 og 3, herunder i tilfellene omhandlet i nr. 4, skal kredittgiveren umiddelbart etter at kredittavtalen er inngått, oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 og 3 ved å gi forbrukeren de opplysningene som skal gis før avtalen inngås, i henhold til artikkel 10, i den utstrekning nevnte artikkel får anvendelse.

Artikkel 7

Unntak fra kravene til opplysninger som skal gis før avtalen inngås

Artikkel 5 og 6 får ikke anvendelse på leverandører av varer eller tjenester som opptre som kredittformidlere som en tilleggsfunksjon. Dette berører ikke kredittgiverens plikt til å sikre at forbrukeren mottar de opplysningene som skal gis før avtalen inngås, og som er omhandlet i nevnte artikler.

Artikkel 8

Plikt til å vurdere forbrukerens kredittverdighet

1. Medlemsstatene skal sikre at kredittgiveren, før kredittavtalen inngås, vurderer forbrukerens kredittverdighet på grunnlag av tilstrekkelige opplysninger som, der det er relevant, er gitt av forbrukeren, og, når det er nødvendig, på grunnlag av et informasjonssøk i en relevant database. Medlemsstater hvis lovgivning krever at kredittgivere vurderer forbrukeres kredittverdighet på grunnlag av et informasjonssøk i en relevant database, kan beholde dette kravet.

2. Medlemsstatene skal sikre at dersom partene avtaler å endre det samlede kredittbeløpet etter inngåelsen av kredittavtalen, skal kredittgiveren ajourføre den finansielle informasjon som vedkommende har til rådighet om forbrukeren, og vurdere forbrukerens kredittverdighet før det skjer en vesentlig økning av det samlede kredittbeløpet.

KAPITTEL III

DATABASETILGANG

Artikkel 9

Databasetilgang

1. Hver medlemsstat skal i tilfelle av kreditt over landegrensene sikre tilgang for kredittgivere fra andre medlemsstater til databaser som benyttes i den medlemsstaten for å vurdere forbrukeres kredittverdighet. Vilåårene for tilgang skal ikke innebåre forskjellsbehandling.
2. Dersom en kredittsøknad blir avvist på grunnlag av informasjonssøk i en database, skal kredittgiveren umiddelbart og uten omkostninger underrette forbrukeren om resultatet av et slikt informasjonssøk og gi opplysningene om den databasen der søket ble gjort.
3. Opplysningene skal gis med mindre dette er forbudt i henhold til annet fellesskapsregelverk eller er i strid med offentlig orden eller offentlig sikkerhet.
4. Denne artikkel berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾.

KAPITTEL IV

OPPLYSNINGER OG RETTIGHETER I FORBINDELSE MED KREDITTAVTALER

Artikkel 10

Opplysninger som skal gis i kredittavtaler

1. Kredittavtaler skal utarbeides på papir eller på et annet varig medium.

Alle avtalepartene skal få et eksemplar av kredittavtalen. Denne artikkel berører ikke eventuelle nasjonale regler for gyldig inngåelse av kredittavtaler som er i samsvar med fellesskapsretten.
2. Kredittavtalen skal på en klar og kortfattet måte angi
 - a) typen kreditt,
 - b) avtalepartenes identitet og geografiske adresse samt eventuelt den aktuelle kredittformidlerens identitet og geografiske adresse,
 - c) kredittavtalens løpetid,
 - d) det samlede kredittbeløpet og vilåårene for utnyttelse av kredittmuligheten,

- e) i tilfelle av en kreditt i form av betalingsutsettelse for bestemte varer eller tjenester, eller i tilfelle av tilknyttede kredittavtaler, vedkommende vare eller tjeneste og dens kontantpris,
- f) lånerenten, vilåårene for anvendelse av lånerenten og, der det er tilgjengelig, en indeks eller referanserente som gjelder for den opprinnelige lånerenten, samt tidsrom, vilåår og framgangsmåte for endring av lånerenten; dersom forskjellige lånerenter får anvendelse under ulike omstendigheter, de ovennevnte opplysningene for alle relevante rentesatser,
- g) effektiv årlig rente og samlet beløp som forbrukeren skal betale, beregnet på det tidspunkt kredittavtalen inngås; alle forutsetningene som er benyttet for å beregne denne renten, skal angis,
- h) beløp, antall og hyppighet for betalinger som forbrukeren skal foreta, og eventuelt i hvilken rekkefølge betalingene vil bli fordelt på ulike utestående balanser med ulike lånesatser med sikte på tilbakebetaling,
- i) når det gjelder nedbetaling av kapitalen i forbindelse med en kredittavtale med fast løpetid, forbrukerens rett til på anmodning og uten omkostninger når som helst i kredittavtalens løpetid å få en kontoutskrift i form av en nedbetalingstabell.

Nedbetalingstabellen skal vise skyldige betalinger samt de tidsrom og vilåår som er knyttet til betalingen av disse beløpene; tabellen skal inneholde en spesifikasjon av hver tilbakebetaling som viser nedbetaling av kapitalen, den rente som er beregnet på grunnlag av lånerenten og, der det er relevant, eventuelle tilleggskostnader; dersom renten ikke er fast, eller tilleggskostnadene kan endres i henhold til kredittavtalen, skal nedbetalingstabellen klart og kortfattet vise at opplysningene i tabellen er gyldige bare inntil neste endring av lånerenten eller tilleggskostnadene i samsvar med kredittavtalen,

- j) dersom omkostninger og renter skal betales uten at kapitalen nedbetales, en oppstilling som viser tidsrom og vilåår for betaling av renten og av eventuelle tilknyttede faste omkostninger og engangsomkostninger,
- k) der det er relevant, omkostningene for å forvalte en eller flere kontoer der både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten registreres, med mindre det er frivillig å åpne en konto, omkostningene for å benytte et betalingsmiddel for både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten, andre omkostninger som følger av kredittavtalen samt på hvilke vilåår disse omkostningene kan endres,
- l) gjeldende rentesats ved for sen betaling som fastsatt på tidspunktet for inngåelse av kredittavtalen, og vilåårene for justering av denne, samt eventuelle omkostninger som skal betales ved mislighold,

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

- m) en advarsel om følgene av manglende betalinger,
- n) der det er relevant, at det skal betales gebyrer til notarius publicus,
- o) eventuell sikkerhet og forsikring som kreves,
- p) om det foreligger en angrerett eller ikke, fristen for bruk av denne retten samt andre vilkår for å bruke den, herunder opplysninger om forbrukerens plikt til å betale den kapital som er utnyttet, og rentene i samsvar med artikkel 14 nr. 3 bokstav b), samt hvilket rentebeløp som skal betales per dag,
- q) opplysninger om de rettighetene som følger av artikkel 15, samt vilkårene for å utøve disse rettighetene,
- r) retten til førtidig tilbakebetaling, framgangsmåten ved førtidig tilbakebetaling og, der det er relevant, opplysninger om kredittgiverens rett til kompensasjon og hvordan slik kompensasjon skal fastsettes,
- s) framgangsmåten for utøvelse av retten til å si opp kredittavtalen,
- t) om det foreligger noen utenrettslig klage- og erstatningsordning for forbrukeren, og dersom dette er tilfellet, metodene for å få tilgang til denne,
- u) der det er relevant, andre avtalevilkår
- v) der det er relevant, navn og adresse på vedkommende tilsynsmyndighet.
- c) kredittavtalens løpetid,
- d) det samlede kredittbeløpet og vilkårene for utnyttelse av kredittmuligheten,
- e) lånerenten, vilkårene for anvendelse av lånerenten og, der det er tilgjengelig, en indeks eller referanserente som gjelder for den opprinnelige lånerenten, samt tidsrom, vilkår og framgangsmåte for endring av lånerenten; dersom forskjellige lånerenter får anvendelse under ulike omstendigheter, de ovennevnte opplysningene for alle relevante rentesatser,
- f) effektiv årlig rente og forbrukerens samlede kredittkostnader, beregnet på det tidspunkt kredittavtalen inngås; alle forutsetningene som er benyttet for å beregne denne renten i henhold til artikkel 19 nr. 2, sammenholdt med artikkel 3 bokstav g) og i), skal angis; medlemsstatene kan bestemme at det ikke er nødvendig å oppgi effektiv årlig rente,
- g) en opplysning om at forbrukeren når som helst kan bli anmodet om å tilbakebetale hele kredittbeløpet,
- h) vilkår for bruk av retten til å gå fra kredittavtalen, og
- i) opplysninger om de omkostninger som påløper fra det tidspunkt slike avtaler inngås og, dersom det er relevant, på hvilke vilkår disse omkostningene kan endres.

Artikkel 11

Opplysninger om lånerenten

3. Når nr. 2 bokstav i) får anvendelse, skal kredittgiveren når som helst i kredittavtalens løpetid uten omkostninger gi forbrukeren tilgang til en kontoutskrift i form av en nedbetalingstabell.
4. I tilfelle av en kredittavtale der forbrukerens betalinger ikke umiddelbart fører til en tilsvarende nedbetaling av det samlede kredittbeløpet, men benyttes til å bygge opp kapital i de perioder og på de vilkår som er fastsatt i kredittavtalen eller i en tilleggsavtale, skal det i de opplysningene som kreves i henhold til nr. 2, klart og kortfattet angis at slike kredittavtaler ikke utgjør noen garanti for tilbakebetaling av det samlede utnyttede kredittbeløpet i henhold til kredittavtalen, med mindre en slik garanti er gitt.
5. Når det gjelder kredittavtaler i form av kontokredittordninger som omhandlet i artikkel 2 nr. 3, skal følgende angis på en klar og kortfattet måte:
 - a) typen kreditt,
 - b) avtalepartenes identitet og geografiske adresse samt eventuelt den aktuelle kredittformidlerens identitet og geografiske adresse,
1. Forbrukeren skal, der det er relevant, underrettes om alle endringer i lånerenten på papir eller på et annet varig medium, før endringen trer i kraft. Opplysningene skal omfatte beløpet for de betalingene som skal foretas etter at den nye lånerenten er trådt i kraft, og dersom betalingenes antall eller hyppighet endres, opplysninger om dette.
2. Partene kan imidlertid fastsette i kredittavtalen at opplysningene omhandlet i nr. 1 skal gis til forbrukeren jevnlig i tilfeller der endringen i lånerenten skyldes en endring i en referanserente, den nye referanserenten blir offentliggjort på egnet måte og opplysningene om den nye referanserenten også er tilgjengelige i kredittgiverens forretningslokaler.

Artikkel 12

Plikter i forbindelse med kredittavtaler i form av en kontokredittordning

1. Når en kredittavtale inngås i form av en kontokredittordning, skal forbrukeren jevnlig holdes underrettet ved hjelp av

en kontoutskrift, på papir eller på et annet varig medium, med følgende innhold:

- a) det nøyaktige tidsrommet som kontoutskriften gjelder for,
- b) beløp og datoer for utnyttelse av kredittmuligheten,
- c) saldo fra forrige utskrift og dennes dato,
- d) den nye saldoen,
- e) datoer og beløp for betalinger foretatt av forbrukeren,
- f) den anvendte lånerenten,
- g) eventuelle omkostninger som er anvendt,
- h) der det er relevant, minstebeløpet som skal innbetales.

2. I tillegg skal forbrukeren på papir eller på et annet varig medium underrettes om alle økninger av lånerenten eller av omkostninger som skal betales, før endringen trer i kraft.

Partene kan imidlertid fastsette i kredittavtalen at opplysningene om endringer i lånerenten skal gis til forbrukeren på den måte som er fastsatt i nr. 1, i tilfeller der endringen i lånerenten skyldes en endring i en referanserente, den nye referanserenten blir offentliggjort på egnet måte og opplysningene om den nye referanserenten også er tilgjengelige i kredittgiverens forretningslokaler.

Artikkel 13

Tidsubegrensete kredittavtaler

1. Forbrukeren kan når som helst uten omkostninger heve en tidsubegrenset kredittavtale på standardvilkår, med mindre partene har avtalt en oppsigelsesfrist. En slik frist skal ikke overstige én måned.

Dersom det er fastsatt i kredittavtalen, kan kredittgiveren på standardvilkår heve en tidsubegrenset kredittavtale ved å gi forbrukeren minst to måneders varsel på papir eller på et annet varig medium.

2. Dersom det er fastsatt i kredittavtalen, kan kredittgiveren ut fra objektivt begrunnede hensyn oppheve forbrukerens rett til å utnytte en kredittmulighet i henhold til en tidsubegrenset kredittavtale. Kredittgiveren skal underrette forbrukeren om opphevingen og grunnene til denne på papir eller på et annet varig medium, om mulig før opphevingen og senest umiddelbart etter denne, med mindre det er forbudt å gi slike opplysninger i henhold til annet fellesskapsregelverk, eller dersom dette er i strid med offentlig orden eller offentlig sikkerhet.

Artikkel 14

Angrerett

1. Forbrukeren skal i et tidsrom på 14 kalenderdager kunne gå fra kredittavtalen uten å oppgi noen grunn for dette.

Denne angrefristen skal begynne å løpe

- a) enten fra den dag kredittavtalen inngås, eller
- b) fra den dag forbrukeren mottar avtalevilkårene og opplysningene i samsvar med artikkel 10, dersom dette tidspunktet er senere enn datoen omhandlet i bokstav a) i dette nummer.

2. Dersom det ved en tilknyttet kredittavtale som definert i artikkel 3 bokstav n) allerede er fastsatt i nasjonal lovgivning på tidspunktet for dette direktivs ikrafttredelse at midler ikke kan gjøres tilgjengelige for forbrukeren før utløpet av en bestemt frist, kan medlemsstatene unntaksvis bestemme at fristen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel kan reduseres til denne bestemte fristen på uttrykkelig anmodning fra forbrukeren.

3. Dersom forbrukeren bruker sin angrerett, skal denne

- a) for å gi angreretten virkning, før utløpet av fristen nevnt i nr. 1 underrette kredittgiveren om dette i samsvar med opplysningene gitt av kredittgiveren i henhold til artikkel 10 nr. 2 bokstav p) på en måte som kan godtgjøres i samsvar med nasjonal lovgivning. Fristen skal anses for å være overholdt dersom meldingen er sendt før fristen utløper, forutsatt at meldingen er gitt på papir eller på et annet varig medium som er tilgjengelig for kredittgiveren, og
- b) betale til kredittgiveren den kapital og de renter som er påløpt fra det tidspunkt kreditten ble utnyttet og fram til det tidspunkt kapitalen blir tilbakebetalt, uten unødig opphold og senest 30 kalenderdager etter at meldingen om at forbrukeren går fra avtalen er sendt til kredittgiveren. Rentene skal beregnes på grunnlag av den avtalte lånerenten. Kredittgiveren skal ikke ha rett til annen kompensasjon fra forbrukeren dersom denne bruker angreretten, bortsett fra kompensasjon for eventuelle omkostninger som kredittgiveren har betalt til offentlig forvaltning, og som ikke kan tilbakebetales.

4. Dersom en tilleggstjeneste knyttet til kredittavtalen ytes av kredittgiveren eller av tredjemann på grunnlag av en avtale mellom tredjemann og kredittgiveren, skal forbrukeren ikke lenger være bundet av avtalen om denne tilleggstjenesten dersom forbrukeren bruker sin angrerett knyttet til kredittavtalen i samsvar med denne artikkel.

5. Dersom forbrukeren har angrerett i henhold til nr. 1, 3 og 4, får artikkel 6 og 7 i direktiv 2002/65/EF og artikkel 5 i rådsdirektiv 85/577/EØF av 20. desember 1985 om forbrukervern ved avtaler som inngås et annet sted enn på den næringsdrivendes faste forretningssted⁽¹⁾ ikke anvendelse.

6. Medlemsstatene kan bestemme at nr. 1-4 i denne artikkel ikke får anvendelse på kredittavtaler som etter lovgivningen skal inngås med medvirkning fra notarius publicus, forutsatt at denne bekrefter at forbrukeren er garantert de rettigheter som er omhandlet i artikkel 5 og 10.

7. Denne artikkel berører ikke bestemmelser i nasjonal lovgivning om at oppfyllelsen av avtalen ikke kan påbegynnes før etter et nærmere fastsatt tidsrom.

Artikkel 15

Tilknyttede kredittavtaler

1. Dersom forbrukeren har brukt sin angrerett på grunnlag av fellesskapsretten i forbindelse med en avtale om levering av varer eller tjenester, skal vedkommende ikke lenger være bundet av en tilknyttet kredittavtale.

2. Dersom varene eller tjenestene som omfattes av en tilknyttet kredittavtale, ikke leveres eller bare leveres delvis eller ikke er i samsvar med avtalen om levering av varer eller tjenester, skal forbrukeren ha rett til å ta rettslige skritt mot kredittgiveren dersom forbrukeren har tatt rettslige skritt mot leverandøren, men ikke har oppnådd det vedkommende var berettiget til i samsvar med lovgivningen eller avtalen om levering av varer eller tjenester. Medlemsstatene skal fastsette i hvilket omfang og på hvilke vilkår slike rettslige skritt skal kunne tas.

3. Denne artikkel berører ikke nasjonale bestemmelser om at kredittgiveren har solidaransvar for ethvert krav som forbrukeren måtte ha mot leverandøren, i tilfeller der kjøp av varer eller tjenester fra leverandøren er finansiert ved en kredittavtale.

Artikkel 16

Førtidig tilbakebetaling

1. Forbrukeren skal ha rett til når som helst fullt ut eller delvis å oppfylle sine forpliktelser i henhold til en kredittavtale. I slike tilfeller skal forbrukeren ha rett til en reduksjon i de samlede kredittkostnadene, som består av rentene og kostnadene for den gjenværende delen av avtalens løpetid.

2. Ved førtidig tilbakebetaling av kreditt skal kredittgiveren ha rett til rettfærdig og objektivt begrunnet kompensasjon for mulige kostnader som er direkte knyttet til den førtidige tilba-

kebetalingen av kreditten, forutsatt at denne tilbakebetalingen faller innenfor et tidsrom der lånerenten er fast.

Kompensasjonen kan ikke overstige 1 % av det førtidig tilbakebetalte kredittbeløpet dersom tidsrommet mellom den førtidige tilbakebetalingen og den avtalte hevingen av kredittavtalen overstiger ett år. Dersom dette tidsrommet ikke overstiger ett år, kan kompensasjonen ikke overstige 0,5 % av det førtidig tilbakebetalte kredittbeløpet.

3. Kompensasjon for førtidig tilbakebetaling skal ikke kunne kreves

a) dersom tilbakebetalingen er foretatt i henhold til en forsikringsavtale som har som formål å utgjøre en tilbakebetalingsgaranti for kreditten,

b) i forbindelse med kontokredittordninger, eller

c) dersom tilbakebetalingen faller innenfor et tidsrom der lånerenten ikke er fast.

4. Medlemsstatene kan bestemme at

a) kredittgiveren kan kreve kompensasjon bare under forutsetning av at beløpet for den førtidige tilbakebetalingen overstiger den terskelen som er definert i nasjonal lovgivning. Denne terskelen skal ikke overstige 10 000 euro innenfor en tolv måneders periode,

b) kredittgiveren unntaksvis kan kreve en høyere kompensasjon dersom denne kan bevise at det tap som er lidt på grunn av førtidig tilbakebetaling, overstiger det beløp som er fastsatt i henhold til nr. 2.

Dersom kompensasjonen som kredittgiveren krever, overstiger det tap som faktisk er lidt, kan forbrukeren kreve en tilsvarende reduksjon.

I dette tilfelle skal tapet utgjøre forskjellen mellom den opprinnelig avtalte renten og den renten som kredittgiveren kan låne ut det førtidig tilbakebetalte beløpet til i markedet på tidspunktet for den førtidige tilbakebetalingen, idet det tas hensyn til innvirkningen av førtidig tilbakebetaling på administrative kostnader.

5. Kompensasjonen skal ikke overstige rentebeløpet som forbrukeren skulle ha betalt i tidsrommet mellom den førtidige tilbakebetalingen og det avtalte tidspunktet for kredittavtalens opphør.

Artikkel 17

Overdragelse av rettigheter

1. Dersom kredittgiverens rettigheter i henhold til en kredittavtale, eller selve avtalen, overdras til tredjemann, skal forbrukeren ha rett til å gjøre gjeldende samme innsigelser overfor

⁽¹⁾ EFT L 372 av 31.12.1985, s. 31.

den overtakende part som vedkommende kunne gjøre gjeldende overfor den opprinnelige kredittgiveren, herunder motregning når dette er tillatt i vedkommende medlemsstat.

2. Forbrukeren skal holdes underrettet om overdragelsen omhandlet i nr. 1, unntatt i tilfeller der den opprinnelige kredittgiveren, etter avtale med den overtakende part, fortsatt betjener kreditten overfor forbrukeren.

Artikkel 18

Overskridelse

1. I tilfelle av en avtale om å åpne en foliokonto, der det er en mulighet for at forbrukeren tillates å overskride kontoen, skal avtalen i tillegg inneholde opplysningene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav e). Kredittgiveren skal i alle tilfeller regelmessig gi slike opplysninger på papir eller på et annet varig medium.

2. Ved en betydelig overskridelse i et tidsrom på over én måned, skal kredittgiveren, på papir eller på et annet varig medium, omgående underrette forbrukeren om

- a) overskridelsen,
- b) det aktuelle beløpet,
- c) lånerenten,
- d) eventuelle sanksjoner, omkostninger eller morarenter.

3. Denne artikkel berører ikke nasjonal lovgivning om at kredittgiveren skal tilby en annen type kredittprodukt når varigheten av overskridelsen er betydelig.

KAPITTEL V

EFFEKTIV ÅRLIG RENTE

Artikkel 19

Beregning av den effektive årlige renten

1. Den effektive årlige renten, som på årsbasis tilsvarer nåverdien av alle nåværende eller framtidige forpliktelser (utnyttelse av kredittmuligheten, tilbakebetalinger og omkostninger) som er avtalt mellom kredittgiveren og forbrukeren, skal beregnes i samsvar med den matematiske formel i del 1 i vedlegg I.

2. Ved beregning av den effektive årlige renten skal forbrukerens samlede kredittkostnader fastsettes, med unntak av eventuelle omkostninger som forbrukeren skal betale ved manglende oppfyllelse av sine forpliktelser fastsatt i kredittavtalen, samt andre omkostninger enn kjøpsprisen, som forbrukeren skal betale i forbindelse med kjøp av varer eller tjenester, uansett om transaksjonen skjer kontant eller på kreditt.

Kostnadene ved å forvalte en konto der både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten registreres, kostnade-

ne ved å benytte et betalingsmiddel for både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten samt andre kostnader knyttet til betalingstransaksjoner skal inkluderes i forbrukerens samlede kredittkostnader, med mindre åpning av en konto er frivillig og kostnadene i forbindelse med kontoen klart og atskilt er vist i kredittavtalen eller i annen avtale inngått med forbrukeren.

3. Beregningen av den effektive årlige renten skal foretas ut fra den forutsetning at kredittavtalen fortsatt er gyldig i det avtalte tidsrommet, og at kredittgiveren og forbrukeren oppfyller sine forpliktelser i henhold til vilkårene og fristene i kredittavtalen.

4. Når det gjelder kredittavtaler som inneholder vilkår som tillater variasjoner i lånerenten og, der det er relevant, omkostninger som inngår i den effektive årlige renten, men som det ikke er mulig å beregne på beregningstidspunktet, skal den effektive årlige renten beregnes ut fra den forutsetning at lånerenten og andre omkostninger er faste i forhold til det opprinnelige nivået og gjelder fram til kredittavtalen utløper.

5. Dersom det er nødvendig, kan de ytterligere forutsetningene i vedlegg I benyttes ved beregning av den effektive årlige renten.

Dersom forutsetningene fastsatt i denne artikkel og i del II i vedlegg I ikke er tilstrekkelige til å beregne den effektive årlige renten på en enhetlig måte, eller ikke lenger er tilpasset den kommersielle situasjonen på markedet, kan Kommisjonen fastsette nødvendige ytterligere forutsetninger for beregning av den effektive årlige renten, eller endre eksisterende forutsetninger. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 25 nr. 2.

KAPITTEL VI

KREDITTGIVERE OG KREDITTFORMIDLERE

Artikkel 20

Regulering av kredittgiveres virksomhet

Medlemsstatene skal påse at kredittgivere blir underlagt tilsyn av et organ eller en myndighet som er uavhengig av finansinstitusjoner, eller at kredittgivere blir lovregulert. Dette berører ikke direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 21

Visse plikter for kredittformidlere overfor forbrukere

Medlemsstatene skal påse at

- a) en kredittformidler i reklame og i dokumentasjon rettet mot forbrukere angir omfanget av sine fullmakter, særlig om kredittformidleren arbeider utelukkende med en eller flere kredittgivere eller som uavhengig megler,

- b) eventuelle gebyrer som forbrukeren skal betale til kredittformidleren for dennes tjenester, blir opplyst til forbrukeren og avtales mellom forbrukeren og kredittformidleren på papir eller på et annet varig medium før kredittavtalen inngås,
- c) de eventuelle gebyrer som skal betales av forbrukeren til kredittformidleren for dennes tjenester, blir videreformidlet til kredittgiveren av kredittformidleren for beregning av den effektive årlige renten.

KAPITTEL VII

GJENNOMFØRINGSTILTAK

Artikkel 22

Harmonisering og dette direktivs ufravikelighet

1. I den utstrekning dette direktiv inneholder harmoniserte bestemmelser kan medlemsstatene i nasjonal lovgivning ikke beholde eller innføre bestemmelser som avviker fra dem som er fastsatt i dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal sikre at forbrukere ikke kan gi avkall på de rettigheter de er gitt ved bestemmelser i nasjonal lovgivning som gjennomfører dette direktiv, eller som svarer til dette direktivs bestemmelser.
3. Medlemsstatene skal også påse at de bestemmelser de vedtar for å gjennomføre dette direktiv, ikke kan omgås ved måten avtalene er formulert på, særlig ved å integrere utnyttelse av kredittmuligheten eller kredittavtaler som faller inn under virkeområdet for dette direktiv i kredittavtaler hvis egenskap eller formål ville gjøre det mulig å unngå anvendelsen av dette direktiv.
4. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at forbrukere ikke fratas det vern de er gitt ved dette direktiv ved å velge en tredjestats lovgivning som den lovgivning som får anvendelse på kredittavtalen, dersom kredittavtalen har nær tilknytning til en eller flere medlemsstaters territorium.

Artikkel 23

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av de nasjonale bestemmelsene som vedtas i henhold til dette direktiv, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 24

Utenrettslig tvisteløsning

1. Medlemsstatene skal sikre at det innføres hensiktsmessige og effektive framgangsmåter for utenrettslig tvisteløsning for løsning av forbrukertvister om kredittavtaler, eventuelt ved bruk av eksisterende organer.

2. Medlemsstatene skal oppfordre disse organene til å samarbeide for også å løse tvister om kredittavtaler over landegrensene.

Artikkel 25

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 26

Opplysninger som skal oversendes til Kommisjonen

Når en medlemsstat benytter seg av noen av de lovgivningsmessige valgene omhandlet i artikkel 2 nr. 5 og 6, artikkel 4 nr. 1, artikkel 4 nr. 2 bokstav c), artikkel 6 nr. 2, artikkel 10 nr. 1, artikkel 10 nr. 5 bokstav f), artikkel 14 nr. 2 og artikkel 16 nr. 4, skal den underrette Kommisjonen om dette samt om eventuelle senere endringer. Kommisjonen skal offentliggjøre disse opplysningene på et nettsted eller på en annen lett tilgjengelig måte. Medlemsstatene bør treffe egnede tiltak for å spre disse opplysningene til nasjonale kredittgivere og forbrukere.

Artikkel 27

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 11. juni 2010 vedta og kunnngjøre de bestemmelser som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 11. juni 2010.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunnngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Kommisjonen skal hvert femte år og første gang 11. juni 2013 gjennomgå de terskler som er fastsatt i dette direktiv og dets vedlegg samt de prosentverdier som benyttes ved beregning av den kompensasjon som skal betales ved førtidig tilbakebetaling, og vurdere disse i lys av den økonomiske utviklingen i Fellesskapet og situasjonen i vedkommende marked. Kommisjonen skal også overvåke virkningen på det indre marked og for forbrukere av at det foreligger lovgivningsmessige valg som omhandlet i artikkel 2 nr. 5 og 6, artikkel 4 nr. 1, artikkel 4 nr. 2 bokstav c), artikkel 6 nr. 2, artikkel 10 nr. 1, artikkel 10 nr. 5 bokstav f), artikkel 14 nr. 2 og artikkel 16 nr. 4. Resultatene av dette skal gjøres kjent for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt fulgt av et forslag om å endre terskler og prosentverdier samt de ovennevnte lovgivningsmessige valgene.

*Artikkel 28***Omregning av beløp i euro til nasjonal valuta**

1. For dette direktivs formål skal de medlemsstater som omregner beløpene uttrykt i euro til sin nasjonale valuta, i utgangspunktet benytte den vekslingskursen som gjelder på tidspunktet for vedtakelse av dette direktiv.
2. Medlemsstatene kan runde av de beløp som framkommer etter omregningen, forutsatt at slik avrunding ikke overstiger 10 euro.

KAPITTEL VIII

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 29***Oppheving**

Direktiv 87/102/EØF oppheves med virkning fra 11. juni 2010.

*Artikkel 30***Overgangsbestemmelser**

1. Dette direktiv får ikke anvendelse på kredittavtaler som foreligger på det tidspunkt de nasjonale gjennomføringstiltakene trer i kraft.

2. Medlemsstatene skal imidlertid sikre at artikkel 11, 12, 13 og 17, artikkel 18 nr. 1 annet punktum samt artikkel 18 nr. 2 også får anvendelse på tidsbegrensede kredittavtaler som foreligger på det tidspunkt de nasjonale gjennomføringstiltakene trer i kraft.

*Artikkel 31***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 32***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 23. april 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

VEDLEGG I

- I. Grunnliggning som uttrykker samsvar mellom utnyttelse av kredittmuligheten på den ene siden og tilbakebetalinger og omkostninger på den andre.

Grunnliggningen, som fastsetter den effektive årlige renten (EÅR), sammenstiller på årsbasis den samlede nåverdien av utnyttelse av kredittmuligheten på den ene siden og den samlede nåverdien av tilbakebetalinger og betalinger av omkostninger på den andre, dvs.:

$$\sum_{k=1}^m C_k(1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l(1+X)^{-s_l}$$

der

- X er effektiv årlig rente (EÅR),
- m er det tall som tilsvarer siste utnyttelse av kredittmuligheten,
- k er det tall som tilsvarer en utnyttelse av kredittmuligheten slik at $1 \leq k \leq m$,
- C_k er beløpet for utnyttelse av kredittmuligheten k ,
- t_k er tidsintervallet, uttrykt i år eller brøkdeler av et år, mellom tidspunktet for første utnyttelse av kredittmuligheten og tidspunktet for hver senere utnyttelse av kredittmuligheten, slik at $t_1 = 0$,
- m' er det tall som tilsvarer siste tilbakebetaling eller betaling av omkostninger,
- l er det tall som tilsvarer en tilbakebetaling eller en betaling av omkostninger,
- D_l er beløpet for en tilbakebetaling eller en betaling av omkostninger,
- s_l er tidsintervallet, uttrykt i år eller brøkdeler av et år, mellom tidspunktet for første utnyttelse av kredittmuligheten og tidspunktet for hver senere tilbakebetaling eller betaling av omkostninger.

Merknader:

- a) Beløpene som betales av begge parter på forskjellige tidspunkter, skal ikke nødvendigvis være like store, og skal heller ikke nødvendigvis betales med like store tidsintervaller.
- b) Begynnelsestidspunktet er tidspunktet for den første utnyttelse av kredittmuligheten.
- c) Tidsintervallene mellom tidspunktene i beregningen skal uttrykkes i år eller brøkdeler av et år. Et år forutsettes å ha 365 dager (eller 366 dager for skuddår), 52 uker eller tolv like lange måneder. En slik måned forutsettes å ha 30,41666 dager (dvs. 365/12) uansett om det dreier seg om et skuddår eller ikke.
- d) Resultatet av beregningen skal uttrykkes med en nøyaktighet på minst én desimal. Dersom tallet til den etterfølgende desimalen er høyere enn eller lik 5, skal tallet til desimalen forhøyes med 1.
- e) Ligningen kan skrives om ved hjelp av en enkelt sum og begrepet strømmer (A_k), som vil være positive eller negative, med andre ord, enten betalt eller mottatt i løpet av tidsrommene $1-k$, uttrykt i år, dvs.:

$$S = \sum_{k=1}^n (A_k(1+X)^{-t_k}),$$

S er her den nåværende saldoen av strømmene. Dersom målet er å opprettholde strømmenes likeverdighet, vil verdien være lik null.

- II. Ytterligere forutsetninger for beregning av den årlige effektive renten:

- a) Dersom en kredittavtale gir forbrukeren frihet til å utnytte en kredittmulighet, skal det samlede kredittbeløpet anses for å være utnyttet umiddelbart og fullt ut.
- b) Dersom en kredittavtale gir mulighet til å utnytte en kredittmulighet på ulike måter med ulike omkostninger eller lånerenter, skal det samlede kredittbeløpet anses for å være utnyttet til høyeste omkostning og lånerente som er anvendt på den mest vanlige ordningen for utnyttelse av kredittmuligheten for denne typen kredittavtale.

- c) Dersom en kredittavtale generelt gir forbrukeren frihet til å utnytte en kredittmulighet, men på en slik måte at kredittmuligheten pålegger en begrensning med hensyn til kredittbeløp og periode, skal kredittbeløpet anses for å være utnyttet på den tidligste datoen som er fastsatt i kredittavtalen, og i samsvar med nevnte begrensninger for utnyttelse av kredittmuligheten.
 - d) Dersom det ikke foreligger noen fast plan for tilbakebetaling, skal det forutsettes
 - i) at kreditten er gitt for et tidsrom på ett år, og
 - ii) at kreditten vil bli tilbakebetalt i tolv like avdrag og med månedlige intervaller.
 - e) Dersom det foreligger en fast plan for tilbakebetaling, men tilbakebetalingsbeløpene er fleksible, skal hvert tilbakebetalingsbeløp anses for å være det laveste som er fastsatt i avtalen.
 - f) Med mindre noe annet er angitt, og dersom det i avtalen er fastsatt flere datoer for tilbakebetaling, skal kreditten stilles til rådighet og tilbakebetalingene skje på det tidligste av de tidspunkter som er fastsatt i avtalen.
 - g) Dersom den relevante øvre grensen for kreditten ennå ikke er avtalt, skal denne grensen forutsettes å være 1 500 euro.
 - h) Når det gjelder kontokredittordninger, skal det samlede kredittbeløpet anses for å være utnyttet fullt ut og for hele kredittavtalens løpetid. Dersom kredittavtalens løpetid ikke er kjent, skal den effektive årlige renten beregnes ut fra forutsetningen om at kredittens løpetid er tre måneder.
 - i) Dersom ulike rentesatser og omkostninger blir tilbudt i en begrenset periode eller for et begrenset beløp, skal renten og omkostningene anses for å være den høyeste satsen for hele kredittavtalens løpetid.
 - j) Dersom det i forbrukerkredittavtaler er avtalt en fast lånerente i den første perioden, og det ved utløpet av denne perioden skal fastsettes en ny lånerente som deretter jevnlig justeres i samsvar med en avtalt indikator, skal beregningen av den effektive årlige renten baseres på forutsetningen om at lånerenten ved utløpet av perioden for den faste lånerenten er den samme som på tidspunktet for beregning av den effektive årlige renten, basert på verdien av den avtalte indikatoren på dette tidspunktet.
-

VEDLEGG II

STANDARDISERTE EUROPEISKE OPPLYSNINGER OM FORBRUKERKREDITT

1. Kredittgiverens/kredittformidlerens identitet og kontaktopplysninger

Kredittgiver	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	
Dersom relevant:	
Kredittformidler	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	
(*) Disse opplysningene er frivillige for kredittgiveren.	

Der det er angitt «dersom relevant:», må kredittgiveren fylle ut denne rubrikken dersom opplysningene er relevante for kredittproduktet, eller slette de respektive opplysningene eller hele raden dersom opplysningene ikke er relevante for den aktuelle typen kreditt.

Teksten i hakeparentes er en forklaring til kredittgiveren og skal erstattes med tilsvarende opplysninger.

2. Beskrivelse av kredittproduktets viktigste egenskaper

Type kreditt	
Samlet kredittbeløp <i>Det vil si den øvre grensen eller de samlede summene som blir gjort tilgjengelige i henhold til kredittavtalen.</i>	
Vilkår for utnyttelse av kredittmuligheten <i>Det vil si hvordan og når pengene vil kunne benyttes.</i>	
Kredittavtalens løpetid	
Avdrag og eventuelt i hvilken rekkefølge avdragene vil bli fordelt	Forbrukeren skal betale følgende: [Beløp, antall og hyppighet for betalinger som forbrukeren skal foreta] Renter og/eller omkostninger skal betales på følgende måte:
Det samlede beløpet som skal betales <i>Det vil si beløpet for lånt kapital pluss renter og eventuelle omkostninger knyttet til kreditten.</i>	[Summen av samlet kredittbeløp og samlet kredittkostnad]
Dersom relevant: Kreditten er gitt i form av betalingsutsettelse for en vare eller en tjeneste eller er knyttet til levering av bestemte varer eller til yting av en tjeneste Navn på vare/tjeneste Kontantpris	

Dersom relevant:	
Nødvendige sikkerheter	[Type sikkerheter]
<i>Dette er en beskrivelse av den sikkerheten som må stilles i tilknytning til kredittavtalen.</i>	
Dersom relevant: <i>Tilbakebetalinger fører ikke til noen umiddelbar nedbetaling av kapitalen.</i>	

3. Kredittkostnader

Lånerenten eller eventuelt ulike lånerenter som får anvendelse på kredittavtalen	[% – faste eller – variable (med den indeks eller referanserente som er relevant for den opprinnelige lånerenten) – tidsrom]
Effektiv årlig rente (EÅR) <i>Dette er de samlede kostnadene uttrykt som en årlig prosentandel av det samlede kredittbeløpet. Den effektive årlige renten er tatt med her for å gjøre det enklere å sammenligne ulike tilbud.</i>	[% Et representativt eksempel som inneholder alle forutsetninger som benyttes for beregning av den renten som er oppgitt]
Er det, for å oppnå kreditten eller for å oppnå den på de vilkår som blir markedsført, obligatorisk å	
– tegne en forsikringspolise som sikrer kreditten, eller	Ja/nei [dersom ja, angi hva slags forsikring]
– inngå en annen avtale om tilleggstenester?	Ja/nei [dersom ja, angi hva slags tilleggsteneste]
<i>Dersom kostnadene ved disse tjenestene ikke er kjent av kredittgiveren, skal de ikke inkluderes i den effektive årlige renten.</i>	
Tilknyttede kostnader	
Dersom relevant: Det er påkrevd å forvalte en eller flere kontoer for registrering av både betalingstransaksjoner og utnyttelse av kredittmuligheten	
Dersom relevant: Kostnadene ved å bruke et bestemt betalingsmiddel (f.eks. et kredittkort).	
Dersom relevant: Andre kostnader som følger av kredittavtalen	
Dersom relevant: På hvilke vilkår de ovennevnte kostnadene knyttet til kredittavtalen kan endres	
Dersom relevant: Plikt til å betale gebyrer til notarius publicus	
Kostnader ved for sene betalinger	
<i>Manglende betalinger kan få alvorlige følger (f.eks. tvangssalg) og gjøre det vanskeligere å oppnå kreditt.</i>	Du vil bli pålagt å betale [..... (relevant rentesats og ordninger for justering av denne samt eventuelle omkostninger ved mislighold)] for for sene betalinger.

4. Andre viktige rettslige aspekter

Angrerett <i>En rett til å gå fra kredittavtalen innenfor et tidsrom på 14 kalenderdager.</i>	Ja/nei
--	--------

Førtidig tilbakebetaling <i>Kreditten kan når som helst tilbakebetales før tiden, fullt ut eller delvis.</i>	
Dersom relevant: Kredittgiveren har rett til kompensasjon i tilfelle av førtidig tilbakebetaling	[Fastsettelse av kompensasjonen (beregningsmetode) i samsvar med bestemmelsene som gjennomfører artikkel 16 i direktiv 2008/48/EF]
Informasjonssøk i en database <i>Kredittgiveren må underrette forbrukeren umiddelbart og uten omkostninger om resultatet av et informasjonssøk i en database dersom en kredittsøknad blir avvist på grunnlag av et slikt informasjonssøk. Dette får ikke anvendelse dersom det er forbudt å gi slike opplysninger i henhold til Fellesskapets regelverk eller dersom dette er i strid med offentlig orden eller offentlig sikkerhet.</i>	
Rett til et utkast til kredittavtale <i>En rett til på anmodning og uten omkostninger å få et eksemplar av utkastet til kredittavtale. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse dersom kredittgiveren på tidspunktet for anmodningen ikke er villig til å inngå kredittavtalen med deg.</i>	
Dersom relevant: I hvilket tidsrom kredittgiveren er bundet av opplysningene som er gitt før avtalen inngås	Disse opplysningene er gyldige fra til
Dersom relevant:	

5. Tilleggsopplysninger ved fjernsalg av finansielle tjenester

a) Om kredittgiveren:	
Dersom relevant:	
Kredittgiverens representant i den medlemsstat der forbrukeren er bosatt	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	
Dersom relevant:	
Registrering	[Handelsregisteret der kredittgiveren er oppført, samt kredittgiverens registreringsnummer eller en tilsvarende identifisering i nevnte register]
Dersom relevant:	
Tilsynsmyndighet	
b) Om kredittavtalen:	
Dersom relevant:	
Bruk av angreretten	[Praktiske instruksjoner for bruk av angreretten som bl.a. angir tidsrommet for bruk av denne retten, hvilken adresse melding om bruk av angreretten skal sendes til og følgene av at denne retten ikke brukes]
Dersom relevant:	
Lovgivningen som kredittgiveren anvender som grunnlag for å opprette forbindelsen med forbrukeren før kredittavtalen inngås	

Dersom relevant:	
Klausuler om hvilken lovgivning og/eller domstol som er relevant for kredittavtalen	[Relevant klausul angis her]
Dersom relevant:	
Språkordning	Opplysninger og avtalevilkår skal gis på [angi språk]. Med forbrukerens samtykke vil all kommunikasjon skje på [angi ett eller flere språk] i kredittavtalens løpetid.
c) Om klageadgang:	
Om det foreligger en utenrettslig klage- og erstatningsordning og tilgangen til denne.	[Om det foreligger en utenrettslig klage- og erstatningsordning for forbrukeren som er part i fjernsalgsavtalen, og dersom dette er tilfellet, metodene for å få tilgang til denne]
(*) Disse opplysningene er frivillige for kredittgiveren.	

VEDLEGG III

EUROPEISKE OPPLYSNINGER OM FORBRUKERKREDITT FOR

(1) kontokreditt

(2) forbrukerkreditt tilbudt av visse kredittorganisasjoner (artikkel 2 nr. 5 i direktiv 2008/48/EF)

(3) restrukturering av gjeld

1. Kredittgiverens/kredittformidlerens identitet og kontaktopplysninger

Kredittgiver	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	
Dersom relevant:	
Kredittformidler	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	

(*) Disse opplysningene er frivillige for kredittgiveren.

Der det er angitt «dersom relevant:», må kredittgiveren fylle ut denne rubrikken dersom opplysningene er relevante for kredittproduktet, eller slette de respektive opplysningene eller hele raden dersom opplysningene ikke er relevante for den aktuelle typen kreditt.

Teksten i hakeparentes er en forklaring til kredittgiveren og skal erstattes med tilsvarende opplysninger.

2. Beskrivelse av kredittproduktets viktigste egenskaper

Type kreditt	
Samlet kredittbeløp	
<i>Det vil si den øvre grensen eller de samlede summene som blir gjort tilgjengelige i henhold til kredittavtalen.</i>	
Kredittavtalens løpetid	
Dersom relevant:	
Forbrukeren kan når som helst bli anmodet om å tilbakebetale hele kredittbeløpet.	

3. Kredittkostnader

Lånerenten eller eventuelt ulike lånerenter som får anvendelse på kredittavtalen	[% – faste eller – variable (med den indeks eller referanserente som er relevant for den opprinnelige lånerenten)]
--	--

Dersom relevant:	
Den effektive årlige renten (EÅR)(*) <i>Dette er de samlede kredittkostnadene uttrykt som en årlig prosentandel av det samlede kredittbeløpet. Den effektive årlige renten er tatt med her for å kunne sammenligne ulike tilbud.</i>	[% Et representativt eksempel som inneholder alle forutsetninger som benyttes for beregning av den renten som er oppgitt]
Dersom relevant:	
Kostnader	[De kostnadene som er relevante fra det tidspunktet kredittavtalen er inngått]
Dersom relevant:	
På hvilke vilkår disse kostnadene kan endres	
Kostnader i tilfelle av for sene betalinger	Forbrukeren vil bli pålagt å betale [..... (relevant rentesats og ordninger for justering av denne samt eventuelle omkostninger ved mislighold)] for manglende betalinger.
(*) Ikke relevant for de europeiske opplysningene om forbrukerkreditt for kontokreditt i de medlemsstatene som på grunnlag av artikkel 6 nr. 2 i direktiv 2008/48/EF bestemmer at det ikke er nødvendig å oppgi effektiv årlig rente for kontokreditt.	

4. Andre viktige rettslige aspekter

Oppsigelse av kredittavtalen	[Vilkår og framgangsmåte for å si opp kredittavtalen]
Informasjonssøk i en database <i>Kredittgiveren må underrette forbrukeren umiddelbart og uten omkostninger om resultatet av et informasjonssøk i en database dersom en kredittsøknad blir avvist på grunnlag av et slikt informasjonssøk. Dette får ikke anvendelse dersom det er forbudt å gi slike opplysninger i henhold til Fellesskapets regelverk eller dersom dette er i strid med offentlig orden eller offentlig sikkerhet.</i>	
Dersom relevant:	
I hvilket tidsrom kredittgiveren er bundet av opplysningene som er gitt før avtalen inngås	Disse opplysningene er gyldige fra til

Dersom relevant:

5. Tilleggsopplysninger dersom opplysninger som skal gis før avtalen inngås, gis av visse kredittorganisasjoner (artikkel 2 nr. 5 i direktiv 2008/48/EF) eller er knyttet til en forbrukerkreditt for restrukturering av gjeld

Avdrag og eventuelt i hvilken rekkefølge avdragene vil bli fordelt	Forbrukeren skal betale følgende: [Et representativt eksempel på en avdragstabell som omfatter beløp, antall og hyppighet for betalinger som forbrukeren skal foreta]
Det samlede beløpet som skal betales	
Førtidig tilbakebetaling <i>Kreditten kan når som helst tilbakebetales før tiden, fullt ut eller delvis.</i>	
Dersom relevant:	
Kredittgiveren har rett til kompensasjon i tilfelle av førtidig tilbakebetaling	[Fastsettelse av kompensasjonen (beregningsmetode) i samsvar med bestemmelsene som gjennomfører artikkel 16 i direktiv 2008/48/EF]

Dersom relevant:

6. Tilleggsopplysninger som skal gis ved fjernsalg av finansielle tjenester

a) Om kredittgiveren:	
Dersom relevant:	
Kredittgiverens representant i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt	[Identitet]
Adresse	[Geografisk adresse som skal benyttes av forbrukeren]
Telefonnummer(*)	
E-postadresse(*)	
Telefaksnummer(*)	
Nettadresse(*)	
Dersom relevant:	
Registrering	[Handelsregisteret der kredittgiveren er oppført samt kredittgiverens registreringsnummer eller en tilsvarende identifisering i nevnte register]
Dersom relevant:	
Tilsynsmyndighet	
b) Om kredittavtalen:	
Angrerett	Ja/nei
<i>En rett til å gå fra kredittavtalen innenfor et tidsrom på 14 kalenderdager.</i>	[Praktiske instruksjoner for bruk av angreretten som bl.a. angir hvilken adresse melding om bruk av angreretten skal sendes til og følgene av at denne retten ikke brukes]
Dersom relevant:	
Bruk av angreretten	
Dersom relevant:	
Lovgivningen som kredittgiveren anvender som grunnlag for å opprette forbindelsen med forbrukeren før kredittavtalen inngås	
Dersom relevant:	
Klausuler om hvilken lovgivning og/eller domstol som er relevant for kredittavtalen	[Relevant klausul angis her]
Dersom relevant:	
Språkordning	Opplysninger og avtalevilkår skal gis på [angi språk]. Med forbrukerens samtykke vil all kommunikasjon skje på [angi ett eller flere språk] i løpet av perioden for kredittavtalens løpetid.
c) Om klageadgang:	
Om det foreligger en utenrettslig klage- og erstatningsordning og tilgangen til denne	[Om det foreligger en utenrettslig klage- og erstatningsordning for forbrukeren som er part i fjernsalgsavtalen, og dersom dette er tilfellet, metodene for å få tilgang til denne]

(*) Disse opplysningene er frivillige for kredittgiveren.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2004/35/EF

2014/EØS/21/32

av 21. april 2004

om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter å ha rådspurt Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 10. mars 2004, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Det finnes i dag mange forurensede områder i Fellesskapet, noe som innebærer betydelige helse- og miljørisikoer, og det biologiske mangfoldet har blitt dramatisk redusert i løpet av de siste tiårene. Dersom det ikke treffes tiltak, kan forurensningen forverres, og det biologiske mangfoldet ytterligere reduseres i framtiden. Forebygging og utbedring i størst mulig grad av miljøskader bidrar til å gjennomføre Fellesskapets miljøpolitiske mål og prinsipper, som fastsatt i traktaten. Det bør tas hensyn til lokale forhold når det vedtas hvordan skader skal utbedres.

2) Forebygging og utbedring av miljøskader bør gjennomføres ved anvendelse av prinsippet om at forurenser betaler, som fastsatt i traktaten, og i samsvar med prinsippet om

bærekraftig utvikling. Derfor bør dette direktivs grunnleggende prinsipper være at en driftsansvarlig som gjennom sin virksomhet har forårsaket en miljøskade eller overhengende fare for miljøskade, skal holdes økonomisk ansvarlig, for å motivere driftsansvarlige til å treffe tiltak og utvikle metoder for i størst mulig grad å redusere risikoen for miljøskade og dermed også risikoen for økonomisk ansvar.

3) Ettersom målet for dette direktiv, som er å fastsette en felles ramme for forebygging og utbedring av miljøskader til en rimelig kostnad for samfunnet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og bedre kan nås på fellesskapsplan på grunn av direktivets omfang og dets innvirkning på annet fellesskapsregelverk, nærmere bestemt rådsdirektiv 79/409/EØF av 2. april 1979 om vern av villlevende fugler⁽⁴⁾, rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter⁽⁵⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk⁽⁶⁾, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

4) Miljøskader omfatter også skader forårsaket av luftbårne elementer i den grad de forårsaker skader på vann, jord, eller vernede arter eller habitater.

5) De begreper som er nødvendige for korrekt å fortolke og anvende den ordning som er fastsatt i dette direktiv, bør defineres, særlig når det gjelder definisjonen av miljøskader. Dersom et begrep stammer fra annet relevant fellesskapsregelverk, bør samme definisjon brukes, slik at felles kriterier kan benyttes og ensartet anvendelse fremmes.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 17/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 25.

⁽¹⁾ EFT C 151 E av 25.6.2002, s. 132.

⁽²⁾ EFT C 241 av 7.10.2002, s. 162.

⁽³⁾ Europaparlamentets uttalelse av 14. mai 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 18. september 2003 (EUT C 277 E av 18.11.2003, s. 10) og Europaparlamentets holdning av 17. desember 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets regelverksresolusjon av 31. mars 2004 og rådsbeslutning av 30. mars 2004.

⁽⁴⁾ EFT L 103 av 25.4.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 av 3.12.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1. Direktivet endret ved vedtak 2455/2001/EF (EFT L 331 av 15.12.2001, s. 1).

- 6) Vernede arter og habitater kan også defineres ved å vise til arter og habitater som vernes gjennom nasjonal lovgivning om naturvern. Det bør likevel tas hensyn til særlige situasjoner der fellesskapsregelverk eller tilsvarende nasjonal lovgivning tillater visse unntak fra det fastsatte miljøvernnivået.
- 7) Med hensyn til vurdering av skader på jord, som definert i dette direktiv, er det ønskelig å bruke framgangsmåter for risikovurdering for å fastslå i hvilken grad det er sannsynlig at menneskers helse påvirkes negativt.
- 8) Med hensyn til miljøskader bør dette direktiv få anvendelse på yrkesvirksomhet som innebærer en risiko for menneskers helse eller miljøet. Slik virksomhet bør i prinsippet identifiseres ved å vise til det relevante fellesskapsregelverk som fastsetter hvilke krav som skal gjelde for en viss type virksomhet eller praksis som anses for å innebære en potensiell eller faktisk risiko for menneskers helse eller miljøet.
- 9) Med hensyn til skade på vernede arter og habitater bør dette direktiv også få anvendelse på annen yrkesvirksomhet enn den som allerede, ved henvisning til fellesskapsregelverk, er direkte eller indirekte identifisert som en faktisk eller potensiell risiko for menneskers helse eller miljøet. I slike tilfeller bør den driftsansvarlige bare være ansvarlig i henhold til dette direktiv når vedkommende har handlet forsettlig eller uaktsomt.
- 10) Det bør tas uttrykkelig hensyn til Euratom-traktaten og relevante internasjonale konvensjoner, samt til fellesskapsregelverk som inneholder mer omfattende og strengere regler for utøvelse av den virksomhet som omfattes av dette direktivs virkeområde. Dette direktiv, som ikke inneholder ytterligere lovvalgsregler i forbindelse med fastsettelse av myndigheten til vedkommende myndigheter, berører ikke reglene for domstolenes internasjonale domsmyndighet som fastsatt blant annet i rådsforordning (EF) nr. 44/2001 av 22. desember 2000 om domsmyndighet og om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer i sivile og kommersielle saker⁽¹⁾. Dette direktiv bør ikke få anvendelse på virksomhet som har som hovedformål å tjene det nasjonale forsvar eller internasjonal sikkerhet.
- 11) Dette direktiv tar sikte på å forebygge og utbedre miljøskader, og påvirker ikke retten til erstatning for tradisjonelle skader i henhold til relevante internasjonale avtaler om erstatningsansvar.
- 12) Mange medlemsstater er part i internasjonale avtaler om erstatningsansvar på særskilte områder. Disse medlemsstatene bør kunne fortsette å være det etter at dette direktiv trer i kraft, og andre medlemsstater bør ikke miste retten til å bli parter i disse avtalene.
- 13) Ikke alle typer miljøskader kan utbedres ved hjelp av en ansvarsordning. For at en slik ordning skal være effektiv, må det være en eller flere identifiserbare forurensere, skaden må være konkret og målbar, og det må kunne fastslås en årsakssammenheng mellom skaden og den identifiserte forurenseren. Erstatningsansvar er derfor ikke et egnet redskap for å håndtere forurensning av en mer omfattende og diffus art, der det er umulig å påvise sammenhengen mellom skadevirkningene på miljøet og bestemte individuelle aktørers handling eller unnlatelse.
- 14) Dette direktiv får ikke anvendelse på personskader, skader på privat eiendom og eiendeler eller på eventuelle økonomiske tap, og berører ikke rettigheter med hensyn til denne type skader.
- 15) Ettersom forebygging og utbedring av miljøskader er en oppgave som bidrar direkte til gjennomføringen av Fellesskapets miljøpolitikk, bør offentlige myndigheter sikre at ordningen fastsatt i dette direktiv gjennomføres og håndheves på riktig måte.
- 16) Gjenoppretting av miljøet bør skje på en effektiv måte som sikrer at de relevante mål for gjenopprettingen nås. Det bør derfor fastlegges en felles ramme, og vedkommende myndighet bør overvåke at den anvendes på riktig måte.
- 17) Det bør fastsettes egnede bestemmelser for situasjoner der vedkommende myndighet på grunn av flere tilfeller av miljøskader ikke kan sikre at alle nødvendige utbedringstiltak kan treffes samtidig. I slike tilfeller bør vedkommende myndighet kunne bestemme hvilken miljøskade som skal utbedres først.
- 18) I samsvar med prinsippet om at forurenser betaler bør en driftsansvarlig som forårsaker en miljøskade eller en overhengende fare for miljøskade, i prinsippet bære kostnadene ved de nødvendige forebyggings- eller utbedringstiltakene. Dersom vedkommende myndighet selv eller gjennom tredjemann handler på vegne av en

⁽¹⁾ EFT L 12 av 16.1.2001, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 av 22.8.2002, s. 13).

- driftsansvarlig, bør myndigheten sørge for å få kostnadene dekket av den driftsansvarlige. De driftsansvarlige bør dessuten i siste instans bære kostnadene i forbindelse med vurdering av miljøskader, og eventuelt vurdering av en overhengende fare for miljøskader.
- 19) Medlemsstatene kan beregne en fast sats for administrasjonskostnader, rettslige kostnader, håndhevingskostnader og andre alminnelige kostnader som skal dekkes.
- 20) Det bør ikke kreves at en driftsansvarlig skal bære kostnadene ved forebyggings- eller utbedringstiltak som treffes i henhold til dette direktiv, dersom den aktuelle skaden eller overhengende faren for skade skyldes hendelser som ligger utenfor den driftsansvarliges kontroll. Medlemsstatene kan tillate at driftsansvarlige som ikke har handlet forsettlig eller uaktsomt, ikke skal bære kostnadene ved utbedringstiltak dersom den aktuelle skaden er en følge av utslipp eller hendelser som er uttrykkelig godkjent, eller dersom det ikke var mulig å kjenne til de skadelige virkningene da hendelsen eller utslippet fant sted.
- 21) Driftsansvarlige bør bære kostnadene i forbindelse med forebyggende tiltak når slike tiltak uansett ville måtte treffes for å overholde de lover og forskrifter, herunder vilkårene i tillatelser eller godkjenninger, som deres virksomhet er underlagt.
- 22) Medlemsstatene kan fastsette nasjonale regler for kostnadsfordeling i tilfeller der en skade er forårsaket av flere parter. Medlemsstatene kan særlig ta hensyn til den særlige situasjon for brukere av produkter som ikke nødvendigvis kan holdes ansvarlig for miljøskader på samme vilkår som de personer som produserer slike produkter. I slike tilfeller bør ansvarsfordelingen fastsettes i samsvar med nasjonal lovgivning.
- 23) Vedkommende myndigheter bør ha rett til å få kostnadene ved forebyggings- eller utbedringstiltak dekket av en driftsansvarlig innen en rimelig frist fra den dato tiltakene ble gjennomført.
- 24) Det må sikres at effektive gjennomførings- og håndhevingsmetoder er tilgjengelige, samtidig som det sikres tilstrekkelig vern av de aktuelle driftsansvarliges og andre berørte parter rettmessige interesser. Vedkommende myndigheter bør være ansvarlige for visse oppgaver som krever skjønnsmessig vurdering, dvs. ha plikt til å vurdere skadens omfang og til å bestemme hvilke utbedringstiltak som skal treffes.
- 25) Personer som berøres eller vil kunne bli berørt av miljøskader, bør ha rett til å anmode vedkommende myndighet om å treffe tiltak. Miljøvern er imidlertid en diffus interesse, som enkeltpersoner ikke alltid vil eller kan ivareta. Ikke-statlige organisasjoner som fremmer miljøvern, bør derfor også gis muligheten til å bidra til en effektiv gjennomføring av dette direktiv. De berørte fysiske og juridiske personer bør ha adgang til klagebehandling i forbindelse med vedkommende myndighets vedtak, handlinger eller unnlatelser.
- 27) Medlemsstatene bør treffe tiltak for å oppmuntre driftsansvarlige til å tegne passende forsikringer eller sørge for andre former for økonomisk sikkerhet, og til å utvikle instrumenter og markeder for økonomisk sikkerhet for å sikre en effektiv dekning av økonomiske forpliktelser i henhold til dette direktiv.
- 28) Dersom en miljøskade påvirker eller trolig vil påvirke flere medlemsstater, bør disse medlemsstatene samarbeide for å sikre passende og effektive tiltak for å forebygge eller utbedre denne skaden. Medlemsstatene kan søke om å få dekket kostnadene ved forebyggings- eller utbedrings-tiltak.
- 29) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstatene i å beholde eller innføre strengere bestemmelser om forebygging og utbedring av miljøskader, og det bør heller ikke hindre medlemsstatene i å treffe egnede tiltak i situasjoner der dobbel kostnadsdekning kan forekomme som følge av at en vedkommende myndighet, i henhold til dette direktiv, og en person hvis eiendom berøres av miljøskaden, treffer tiltak samtidig.
- 30) Dette direktiv bør ikke få anvendelse på skader som forekommer før fristen for gjennomføring av dette direktiv utløper.
- 31) Medlemsstatene bør rapportere til Kommisjonen om sine erfaringer i forbindelse med gjennomføringen av dette direktiv, slik at Kommisjonen kan avgjøre, samtidig som det tas hensyn til konsekvensene for en bærekraftig utvikling og framtidige miljørisikoer, om dette direktiv bør revideres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

*Artikkel 1***Formål**

Formålet med dette direktiv er å fastsette en ramme for miljøansvar basert på prinsippet om at forurensere betaler, for å forebygge og utbedre miljøskader.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I dette direktiv menes med:

1. «miljøskade»

- a) skade på vernede arter og habitater, dvs. enhver skade som har betydelige negative virkninger på arbeidet med å oppnå eller opprettholde en gunstig bevaringsstatus for slike habitater eller arter. Betydningen av slike virkninger skal vurderes i forhold til den opprinnelige tilstand, samtidig som det tas hensyn til kriteriene i vedlegg I.

Skade på vernede arter og habitater omfatter ikke tidligere identifiserte skadevirkninger som følge av en handling som en driftsansvarlig har foretatt, og som var uttrykkelig godkjent av vedkommende myndigheter i samsvar med gjennomføringsbestemmelsene for artikkel 6 nr. 3 og 4 eller artikkel 16 i direktiv 92/43/EØF, eller artikkel 9 i direktiv 79/409/EØF eller, når det gjelder habitater og arter som ikke omfattes av fellesskapsretten, i samsvar med tilsvarende bestemmelser i nasjonal lovgivning om naturvern,

- b) skade på vann, dvs. enhver skade som har betydelige negative virkninger på det berørte vannets økologiske, kjemiske og/eller kvantitative tilstand, som definert i direktiv 2000/60/EF, med unntak av skadevirkninger som omfattes av artikkel 4 nr. 7 i nevnte direktiv,
- c) skade på jord, dvs. all jordforurensning som forårsaker en betydelig risiko for at menneskers helse påvirkes negativt som følge av direkte eller indirekte innføring, i, på eller under jord, av stoffer, preparater, organismer eller mikroorganismer,

2. «skade» en målbar negativ forandring av en naturressurs eller dens funksjoner, som kan oppstå direkte eller indirekte,

3. «vernet art og habitat»

- a) arter nevnt i artikkel 4 nr. 2 i direktiv 79/409/EØF eller oppført i vedlegg I til nevnte direktiv, eller oppført i vedlegg II og IV til direktiv 92/43/EØF,
- b) habitater for arter nevnt i artikkel 4 nr. 2 i direktiv 79/409/EØF eller oppført i vedlegg I til nevnte direktiv, eller oppført i vedlegg II til direktiv 92/43/EØF, og habitater oppført i vedlegg I til direktiv 92/43/EØF samt yngleplasser eller rasteplasser for arter oppført i vedlegg IV til direktiv 92/43/EØF, og
- c) dersom en medlemsstat bestemmer det, ethvert habitat eller enhver art som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som medlemsstaten utpeker til formål som tilsvarer dem som er fastsatt i de to nevnte direktiver,

4. «bevaringsstatus»

- a) for et habitat, summen av de faktorer som påvirker et habitat og dets typiske arter, og som på lang sikt kan påvirke dets naturlige utbredelse, struktur og funksjon, samt de typiske arters overlevelse på lang sikt, enten innenfor den del av medlemsstatenes europeiske territorium som omfattes av traktaten, eller innenfor en medlemsstats territorium eller innenfor habitatets naturlige utbredelsesområde.

Et habitats bevaringsstatus anses for å være «gunstig» dersom

- dets naturlige utbredelsesområde og de områder det dekker innenfor dette utbredelsesområdet er stabilt eller økende,
- den særskilte struktur og de særskilte funksjoner som er nødvendige for at habitatet skal kunne opprettholdes på lang sikt finnes, og sannsynligvis vil finnes i overskuelig framtid, og
- bevaringsstatusen til habitatets typiske arter er gunstig, i henhold til definisjonen i bokstav b),

- b) for en art, summen av de faktorer som påvirker den berørte arten, og som kan påvirke dens utbredelse og antall på lang sikt, enten innenfor den del av medlemsstatenes europeiske territorium som omfattes av traktaten, eller innenfor en medlemsstats territorium eller innenfor artens naturlige utbredelsesområde.

- En arts bevaringsstatus anses for å være «gunstig» dersom
- opplysninger om artens populasjonsdynamikk viser at arten på lang sikt kommer til å forbli en levedyktig del av sitt habitat,
 - artens naturlige utbredelsesområde verken reduseres eller sannsynligvis kommer til å bli redusert i overskuelig framtid, og
 - det finnes, og vil sannsynligvis fortsette å finnes, et tilstrekkelig stort habitat til at artens populasjon kan bevares på lang sikt,
5. «vann» alle typer vann som omfattes av direktiv 2000/60/EF,
6. «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person, privat eller offentlig, som driver eller kontrollerer yrkesvirksomheten, eller som i henhold til nasjonal lovgivning er gitt avgjørende økonomisk råderett med hensyn til den tekniske driften av virksomheten, herunder innehavere av en tillatelse til eller godkjenning av denne virksomheten, eller den person som registrerer eller melder en slik virksomhet,
7. «yrkesvirksomhet» enhver virksomhet som utføres i forbindelse med en økonomisk virksomhet, en forretning eller et foretak, uavhengig av om den er privat eller offentlig, eller om den drives ideelt eller med fortjeneste som mål,
8. «utslipp» utslipp til miljøet, forårsaket av menneskelig virksomhet, av stoffer, preparater, organismer eller mikroorganismer,
9. «overhengende fare for skade» en tilstrekkelig sannsynlighet for at en miljøskade vil oppstå i nær framtid,
10. «forebyggende tiltak» ethvert tiltak som treffes når en hendelse, handling eller unnlattelse har medført en overhengende fare for miljøskade, med sikte på å forebygge miljøskaden eller begrense den mest mulig,
11. «utbedringstiltak» ethvert tiltak, eller enhver kombinasjon av tiltak, herunder begrensende eller midlertidige tiltak for å gjenopprette, rehabilitere eller erstatte skadede naturressurser og/eller nedsatte funksjoner, eller for å gi et likeverdig alternativ til slike ressurser eller funksjoner i henhold til vedlegg II,
12. «naturressurs» vernede arter og habitater, vann og jord,
13. «funksjoner» og «naturressursers funksjoner» de funksjoner som en naturressurs har, til nytte for en annen naturressurs eller offentligheten,
14. «opprinnelig tilstand» den tilstand naturressursene og funksjonene ville vært i dersom miljøskaden ikke hadde oppstått, beregnet på grunnlag av de beste tilgjengelige opplysninger,
15. «restitusjon», herunder «naturlig restitusjon», når det gjelder vann, vernede arter og habitater, at de skadede naturressursene og/eller nedsatte funksjonene går tilbake til sin opprinnelige tilstand, og når det gjelder skader på jord, fjerning av enhver betydelig risiko for skadevirkninger på menneskers helse,
16. «kostnader» kostnader som er nødvendige for å sikre en korrekt og effektiv gjennomføring av dette direktiv, herunder kostnadene i forbindelse med vurdering av en miljøskade, en overhengende fare for en slik skade, handlingsalternativer samt administrasjonskostnader, rettslige kostnader, håndhevingskostnader, kostnader ved datainnsamling samt andre alminnelige kostnader og kostnader ved overvåking og tilsyn.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på
- a) miljøskader forårsaket av en av de former for yrkesvirksomhet som er oppført i vedlegg III, og på enhver overhengende fare for slike skader som følge av slik virksomhet,
 - b) skade på vernede arter og habitater forårsaket av yrkesvirksomhet som ikke er oppført i vedlegg III, og på enhver overhengende fare for slik skade som følge av slik virksomhet dersom den driftsansvarlige har handlet forsettlig eller uaktsomt.
2. Dette direktiv får anvendelse uten at det berører strengere bestemmelser i Fellesskapets regelverk for utøvelse av virksomhet som hører inn under dette direktivs virkeområde, og uten at det berører fellesskapsregelverk som inneholder regler for jurisdiksjonskonflikter.

3. Med forbehold for relevant nasjonal lovgivning skal dette direktiv ikke gi privatpersoner rett til erstatning som følge av miljøskader eller en overhengende fare for slike skader.

Artikkel 4

Unntak

1. Dette direktiv skal ikke omfatte miljøskader eller overhengende fare for miljøskader som følge av

- a) væpnede konflikter, fiendtlige handlinger, borgerkriger eller opprør,
- b) usedvanlige og uunngåelige naturfenomener som det er umulig å beskytte seg mot.

2. Dette direktiv får ikke anvendelse på miljøskader eller overhengende fare for slike skader som følge av en hendelse der ansvar eller erstatning omfattes av virkeområdet for de internasjonale konvensjoner som er oppført i vedlegg IV, herunder eventuelle framtidige endringer, som er i kraft i den berørte medlemsstat.

3. Dette direktiv berører ikke driftsansvarliges rett til å begrense sitt ansvar i samsvar med nasjonal lovgivning om gjennomføring av Konvensjon om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav av 1976 (LLMC), herunder eventuelle framtidige endringer, eller Strasbourg-konvensjonen om begrensning av ansvar ved fart på innlands vannveier av 1988, herunder eventuelle framtidige endringer.

4. Dette direktiv får ikke anvendelse på kjernefysiske risikoer eller miljøskader, eller overhengende fare for slike skader, som følge av virksomhet som omfattes av traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap, eller som følge av en hendelse eller virksomhet der ansvar eller erstatning omfattes av virkeområdet for de internasjonale dokumenter som er oppført i vedlegg V, herunder eventuelle framtidige endringer.

5. Dette direktiv får bare anvendelse på miljøskader eller overhengende fare for miljøskader som følge av forurensning av diffus art, der det kan fastlegges en årsakssammenheng mellom skaden og de enkelte driftsansvarliges virksomhet.

6. Dette direktiv får ikke anvendelse på virksomhet som har som hovedformål å tjene det nasjonale forsvar eller internasjonal sikkerhet, eller virksomhet som har som eneste formål å verne mot naturkatastrofer.

Artikkel 5

Forebyggende tiltak

1. Dersom det ikke har oppstått en miljøskade ennå, men det er en overhengende fare for det, skal den driftsansvarlige umiddelbart treffe de nødvendige forebyggende tiltak.

2. Medlemsstatene skal ved behov, og under alle omstendigheter når en overhengende fare for miljøskade ikke avverges på tross av den driftsansvarliges forebyggende tiltak, pålegge den driftsansvarlige så snart som mulig å underrette vedkommende myndighet om alle relevante aspekter ved situasjonen.

3. Vedkommende myndighet kan til enhver tid

- a) kreve at den driftsansvarlige framlegger opplysninger om enhver overhengende fare for miljøskade, eller mistenkte tilfeller av slik overhengende fare,
- b) kreve at den driftsansvarlige treffer de nødvendige forebyggende tiltak,
- c) gi den driftsansvarlige instruksjoner som skal følges, om de nødvendige forebyggende tiltak som skal treffes, eller
- d) treffe de nødvendige forebyggende tiltak selv.

4. Vedkommende myndighet skal kreve at den driftsansvarlige treffer de forebyggende tiltakene. Dersom den driftsansvarlige ikke oppfyller kravene fastsatt i nr. 1 eller nr. 3 bokstav b) eller c), ikke kan identifiseres eller ikke kan pålegges å dekke kostnadene i henhold til dette direktiv, skal vedkommende myndighet treffe disse tiltakene selv.

Artikkel 6

Utbedringstiltak

1. Dersom det har oppstått en miljøskade, skal den driftsansvarlige umiddelbart underrette vedkommende myndighet om alle relevante aspekter ved situasjonen og treffe

- a) alle praktisk gjennomførbare tiltak for umiddelbart å kontrollere, inneslutte, fjerne eller på andre måter håndtere de aktuelle forurensende stoffene og/eller andre skadefaktorer, for å begrense eller forebygge ytterligere miljøskade og skadevirkninger på menneskers helse eller ytterligere svekkelse av funksjoner, og
- b) de nødvendige utbedringstiltak i samsvar med artikkel 7.

2. Vedkommende myndighet kan til enhver tid
 - a) kreve at den driftsansvarlige framlegger tilleggsopplysninger om alle skader som har oppstått,
 - b) treffe, kreve at den driftsansvarlige treffer, eller gi den driftsansvarlige instruksjoner om, alle praktisk gjennomførbare tiltak for umiddelbart å kontrollere, inneslutte, fjerne eller på andre måter håndtere de aktuelle forurensende stoffene og/eller andre skadefaktorer, for å begrense eller forebygge ytterligere miljøskade og skadevirkninger på menneskers helse eller ytterligere svekkelse av funksjoner,
 - c) kreve at den driftsansvarlige treffer de nødvendige utbedringstiltak,
 - d) gi den driftsansvarlige instruksjoner som skal følges, om de nødvendige utbedringstiltak som skal treffes, eller
 - e) treffe de nødvendige utbedringstiltak selv.
3. Vedkommende myndighet skal kreve at den driftsansvarlige treffer utbedringstiltakene. Dersom den driftsansvarlige ikke oppfyller kravene fastsatt i nr. 1 eller nr. 2 bokstav b), c) eller d), ikke kan identifiseres eller ikke kan pålegges å dekke kostnadene i henhold til dette direktiv, skal vedkommende myndighet som en siste utvei treffe disse tiltakene selv.

Artikkel 7

Fastsettelse av utbedringstiltak

1. Driftsansvarlige skal i samsvar med vedlegg II identifisere potensielle utbedringstiltak og framlegge dem for vedkommende myndighet for godkjenning, med mindre vedkommende myndighet har truffet tiltak i henhold til artikkel 6 nr. 2 bokstav e) og nr. 3.
2. Vedkommende myndighet skal avgjøre hvilke utbedringstiltak som skal gjennomføres i samsvar med vedlegg II, eventuelt i samarbeid med den berørte driftsoperatør.
3. Dersom det har oppstått flere miljøskader på en slik måte at vedkommende myndighet ikke kan sikre at alle nødvendige utbedringstiltak kan treffes samtidig, skal vedkommende myndighet ha rett til å avgjøre hvilken miljøskade som skal utbedres først.

Når den tar denne avgjørelsen, skal vedkommende myndighet ta hensyn til blant annet den aktuelle miljøskadens art, omfang og alvorlighetsgrad, og til muligheten for naturlig restitusjon. Det skal også tas hensyn til risikoer for menneskers helse.

4. Vedkommende myndighet skal oppfordre de personer som er nevnt i artikkel 12 nr. 1, og under alle omstendigheter de personer som eier den jord der utbedringstiltakene skal gjennomføres, til å framlegge sine synspunkter, og skal ta hensyn til disse.

Artikkel 8

Kostnader ved forebygging og utbedring

1. Den driftsansvarlige skal bære kostnadene ved forebyggings- og utbedringstiltak som treffes i henhold til dette direktiv.
2. Med forbehold for nr. 3 og 4 skal vedkommende myndighet få dekket blant annet de kostnader den har hatt i forbindelse med forebyggings- og utbedringstiltak som treffes i henhold til dette direktiv, blant annet gjennom sikkerhet i eiendom eller andre egnede garantier fra den driftsansvarlige som har forårsaket skaden eller den overhengende faren for skade.

Vedkommende myndighet kan imidlertid beslutte ikke å kreve alle kostnader dekket dersom utgiftene til dette vil være større enn beløpet som kan dekkes, eller dersom den driftsansvarlige ikke kan identifiseres.
3. En driftsansvarlig skal ikke måtte bære kostnadene ved forebyggings- eller utbedringstiltak som treffes i henhold til dette direktiv, dersom vedkommende kan bevise at miljøskaden eller den overhengende faren for miljøskade
 - a) er forårsaket av tredjemann og oppstod til tross for at egnede sikkerhetstiltak var truffet, eller
 - b) skyldes overholdelse av et påbud eller instruksjoner fra en offentlig myndighet, forutsatt at påbudet eller instruksjonen ikke er en følge av et utslipp eller en hendelse forårsaket av den driftsansvarliges virksomhet.

I slike tilfeller skal medlemsstatene treffe egnede tiltak som gjør det mulig for den driftsansvarlige å få dekket sine kostnader.

4. Medlemsstatene kan tillate at den driftsansvarlige ikke bærer kostnadene ved utbedringstiltak som treffes i henhold til dette direktiv, dersom vedkommende kan vise at han eller hun ikke har handlet forsettlig eller uaktsomt, og at miljøskaden skyldes
 - a) et utslipp eller en hendelse som er uttrykkelig godkjent og i fullt samsvar med vilkårene for en godkjenning som framgår av eller er gitt i henhold til gjeldende nasjonale lover og forskrifter som gjennomfører de lovgivningsmessige tiltak som er vedtatt av Fellesskapet og angitt i vedlegg III, slik de ble anvendt da utslippet eller hendelsen fant sted,

b) et utslipp, en virksomhet eller enhver form for anvendelse av et produkt i forbindelse med en virksomhet, som ut fra tilgjengelig vitenskapelig og teknisk kunnskap ikke ble ansett å kunne forårsake miljøskade på tidspunktet for utslippet eller virksomheten, noe den driftsansvarlige skal påvise.

5. De tiltak som treffes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 5 nr. 3 og 4 og artikkel 6 nr. 2 og 3, skal ikke berøre den berørte driftsansvarliges ansvar i henhold til dette direktiv eller anvendelsen av traktatens artikkel 87 og 88.

Artikkel 9

Kostnadsfordeling i tilfeller der en skade er forårsaket av flere parter

Dette direktiv berører ikke eventuelle nasjonale bestemmelser om kostnadsfordeling i tilfeller der en skade er forårsaket av flere parter, særlig ikke med hensyn til fordeling av ansvaret mellom produsenten og brukeren av et produkt.

Artikkel 10

Frist for krav om kostnadsdekning

Vedkommende myndighet skal ha rett til å innlede framgangsmåter for å få dekket kostnader ved gjennomføringen av tiltak truffet i henhold til dette direktiv av den driftsansvarlige, eventuelt av tredjemann som har forårsaket skaden eller den overhengende faren for skade, innen fem år fra den dato tiltakene er avsluttet eller den ansvarlige driftsansvarlige eller tredjemann er identifisert, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 11

Vedkommende myndighet

1. Medlemsstatene skal utpeke den eller de vedkommende myndigheter som skal ha ansvar for å utføre oppgavene fastsatt i dette direktiv.

2. Vedkommende myndighet skal fastslå hvilken driftsansvarlig som har forårsaket skaden eller den overhengende faren for skade, vurdere skadens betydning og avgjøre hvilke utbedringstiltak som bør treffes i samsvar med vedlegg II. Vedkommende myndighet skal derfor ha rett til å kreve at den berørte driftsansvarlige skal foreta en egen vurdering og framlegge alle nødvendige opplysninger og data.

3. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet kan delegere gjennomføringen av nødvendige forebyggings- eller utbedringstiltak til tredjemann, eller kreve at tredjemann treffer nødvendige forebyggings- eller utbedringstiltak.

4. Enhver beslutning som treffes i henhold til dette direktiv, og som pålegger forebyggings- eller utbedringstiltak, skal redegjøre for det nøyaktige grunnlag for beslutningen. Den berørte driftsansvarlige skal umiddelbart underrettes om slike beslutninger, og samtidig underrettes om hvilken klageadgang og klagefrist vedkommende har i henhold til gjeldende lovgivning i den berørte medlemsstat.

Artikkel 12

Anmodning om tiltak

1. Fysiske eller juridiske personer

a) som berøres eller kan ventes å bli berørt av miljøskade, eller

b) som har en tilstrekkelig interesse i beslutninger om miljøspørsmål som gjelder skaden, eller eventuelt

c) som hevder at det foreligger en rettighetskrenkelse, dersom dette er en forutsetning i henhold til en medlemsstats forvaltningsrett,

skal ha rett til å framlegge for vedkommende myndighet eventuelle merknader i forbindelse med tilfeller av miljøskade eller en overhengende fare for miljøskade som de kjenner til, og skal ha rett til å anmode vedkommende myndighet om å treffe tiltak i henhold til dette direktiv.

Medlemsstatene skal bestemme hva som menes med «tilstrekkelig interesse» og «rettighetskrenkelse».

Den interessen som enhver ikke-statlig organisasjon som fremmer miljøvern og oppfyller alle krav i henhold til nasjonal lovgivning, måtte ha, skal derfor anses som tilstrekkelig i henhold til bokstav b). Slike organisasjoner skal også anses for å ha rettigheter som kan krenkes i henhold til bokstav c).

2. Anmodningen om tiltak skal ledsages av relevante opplysninger og data som underbygger merknadene som framlegges i forbindelse med den aktuelle miljøskaden.

3. Dersom anmodningen om tiltak og de ledsagende merknadene viser at det er sannsynlig at det foreligger en miljøskade, skal vedkommende myndighet undersøke alle slike merknader og anmodninger om tiltak. Under slike omstendigheter skal vedkommende myndighet gi den berørte driftsansvarlige en mulighet til å framsette sitt syn på anmodningen om tiltak og de ledsagende merknadene.

4. Vedkommende myndighet skal så snart som mulig og i alle tilfeller i samsvar med de relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning, underrette personene nevnt i nr. 1, som framla merknader for myndigheten, om sin beslutning om å etterkomme

me eller avslå anmodningen om tiltak, og den skal opplyse om grunnlaget for beslutningen.

5. Medlemsstatene kan beslutte ikke å anvende nr. 1 og 4 i tilfeller der det er overhengende fare for skade.

Artikkel 13

Klagebehandling

1. Personene nevnt i artikkel 12 nr. 1 skal ha adgang til å prøve den prosess- og materiellrettslige lovligheten av vedkommende myndighets beslutninger, handlinger eller unnlatelser i henhold til dette direktiv ved en domstol eller et annet uavhengig og upartisk offentlig organ.

2. Dette direktiv berører ikke eventuelle internrettslige bestemmelser om klageadgang og internrettslige bestemmelser som krever at alle muligheter til forvaltningsmessig klagebehandling skal være uttømt før det gis adgang til rettslig prøving.

Artikkel 14

Økonomisk sikkerhet

1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å oppmuntre de relevante økonomiske og finansielle aktører til utvikling av instrumenter og markeder for økonomisk sikkerhet, herunder finansielle ordninger ved insolvens, med sikte på å gjøre det mulig for driftsansvarlige å anvende finansielle garantier for å dekke sitt ansvar i henhold til dette direktiv.

2. Kommisjonen skal innen 30. april 2010 framlegge en rapport om direktivets virkninger med hensyn til faktisk utbedring av miljøskader, om tilgjengeligheten av og vilkårene for forsikring og andre former for økonomisk sikkerhet til en rimelig pris i forbindelse med de former for virksomhet som omfattes av vedlegg III. I rapporten skal også følgende sider ved økonomisk sikkerhet vurderes: en gradvis tilnærming, et høyeste beløp for den økonomiske garantien, og utelukking av virksomhet med lav risiko. I lys av denne rapporten og en utvidet konsekvensanalyse, herunder en nytte- og kostnadsanalyse, skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, framlegge forslag til et system for harmonisert obligatorisk økonomisk sikkerhet.

Artikkel 15

Samarbeid mellom medlemsstatene

1. Dersom en miljøskade påvirker eller trolig vil påvirke flere medlemsstater, skal disse medlemsstatene samarbeide, blant annet gjennom egnet utveksling av opplysninger, for å sikre at det treffes tiltak for å forebygge og om nødvendig utbedre miljøskaden.

2. Dersom en miljøskade har oppstått, skal den medlemsstat på hvis territorium skaden oppstod, gi tilstrekkelig informasjon til de medlemsstater som kan påvirkes.

3. Dersom en medlemsstat innenfor sine grenser påviser skade som ikke har oppstått innenfor disse grensene, kan den rapportere saken til Kommisjonen og enhver annen berørt medlemsstat, og den kan anbefale forebyggings- eller utbedrings tiltak og, i samsvar med dette direktiv, søke om å få dekket kostnadene den har hatt i forbindelse med vedtakelsen av forebyggings- eller utbedringstiltak.

Artikkel 16

Forhold til nasjonal lovgivning

1. Dette direktiv skal ikke hindre medlemsstatene i å beholde eller innføre strengere bestemmelser om forebygging og utbedring av miljøskader, herunder om påvisning av ytterligere virksomhet som skal underlegges kravene om forebygging og utbedring i dette direktiv, og om påvisning av ytterligere ansvarlige parter.

2. Dette direktiv skal ikke hindre medlemsstatene i å treffe egnede tiltak, for eksempel forbud mot dobbel kostnadsdekning i situasjoner der dobbel kostnadsdekning kan forekomme som følge av at en vedkommende myndighet i henhold til dette direktiv og en person hvis eiendom berøres av miljøskaden, treffer tiltak samtidig.

Artikkel 17

Tidsmessig begrenset anvendelse

Dette direktiv får ikke anvendelse på

- skader forårsaket av et utslipp, en situasjon eller hendelse som fant sted før datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1,
- skader forårsaket av et utslipp, en situasjon eller hendelse som finner sted etter datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1 når den stammer fra en bestemt form for virksomhet som fant sted og ble avsluttet før nevnte dato,
- skader forårsaket av et utslipp, en situasjon eller hendelse som inntraff for mer enn 30 år siden.

Artikkel 18

Rapporter og revisjon

1. Medlemsstatene skal innen 30. april 2013 rapportere til Kommisjonen om erfaringene fra anvendelsen av dette direktiv. Rapportene skal omfatte de opplysninger og data som er angitt i vedlegg VI.

2. På grunnlag av dette skal Kommissjonen innen 30. april 2014 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, med eventuelle forslag til endringer.

3. Rapporten nevnt i nr. 2 skal omfatte en revisjon av

a) anvendelsen av

- artikkel 4 nr. 2 og 4 i forbindelse med utelukking fra direktivets virkeområde av forurensning som omfattes av de internasjonale overenskomstene oppført i vedlegg IV og V, og
- artikkel 4 nr. 3 i forbindelse med en driftsansvarligs rett til å begrense sitt ansvar i samsvar med de internasjonale konvensjonene nevnt i artikkel 4 nr. 3.

Kommissjonen skal ta hensyn til erfaringene fra relevante internasjonale fora, for eksempel IMO og Euratom, og fra relevante internasjonale avtaler, samt til i hvilket omfang disse overenskomstene er trådt i kraft og/eller er gjennomført i medlemsstatene og/eller er endret, samtidig som det tas hensyn til alle relevante tilfeller av miljøskader forårsaket av slik virksomhet, til utbedringstiltak som er truffet, til forskjellene mellom ansvarsnivåene i medlemsstatene, og til forholdet mellom skipsredernes ansvar og oljemottakernes bidrag, samtidig som det tas hensyn til enhver relevant undersøkelse foretatt av Det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade.

b) anvendelsen av dette direktiv på miljøskader forårsaket av genmodifiserte organismer (GMO), særlig i lys av erfaringer fra relevante internasjonale fora og konvensjoner, for eksempel konvensjonen om biologisk mangfold og Cartagena-protokollen om biosikkerhet, samt resultatene av eventuelle tilfeller av miljøskader forårsaket av GMO,

c) anvendelsen av dette direktiv i forbindelse med vernede arter og habitater,

d) de overenskomster som eventuelt vil kunne oppføres i vedlegg III, IV og V.

Artikkel 19

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal innen 30. april 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, sammen med en tabell som viser hvordan bestemmelsene i dette direktiv svarer til de vedtatte nasjonale bestemmelser.

Artikkel 20

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 21. april 2004.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

D. ROCHE

Formann

*VEDLEGG I***KRITERIER NEVNT I ARTIKKEL 2 NR. 1 BOKSTAV A)**

Omfanget av enhver skade som har negative virkninger på arbeidet med å oppnå eller opprettholde en gunstig bevaringsstatus for habitater eller arter, skal vurderes på bakgrunn av bevaringsstatus på det tidspunkt skaden inntreffer, deres rekreasjonsverdi og deres evne til naturlig fornyelse. Betydelige negative endringer av den opprinnelige tilstanden bør fastslås ved hjelp av målbare data som

- antall individer, deres tetthet eller utbredelsesområde,
- de enkelte individenes eller det skadede områdets rolle i forhold til artens eller habitatets bevaring, artens eller habitatets sjeldenhet (vurdert på lokalt, regionalt og høyere plan, herunder fellesskapsplan),
- artens formeringsevne (ut fra vedkommende arts eller populasjons særlige dynamikk), dens levedyktighet eller habitatets evne til naturlig fornyelse (ut fra dynamikken i eller populasjonen av de arter som er karakteristiske for habitatet),
- artens eller habitatets evne til å restituere seg innen kort tid etter at skaden inntreffer uten andre inngrep enn økte vernetiltak og utelukkende på grunn av artens eller habitatets dynamikk, til en tilstand som anses som tilsvarende eller bedre enn den opprinnelige.

En skade som beviselig påvirker menneskers helse, skal betegnes som en betydelig skade.

Følgende skader skal ikke nødvendigvis betegnes som betydelige:

- negative variasjoner som er mindre enn de naturlige svingninger som anses som normale for vedkommende art eller habitat,
- negative variasjoner som har naturlige årsaker, eller som skyldes inngrep i forbindelse med den normale forvaltningen av områder, som er fastsatt i protokoller eller måldokumenter, eller som tidligere har vært utført av eiere eller driftsansvarlige,
- skader på arter eller habitater når det fastslås at de vil bli restituert, innen kort tid etter at skaden inntreffer og uten inngrep, enten til den opprinnelige tilstand eller til en tilstand som utelukkende på grunn av artens eller habitatets dynamikk fører til en tilstand som anses som tilsvarende eller bedre enn den opprinnelige.

VEDLEGG II

UTBEDRING AV MILJØSKADER

I dette vedlegg fastsettes en felles ramme som skal anvendes for at man skal kunne velge de mest hensiktsmessige tiltak for å sikre utbedring av miljøskader.

1. Utbedring av skader på vann eller vernede arter og habitater

Miljøskader på vann eller vernede arter og habitater utbedres ved at miljøet tilbakeføres til sin opprinnelige tilstand ved hjelp av primær, utfyllende eller kompenserende utbedring:

- a) «primær utbedring»: utbedringstiltak som fører de skadede naturressursene og/eller nedsatte funksjonene tilbake til eller i retning av sin opprinnelige tilstand,
- b) «utfyllende utbedring»: utbedringstiltak som treffes i forbindelse med naturressurser og/eller funksjoner for å kompensere for at primær utbedring ikke fører til full gjenoppretting av naturressursene eller funksjonene,
- c) «kompenserende utbedring»: tiltak som treffes for å kompensere for midlertidige tap av naturressurser og/eller funksjoner som oppstår fra den dato skaden inntreffer til den primære utbedring har fått full virkning,
- d) «midlertidige tap»: tap som skyldes at de skadede naturressursene og/eller nedsatte funksjonene ikke kan oppfylle sine økologiske funksjoner eller utnyttes av andre naturressurser eller allmennheten før de primære eller utfyllende tiltakene har begynt å virke. Det innebærer ikke økonomisk erstatning til allmennheten.

Dersom primær utbedring ikke fører til at miljøet tilbakeføres til sin opprinnelige tilstand, vil utfyllende utbedring bli iverksatt. Dessuten vil kompenserende utbedring bli iverksatt for å kompensere for midlertidige tap.

Utbedring av miljøskader i form av skader på vann eller vernede arter og habitater innebærer også at enhver betydelig risiko for at menneskers helse påvirkes negativt, fjernes.

1.1. Mål for utbedring**Formålet med primær utbedring**

- 1.1.1. Formålet med primær utbedring er å føre de skadede naturressursene og/eller nedsatte funksjonene tilbake til eller i retning av sin opprinnelige tilstand.

Formålet med utfyllende utbedring

- 1.1.2. Dersom de skadede naturressursene og/eller nedsatte funksjonene ikke tilbakeføres til sin opprinnelige tilstand, blir utfyllende utbedring iverksatt. Formålet med utfyllende utbedring er å oppnå et lignende nivå for naturressurser og/eller funksjoner, eventuelt på et annet sted, som det som ville ha blitt oppnådd dersom det skadede stedet hadde blitt tilbakeført til sin opprinnelige tilstand. Dersom det er mulig og hensiktsmessig, bør det andre stedet være geografisk knyttet til det skadede stedet, samtidig som det tas hensyn til den berørte befolknings interesser.

Formålet med kompenserende utbedring

- 1.1.3. Kompenserende utbedring skal iverksettes for å kompensere for midlertidig tap av naturressurser og funksjoner i påvente av gjenoppretting. Denne kompensasjonen består i ytterligere forbedringer av vernede habitater og arter eller vann, enten på det skadede stedet eller på et annet sted. Det innebærer ikke økonomisk erstatning til allmennheten.

1.2. *Fastsettelse av utbedringstiltak*

Fastsettelse av primære utbedringstiltak

- 1.2.1. Muligheten skal overveies for tiltak som direkte fører naturressursene og funksjonene tilbake til sin opprinnelige tilstand innen en kortere frist eller gjennom naturlig gjenoppretting.

Fastsettelse av utfyllende og kompenserende utbedringstiltak

- 1.2.2. Ved fastsettelse av omfanget av utfyllende og kompenserende utbedringstiltak skal bruk av framgangsmåter som bygger på likeverdighet mellom ressurser eller mellom funksjoner, vurderes først. Etter disse framgangsmåtene skal tiltak som gir naturressurser og/eller funksjoner av samme type, kvalitet og mengde som de skadede, vurderes først. Dersom dette ikke er mulig, skal andre naturressurser og/eller funksjoner skaffes til veie. En kvalitetsreduksjon kan for eksempel kompenseres med flere utbedringstiltak.
- 1.2.3. Dersom det ikke er mulig å bruke framgangsmåtene som bygger på likeverdighet mellom ressurser eller mellom funksjoner, skal det brukes alternative vurderingsmetoder. Vedkommende myndighet kan foreskrive metoden, for eksempel økonomisk vurdering, for å fastsette omfanget av nødvendige utfyllende eller kompenserende utbedringstiltak. Dersom det er mulig å verdivurdere tapte ressurser og/eller funksjoner, mens det ikke er mulig innen en rimelig frist eller til en rimelig kostnad å verdivurdere de naturressurser og/eller funksjoner som skal erstatte dem, kan vedkommende myndighet velge utbedringstiltak til en kostnad som tilsvarer den anslåtte økonomiske verdi av de tapte naturressursene og/eller funksjonene.

De utfyllende og kompenserende utbedringstiltakene bør utformes slik at de gir ytterligere naturressurser og/eller funksjoner som avspeiler tidspreferanser og tidsprofil for utbedringstiltakene. Jo lengre tid det tar før den opprinnelige tilstand nås, desto flere utbedringstiltak skal treffes (på ellers like vilkår).

1.3. *Valg av utbedringsalternativer*

- 1.3.1. De rimelige utbedringsalternativene bør vurderes med bruk av den beste tilgjengelige teknologi på grunnlag av følgende kriterier:

- virkningen av hvert alternativ på folkehelsen og offentlig sikkerhet,
- kostnaden ved å gjennomføre alternativet,
- sannsynligheten for at hvert alternativ skal lykkes,
- i hvilken utstrekning hvert alternativ bidrar til å forebygge framtidig skade og unngå ytterligere skade som følge av gjennomføringen av alternativet,
- i hvilken grad hvert alternativ gagnar naturressursens og/eller funksjonens ulike komponenter,
- i hvilken grad hvert alternativ tar hensyn til relevante sosiale, økonomiske og kulturelle interesser og andre relevante faktorer som er særegne for stedet,
- hvor lang tid det vil ta før miljøskaden er gjenopprettet,
- i hvilken grad hvert alternativ fører til gjenoppretting av stedet der miljøskaden oppstod,
- den geografiske tilknytning til stedet der skaden oppstod.

- 1.3.2. Ved vurderingen av de ulike utbedringsalternativene som er fastsatt, kan det velges primære utbedringstiltak som ikke fullt ut fører vannet eller de vernede artene eller habitatet som er skadet, tilbake til den opprinnelige tilstand, eller som gjenoppretter den langsommere. En slik beslutning kan tas bare dersom tapet av naturressursene og/eller funksjonene på det opprinnelige stedet som følge av beslutningen, kompenseres ved en styrking av de utfyllende og kompenserende tiltakene, slik at det oppnås et lignende nivå som tidligere for naturressurser og/eller funksjoner. Det vil for eksempel være tilfelle dersom likeverdige naturressurser og/eller funksjoner kan skaffes til veie et annet sted til en lavere kostnad. Disse ytterligere utbedringstiltakene skal fastsettes i samsvar med reglene fastsatt i avsnitt 1.2.2.
- 1.3.3. Uten at det berører reglene fastsatt i avsnitt 1.3.2, og i samsvar med artikkel 7 nr. 3, har vedkommende myndighet rett til å beslutte at det ikke skal treffes ytterligere utbedringstiltak dersom
- a) de utbedringstiltak som allerede er truffet, sikrer at det ikke lenger er betydelig risiko for at menneskers helse, vann eller vernede arter og habitater påvirkes negativt, og
 - b) kostnaden ved de utbedringstiltak som bør treffes for å nå den opprinnelige tilstand eller lignende nivå, ikke vil stå i forhold til de miljøfordeler som skal oppnås.

2. Utbedring av skade på jord

De nødvendige tiltak skal treffes for minst å sikre at de relevante forurensende stoffer fjernes, kontrolleres, innesluttet eller begrenses slik at forurensen jord, idet det tas hensyn til dens nåværende bruk eller den framtidige bruk som var godkjent på tidspunktet for skaden, ikke lenger utgjør en betydelig risiko for at menneskers helse påvirkes negativt. Vurderingen av om slike risikoer foreligger, skal foretas ved hjelp av framgangsmåter for risikovurdering der det tas hensyn til jordens egenskaper og funksjon samt de skadelige stoffenes, preparatenes, organismenes eller mikroorganismenes art og konsentrasjon, den risiko de innebærer og muligheten for at de spres. Bruken skal bestemmes på grunnlag av regler for arealbruk eller eventuelt andre relevante regler som gjelder på det tidspunkt skaden oppstår.

Dersom bruken av jorden endres, skal alle nødvendige tiltak treffes for å hindre at menneskers helse påvirkes negativt.

Dersom det ikke finnes regler for arealbruk eller andre relevante regler, skal arten av det berørte området der skaden oppstod, være avgjørende for bruken av det berørte området, samtidig som det tas hensyn til områdets forventede utvikling.

Muligheten for naturlig gjenoppbygging, dvs. et alternativ uten direkte menneskelige inngrep i gjenoppbyggingsprosessen, skal overveies.

VEDLEGG III

VIRKSOMHET NEVNT I ARTIKKEL 3 NR. 1

1. Drift av anlegg som krever tillatelse i henhold til rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽¹⁾. Det innebærer alle former for virksomhet oppført i vedlegg I til direktiv 96/61/EF med unntak av anlegg eller deler av anlegg som brukes til forskning, utvikling og prøving av nye produkter og prosesser.
2. Avfallshåndtering, herunder innsamling, transport, gjenvinning og disponering av avfall og farlig avfall, herunder tilsyn med slik virksomhet og etterbehandling av disponeringsanlegg, som krever tillatelse eller registrering i henhold til rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽²⁾ og rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽³⁾.

Denne håndteringen omfatter blant annet drift av fyllplasser i henhold til rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall⁽⁴⁾ og drift av avfallsforbrenningsanlegg i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/76/EF av 4. desember 2000 om forbrenning av avfall⁽⁵⁾.

For dette direktivs formål kan medlemsstatene beslutte at denne håndteringen ikke skal omfatte spredning for landbruksformål av slam fra renseanlegg for avløpsvann fra byområder, som er behandlet slik at det er i samsvar med en godkjent standard.

3. Alle utslipp i innlands overflatevann som krever forhåndsgodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/464/EØF av 4. mai 1976 om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽⁶⁾.
4. Alle utslipp av stoffer i grunnvann som krever forhåndsgodkjenning i henhold til rådsdirektiv 80/68/EØF av 17. desember 1979 om vern av grunnvann mot forurensning forårsaket av visse farlige stoffer⁽⁷⁾.
5. Utslipp eller tilsetning av forurensende stoffer i overflatevann og grunnvann som krever tillatelse, godkjenning eller registrering i henhold til direktiv 2000/60/EF.
6. Uttak og oppdemming av vann som krever forhåndsgodkjenning i henhold til direktiv 2000/60/EF.
7. Framstilling, bruk, lagring, bearbeiding, fylling, utsetting i miljøet og transport innenfor virksomheten av
 - a) farlige stoffer som definert i artikkel 2 nr. 2 i rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1987 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽⁸⁾,
 - b) farlige stoffblandinger som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffblandinger⁽⁹⁾,
 - c) plantefarmasøytiske produkter som definert i artikkel 2 nr. 1 i rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹⁰⁾,
 - d) biocidprodukter som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om markedsføring av biocidprodukter⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet endret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 av 2.7.1994, s. 28).

⁽⁴⁾ EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ EFT L 332 av 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF.

⁽⁷⁾ EFT L 20 av 26.1.1980, s. 43. Direktivet endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

⁽⁸⁾ EFT 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽⁹⁾ EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽¹⁰⁾ EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

8. Transport på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller luftveien av farlig gods eller forurensende gods som definert enten i vedlegg A til rådsdirektiv 94/55/EF av 21. november 1994 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods⁽¹⁾ eller i vedlegget til rådsdirektiv 96/49/EF av 23. juli 1996 om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods⁽²⁾, eller som definert i rådsdirektiv 93/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last⁽³⁾.
9. Drift av anlegg som krever godkjenning i henhold til rådsdirektiv 84/360/EØF av 28. juni 1984 om bekjempelse av luftforurensning fra industrianlegg⁽⁴⁾ med hensyn til utslipp i luften av forurensende stoffer som omfattes av nevnte direktiv.
10. All innesluttet bruk, herunder transport, av genmodifiserte mikroorganismer som definert i rådsdirektiv 90/219/EØF av 23. april 1990 om innesluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer⁽⁵⁾.
11. All utsetning i miljøet, transport og omsetning av genmodifiserte organismer som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF⁽⁶⁾.
12. Transport over landegrensene av avfall innenfor, til og fra Den europeiske union, som krever tillatelse eller er forbudt i henhold til rådsdirektiv (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EFT L 319 av 12.12.1994, s. 7. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/28/EF (EUT L 90 av 8.4.2003, s. 45).

⁽²⁾ EFT L 235 av 17.9.1996, s. 25. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/29/EF (EUT L 90 av 8.4.2003, s. 47).

⁽³⁾ EFT L 247 av 5.10.1993, s. 19. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/84/EF (EFT L 324 av 29.11.2002, s. 53).

⁽⁴⁾ EFT L 188 av 16.7.1984, s. 20. Direktivet endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EFT L 117 av 8.5.1990, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁶⁾ EFT L 106 av 17.4.2001, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1830/2003 (EUT L 268 av 18.10.2003, s. 24).

⁽⁷⁾ EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).

*VEDLEGG IV***INTERNASJONALE KONVENSJONER NEVNT I ARTIKKEL 4 NR. 2**

- a) Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade.
 - b) Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade.
 - c) Den internasjonale konvensjon av 23. mars 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade.
 - d) Den internasjonale konvensjon av 3. mai 1996 om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer.
 - e) Konvensjon av 10. oktober 1989 om erstatningsansvar for skade i forbindelse med transport av farlig gods på vei, jernbane og innlands vannveier.
-

*VEDLEGG V***INTERNASJONALE DOKUMENTER NEVNT I ARTIKKEL 4 NR. 4**

- a) Paris-konvensjonen av 29. juli 1960 om erstatningsansvar på atomenergiens område og tilleggskonvensjonen undertegnet i Brussel 31. januar 1963.
 - b) Wien-konvensjonen av 21. mai 1963 om erstatningsansvar på atomenergiens område.
 - c) Konvensjon av 12. september 1997 om tilleggserstatning for atomskader.
 - d) Fellesprotokollen av 21. september 1988 i tilknytning til Wien- og Paris-konvensjonene om erstatningsansvar ved atomulykker.
 - e) Brussel-konvensjonen av 17. desember 1971 om erstatningsansvar ved sjøtransport av atomsubstans.
-

*VEDLEGG VI***OPPLYSNINGER OG DATA NEVNT I ARTIKKEL 18 NR. 1**

Rapportene nevnt i artikkel 18 nr. 1 skal inneholde en liste over tilfeller av miljøskader og tilfeller med erstatningsansvar i henhold til dette direktiv, med følgende opplysninger og data for hvert tilfelle:

1. Miljøskadens art, datoen da miljøskaden oppstod og/eller ble oppdaget, og datoen da det ble innledet framgangsmåter i henhold til dette direktiv.
2. Klassifiseringskode etter virksomhet for den eller de ansvarlige juridiske person(er)⁽¹⁾.
3. Opplysninger om hvorvidt ansvarlige parter eller kvalifiserte organer har reist søksmål. (Type klager og resultatet av søksmålet skal angis.)
4. Resultatet av utbedringsprosessen.
5. Dato for avslutning av framgangsmåten.

Medlemsstatene kan ta med i sine rapporter alle andre opplysninger og data som de anser som nyttige for en riktig vurdering av anvendelsen av dette direktiv, for eksempel følgende:

1. Kostnader i forbindelse med utbedringstiltak og forebyggende tiltak som definert i dette direktiv
 - som de ansvarlige parter har betalt direkte, når slike opplysninger foreligger,
 - som er erstattet av de ansvarlige parter,
 - som ikke er erstattet av de ansvarlige parter. (Grunnene til manglende erstatning bør angis.)
2. Resultatet av tiltakene for å fremme og gjennomføre virkemidlene for økonomisk sikkerhet som anvendes i samsvar med dette direktiv.
3. En vurdering av de ytterligere årlige administrasjonskostnader for den offentlige myndigheten i forbindelse med opprettelse og drift av de forvaltningsstrukturer som er nødvendige for å gjennomføre og håndheve dette direktiv.

⁽¹⁾ NACE-koden kan brukes (rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen Det europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1)).

Erklæring fra Kommisjonen om artikkel 14 nr. 2 — Direktiv om miljøansvar

Kommisjonen tar artikkel 14 nr. 2 til etterretning. I samsvar med denne artikkel skal Kommisjonen framlegge en rapport seks år etter at dette direktiv har trådt i kraft, som blant annet skal omhandle tilgjengeligheten av forsikringer og andre typer økonomisk sikkerhet til en rimelig kostnad og på rimelige vilkår. Rapporten skal særlig ta hensyn til markedskreftenes utvikling av egnede produkter for økonomisk sikkerhet i forbindelse med nevnte aspekter. Den skal også ta opp en gradvis tilnærming avhengig av skadetype og risikoenes art. I lys av denne rapporten skal Kommisjonen eventuelt framlegge forslag så snart som mulig. Kommisjonen vil gjennomføre en konsekvensanalyse, utvidet til å omfatte økonomiske, sosiale og miljømessige aspekter, i samsvar med relevante gjeldende regler, særlig den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming og Kommisjonens melding om konsekvensanalyse [KOM(2002) 276 endelig].

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2006/21/EF

2014/EØS/21/33

av 15. mars 2006

om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien og om endring av direktiv 2004/35/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾, på
grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 8. desember
2005, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommunikasjonsmeldingen «Sikker gruvedrift: en oppfølging av nylige gruveulykker» har som et av sine prioriterte tiltak et initiativ for å regulere håndteringen av avfall fra utvinningsindustrien. Dette tiltaket er ment å supplere initiativer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/105/EF av 16. desember 2003 om endring av rådsdirektiv 96/82/EF om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer⁽⁴⁾ og for utarbeiding av et referansedokument om de beste tilgjengelige teknikker på området for steinavfall og avgangsmasse fra bryting og utvinning i henhold til rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽⁵⁾.

- 2) Europaparlamentet har i sin resolusjon⁽⁶⁾ av 5. juli 2001 om nevnte melding sterkt understreket behovet for et direktiv om avfall fra utvinningsindustrien.

- 3) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽⁷⁾ har som mål for det avfallet som fortsatt produseres, at farenivået skal reduseres, slik at det utgjør en minst mulig risiko, at gjenvinning og særlig resirkulering skal prioriteres, at mengden av avfall som disponeres, skal være minst mulig og disponeres på en sikker måte, og at avfall beregnet på disponering bør behandles nærmest mulig det sted der det produseres, så lenge dette ikke gjør avfallshåndteringen mindre effektiv. Når det gjelder ulykker og naturkatastrofer, skal det i henhold til beslutning nr. 1600/2002/EF som prioritert tiltak utarbeides forholdsregler for å forebygge faren for større ulykker, særlig i forbindelse med utvinning, og forholdsregler for utvinningsavfall. Beslutning nr. 1600/2002/EF har også som prioritert tiltak å fremme bærekraftig forvaltning i utvinningsindustrien med sikte på å redusere miljøvirkningene.

- 4) Det må i samsvar med Fellesskapets miljømål fastsettes minstekrav for å forebygge eller i størst mulig grad redusere eventuelle skadevirkninger på miljøet eller på menneskers helse som følge av håndtering av avfall fra utvinningsindustrien, for eksempel avgangsmasse (dvs. faste eller halvflytende avfallsstoffer som er igjen etter behandling av mineraler ved en rekke teknikker), steinavfall og jordmasse (dvs. det materialet som flyttes ved utvinning for å komme fram til malmen eller mineralene, herunder på forproduksjonsstadiet) samt toppjord (dvs. det øvre laget i bakken), forutsatt at de utgjør avfall som definert i rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽⁸⁾.

- 5) I samsvar med punkt 24 i Johannesburg-planen for gjennomføring av bærekraftig utvikling, som ble vedtatt

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 102 av 11.4.2006, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 18/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 27. ⁽¹⁾ EUT C 80 av 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 109 av 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 31. mars 2004 (EUT C 103 E av 29.4.2004, s. 451), Rådets felles holdning av 12. april 2005 (EUT C 172 E av 12.7.2005, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 6. september 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets regelverksresolusjon av 18. januar 2006 og Rådets beslutning av 30. januar 2006.

⁽⁴⁾ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 av 4.2.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT C 65 E av 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

innenfor rammen av De forente nasjoners verdensmøte i 2002 om bærekraftig utvikling, er det nødvendig å verne om naturressursgrunnlaget for økonomisk og sosial utvikling, og å snu tendensen til nedbrytning av naturressurser ved å forvalte naturressursgrunnlaget på en bærekraftig og integrert måte.

- 6) Dette direktiv bør derfor omfatte håndtering av avfall fra landbasert utvinningsindustri, det vil si avfall fra prospektering, utvinning (herunder forproduksjonsutvikling), behandling og lagring av mineralressurser og fra drift av steinbrudd. Slik håndtering bør imidlertid gjenspeile prinsippene i direktiv 75/442/EØF, som, i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav b) ii) i nevnte direktiv, fortsatt gjelder for alle aspekter ved håndtering av avfall fra utvinningsindustrien som ikke omfattes av dette direktiv.
- 7) For at overlapping og uforholdsmessige administrative byrder skal unngås bør dette direktivs virkeområde begrenses til de bestemte aktiviteter som anses som prioritert for å nå direktivets mål.
- 8) Bestemmelsene i dette direktiv bør derfor ikke få anvendelse på avfall som, selv om det produseres i forbindelse med mineralutvinning eller -behandling, ikke er direkte forbundet med utvinnings- eller behandlingsprosessen, f.eks. næringsmiddelavfall, spillolje, kasserte kjøretøyer, brukte batterier og akkumulatorer. Håndteringen av slikt avfall bør omfattes av bestemmelsene i direktiv 75/442/EØF eller i rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾ eller annet relevant fellesskapsregelverk, slik tilfellet er for avfall som produseres ved et prospekterings-, utvinnings- eller behandlingsanlegg og transporteres til et sted som ikke er et avfallsanlegg i henhold til dette direktiv.
- 9) Dette direktiv bør heller ikke få anvendelse på avfall fra offshoreprospektering, -utvinning og -behandling av mineralressurser eller på innsprøyting av vann og gjeninnsprøyting av grunnvann som er pumpet opp, samtidig som inert avfall, ikke-farlig prospekteringsavfall, ikke-forurenset jord og avfall fra utvinning, behandling og lagring av torv bare bør omfattes av et begrenset sett med krav på grunn av sin lavere miljøfare. For ikke-farlig ikke-inert avfall kan medlemsstatene redusere eller frafalle enkelte krav. Disse unntakene bør imidlertid ikke gjelde for avfallsanlegg i kategori A.
- 10) Videre bør dette direktiv, selv om det omfatter håndtering av avfall fra utvinningsindustrien som kan være radioaktivt, ikke omfatte aspekter som særlig gjelder radioaktivitet, som omfattes av traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap (Euratom).
- 11) For å overholde prinsippene og prioriteringene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikkel 3 og 4, bør medlemsstatene sikre at de driftsansvarlige i utvinningsindustrien treffer alle nødvendige tiltak for å forebygge eller i størst mulig grad redusere eventuelle faktiske eller potensielle skadevirkninger på miljøet eller menneskers helse som følge av håndtering av avfall fra utvinningsindustrien.
- 12) Disse tiltakene bør blant annet bygge på de beste tilgjengelige teknikker som definert i direktiv 96/61/EF, og når slike teknikker anvendes, må medlemsstatene bestemme hvordan det i det enkelte tilfelle kan tas hensyn til avfallsanleggets tekniske egenskaper, geografiske beliggenhet og lokale miljøforhold.
- 13) Medlemsstatene må sikre at de driftsansvarlige i utvinningsindustrien utarbeider tilstrekkelige avfallshåndteringsplaner for forebygging eller reduksjon, behandling, gjenvinning og disponering av utvinningsavfall. Disse planene bør utformes på en slik måte at det sikres passende planlegging av alternativer for avfallshåndtering med sikte på å redusere avfallsproduksjonen og avfallets skadelighet og fremme avfallsgjenvinning. Videre bør avfall fra utvinningsindustrien karakteriseres med hensyn til sammensetning, slik at det i størst mulig grad sikres at avfallet bare reagerer på forutsigbare måter.
- 14) For å redusere risikoen for ulykker og sikre et høyt vernnivå for miljøet og menneskers helse bør medlemsstatene sikre at hver driftsansvarlig for et avfallsanlegg i kategori A vedtar og iverksetter en omfattende plan for forebygging av ulykker ved avfallshåndtering. Når det gjelder forebyggende tiltak, bør disse omfatte iverksetting av et sikkerhetsstyringssystem, beredskapsplaner til bruk ved ulykker og spredning av sikkerhetsopplysninger til personer som kan bli berørt av en alvorlig ulykke. I tilfelle av en ulykke bør det kreves at de driftsansvarlige gir vedkommende myndigheter alle relevante opplysninger som er nødvendige for å redusere faktiske eller potensielle miljøskader. Disse særlige kravene bør ikke gjelde for avfallsanlegg i utvinningsindustrien som omfattes av direktiv 96/82/EF.

⁽¹⁾ EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- 15) Et avfallsanlegg bør ikke klassifiseres i kategori A utelukkende på grunnlag av sikkerhetsrisiko og vern av arbeidstakers helse i utvinningsindustrien, som omfattes av annet fellesskapsregelverk, særlig direktiv 92/91/EØF⁽¹⁾ og 92/104/EØF⁽²⁾.
- 16) På grunn av den særlige arten av håndtering av avfall fra utvinningsindustrien må det innføres særlige framgangsmåter for søknader og tillatelser for avfallsanlegg som mottar slikt avfall. Medlemsstatene bør dessuten treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter regelmessig revurderer og, om nødvendig, ajourfører vilkårene for tillatelser.
- 17) Det må kreves at medlemsstatene sikrer at offentligheten, i samsvar med UNECE-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmenn deltakelse i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i saker vedrørende miljø av 25. juni 1998 (Århus-konvensjonen), blir orientert om søknaden om tillatelse for et avfallsanlegg, og at den berørte offentlighet blir hørt før det gis tillatelse for avfallsanlegget.
- 18) Det må angis klart hvilke krav avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien, må oppfylle med hensyn til plassering, forvaltning, kontroll, avvikling, forebyggende tiltak og vernetiltak mot enhver trussel mot miljøet på kort og lang sikt, særlig tiltak mot forurensning av grunnvann ved at sigevann infiltrerer jorden.
- 19) Avfallsanlegg i kategori A som brukes til å behandle avfall fra utvinningsindustrien, må defineres klart, idet det tas hensyn til sannsynlige virkninger av eventuell forurensning fra driften av et slikt anlegg eller av en ulykke der avfall slipper ut fra et slikt anlegg.
- 20) Avfall som tilbakeføres til brytningsområder for rehabilitering av disse eller til anleggsformål knyttet til mineralutvinningsprosessen, for eksempel bygging eller vedlikehold i tomme brudd av atkomstveier for maskiner, transportramper, skott, sikkerhetsbarrikader eller voller, må også omfattes av visse krav for å verne overflatevann og/eller grunnvann, sikre dette avfallslets stabilitet og sikre tilstrekkelig overvåking ved avvikling av slik virksomhet.
- Slikt avfall bør derfor ikke omfattes av kravene i dette direktiv, som utelukkende gjelder «avfallsanlegg», bortsett fra kravene nevnt i særlige bestemmelser om brytningsområder.
- 21) For å sikre at avfallsanlegg som behandler avfall fra utvinningsindustrien, bygges og vedlikeholdes forsvarlig, bør medlemsstatene treffe hensiktsmessige tiltak som sikrer at utforming, plassering og forvaltning av slike anlegg besørges av teknisk kvalifiserte personer. Det må sikres at den opplæring og kunnskap driftsansvarlige og personale tilegner seg, gir dem de nødvendige ferdigheter. Vedkommende myndigheter bør dessuten forvisse seg om at de driftsansvarlige sørger for egnede ordninger med hensyn til bygging og vedlikehold av nye avfallsanlegg eller utvidelse eller endring av eksisterende avfallsanlegg, herunder i avviklingsfasen.
- 22) Det må fastsettes framgangsmåter for overvåking under drift og etter avvikling av avfallsanlegg. Det bør fastsettes en periode etter avvikling for overvåking og kontroll av avfallsanlegg i kategori A som står i forhold til den risiko det enkelte anlegg utgjør, på en lignende måte som den som kreves i direktiv 1999/31/EF.
- 23) Det må defineres når og hvordan et avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien, bør avvikles, og fastsettes hvilke forpliktelser og hvilket ansvar den driftsansvarlige skal ha i perioden etter avvikling.
- 24) Medlemsstatene bør kreve at de driftsansvarlige i utvinningsindustrien iverksetter overvåkings- og forvaltnings tiltak for å hindre forurensning av vann og jord, og identifiserer eventuelle skadevirkninger som avfallsanlegget kan ha på miljøet eller menneskers helse. Videre bør utslipp av avfall til enhver resipient, med sikte på å redusere vannforurensning skje i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk⁽³⁾. Dessuten bør konsentrasjoner i avgangsdammer av cyanid og cyanidforbindelser fra visse utvinningsanlegg, på grunn av disse stoffenes skade- og giftvirkninger, reduseres til et lavest mulig nivå ved hjelp av de beste tilgjengelige teknikker. Høyeste tillatte konsentrasjonsterskler bør defineres i samsvar med dette og, under alle omstendigheter, i samsvar med de særlige krav i dette direktiv for å hindre slike virkninger.
- 25) Det bør kreves at den driftsansvarlige for et avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien, stiller en økonomisk garanti etter framgangsmåter som medlemsstatene fastsetter, idet det sikres at alle forpliktelser som følger med tillatelsen, blir oppfylt, herunder dem som gjelder avviklingen av anlegget og fasen etter dette. Den økonomiske garantien bør være tilstrekkelig til å dekke kostnader til rehabilitering utført av kvalifiserte og uavhengige tred-
- ⁽¹⁾ Rådsdirektiv 92/91/EØF av 3. november 1992 om minimumskrav med sikte på å forbedre vernet av arbeidstakernes sikkerhet og helse i borsrelatert utvinningsindustri (elleve særdirktiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348 av 28.11.1992, s. 9).
- ⁽²⁾ Rådsdirektiv 92/104/EØF av 3. desember 1992 om minimumskrav med sikte på å forbedre vernet av arbeidstakernes sikkerhet og helse i utvinningsindustri i dagbrudd eller under jord (tolvte særdirktiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 404 av 31.12.1992, s. 10).
- ⁽³⁾ EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1. Direktivet endret ved vedtak nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 av 15.12.2001, s. 1).

- jemenn, av landområdet som berøres av avfallsanlegget, og som omfatter selve avfallsanlegget, som beskrevet i avfallshåndteringsplanen som er utarbeidet i henhold til artikkel 5, og som kreves i forbindelse med tillatelsen i henhold til artikkel 7. En slik garanti må også stilles før deponeringen i avfallsanlegget begynner, og den må justeres regelmessig. For øvrig er det, i samsvar med prinsippet om at forurenseren betaler, og med europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader⁽¹⁾ viktig å gjøre det klart at en driftsansvarlig for et avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien, bør ha en passende ansvarsforsikring med hensyn til miljøskader forårsaket av driften eller overhengende fare for slike skader.
- 26) For drift av avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien, og som kan gi betydelige skadevirkninger på miljøet og menneskers helse på tvers av landegrenser og i en annen medlemsstat, bør det finnes en felles framgangsmåte for å lette samråd mellom nabostater. Dette bør gjøres for å sikre tilstrekkelig utveksling av opplysninger mellom myndigheter, og for at offentligheten skal orienteres om eventuelle avfallsanlegg som kan gi skadevirkninger på miljøet i den andre medlemsstaten.
- 27) Medlemsstatene må sikre at vedkommende myndigheter organiserer et effektivt system av inspeksjoner eller tilsvarende kontrolltiltak med hensyn til avfallsanlegg som betjener utvinningsindustrien. Uten at den driftsansvarliges forpliktelser i henhold til tillatelsen berøres, bør det før deponeringen begynner foretas en inspeksjon for å kontrollere at vilkårene for tillatelsen er oppfylt. Medlemsstatene bør dessuten sikre at de driftsansvarlige og deres etterfølgere fører og holder ajour registre over slike avfallsanlegg, og at de driftsansvarlige overfører opplysninger om tilstanden til avfallsanlegget og driften av det til sine etterfølgere.
- 28) Medlemsstatene bør sende regelmessige rapporter til Kommisjonen om gjennomføringen av dette direktiv, herunder opplysninger om ulykker eller nestenulykker. På grunnlag av disse rapportene rapporterer Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet.
- 29) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i dette direktiv, og sikre at de anvendes. Sanksjonene må være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 30) Medlemsstatene må sikre at det utarbeides en fortegnelse over avviklede avfallsanlegg, herunder avfallsanlegg som er forlatt, på deres territorium, for å identifisere anlegg som har alvorlige skadevirkninger på miljøet, eller som på kort eller mellomlang sikt kan utgjøre en alvorlig trussel mot menneskers helse eller miljøet. Disse fortegnelsene bør danne grunnlag for et hensiktsmessig tiltaksprogram.
- 31) Kommisjonen bør sikre at det på medlemsstatsplan foregår en passende utveksling av vitenskapelige og tekniske opplysninger om utarbeiding av en fortegnelse over avviklede avfallsanlegg og om utviklingen av metoder, for å hjelpe medlemsstatene å overholde dette direktiv ved rehabilitering av avviklede avfallsanlegg. Videre bør det sikres utveksling av opplysninger i og mellom medlemsstatene om de beste tilgjengelige teknikker.
- 32) Med sikte på konsekvent anvendelse av traktatens artikkel 6 bør miljøvernkrav integreres i gjennomføringen av Fellesskapets politikk og virksomhet med henblikk på å fremme bærekraftig utvikling.
- 33) Dette direktiv kan være et nyttig redskap når det skal vurderes om prosjekter som mottar fellesskapsmidler i forbindelse med utviklingsstøtte, omfatter de nødvendige tiltak for å forebygge eller i størst mulig grad redusere de negative miljøvirkningene. En slik framgangsmåte er i samsvar med traktatens artikkel 6, særlig med hensyn til integrering av miljøvernkrav i Fellesskapets politikk på området utviklingssamarbeid.
- 34) Målet for dette direktiv, som er å bedre håndteringen av avfall fra utvinningsindustrien, kan ikke i tilstrekkelig grad nås av medlemsstatene alene, ettersom feilbehandling av slikt avfall kan forårsake forurensning over landegrenser. Det må i samsvar med prinsippet om at forurenseren betaler, blant annet tas hensyn til eventuelle miljøskader forårsaket av avfall fra utvinningsindustrien, og forskjellige nasjonale anvendelser av dette prinsippet kan føre til vesentlige forskjeller i de driftsansvarliges økonomiske byrder. Forskjeller i nasjonal politikk for avfallshåndtering hindrer dessuten arbeidet med å sikre et minimumnivå for sikker og ansvarlig håndtering av slikt avfall og å oppnå mest mulig gjenvinning i hele Fellesskapet. Ettersom målet for dette direktiv ut fra sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmissighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

⁽¹⁾ EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56.

- 35) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 36) Det bør fastsettes regler for drift av avfallsanlegg som finnes på tidspunktet for dette direktivs innarbeiding i nasjonal lovgivning, slik at det innen en fastsatt frist kan treffes nødvendige tiltak for å tilpasse anleggene til kravene i dette direktiv.
- 37) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽²⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

I dette direktiv fastsettes tiltak, framgangsmåter og retningslinjer for å forebygge eller i størst mulig grad redusere eventuelle skadevirkninger på miljøet, særlig vann, luft, jord, fauna, flora og landskap, og eventuelle derav følgende farer for menneskers helse som følge av håndtering av avfall fra utvinningsindustrien.

Artikkel 2

Virkeområde

- Med forbehold for nr. 2 og 3 omfatter dette direktiv håndtering av avfall fra prospektering, utvinning, behandling og lagring av mineralressurser samt drift av steinbrudd, heretter kalt «utvinningsavfall».
- Følgende omfattes ikke av dette direktivs virkeområde:
 - avfall som produseres ved prospektering, utvinning og behandling av mineralressurser og drift av steinbrudd, men som ikke stammer direkte fra disse aktivitetene,
 - avfall fra offshoreprospektering, -utvinning og -behandling av mineralressurser,

- innsprøyting av vann og gjeninnsprøyting av grunnvann som er pumpet opp, som definert i første og annet strekpunkt i artikkel 11 nr. 3 bokstav j) i direktiv 2000/60/EF, i den grad det er tillatt i henhold til nevnte artikkel.

- Inert avfall og ikke-forurensset jord fra prospektering, utvinning, behandling og lagring av mineralressurser og drift av steinbrudd omfattes ikke av artikkel 7, artikkel 8, artikkel 11 nr. 1 og 3, artikkel 12, artikkel 13 nr. 6, artikkel 14 og artikkel 16, med mindre det deponeres i et avfallsanlegg i kategori A.

Vedkommende myndighet kan redusere eller frafalle kravene til deponering av ikke-farlig avfall fra prospektering av mineralressurser, unntatt olje og andre inndampingsprodukter enn gips og anhydritt, samt deponering av ikke-forurensset jord og avfall fra utvinning, behandling og lagring av torv dersom den finner at kravene i artikkel 4 er oppfylt.

Medlemsstatene kan redusere eller frafalle kravene i artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 5 og 6, artikkel 13 nr. 6, artikkel 14 og artikkel 16 for ikke-farlig ikke-inert avfall, med mindre det deponeres i et avfallsanlegg i kategori A.

- Med forbehold for annet fellesskapsregelverk omfattes avfall som faller innenfor dette direktivs virkeområde, ikke av direktiv 1999/31/EF.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- «avfall» det samme som i artikkel 1 bokstav a) i direktiv 75/442/EØF,
- «farlig avfall» det samme som i artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽³⁾,
- «inert avfall» avfall som ikke gjennomgår noen vesentlig fysisk, kjemisk eller biologisk omdanning. Inert avfall vil ikke oppløses, brenne eller på noen annen måte reagere fysisk eller kjemisk, det er ikke biologisk nedbrytbart og skader ikke andre stoffer det kommer i kontakt med på en måte som kan medføre forurensning av miljøet eller være skadelig for menneskers helse. Avfallens totale utlekking og innhold av forurensende stoffer og sigevannets økotoxisitet må være ubetydelig, og må framfor alt ikke representere noen fare for kvaliteten til overflatevannet og/eller grunnvannet,

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

- 4) «ikke-forurensset jord» jord som ved utvinning fjernes fra det øvre laget av bakken, og som ikke anses som forurensset i henhold til den nasjonale lovgivningen til medlemsstaten der anleggsstedet befinner seg, eller i henhold til Fellesskaps regelverk,
- 5) «mineralressurs» eller «mineral» en naturlig forekomst i jordskorpen av et organisk eller uorganisk stoff, for eksempel energibrennstoff, metallmalm, industrimineraler eller byggemineraler, men ikke vann,
- 6) «utvinningsindustrien» alle virksomheter og foretak som deltar i utvinning av mineralressurser på jordoverflaten eller under jorden til kommersielle formål, herunder utvinning ved boring av borehull eller behandling av det utvunnede materialet,
- 7) «offshore» det området av havet og havbunnen som strekker seg utover fra vanlig eller midlere lavvannslinje,
- 8) «behandling» en mekanisk, fysisk, biologisk, termisk eller kjemisk prosess eller en kombinasjon av prosesser som utføres på mineralressurser, herunder fra drift av steinbrudd, med sikte på å utvinne mineralet, herunder størrelsesendring, klassifisering, separasjon og utlekking, og ny bearbeiding av tidligere kassert avfall, men ikke smelting, termiske prosessprosesser (bortsett fra brenning av kalkstein) og metallurgiske prosesser,
- 9) «avgangsmasse» fast avfall eller slam som gjenstår etter behandling av mineraler ved en separasjonsprosess (f.eks. knusing, maling, størrelsessortering, flotasjon og andre fysisk-kjemiske teknikker) for å trekke ut verdifulle mineraler fra mindre verdifull stein,
- 10) «velte» en konstruksjon til deponering av fast avfall på jordoverflaten,
- 11) «demning» en konstruksjon til å holde på og omslutte vann og/eller avfall i en avgangsdam,
- 12) «avgangsdam» et naturlig eller kunstig anlegg til disponering av finkornet avfall, vanligvis avgangsmasse, sammen med varierende mengder fritt vann, fra behandling av mineralressurser og fra rensing og resirkulering av prosessvann,
- 13) «cyanid løselig i svak syre» cyanid og cyanidforbindelser som frigis med en svak syre ved en definert pH-verdi,
- 14) «sigevann» alle væsker som filtreres i det deponerte avfallet, og som slippes ut fra et avfallsanlegg eller innesluttet i det, herunder forurensset drensvann, som kan skade miljøet dersom det ikke behandles riktig,
- 15) «avfallsanlegg» et område som er utpekt til oppsamling eller deponering av utvinningsavfall, i fast form, væskeform, løsning eller suspensjon, i følgende tidsrom:
- ingen tidsbegrensning for avfallsanlegg i kategori A og anlegg for avfall som betegnes som farlig i avfallshåndteringsplanen,
 - over seks måneder for anlegg for farlig avfall som oppstår uventet,
 - over et år for anlegg for ikke-farlig ikke-inert avfall,
 - over tre år for anlegg for ikke-forurensset jord, ikke-farlig prospekteringsavfall, avfall fra utvinning, behandling og lagring av torv og inert avfall.
- Slike anlegg anses å omfatte en eventuell demning eller annen konstruksjon som tjener til å inneholde, holde tilbake eller omslutte eller utføre andre funksjoner på anlegget, herunder, men ikke begrenset til, velter og avgangsdammer, men ikke brytningsområder som det anbringes masse i, etter utvinning av mineralet, for rehabiliterings- eller anleggsformål,
- 16) «større ulykke» en hendelse på anleggsstedet under en aktivitet som innebærer håndtering av utvinningsavfall i et anlegg som omfattes av dette direktiv, som medfører alvorlig fare for menneskers helse og/eller miljøet, umiddelbart eller over tid, på eller utenfor stedet,
- 17) «farlig stoff» et stoff eller en stoffblanding som er farlig i henhold til direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾ eller direktiv 1999/45/EF⁽²⁾,
- 18) «beste tilgjengelige teknikker» det samme som i artikkel 2 nr. 11 i direktiv 96/61/EØF,

(¹) Rådskommisjonen 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT L 196 av 16.8.1967, s. 1). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2004/73/EF (EUT L 152 av 30.4.2004, s. 1).

(²) Europaparlaments- og rådskommisjonen 1999/45/EØF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT L 200 av 16.8.1997, s. 1). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2006/8/EF (EUT L 19 av 24.1.2006, s. 12).

19) «resipient» overflatevann, grunnvann, brakkvann og kystvann som definert i henholdsvis artikkel 2 nr. 1, 2, 6 og 7 i direktiv 2000/60/EF,

20) «rehabilitering» behandling av et landområde som er berørt av et avfallsanlegg, på en slik måte at det tilbakestilles til en tilfredsstillende tilstand, særlig når det gjelder jordkvalitet, dyre- og planteliv, habitater, ferskvannssystemer, landskap og relevante bruksmuligheter,

21) «prospektering» leting etter mineralforekomster av økonomisk verdi, herunder prøvetaking, bulkprøvetaking, boring og utgraving, men ikke arbeid som kreves for å utvikle slike forekomster, og eventuell virksomhet direkte knyttet til eksisterende utvinningsvirksomhet,

22) «offentligheten» en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i samsvar med nasjonal lovgivning eller praksis, deres foreninger, organisasjoner eller grupper,

23) «den berørte offentlighet» den offentlighet som berøres eller kan antas å bli berørt av, eller ha interesse i, beslutninger på miljøområdet i henhold til artikkel 6 og 7 i dette direktiv; i forbindelse med denne definisjon anses ikke-statlige organisasjoner som fremmer miljøvern og oppfyller eventuelle krav i henhold til nasjonal lovgivning, å ha en interesse,

24) «driftsansvarlig» den fysiske eller juridiske person som har ansvaret for håndteringen av utvinningsavfallet, i samsvar med nasjonal lovgivning i medlemsstaten der avfallshåndteringen finner sted, herunder for midlertidig lagring av utvinningsavfall og i driftsfasen og etter avvikling,

25) «avfallsbesitter» produsenten av utvinningsavfallet, eller den naturlige eller juridiske person som er i besittelse av det,

26) «kvalifisert person» en fysisk person som har teknisk kunnskap og erfaring, som definert i lovgivningen til den medlemsstat der personen utøver virksomhet, til å utføre de plikter som følger av dette direktiv,

27) «vedkommende myndighet» den eller de myndigheter som en medlemsstat utpeker som ansvarlige for å utføre de plikter som følger av dette direktiv,

28) «anleggssted» hele det landområde med en avgrenset geografisk beliggenhet som er under en driftsansvarligs forvaltningskontroll,

29) «vesentlig endring» en endring i strukturen eller driften av et avfallsanlegg som, etter vedkommende myndighets oppfatning, kan ha betydelige skadevirkninger på menneskers helse eller miljøet.

Artikkel 4

Alminnelige krav

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at utvinningsavfall håndteres uten å sette menneskers helse i fare, og uten at det benyttes prosesser eller metoder som kan skade miljøet, særlig uten at det oppstår fare for vann, luft, jord og dyre- og planteliv, uten at det skaper ulemper i form av støy eller lukt, og uten at det skader landskapet eller steder av særlig interesse. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å forby dumping, utslipp og ukontrollert deponering av utvinningsavfall.

2. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige treffer alle nødvendige tiltak for å forebygge eller i størst mulig grad redusere eventuelle skadevirkninger på miljøet og menneskers helse som følge av håndtering av utvinningsavfall. Dette omfatter forvaltning av ethvert avfallsanlegg, også etter avvikling, og forebygging av større ulykker som omfatter anlegget, samt begrensnng av disses konsekvenser for miljøet og menneskers helse.

3. Tiltakene nevnt i nr. 2 skal blant annet bygge på de beste tilgjengelige teknikker, uten at det foreskrives bruk av en bestemt teknikk eller teknologi, men det skal tas hensyn til avfallsanleggets tekniske egenskaper, geografiske beliggenhet og lokale miljøforhold.

Artikkel 5

Avfallshåndteringsplan

1. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige utarbeider en avfallshåndteringsplan for reduksjon, behandling, gjenvinning og disponering av utvinningsavfall, idet det tas hensyn til prinsippet om bærekraftig utvikling.

2. Avfallshåndteringsplanen skal ha følgende formål:

a) å hindre eller redusere avfallsproduksjonen og dens skadelighet, særlig ved at det tas hensyn til

i) avfallshåndtering både ved utformingen og ved valget av metode som benyttes til mineralutvinning og -behandling,

ii) endringer som utvinningsavfallet kan gjennomgå når det gjelder økning i overflateareal og eksponering for forholdene på jordoverflaten,

iii) tilbakeføring av utvinningsavfall i brytningsområdet etter utvinning av mineralet, i den grad det er teknisk og økonomisk gjennomførbart og miljømessig fornuftig i samsvar med gjeldende miljøstandarder på fellesskapsplan og de relevante krav i dette direktiv,

- iv) tilbakeføring av toppjord etter avvikling av avfallsanlegget eller, dersom dette ikke er praktisk gjennomførbart, gjenbruk av toppjorden et annet sted,
- v) bruk av mindre farlige stoffer til behandling av mineralressurser,
- b) å fremme nyttiggjøring av utvinningsavfall ved hjelp av resirkulering, gjenbruk eller gjenvinning av slikt avfall, dersom dette er miljømessig fornuftig i samsvar med eksisterende miljøstandarder på fellesskapsplan og de relevante krav i dette direktiv,
- c) å sikre sikker disponering av utvinningsavfall på kort og lang sikt, særlig ved at det ved utformingen tas hensyn til forvaltningen av avfallsanlegget under drift og etter avvikling, og ved at det velges en utforming som
- i) krever minst mulig og, om mulig, etter hvert ingen overvåking, kontroll og forvaltning av det avviklede avfallsanlegget,
- ii) hindrer eller i det minste reduserer eventuelle negative langtidsvirkninger, for eksempel som følge av spredning av luftbårne eller vannbårne forurensende stoffer fra avfallsanlegget, og
- iii) sikrer langsiktig geoteknisk stabilitet i alle demninger eller velter som rager over tidligere bakkenivå.
3. Avfallshåndteringsplanen skal minst inneholde følgende:
- a) om relevant, foreslått klassifisering av avfallsanlegget etter kriteriene fastsatt i vedlegg III:
- dersom det kreves et avfallsanlegg i kategori A, et dokument som påviser at det vil bli iverksatt en plan for forebygging av større ulykker, et sikkerhetsstyringssystem for gjennomføring av den og en intern beredskapsplan i samsvar med artikkel 6 nr. 3,
 - dersom den driftsansvarlige anser at det ikke kreves et avfallsanlegg i kategori A, tilstrekkelige opplysninger for å dokumentere dette, herunder identifikasjon av mulige ulykkesfarer,
- b) karakterisering av avfallet i samsvar med vedlegg II, og en erklæring av anslåtte mengder utvinningsavfall som vil bli produsert i driftsfasen,
- c) en beskrivelse av driften som produserer slikt avfall, og eventuell etterfølgende behandling av avfallet,
- d) en beskrivelse av hvordan miljøet og menneskers helse kan bli skadet av deponeringen av slikt avfall, og forholdsregler
- som treffes for å redusere miljøvirkningen under drift og etter avvikling, herunder aspektene omhandlet i artikkel 11 nr. 2 bokstav a), b), d) og e),
- e) foreslåtte framgangsmåter for kontroll og overvåking i henhold til artikkel 10, om relevant, og artikkel 11 nr. 2 bokstav c),
- f) foreslått plan for avvikling, herunder rehabilitering, framgangsmåter for kontroll og overvåking etter avvikling som fastsatt i artikkel 12,
- g) tiltak for å forebygge forringelse av vannkvaliteten i samsvar med direktiv 2000/60/EF og for å hindre eller redusere luftforurensning i henhold til artikkel 13,
- h) en undersøkelse av tilstanden i det området som berøres av avfallsanlegget.
- Avfallshåndteringsplanen skal gi tilstrekkelige opplysninger til at det er mulig for vedkommende myndighet å vurdere den driftsansvarliges evne til å nå målene i avfallshåndteringsplanen som fastsatt i nr. 2 og forpliktelsene i henhold til dette direktiv. Planen skal særlig forklare hvordan det alternativ og den metode som velges som nevnt i nr. 2 bokstav a) i), vil oppfylle formålet i avfallshåndteringsplanen som fastsatt i nr. 2 bokstav a).
4. Avfallshåndteringsplanen skal vurderes på nytt hvert femte år og/eller endres, etter behov, dersom det foreligger vesentlige endringer i driften av avfallsanlegget eller det deponerte avfallet. Eventuelle endringer skal meddeles vedkommende myndighet.
5. Planer som utarbeides i henhold til annen nasjonal lovgivning eller annet fellesskapsregelverk og inneholder opplysningene omhandlet i nr. 3, kan brukes dersom dette hindrer unødvendig gjentakning av den driftsansvarliges arbeid, forutsatt at kravene i nr. 1-4 oppfylles.
6. Vedkommende myndighet skal godkjenne avfallshåndteringsplanen på grunnlag av framgangsmåter som medlemsstatene skal vedta, og skal overvåke gjennomføringen av den.
- Artikkel 6*
- Forebygging av større ulykker samt opplysninger**
1. Denne artikkel får anvendelse på avfallsanlegg i kategori A, unntatt dem som faller inn under virkeområdet for direktiv 96/82/EF.

2. Med forbehold for annet fellesskapsregelverk, særlig direktiv 92/91/EØF og 92/104/EØF, skal medlemsstatene sikre at farer for større ulykker identifiseres, og at det treffes nødvendige tiltak ved utforming, bygging, drift, vedlikehold og avvikling samt etter avvikling av avfallsanlegget for å forebygge slike ulykker og begrense skadevirkningene for menneskers helse og/eller miljøet, herunder virkninger over landegrensene.

3. For formålene med kravene i nr. 2 skal enhver driftsansvarlig, før driften starter, utarbeide en plan for forebygging av større ulykker ved håndtering av utvinningsavfall, og iverksette et sikkerhetsstyringssystem som gjennomfører den, i samsvar med bestemmelsene i avsnitt 1 i vedlegg I, og skal også iverksette en intern beredskapsplan som fastslår hvilke tiltak som skal treffes ved anleggsstedet i tilfelle av en ulykke.

Som en del av denne planen skal den driftsansvarlige utpeke en sikkerhetsansvarlig med ansvar for gjennomføring av og regelmessig tilsyn med planen for forebygging av større ulykker.

Vedkommende myndighet skal utarbeide en ekstern beredskapsplan der det fastslås hvilke tiltak som skal treffes utenfor anleggsstedet i tilfelle av en ulykke. Som en del av søknaden om tillatelse skal den driftsansvarlige gi vedkommende myndighet de nødvendige opplysninger, slik at sistnevnte kan utarbeide nevnte plan.

4. Beredskapsplanene nevnt i nr. 3 skal ha følgende mål:

- a) å begrense og kontrollere større ulykker og andre hendelser for å redusere virkningene, og særlig for å begrense skaden for menneskers helse og miljøet,
- b) å iverksette de nødvendige tiltak for å verne menneskers helse og miljøet mot virkningene av større ulykker og andre hendelser,
- c) å framlegge de nødvendige opplysninger for offentligheten og de berørte instanser eller myndigheter i området,
- d) å sørge for rehabilitering, gjenoppretting og rensing av miljøet etter en større ulykke.

Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige ved en større ulykke umiddelbart gir vedkommende myndighet alle nødvendige opplysninger som kan bidra til å gjøre konsekvensene for menneskers helse minst mulig, og til å vurdere og redusere det faktiske eller potensielle omfanget av miljøskade.

5. Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentlighet gis tidlige og effektive muligheter til å delta i utarbeidingen eller revurderingen av den eksterne beredskapsplanen i henhold til nr. 3. For dette formål skal den berørte offentlighet underrettes om eventuelle slike forslag, og relevante opplysninger skal gjøres tilgjengelige, herunder blant annet opplysninger om retten til å delta i beslutningsprosessen og om hvilken vedkommende myndighet uttalelser og spørsmål kan rettes til.

Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentlighet får mulighet til å uttale seg innen en rimelig frist, og at det i beslutningsprosessen knyttet til den eksterne beredskapsplanen tas tilbørlig hensyn til slike uttalelser.

6. Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentlighet gratis og rutinemessig gis opplysninger om sikkerhetstiltak og de tiltak som kreves i tilfelle av en ulykke, som minst inneholder de elementene som er oppført i avsnitt 2 i vedlegg I.

Disse opplysningene skal vurderes på nytt hvert tredje år og om nødvendig ajourføres.

Artikkel 7

Søknad og tillatelse

1. Ingen avfallsanlegg har lov til å drive uten tillatelse fra vedkommende myndighet. Tillatelsen skal inneholde opplysningene angitt i nr. 2 i denne artikkel, og skal klart angi kategorien av avfallsanlegg etter kriteriene i artikkel 9.

Forutsatt at alle krav i henhold til denne artikkel er oppfylt, kan enhver tillatelse som er utstedt i henhold til annen nasjonal lovgivning eller annet fellesskapsregelverk, kombineres til én enkelt tillatelse, dersom et slikt format gjør at unødvendig gjentakning av opplysninger og arbeid unngås for den driftsansvarlige eller vedkommende myndighet. Opplysningene angitt i nr. 2 kan dekkes av én enkelt tillatelse eller flere tillatelser, forutsatt at alle krav i henhold til denne artikkel oppfylles.

2. Søknaden om tillatelse skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) den driftsansvarliges identitet,
- b) forslag til plassering av avfallsanlegget, herunder eventuelle alternative plasseringer,
- c) avfallshåndteringsplan i samsvar med artikkel 5,
- d) passende ordninger for økonomiske garantier eller tilsvarende, slik det kreves i henhold til artikkel 14,
- e) opplysninger gitt av den driftsansvarlige i samsvar med artikkel 5 i direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ dersom det kreves en vurdering av miljøvirkninger i henhold til nevnte direktiv.

⁽¹⁾ Rådskdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EFT L 175 av 5.7.1985, s. 40). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådskdirektiv 2003/35/EF (EUT L 156 av 25.6.2003, s. 17).

3. Vedkommende myndighet skal gi tillatelse bare dersom den anser det godtgjort at

- a) den driftsansvarlige oppfyller de relevante krav i dette direktiv,
- b) håndteringen av avfallet ikke direkte strider mot eller på annen måte hindrer gjennomføring av den eller de relevante avfallshåndteringsplaner som omhandlet i artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF.

4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter regelmessig revurderer og, om nødvendig, ajourfører vilkårene for tillatelser

- dersom det foreligger vesentlige endringer i driften av avfallsanlegget eller det deponerte avfallet,
- på grunnlag av overvåkingsresultater rapportert av den driftsansvarlige i henhold til artikkel 11 nr. 3 eller inspeksjoner utført i henhold til artikkel 17,
- på bakgrunn av utveksling av opplysninger om vesentlige endringer i de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 21 nr. 3.

5. Opplysningene i en tillatelse som er utstedt i henhold til denne artikkel, skal stilles til rådighet for vedkommende statistikkmyndigheter på nasjonalt plan og fellesskapsplan ved anmodninger for statistikkformål. Følsomme opplysninger av rent kommersiell art, for eksempel opplysninger om forretningsforhold og kostnadskomponenter samt omfanget av økonomiske mineralreserver, skal ikke offentliggjøres.

Artikkel 8

Offentlig deltaking

1. Følgende opplysninger skal gis til offentligheten ved kunngjøring eller andre midler, for eksempel elektroniske medier dersom disse finnes, tidlig i prosessen for å utstede tillatelse, eller i det minste så snart opplysningene med rimelighet kan gis:

- a) søknaden om tillatelse,
- b) om relevant, opplysning om at en beslutning om søknad om tillatelse omfattes av samråd mellom medlemsstater i samsvar med artikkel 16,
- c) nærmere opplysninger om hvilke vedkommende myndigheter som har ansvar for å treffe beslutning, som relevante opplysninger kan innhentes fra, og som uttalelser eller spørsmål kan rettes til, og nærmere opplysninger om tidsplanen for innsending av uttalelser eller spørsmål,
- d) arten av mulige beslutninger,

e) om relevant, nærmere opplysninger om et forslag til ajourføring av en tillatelse eller vilkår for tillatelse,

f) angivelse av når og hvor, og eventuelt hvordan, opplysninger vil bli gitt,

g) nærmere opplysninger om ordninger for offentlig deltaking i henhold til nr. 7.

2. Medlemsstatene skal sikre at følgende gjøres tilgjengelig for den berørte offentlighet innen passende frister:

a) i samsvar med nasjonal lovgivning, de viktigste rapporter og uttalelser som er framlagt for vedkommende myndighet på det tidspunkt da offentligheten ble orientert i samsvar med nr. 1,

b) i samsvar med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig tilgang til miljøinformasjon⁽¹⁾, eventuelle opplysninger i tillegg til dem nevnt i nr. 1 i nevnte artikkel som er relevante for beslutningen i samsvar med artikkel 7 i dette direktiv, og som blir tilgjengelige først etter tidspunktet da offentligheten er orientert i henhold til nr. 1 i denne artikkel.

3. Medlemsstatene skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at offentligheten orienteres, i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, om en ajourføring av tillatelsesvilkår i samsvar med artikkel 7 nr. 4.

4. Den berørte offentlighet har rett til å framsette kommentarer og avgis uttalelse overfor vedkommende myndighet før det treffes beslutning.

5. Det skal tas hensyn til resultatene av de høringer som avholdes i henhold til denne artikkel, når det treffes beslutning.

6. Når det er truffet beslutning, skal vedkommende myndighet etter relevante framgangsmåter orientere den berørte offentlighet og gjøre følgende opplysninger tilgjengelige for den berørte offentlighet:

a) innholdet i beslutningen, herunder en kopi av tillatelsen,

b) den begrunnelse og de betraktninger beslutningen bygger på.

⁽¹⁾ EUT L 41 av 14.2.2003, s. 26.

7. Nærmere framgangsmåter for offentlig deltaking i henhold til denne artikkel fastsettes av medlemsstatene, slik at den berørte offentlighet kan forberede seg og delta effektivt.

Artikkel 9

Klassifiseringssystem for avfallsanlegg

For dette direktivs formål skal vedkommende myndigheter klassifisere et avfallsanlegg i kategori A etter kriteriene fastsatt i vedlegg III.

Artikkel 10

Brytningsområder

1. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige ved tilbakeføring av utvinningsavfall i brytningsområdene for rehabiliterings- og anleggsformål, enten det er produsert ved utvinning på jordoverflaten eller under jorden, treffer hensiktsmessige tiltak for å

- 1) sikre at utvinningsavfallet er stabilt, idet artikkel 11 nr. 2 får tilsvarende anvendelse,
- 2) forebygge forurensning av jord, overflatevann og grunnvann, idet artikkel 13 nr. 1, 3 og 5 får tilsvarende anvendelse,
- 3) sikre overvåking av utvinningsavfallet og brytningsområdet, idet artikkel 12 nr. 4 og 5 får tilsvarende anvendelse.

2. Direktiv 1999/31/EF får fortsatt anvendelse på annet avfall enn utvinningsavfall brukt til fylling av brytningsområder, dersom det er relevant.

Artikkel 11

Oppføring og forvaltning av avfallsanlegg

1. Medlemsstatene skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at et avfallsanlegg forvaltes av kvalifiserte personer, og at teknisk utvikling og opplæring av personale besørges.

2. Vedkommende myndighet skal forvisse seg om at den driftsansvarlige ved oppføring av et nytt avfallsanlegg eller endring av et eksisterende avfallsanlegg sikrer at

- a) avfallsanlegget har en egnet beliggenhet, idet det tas særlig hensyn til forpliktelser på fellesskapsplan eller nasjonalt plan med hensyn til vernede områder og geologiske, hydrologiske, hydrogeologiske, seismiske og geotekniske

faktorer, og er utformet slik at de nødvendige vilkår for å forebygge forurensning av jord, luft, grunnvann og overflatevann oppfylles på kort og lang sikt, idet det særlig tas hensyn til direktiv 76/464/EØF⁽¹⁾, 80/68/EØF⁽²⁾ og 2000/60/EF, slik at det sikres at forurenset vann og sigevann samles opp effektivt i samsvar med vilkårene i tillatelsen, og erosjon som følge av vann eller vind reduseres i den grad det er teknisk mulig og økonomisk gjennomførbart,

- b) avfallsanlegget utformes, forvaltes og vedlikeholdes på en slik måte at det sikres at det er fysisk stabilt, at forurensning av jord, luft, overflatevann og grunnvann hindres på kort og lang sikt, og at skader på landskapet begrenses i størst mulig grad,
- c) det foreligger egnede planer og framgangsmåter for regelmessig overvåking og inspeksjon av avfallsanlegget ved kvalifiserte personer, og for å treffe tiltak i tilfelle av tegn på manglende stabilitet eller forurensning av vann eller jord,
- d) det er truffet egnede tiltak for rehabilitering av landområdet og avvikling av avfallsanlegget,
- e) det er truffet egnede tiltak for fasen etter avvikling av avfallsanlegget.

Det skal føres registre over overvåkingen og inspeksjonene nevnt i bokstav c) sammen med dokumentasjon av tillatelse, slik at det sikres at de nødvendige opplysninger finnes ved overdragelse i tilfelle den driftsansvarlige skiftes ut.

3. Den driftsansvarlige skal, uten unødig opphold og uansett innen 48 timer, underrette vedkommende myndighet om eventuelle hendelser som kan påvirke avfallsanleggets stabilitet, og om alle betydelige skadevirkninger på miljøet som kontrollen og overvåkingen avdekker. Den driftsansvarlige skal anvende den interne beredskapsplanen og følge eventuelle andre instruksjoner fra vedkommende myndighet når det gjelder korrigerende tiltak som skal treffes.

⁽¹⁾ Rådskonklusjon 76/464/EØF av 4. mai 1976 om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø (EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23). Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF.

⁽²⁾ Rådskonklusjon 80/68/EØF av 17. desember 1979 om vern av grunnvann mot forurensning forårsaket av visse farlige stoffer (EFT L 20 av 26.1.1980, s. 43). Direktivet endret ved direktiv 91/692/EF (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Den driftsansvarlige skal dekke kostnadene ved tiltak som treffes.

Med en hyppighet som vedkommende myndighet fastsetter, og under alle omstendigheter minst én gang i året, skal den driftsansvarlige på grunnlag av innsamlede data rapportere alle overvåkingsresultater til vedkommende myndigheter for å påvise oppfyllelse av vilkårene for tillatelsen og øke deres kunnskap om avfallens og avfallsanleggets egenskaper. På grunnlag av denne rapporten kan vedkommende myndighet beslutte at det er nødvendig med validering ved et uavhengig organ.

Artikkel 12

Framgangsmåter for avfallsanlegg ved og etter avvikling

1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre samsvar med nr. 2-5.

2. Et avfallsanlegg skal innlede framgangsmåten for avvikling først når et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) de relevante vilkår i tillatelsen er oppfylt,
- b) tillatelse er gitt av vedkommende myndighet på anmodning fra den driftsansvarlige,
- c) vedkommende myndighet treffer en begrunnet beslutning om dette.

3. Et avfallsanlegg kan anses som endelig avviklet først etter at vedkommende myndighet, uten unødig opphold, har utført en endelig inspeksjon på anleggsstedet, vurdert alle rapporter den driftsansvarlige har inngitt, forsikret seg om at hele landområdet som er berørt av avfallsanlegget, er rehabilitert, og underrettet den driftsansvarlige om sin godkjenning av avviklingen.

Denne godkjenningen reduserer på ingen måte den driftsansvarliges forpliktelser i henhold til vilkårene for godkjenningen eller øvrig lovgivning.

4. Den driftsansvarlige er ansvarlig for vedlikehold, overvåking, kontroll og korrigerende tiltak under og etter avviklingen så lenge vedkommende myndighet krever det, idet det tas hensyn til farens art og varighet, med mindre vedkommende myndighet beslutter å overta slike oppgaver fra den driftsansvarlige, etter at et avfallsanlegg er endelig avviklet, og uten at nasjonal lovgivning og fellesskapsregelverk vedrørende avfallsbesitterens ansvar berøres.

5. Dersom vedkommende myndighet anser det nødvendig, skal den driftsansvarlige, for å oppfylle relevante miljøkrav fastsatt i Fellesskapets regelverk, særlig i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF, etter avviklingen av et avfallsanlegg blant annet kontrollere anleggets fysiske og kjemiske stabilitet og redusere eventuelle negative miljøvirkninger, særlig for overflate- og grunnvann, ved å sikre at

- a) alle anleggsstrukturer overvåkes og bevares, med kontroll- og måleinnretninger klare til bruk,
- b) eventuelle overløpskanaler og avløp holdes rene og frie.

6. Etter avvikling av et avfallsanlegg skal den driftsansvarlige uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet om eventuelle hendelser som kan påvirke avfallsanlegget, og alle betydelige skadevirkninger på miljøet som avdekkes av relevante kontroll- og overvåkingsinnretninger. Den driftsansvarlige skal anvende den interne beredskapsplanen og følge eventuelle andre instruksjoner fra vedkommende myndighet når det gjelder korrigerende tiltak som skal treffes.

Den driftsansvarlige skal dekke kostnadene ved tiltak som treffes.

I de tilfeller og med den hyppighet som vedkommende myndighet fastsetter, skal den driftsansvarlige på grunnlag av innsamlede data rapportere alle overvåkingsresultater til vedkommende myndigheter for å vise at vilkårene for tillatelsen er oppfylt, og for å øke deres kunnskap om avfallens og avfallsanleggets egenskaper.

Artikkel 13

Forebygging av forringelse av vannkvalitet og luft- og jordforurensning

1. Vedkommende myndighet skal forvise seg om at den driftsansvarlige har truffet de nødvendige tiltak for å overholde Fellesskapets miljøstandarter, særlig for i samsvar med direktiv 2000/60/EF å hindre forringelse av vannkvaliteten, blant annet ved å

- a) vurdere potensialet for sigevannproduksjon, herunder innholdet av forurensende stoffer i sigevannet, i det deponerte avfallet under drift og etter avvikling av avfallsanlegget, og bestemme avfallsanleggets vannbalanse,
- b) forebygge eller redusere sigevannproduksjonen og forurensning av overflate- og grunnvann fra avfallet,

c) samle opp og behandle forurenset vann og sigevann fra avfallsanlegget til det når den standard som kreves for at det skal slippes ut.

2. Vedkommende myndighet skal sikre at den driftsansvarlige har truffet tilstrekkelige tiltak for å hindre eller redusere utslipp av støv og gass.

3. Dersom vedkommende myndighet ut fra en vurdering av miljørisiko der det etter relevans særlig tas hensyn til direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF eller 2000/60/EF, beslutter at oppsamling og behandling av sigevann ikke er nødvendig, eller dersom det er fastslått at avfallsanlegget ikke utgjør noen risiko for jord, grunnvann eller overflatevann, kan kravene i nr. 1 bokstav b) og c) reduseres eller frafalles.

4. Medlemsstatene skal som vilkår for disponering av utvinningsavfall i fast form, halvflytende form eller flytende form til en annen resipient enn en som er konstruert med sikte på å disponere utvinningsavfall, kreve at den driftsansvarlige oppfyller de relevante krav i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF.

5. Når utvinningsavfall tilbakeføres til brytningsområder, enten disse er skapt ved utgraving over eller under jorden, som etter avviklingen tillates satt under vann, skal den driftsansvarlige treffe de nødvendige tiltak for å forebygge eller redusere forringelse av vannkvaliteten og forurensning av jorden i samsvar med nr. 1 og 3, som får tilsvarende anvendelse. Den driftsansvarlige skal gi vedkommende myndighet de nødvendige opplysninger for å sikre at fellesskapsforpliktelser oppfylles, særlig forpliktelsene i direktiv 2000/60/EF.

6. For en avgangsdam der det forekommer cyanid, skal den driftsansvarlige sikre at konsentrasjonen av syreløselig cyanid i avgangsdammen reduseres til et lavest mulig nivå ved hjelp av de beste tilgjengelige teknikker, og for anlegg som er gitt tillatelse tidligere, eller som allerede er i drift 1. mai 2008, at konsentrasjonen av syreløselig cyanid på det sted der avgangsmasse slippes ut fra bearbeidingsanlegget til avgangsdammen, ikke overstiger 50 ppm fra 1. mai 2008, 25 ppm fra 1. mai 2013, 10 ppm fra 1. mai 2018 og 10 ppm ved avfallsanlegg som gis tillatelse etter 1. mai 2008.

Dersom vedkommende myndighet ber om det, skal den driftsansvarlige gjennom en risikovurdering som tar hensyn til anleggsstedets særegne forhold, påvise at det ikke er nødvendig å senke disse konsentrasjonstærsklene ytterligere.

Artikkel 14

Økonomisk garanti

1. Vedkommende myndighet skal, før enhver aktivitet som innebærer oppsamling eller deponering av utvinningsavfall begynner ved et avfallsanlegg, kreve at det stilles en økonomisk garanti (f.eks. i form av et kontantinnskudd, herunder en

bransjestøttet gjensidig garantiordning) eller tilsvarende, etter framgangsmåter som skal vedtas av medlemsstatene, slik at

a) alle forpliktelser i fastsatt i tillatelsen som er utstedt i henhold til dette direktiv, herunder bestemmelser om fasen etter avviklingen, oppfylles,

b) det til enhver tid er tilstrekkelige midler til rådighet til rehabilitering av landområdet som berøres av avfallsanlegget, som beskrevet i avfallshåndteringsplanen som er utarbeidet i henhold til artikkel 5, og som kreves i forbindelse med tillatelsen i henhold til artikkel 7.

2. Garantien omhandlet i nr. 1 beregnes på grunnlag av

a) avfallsanleggets sannsynlige miljøvirkninger, idet det særlig tas hensyn til avfallsanleggets kategori, avfallens egenskaper og det rehabiliterte landområdets framtidige bruk,

b) en antakelse av at uavhengige og kvalifiserte tredjemenn vil vurdere og utføre eventuelt nødvendig rehabiliteringsarbeid.

3. Garantien størrelse skal justeres regelmessig i samsvar med det rehabiliteringsarbeidet som eventuelt må utføres på landområdet som berøres av avfallsanlegget, som beskrevet i avfallshåndteringsplanen som er utarbeidet i henhold til artikkel 5, og som kreves i forbindelse med tillatelsen i henhold til artikkel 7.

4. Dersom vedkommende myndighet godkjenner avvikling i samsvar med artikkel 12 nr. 3, skal den gi den driftsansvarlige en skriftlig erklæring som fritar vedkommende fra garantikravet nevnt i nr. 1 i denne artikkel, unntatt garantier for forpliktelser etter avvikling som nevnt i artikkel 12 nr. 4.

Artikkel 15

Miljøansvar

I vedlegg III til direktiv 2004/35/EØF skal nytt nr. 13 lyde:

«13. Håndtering av utvinningsavfall i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/21/EF av 15. mars 2006 om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien(*)»

(*) EUT L 102 av 11.4.2006, s. 15.»

*Artikkel 16***Virkninger over landegrensene**

1. Dersom en medlemsstat der et avfallsanlegg befinner seg, konstaterer at driften av et avfallsanlegg i kategori A kan ha betydelige skadevirkninger på miljøet og dermed utgjøre en fare for menneskers helse i en annen medlemsstat, eller dersom en medlemsstat som kan bli berørt av slike virkninger, ber om det, skal medlemsstaten på hvis territorium søknaden om tillatelse i henhold til artikkel 7 ble inngitt, gi den andre medlemsstaten opplysningene i henhold til nevnte artikkel samtidig som den gjør dem tilgjengelige for sine egne borgere.

Slike opplysninger skal danne grunnlag for eventuelle nødvendige samråd innenfor rammen av de bilaterale forbindelser mellom de to medlemsstatene etter prinsippet om gjensidighet og likebehandling.

2. Medlemsstatene skal innenfor rammen av sine bilaterale forbindelser sikre at søknadene i tilfellene nevnt i nr. 1 i et passende tidsrom også gjøres tilgjengelige for den berørte offentlighet i medlemsstaten som kan bli berørt av virkningene, slik at de får rett til å uttale seg om dem før vedkommende myndighet treffer beslutning.

3. Medlemsstatene skal i tilfelle av en ulykke som omfatter et avfallsanlegg som nevnt i nr. 1 i denne artikkel, sikre at opplysninger som den driftsansvarlige gir til vedkommende myndighet i henhold til artikkel 6 nr. 4, umiddelbart gis videre til den andre medlemsstaten, slik at konsekvensene av ulykken for menneskers helse blir minst mulig, og slik at miljøskadens faktiske eller potensielle omfang kan vurderes og gjøres minst mulig.

*Artikkel 17***Vedkommende myndighets inspeksjoner**

1. Før deponeringen begynner og deretter med regelmessige mellomrom, herunder i fasen etter avviklingen, som fastsettes av den berørte medlemsstat, skal vedkommende myndighet inspisere avfallsanlegg som omfattes av artikkel 7, for å sikre at de oppfyller de relevante vilkår for tillatelsen. Et positivt resultat reduserer på ingen måte den driftsansvarliges ansvar i henhold til vilkårene for tillatelsen.

2. Medlemsstatene skal kreve at den driftsansvarlige fører registre over alle avfallshåndteringsaktiviteter og stiller dem til rådighet for vedkommende myndighet, og sikrer at det dersom den driftsansvarlige skiftes ut under forvaltningen av et avfallsanlegg, skjer en passende overføring av ajourførte opplysninger og registre knyttet til avfallsanlegget.

*Artikkel 18***Plikt til å framlegge rapport**

1. Medlemsstatene skal hvert tredje år oversende Kommisjonen en rapport om gjennomføringen av dette direktiv. Rapporten skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller en mal utformet av Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2. Rapporten skal oversendes Kommisjonen innen ni måneder etter utløpet av den treårsperioden den omfatter.

Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om gjennomføringen av dette direktiv innen ni måneder etter at den har mottatt rapportene fra medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal hvert år oversende Kommisjonen opplysninger om hendelser som de driftsansvarlige har gitt melding om i henhold til artikkel 11 nr. 3 og artikkel 12 nr. 6. Kommisjonen skal på anmodning gjøre disse opplysningene tilgjengelige for medlemsstatene. Med forbehold for Felleskapets regelverk om offentlig tilgang til opplysninger skal medlemsstatene i sin tur på anmodning gjøre opplysningene tilgjengelige for medlemmer av den berørte offentlighet.

*Artikkel 19***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som skal anvendes ved overtredelse av de bestemmelser i nasjonal lovgivning som vedtas i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

*Artikkel 20***Fortegnelse over avviklede avfallsanlegg**

Medlemsstatene skal sikre at det utarbeides og regelmessig ajourføres en fortegnelse over avviklede avfallsanlegg på deres territorium, herunder avfallsanlegg som er forlatt, som har alvorlige skadevirkninger på miljøet, eller som på kort eller mellomlang sikt kan utgjøre en alvorlig trussel mot menneskers helse eller miljøet. En slik fortegnelse, som skal gjøres tilgjengelig for offentligheten, skal utarbeides innen 1. mai 2012, idet det tas hensyn til metodene nevnt i artikkel 21, dersom slike foreligger.

*Artikkel 21***Utteksling av opplysninger**

1. Kommisjonen, som skal bistås av komiteen nevnt i artikkel 23, skal sikre en passende utveksling av tekniske og vitenskapelige opplysninger mellom medlemsstatene med sikte på å utvikle metoder knyttet til

a) gjennomføringen av artikkel 20,

b) rehabiliteringen av de avviklede avfallsanleggene som er identifisert i henhold til artikkel 20 for å oppfylle kravene i artikkel 4. Metodene skal muliggjøre utarbeiding av de best egnede framgangsmåter for risikovurdering og korrigerende tiltak, idet det tas hensyn til variasjoner i geologiske, hydrogeologiske og klimatologiske forhold i Europa.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet følger eller underrettes om utviklingen i de beste tilgjengelige teknikker.

3. Kommisjonen skal organisere en utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og berørte organisasjoner om de beste tilgjengelige teknikker, tilknyttet overvåking og utvikling med hensyn til teknikkene. Kommisjonen skal offentliggjøre resultatene av denne utvekslingen av opplysninger.

Artikkel 22

Gjennomførings- og endringstiltak

1. Innen 1. mai 2008 skal Kommisjonen, i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, vedta de bestemmelser som er nødvendige for følgende, idet bokstav e), f) og g) prioriteres:

- a) harmonisering og regelmessig oversending av opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 5 og artikkel 12 nr. 6,
- b) gjennomføring av artikkel 13 nr. 6, herunder tekniske krav knyttet til definisjonen av cyanid løselig i svak syre og målemetoden for dette,
- c) tekniske retningslinjer for fastsettelse av den økonomiske garantien i henhold til artikkel 14 nr. 2,
- d) tekniske retningslinjer for inspeksjoner i henhold til artikkel 17,
- e) fullføring av de tekniske krav til karakterisering av avfall i vedlegg II,
- f) tolkning av definisjonen i artikkel 3 nr. 3,
- g) fastsettelse av kriteriene for klassifisering av avfallsanlegg i henhold til vedlegg III,
- h) fastsettelse av harmoniserte standarder for de prøvetakings- og analysemetoder som kreves for den tekniske gjennomføringen av dette direktiv.

2. Kommisjonen skal vedta de endringer som er nødvendige for å tilpasse vedleggene til den vitenskapelige og tekniske utvikling, i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2.

Disse endringene skal ha som mål å oppnå et høyt nivå for miljøvern.

Artikkel 23

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF, heretter kalt «komiteen».

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 24

Overgangsbestemmelse

1. Medlemsstatene skal sikre at alle avfallsanlegg som det er utstedt tillatelse for, eller som allerede er i drift 1. mai 2008, overholder bestemmelsene i dette direktiv innen 1. mai 2012, bortsett fra bestemmelsene i artikkel 14 nr. 1, som skal overholdes innen 1. mai 2014, og bestemmelsene i artikkel 13 nr. 6, som skal overholdes i samsvar med tidsplanen som er fastsatt der.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på avfallsanlegg som avvikles innen 1. mai 2008.

3. Medlemsstatene skal, fra 1. mai og uten hensyn til en eventuell avvikling av et avfallsanlegg etter nevnte dato og før 1. mai 2008, sikre at utvinningsavfall håndteres på en måte som ikke er til hinder for at bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 i dette direktiv og eventuelle andre relevante miljøkrav fastsatt i Fellesskapets regelverk, herunder direktiv 2000/60/EF, overholdes.

4. Artikkel 5, artikkel 6 nr. 3-5, artikkel 7, artikkel 8, artikkel 12 nr. 1 og 2 og artikkel 14 nr. 1-3 får ikke anvendelse på avfallsanlegg som

- opphørte med å motta avfall før 1. mai 2006,
- fullfører framgangsmåtene for avvikling i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk eller nasjonal lovgivning, eller programmer godkjent av vedkommende myndighet, og
- reelt vil være avviklet innen 31. desember 2010.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike tilfeller innen 1. august 2008, og sikre at disse anleggene forvaltes på en slik måte at det ikke er til hinder for at målene i dette

direktiv nås, særlig målene i artikkel 4 nr. 1, eller at målene i annet fellesskapsregelverk, herunder direktiv 2000/60/EF, nås.

Artikkel 25

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 1. mai 2008 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 26

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 15. mars 2006.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

H. WINKLER

Formann

*VEDLEGG I***Plan for forebygging av større ulykker og opplysninger som skal meddeles den berørte offentlighet****1. Plan for forebygging av større ulykker**

Den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem skal stå i forhold til faren for en større ulykke ved avfallsanlegget. Med sikte på gjennomføring av disse skal det tas hensyn til følgende:

- 1) planen for forebygging av større ulykker skal inneholde den driftsansvarliges generelle mål og handlingsprinsipper med hensyn til kontrollen med faren for større ulykker,
- 2) sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte den delen av det generelle styringssystemet som omfatter organisasjonsstruktur, ansvarsområder, praksis, framgangsmåter og ressurser til fastlegging og gjennomføring av planen for forebygging av større ulykker,
- 3) sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte følgende punkter:
 - a) organisasjon og personale — oppgaver og ansvarsområder for det personalet som skal forebygge større ulykker på alle nivåer i organisasjonen; identifikasjon av opplæringsbehov for slikt personale og gjennomføring av den aktuelle opplæringen; deltaking fra ansatte og eventuelt underleverandører.
 - b) identifikasjon og vurdering av større farer — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for systematisk identifikasjon av farer for større ulykker ved normal eller unormal drift samt vurdering av deres sannsynlighet og alvorlighetsgrad,
 - c) driftskontroll — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold, av anlegg, prosesser og utstyr samt sikkerhet ved midlertidig driftsstans,
 - d) styring av endringer — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for planlegging av endringer av eksisterende avfallsanlegg eller utforming av nye avfallsanlegg,
 - e) beredskapsplanlegging — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for identifikasjon av forutsigelige nødssituasjoner gjennom systematisk analyse samt utarbeiding, prøving og revisjon av beredskapsplaner for å kunne takle slike nødssituasjoner,
 - f) overvåking av virkeevne — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåten for løpende vurdering av samsvar med målsetningene oppstilt i den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem, og innføring av ordninger for undersøkelse og korrigerende tiltak ved manglende samsvar. Framgangsmåtene skal omfatte den driftsansvarliges ordning for rapportering av større ulykker eller nestenulykker, særlig dersom det gjelder sviktende vernetiltak, samt undersøkelse og oppfølging av slike tiltak på grunnlag av oppnådde erfaringer, g) kontroll og analyse — vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for regelmessig systematisk vurdering av planen for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystemets effektivitet og egnethet; ledelsens dokumenterte analyse og ajourføring av resultatene av planen og sikkerhetsstyringssystemet.

2. Opplysninger som skal meddeles den berørte offentlighet

- 1) Den driftsansvarliges navn og avfallsanleggets adresse.
- 2) Identifikasjon av den person som gir opplysningene, ved angivelse av stilling.

- 3) Bekreftelse av at avfallsanlegget omfattes av forskrifter til gjennomføring av dette direktiv, og, om relevant, at de opplysninger som er relevante i forbindelse med opplysningene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, er framlagt for vedkommende myndighet.
 - 4) En klar og enkel redegjørelse for den virksomhet som utøves ved anleggsstedet.
 - 5) Alminnelige betegnelser eller generiske navn eller generell fareklassifisering for stoffene og stoffblandingene som finnes på avfallsanlegget, samt for avfall som kan forårsake en større ulykke, med angivelse av viktigste farlige egenskaper.
 - 6) Alminnelige opplysninger om farene for større ulykker, herunder deres potensielle virkninger for mennesker og miljø i nabolaget.
 - 7) Tilstrekkelige opplysninger om hvordan befolkningen i nabolaget vil bli varslet og holdt underrettet i tilfelle av en større ulykke.
 - 8) Tilstrekkelige opplysninger om hvilke tiltak den berørte befolkning bør treffe i tilfelle av en større ulykke, og om hvordan den bør forholde seg.
 - 9) Bekreftelse av at den driftsansvarlige har plikt til å treffe egnede tiltak på anleggsstedet, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å håndtere ulykker og redusere virkningene av dem mest mulig.
 - 10) En henvisning til den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet for å håndtere enhver virkning av ulykken utenfor anleggsstedet. Den berørte befolkning bør i denne forbindelse oppfordres til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene i tilfelle av en ulykke.
 - 11) Nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med forbehold for krav om taushetsplikt fastsatt i nasjonal lovgivning.
-

*VEDLEGG II***Karakterisering av avfall**

Avfallet som skal deponeres i et anlegg, skal karakteriseres på en slik måte at det sikres langsiktig fysisk og kjemisk stabilitet for anleggets struktur og større ulykker hindres. Karakteriseringen av avfallet skal, om relevant og i samsvar med anleggets avfallskategori, omfatte følgende:

- 1) beskrivelse av forventede fysiske og kjemiske egenskaper for avfallet som skal deponeres på kort og lang sikt, med særlig angivelse av stabilitet under atmosfæriske/meteorologiske overflateforhold, idet det tas hensyn til typen(e) mineral(er) som skal utvinnes, og arten av eventuell toppjord og/eller avfallsmineraler som skal flyttes i løpet av utvinningen.
- 2) klassifisering av avfallet i henhold til vedtak 2000/532/EF⁽¹⁾, særlig med hensyn til fareegenskapene,
- 3) beskrivelse av de kjemiske stoffene som skal brukes ved behandling av mineralressursene, og deres stabilitet,
- 4) beskrivelse av deponeringsmetoden,
- 5) avfallstransportsystemet som skal benyttes.

*VEDLEGG III***Kriterier for klassifisering av avfallsanlegg**

Et avfallsanlegg skal klassifiseres i kategori A dersom

- svikt eller feildrift, f.eks. at en velte eller demning raser sammen, kan forårsake en større ulykke, på grunnlag av en risikovurdering som tar hensyn til faktorer som anleggets aktuelle eller framtidige størrelse, beliggenhet og miljøvirkninger, eller
- det inneholder avfall som er klassifisert som farlig i henhold til direktiv 91/689/EØF, over en viss terskel, eller
- det inneholder stoffer eller stoffblandinger som er klassifisert som farlige i henhold til direktiv 67/548/EØF eller 1999/45/EF, over en viss terskel.

⁽¹⁾ Kommisjonsvedtak 2000/532/EF av 3. mai 2000 om erstatning av vedtak 94/3/EF om utarbeiding av en liste over avfall i henhold til artikkel 1 bokstav a) i rådsdirektiv 75/442/EØF om avfall og rådsvedtak 94/904/EF om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall (EFT L 226 av 6.9.2000, s. 3). Vedtaket sist endret ved kommisjonsvedtak 2001/573/EF (EFT L 203 av 28.7.2001, s. 18).

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1004/2008

2014/EØS/21/34

av 15. oktober 2008

om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39 og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 7(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003 av 29. september 2003⁽²⁾ ble det vedtatt visse internasjonale standarter og tolkninger som forelå 14. september 2002.
- 2) 13. oktober 2008 vedtok IASB (International Accounting Standards Board) endringer av internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger», heretter kalt «endringer av IAS 39 og IFRS 7». Endringene av IAS 39 og IFRS 7 gjør det mulig i sjeldne tilfeller å omklassifisere visse finansielle instrumenter som «holdt for omsetning». Den aktuelle finanskrisen regnes for å være et slikt sjeldent tilfelle som vil kunne berettigje at selskaper anvender denne muligheten.
- 3) I samsvar med endringene i IAS 39 og IFRS 7 bør selskaper gis tillatelse til å omklassifisere visse finansielle instrumenter med virkning fra 1. juli 2008.
- 4) Samråd med gruppen av teknisk sakkyndige (TEG) innenfor EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) bekrefter at endringene av IAS 39 og IFRS 7 oppfyller de tekniske kriteriene for vedtakelse fastsatt i

artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002. I samsvar med kommisjonsbeslutning 2006/505/EF av 14. juli 2006 om opprettelse av en rådgivende undersøkelsesgruppe for regnskapsstandarter som skal bistå Kommisjonen med hensyn til objektivitet og nøytralitet i uttalelser fra European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) ⁽³⁾ har den rådgivende undersøkelsesgruppen vurdert EFRAGs uttalelse om godkjenning for å være balansert og objektiv, og underrettet Kommisjonen dette.

5) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor endres.

6) I betraktning av den aktuelle krisen i finansmarkedene og det faktum at handelen med visse finansielle instrumenter har opphørt eller at de berørte markedene er blitt inaktive eller er utsatt for store forstyrrelser, er det nødvendig at endringene får virkning umiddelbart slik at visse finansielle instrumenter kan omklassifiseres, og denne forordning bør derfor tre i kraft så snart som mulig.

7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for regnskapsregulering —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedlegget til forordning (EF) nr. 1725/2003 endres internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger» som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 275 av 16.10.2008, s. 37, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 19/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16, 19.3.2009, s. 29.

⁽¹⁾ EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 av 13.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 199 av 21.7.2006, s. 33.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 15. oktober 2008.

For Kommisjonen

Charlie McCREEVY

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

INTERNASJONALE REGNSKAPSSTANDARDER

IAS 39	Endringer av IAS 39: « <i>Finansielle instrumenter — innregning og måling</i> »
IFRS 7	IFRS 7: « <i>Finansielle instrumenter opplysninger</i> »

Omklassifisering av finansielle eiendeler (endringer av IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» og IFRS 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger»)

Endringer av IAS 39

Nr. 50 endres, og nytt nr. 50B-50F og 103G tilføyes.

MÅLING

Omklassifiseringer

50 Et foretak:

- a) skal ikke omklassifisere et derivat fra kategorien virkelig verdi over resultatet mens instrumentet holdes eller blir utstedt,
- b) skal ikke omklassifisere et finansielt instrument fra kategorien virkelig verdi over resultatet dersom foretaket ved førstegangsinnregning har øremerket instrumentet til virkelig verdi over resultatet, og
- c) kan, dersom en finansiell eiendel ikke lenger holdes for kortsiktig salg eller gjenkjøp (uavhengig av om den finansielle eiendelen i hovedsak kan ha vært anskaffet med tanke på kortsiktig salg eller gjenkjøp), omklassifisere denne finansielle eiendelen fra kategorien virkelig verdi over resultatet dersom kravene i nr. 50B eller 50D er oppfylt.

Et foretak skal ikke omklassifisere et finansielt instrument til kategorien virkelig verdi over resultatet etter førstegangsinnregning.

- 50B En finansiell eiendel som nr. 50 bokstav c) anvendes på (unntatt en finansiell eiendel av den typen som er omhandlet i nr. 50D), kan bare i sjeldne tilfeller omklassifiseres fra kategorien virkelig verdi over resultatet.
- 50C Dersom et foretak i samsvar med nr. 50B omklassifiserer en finansiell eiendel fra kategorien virkelig verdi over resultatet, skal den finansielle eiendelen omklassifiseres til virkelig verdi på tidspunktet for omklassifisering. Eventuelle gevinster eller tap som allerede er innregnet i resultatet, skal ikke reverseres. Den finansielle eiendelens virkelige verdi på tidspunktet for omklassifisering blir eiendelens nye anskaffelseskost eller eventuelt dens amortiserte kost.
- 50D En finansiell eiendel som nr. 50 bokstav c) anvendes på, og som ville ha svart til definisjonen av lån og kundefordringer (dersom det ikke ble stilt krav om at den finansielle eiendelen skulle holdes for omsetning ved førstegangsinnregning), kan omklassifiseres fra kategorien virkelig verdi over resultatet dersom foretaket har til hensikt samt evne til å beholde den finansielle eiendelen i overskuelig framtid eller inntil forfall.
- 50E En finansiell eiendel som er tilgjengelig for salg, og som ville ha svart til definisjonen av lån og kundefordringer (dersom den ikke hadde vært øremerket som tilgjengelig for salg), kan omklassifiseres fra kategorien tilgjengelig for salg til kategorien lån og kundefordringer dersom foretaket har til hensikt samt evne til å beholde den finansielle eiendelen i overskuelig framtid eller inntil forfall.
- 50F Dersom et foretak omklassifiserer en finansiell eiendel fra kategorien virkelig verdi over resultatet i samsvar med nr. 50D, eller fra kategorien tilgjengelig for salg i samsvar med nr. 50E, skal foretaket omklassifisere den finansielle eiendelen til virkelig verdi på tidspunktet for omklassifisering. For en finansiell eiendel som er omklassifisert i samsvar med nr. 50D, skal eventuelle gevinster eller tap som allerede er innregnet i resultatet, ikke reverseres. Den finansielle eiendelens virkelige verdi på tidspunktet for omklassifisering blir eiendelens nye anskaffelseskost eller eventuelt dens amortiserte kost. Når det gjelder en finansiell eiendel som i samsvar med nr. 50E er omklassifisert fra kategorien tilgjengelig for salg, skal eventuelle tidligere gevinster eller tap på denne eiendelen som er innregnet i andre inntekter og kostnader i samsvar med nr. 55 bokstav b), regnskapsføres i samsvar med nr. 54.

IKRAFTTREDELSE OG OVERGANGSBESTEMMELSER

- 103G «Omklassifisering av finansielle eiendeler» (endringer av IAS 39 og IFRS 7), utgitt i oktober 2008, medførte endringer i nr. 50 og AG8 samt tilføyelse av nr. 50B–50F. Et foretak skal anvende disse endringene fra 1. juli 2008. Et foretak skal ikke omklassifisere en finansiell eiendel i samsvar med nr. 50B, 50D eller 50E før 1. juli 2008. Eventuell omklassifisering av en finansiell eiendel som er gjort i perioder som begynner 1. november 2008 eller senere, skal få virkning fra tidspunktet da omklassifiseringen finner sted. Eventuell omklassifisering av en finansiell eiendel i samsvar med nr. 50B, 50D eller 50E skal ikke anvendes med tilbakevirkende kraft på rapporteringsperioder som avsluttes før ikrafttredelsestidspunktet fastsatt i dette nummer.

I vedlegg A, *Veiledning i anvendelse*, skal nytt nr. AG8 lyde:

Effektiv rente

- AG8 Dersom et foretak reviderer sine estimater av ut- eller innbetalinger, skal foretaket justere den balanseførte verdien av den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen (eller en gruppe av finansielle instrumenter) for å gjenspeile faktiske og reviderte estimerte kontantstrømmer. Foretaket omberegner den balanseførte verdien ved å beregne nåverdien av estimerte framtidige kontantstrømmer til det finansielle instrumentets opprinnelige effektive rente. Justeringen blir innregnet som inntekt eller kostnad i resultatet. Dersom en finansiell eiendel omklassifiseres i samsvar med nr. 50B, 50D eller 50E, og foretaket senere øker sine estimater for framtidige kontantbetalinger som skal mottas som følge av at disse innbetalingene er mer gjenvinnbare, skal virkningen av denne økningen innregnes som en justering av den effektive renten fra tidspunktet da estimatet ble endret, og ikke som en justering av eiendelens balanseførte verdi på tidspunktet da estimatet ble endret.

Endringer av IFRS 7

Nr. 12 endres, og nytt nr. 12A og 44E tilføyes.

FINANSIELLE INSTRUMENTERS BETYDNING FOR FINANSIELL STILLING OG INNTJENING

Oppstilling av finansiell stilling

Omklassifisering

- 12 Dersom foretaket har omklassifisert en finansiell eiendel (i samsvar med nr. 51-54 i IAS 39) til en eiendel målt
- a) til kost eller amortisert kost istedenfor til virkelig verdi, eller
 - b) til virkelig verdi istedenfor til kost eller amortisert kost,
- skal foretaket opplyse om hvilket beløp som er omklassifisert til og fra hver kategori, samt grunnen til denne omklassifiseringen.
- 12A Dersom et foretak har omklassifisert en finansiell eiendel fra kategorien virkelig verdi over resultatet i samsvar med IAS 39 nr. 50B eller 50D, eller fra kategorien tilgjengelig for salg i samsvar med IAS 39 nr. 50E, skal foretaket opplyse om
- a) hvilket beløp som er omklassifisert til og fra hver kategori,
 - b) for hver rapporteringsperiode inntil fraregning, hvilke balanseførte og virkelige verdier av alle finansielle eiendeler som er blitt omklassifisert i inneværende og tidligere rapporteringsperioder,
 - c) dersom en finansiell eiendel ble omklassifisert i samsvar med nr. 50B, hvilket sjeldent tilfelle som har inntruffet samt fakta og omstendigheter som bekrefter at tilfellet var sjeldent,
 - d) for rapporteringsperioden da den finansielle eiendelen ble omklassifisert, hvilke gevinster eller tap på den finansielle eiendelen som ble innregnet som virkelig verdi over resultatet eller som andre inntekter og kostnader i den aktuelle og forrige rapporteringsperioden,
 - e) for hver rapporteringsperiode etter omklassifisering (herunder rapporteringsperioden da den finansielle eiendelen ble omklassifisert) og inntil den finansielle eiendelen fraregnes, hvilke gevinster eller tap på den finansielle eiendelen som ville ha blitt innregnet som virkelig verdi over resultatet eller som andre inntekter og kostnader dersom den finansielle eiendelen ikke var blitt omklassifisert, samt gevinster, tap, inntekter og kostnader innregnet i resultatet, og
 - f) hvilken effektiv rente og hvilke estimerte kontantstrømmer foretaket venter å gjenvinne, regnet fra tidspunktet for omklassifisering av den finansielle eiendelen.

IKRAFTTREDELSE OG OVERGANGSBESTEMMELSER

- 44E «Omklassifisering av finansielle eiendeler» (endringer av IAS 39 og IFRS 7), utgitt i oktober 2008, medførte endringer i nr. 12 samt tilføyelse av nr. 12A. Et foretak skal anvende disse endringene fra 1. juli 2008.

KOMMISJONSVEDTAK**2014/EØS/21/35****av 29. juli 2008****om en overgangsperiode for visse tredjestatsrevisorer og tredjestatsrevisjonsselskapers revisjonsvirksomhet***[meddelt under nummer K(2008) 3942]*

(2008/627/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap, om endring av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 84/253/EØF⁽¹⁾, særlig artikkel 46 nr. 2, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 45 nr. 1 i direktiv 2006/43/EF skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene registrere alle tredjestatsrevisorer eller tredjestatsrevisjonsselskaper som foretar lovfestet revisjon av visse selskaper som er registrert utenfor Fellesskapet, og hvis omsettelige verdipapirer er opptatt til notering på et regulert marked i medlemsstaten. I henhold til artikkel 45 nr. 3 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstatene la registrerte tredjestatsrevisorer og tredjestatsrevisjonsselskaper omfattes av deres tilsynssystemer, kvalitetssikringssystemer og systemer for undersøkelse og sanksjoner.
- 2) I henhold til artikkel 46 nr. 2 i direktiv 2006/43/EF skal Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene vurdere om tredjestatens systemer for tilsyn, kvalitetssikring og undersøkelse og sanksjoner er likeverdige, og treffe en beslutning. Dersom disse systemene anerkjennes som likeverdige, kan medlemsstatene unnta tredjestatsrevisorer og tredjestatsrevisjonsselskaper fra kravene i direktivets artikkel 45 på grunnlag av gjensidighet.
- 3) Kommisjonen har med bistand fra den europeiske gruppen av tilsynsorganer for revisorer (EGAOb) foretatt en foreløpig vurdering av revisjonslovgivningen i relevante

tredjestater. Vurderingene har imidlertid ikke gjort det mulig å treffe endelige beslutninger om likeverdighet, men de har gitt et første overblikk over revisjonslovgivningen i de berørte tredjestatene. Noen tredjestater har innført et system for offentlig tilsyn, men på det nåværende tidspunkt finnes det ikke tilstrekkelige opplysninger om systemene til at det kan treffes beslutninger om likeverdighet. Andre tredjestater har ennå ikke slike systemer for offentlig tilsyn, men har innført rammeregler for revisjon som tyder på at det skjer en utvikling i retning av et slikt system.

- 4) I betraktning av behovet for ytterligere vurderinger for å kunne treffe endelige beslutninger om hvorvidt gjeldende revisjonslovgivning i tredjestater er likeverdig, bør det treffes beslutning om en overgangsperiode for revisorer og revisjonsselskaper fra de berørte tredjestatene for at vurderingene skal kunne gjennomføres. I denne overgangsperioden bør medlemsstatene derfor ikke treffe beslutninger om gjensidighet på nasjonalt plan.
- 5) Ettersom det er nødvendig å verne investorer, bør revisorer og revisjonsselskaper fra de berørte tredjestatene i overgangsperioden kunne fortsette sin revisjonsvirksomhet uten å være registrert i henhold til artikkel 45 i direktiv 2006/43/EF, forutsatt de gir opplysninger om seg selv og om de revisjonsstandarter og uavhengighetskrav som får anvendelse på dem når de foretar revisjon. Opplysninger om resultatene av enkelte kvalitetssikringskontroller vil også være nyttige for dette formål.
- 6) På disse vilkår bør revisorer og revisjonsselskaper fra de berørte tredjestatene kunne fortsette sin virksomhet med revisjonsberetninger om årsregnskap eller konsernregnskap for regnskapsår som begynner i tidsrommet 29. juni 2008-1. juli 2010. Vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 45 i direktiv 2006/43/EF bør derfor kunne registrere disse revisorene og revisjonsselskapene i overgangsperioden. Dette vedtak bør imidlertid ikke berøre medlemsstatenes rett til å anvende sine systemer for undersøkelser og sanksjoner.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 173 av 3.7.2008, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 20/2009 av 5. februar 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 16, 19.3.2009, s. 30.

⁽¹⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87. Direktivet endret ved direktiv 2008/30/EF (EUT L 81 av 20.3.2008, s. 53).

- 7) Det forhold at tredjestatsrevisorer og tredjestatsrevisjonsselskaper i henhold til dette vedtak kan fortsette sin revisjonsvirksomhet med hensyn til selskapene nevnt i artikkel 45 i direktiv 2006/43/EF, bør ikke hindre medlemsstatene i å innføre ordninger for samarbeid om enkelte kvalitetssikringskontroller mellom en medlemsstats vedkommende myndigheter og en tredjestats vedkommende myndigheter.
- 8) Kommisjonen bør til rett tid undersøke hvordan overgangsbestemmelsene virker. Dersom de berørte tredjestatene ikke da har innført et system for offentlig tilsyn, bør det fastslås om disse statenes vedkommende myndigheter overfor Kommisjonen offentlig har forpliktet seg til å oppfylle de kriteriene for likeverdighet som bygger på artikkel 29, 30 og 32 i direktiv 2006/43/EF, og om en ytterligere overgangsperiode er nødvendig. Etter overgangsperioden kan Kommisjonen gjøre vedtak om hvorvidt de berørte tredjestatenes revisjonslovgivning er likeverdig. I tillegg bør Kommisjonen undersøke om medlemsstatenes vedkommende myndigheter har hatt vanskeligheter med å bli anerkjent av slike tredjestater. Deretter er det opp til medlemsstatene å avgjøre i henhold til artikkel 46 i direktiv 2006/43/EF, og på grunnlag av gjensidighet, om de ikke vil anvende eller om de vil endre kravene i artikkel 45 nr. 1 og nr. 3 i direktivet på revisorer og revisjonsselskaper fra tredjestater som er anerkjent som likeverdige.
- 9) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Forskriftskomiteen for revisjon —
- b) Dersom revisoren eller revisjonsselskapet tilhører et nett, en beskrivelse av nettet.
- c) De revisjonsstandardene og uavhengighetskravene som er blitt anvendt på den aktuelle revisjonen.
- d) En beskrivelse av revisjonsselskapets interne kvalitetskontrollsystem.
- e) Opplysning om hvorvidt og når den seneste kvalitetssikringskontrollen av revisoren og revisjonsselskapet ble foretatt, og nødvendige opplysninger om resultatet av kontrollen. Dersom opplysningene om resultatet av den seneste kvalitetssikringskontrollen ikke er offentlig tilgjengelige, og vedkommende myndigheter i den berørte tredjestat ikke direkte kan framlegge slike opplysninger, skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene behandle slike opplysninger fortrolig.

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

1. Medlemsstatene skal ikke anvende artikkel 45 i direktiv 2006/43/EF på revisjonsberetninger om årsregnskap eller konsernregnskap som nevnt i artikkel 45 nr. 1 i nevnte direktiv, på regnskapsår som begynner i tidsrommet 29. juni 2008-1. juli 2010, som avgis av revisjonsselskaper i tredjestatene nevnt i vedlegget til dette vedtak, dersom den berørte tredjestatsrevisor eller det berørte tredjestatsrevisjonsselskap gir vedkommende myndigheter i medlemsstaten følgende opplysninger:

- a) Navn og adresse på den berørte revisor eller det berørte revisjonsselskap, og opplysninger om disses juridiske struktur.

2. Medlemsstatene skal sikre at offentligheten får opplysninger om navn og adresse på de berørte revisorene og revisjonsselskapene fra tredjestatene nevnt i vedlegget til dette vedtak, og om at disse tredjestatene ennå ikke er anerkjent som likeverdige i henhold til direktiv 2006/43/EF. For dette formål kan vedkommende myndigheter i medlemsstatene nevnt i direktivets artikkel 45 også registrere revisorer og revisjonsselskaper fra tredjestatene nevnt i vedlegget.

3. Uten hensyn til nr. 1 kan medlemsstatene anvende sine systemer for undersøkelse og sanksjoner på revisorer og revisjonsselskaper fra tredjestatene nevnt i vedlegget.

4. Nr. 1 berører ikke samarbeid om kvalitetssikringskontroller mellom vedkommende myndigheter i en medlemsstat og vedkommende myndigheter i en tredjestat nevnt i vedlegget, forutsatt at dette samarbeidet oppfyller følgende kriterier:

- a) Det omfatter kvalitetssikringskontroller som utføres på grunnlag av likebehandling.
- b) Kommisjonen har blitt underrettet om det på forhånd.
- c) Det foregriper ikke beslutninger som Kommisjonen måtte treffe i henhold til artikkel 47 i direktiv 2006/43/EF.

Artikkel 2

Kommisjonen skal senest innen to år på nytt undersøke situasjonen for tredjestatene nevnt i vedlegget. Den skal særlig kontrollere om vedkommende forvaltningsmyndigheter i de tredjestatene nevnt i vedlegget som Kommisjonen ikke har truffet beslutninger om likeverdighet for, overfor Kommisjonen offentlig har forpliktet seg til å innføre systemer for offentlig tilsyn og kvalitetssikringssystemer på grunnlag av følgende prinsipper:

- a) Systemene er uavhengige av revisjonsyrket.
- b) Systemene sikrer tilsyn med børsnoterte selskaper.

- c) Systemene anvendes på en åpen måte, og sikrer at resultatene av kvalitetssikringskontrollene er pålitelige.
- d) Systemene kan på en effektiv måte utfylles med undersøkelser og sanksjoner.

Artikkel 3

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 29. juli 2008.

For Kommisjonen

Charlie McCREEVY

Medlem av Kommisjonen

*VEDLEGG***TREDJESTATER**

Argentina
Australia
Bahamas
Bermuda
Brasil
Canada
Caymanøyene
Chile
Kina
Kroatia
Guernsey, Jersey og Isle of Man
Hongkong
India
Indonesia
Israel
Japan
Kazakhstan
Malaysia
Mauritius
Mexico
Marokko
New Zealand
Pakistan
Russland
Singapore
Sør-Afrika
Sør-Korea
Sveits
Taiwan
Thailand
Tyrkia
Ukraina
De forente arabiske emirater
USA
